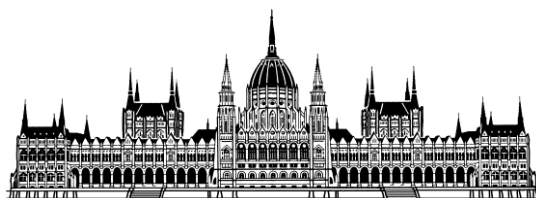

Országgyűlési Napló

Dr. Hiller István, dr. Latorcai János és Lezsák Sándor
elnöklete alatt

Jegyzők: *Gelencsér Attila, Hegedűs Lorántné,*
Mirkóczki Ádám, dr. Tiba István

Az ülésnap megnyitása..... 26301

Napirend előtti felszólalók:

Schmuck Erzsébet (LMP) 26301
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár26303
Teleki László (MSZP)26304
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár26306
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....26308
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár 26310
Harrach Péter (KDNP) 26311
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár 26312
Dr. Répássy Róbert (Fidesz) 26314
Dömötör Csaba, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára 26316

Napirenden kívüli felszólalók bejelentése:

Tiba István jegyző26317

Kérdések

Kunhalmi Ágnes (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Kapnak-e jutalmat idén júniusban a közoktatásban és felsőoktatásban dolgozók?” címmel26317
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza 26318

Magyar Zoltán (Jobbik) - a földművelésügyi miniszterhez - „Tehenek és gazdáik vették körbe a Parlamentet, ez sem volt elég figyelmeztetés?” címmel 26319
Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza26320

Dr. Szél Bernadett (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem a gyerek mindenek fölött álló érdeke érvényesül a láthatásban?” címmel 26321
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza26322

Pogácsás Tibor (Fidesz) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Mikorra tervezik az M4 gyorsforgalmi út Üllő és Albertirsa közötti, pontosabban a Péterit, Monort, Monorierdőt, Gombát, Pilist, Albertirsát érintő szakasza megépítését?” címmel.....26322
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza26323

Horváth Imre (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogyan értékeli Miniszter Úr a tavaly november 1-én végrehajtott, a Honvéd Kórházzal történő fúzió után Újpest egészségügyi (kórházi) ellátásának helyzetét?” címmel26324
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza26324

Vágó Sebestyén (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Kinek a lehetősége ez az autó?” címmel26325
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza26326

Dr. Szél Bernadett (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Hogy segítik az egyedülálló szülők munkavállalását?” címmel26327
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza26328

B. Nagy László (Fidesz) - a külgazdasági és külügyminiszterhez - „Brüsszelből irányítják Szeget?” címmel26329
Íjgyártó István külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár válasza26330

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Miért kellett három évet várni arra, hogy rájöjjenek, hogy nem tartható fenn az osztálykirándulásokat érintő időszakban a kedvezményes utazás korlátozása?” címmel.....	26331
Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza	26331
Novák Előd (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Az önkéntes tűzoltók miért nem kaphatják meg az önkéntes honvédekhez hasonló juttatásokat?” címmel	26333
Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	26333
Dr. Szél Bernadett (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor számíthatnak a szülők a kormányra a tartásdíj ügyében?” címmel	26334
Dr. Völner Pál igazságügyi minisztériumi államtitkár válasza	26335
Demeter Márta (MSZP) - a honvédelmi miniszterhez - „Itt az idő a Honvéd Egészségpénztár tagjainak megsegítésére!” címmel	26336
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár válasza	26337
Dúró Dóra (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Kamudiplomák, állóvarend és az egyetem, ami kft. - mi folyik Sümegeen?” címmel	26338
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	26339
Dr. Szél Bernadett (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem hajlandóak csökkenteni az egyszülős családok terheit?” címmel.....	26340
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	26340
Teleki László (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Zalában és az ország más pontján, miért költik másra a roma emberek képzésére szánt pénzeket?” címmel.....	26341
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	26342
Farkas Gergely (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Fiatalok ezreinek továbbtanulását lehetetleníthetik el az egekbe szökő albérletárak. Mikor tesznek végre lépéseket a kollégiumi férőhelyek bővítésére, és azok színvonalának fejlesztésére?” címmel.....	26343
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	26344
Dr. Szél Bernadett (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Miért nem járnak a nagycsaládoknak járó kedvezmények az egyszülős családoknak is?” címmel	26345
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	26346
Tukacs István (MSZP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Területi ellátási kötelezettség nélküli háziorvosok helyzete” címmel	26347
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	26348
Szávay István (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mikor lesznek végre tényleg ingyenesek a külhoni osztálykirándulások?” címmel	26349
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	26350
Rig Lajos (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Újabb elhamarkodott lépés a Kormány részéről?” címmel.....	26351
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	26351
Kulcsár Gergely (Jobbik) - a honvédelmi miniszterhez - „Mikor lesznek végre harci- és szállító helikoptereink?” címmel	26352
Vargha Tamás honvédelmi minisztériumi államtitkár válasza	26353

Egyed Zsolt (Jobbik) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Bukott az elszámoltatás?” címmel.....	26354
Dr. Kovács Zoltán , a Miniszterelnökség államtitkárának válasza	26355

Azonnali kérdések és válaszok órája

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	26356
--	-------

Gógös Zoltán (MSZP) - a földművelésügyi miniszterhez - „Meddig védik és támogatják a csalókat Miniszter Úr?” címmel.....	26356
---	-------

Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár válasza	26357
Viszonzválasz:	

Gógös Zoltán (MSZP).....	26358
---------------------------------	-------

Dr. Nagy István földművelésügyi minisztériumi államtitkár	26358
--	-------

Bejelentés helyettes válaszadók elutasításáról	26359
---	-------

Apáti István (Jobbik) - a belügyminiszterhez - „Mitől ennyire elégedettek?” címmel.....	26360
--	-------

Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár válasza.....	26360
--	-------

Viszonzválasz:

Apáti István (Jobbik)	26361
------------------------------------	-------

Kontrát Károly belügyminisztériumi államtitkár	26362
---	-------

Bejelentés helyettes válaszadó elutasításáról	26363
--	-------

Schmuck Erzsébet (LMP) - a nemzetgazdasági miniszterhez - „Miből lesz pénz a 787 milliárdos közsféra-béremelésre?” címmel.....	26363
---	-------

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár válasza	26364
--	-------

Viszonzválasz:

Schmuck Erzsébet (LMP)	26364
-------------------------------------	-------

Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	26365
---	-------

Varga Gábor (Fidesz) - a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez - „Lóvá tesznek minket a szocialisták?” címmel	26365
--	-------

Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter válasza	26366
---	-------

Viszonzválasz:

Varga Gábor (Fidesz).....	26367
----------------------------------	-------

Lázár János , a Miniszterelnökséget vezető miniszter	26367
---	-------

Dr. Bárándy Gergely (MSZP) - a legfőbb ügyészhez - „Nem kéne már rég nyomozni!” címmel	26368
---	-------

Dr. Lajtár István , a legfőbb ügyész helyettesének válasza.....	26369
--	-------

Viszonzválasz:

Dr. Bárándy Gergely (MSZP)	26369
---	-------

Dr. Lajtár István , a legfőbb ügyész helyettese.....	26370
---	-------

Rig Lajos (Jobbik) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Várható-e zavar az egészségügyi fekvőbeteg-ellátórendszeren belül?” címmel.....	26371
--	-------

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	26371
---	-------

Viszonzválasz:

Rig Lajos (Jobbik)	26372
---------------------------------	-------

Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	26373
---	-------

Dr. Vejkey Imre (KDNP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Hogy halad a Nemzeti Köznevelési Infrastruktúra Fejlesztési Program?” címmel.....	26373
---	-------

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	26374
--	-------

Viszónvázasz:	
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	26375
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	26375
Heringes Anita (MSZP) - a nemzeti fejlesztési miniszterhez - „Miniszter Úr, Ön szerint Paksnak mekkora része volt abban, hogy kiemelkedő évet zárt az MVM?” címmel	26376
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	26377
Viszónvázasz:	
Heringes Anita (MSZP)	26377
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	26378
Ikotity István (LMP) - az emberi erőforrások miniszteréhez - „Mit fog tenni a magyar kormány a lakosság megnyugtatásáért?” címmel	26378
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár válasza	26379
Viszónvázasz:	
Ikotity István (LMP).....	26380
Dr. Rétvári Bence emberi erőforrások minisztériumi államtitkár	26380
Ügyrendi kérdésben felszólaló:	
Dr. Schiffer András (LMP).....	26381
Az offshore-ellenes fellépéshez szükséges lépésekről című politikai vita	26382
Dr. Tiba István jegyző, a vita menetének ismertetése	26382
Mirkóczki Ádám jegyző, a vita időkeretének ismertetése	26382
Felszólalók:	
Dömötör Csaba , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	26383
Tállai András nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár.....	26386
Bánki Erik , a Fidesz képviselőcsoportja részéről	26392
Dr. Tóth Bertalan , az MSZP képviselőcsoportja részéről	26397
Dr. Vejkey Imre , a KDNP képviselőcsoportja részéről.....	26402
Vona Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről	26406
Dr. Schiffer András , az LMP képviselőcsoportja részéről	26411
Dr. Vejkey Imre (KDNP)	26416
Dr. Schiffer András (LMP).....	26416
Szilágyi György (Jobbik).....	26417
Gógös Zoltán (MSZP).....	26418
Petneházy Attila (Fidesz).....	26418
Dr. Schiffer András (LMP).....	26419
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	26420
Dr. Hörsik Richárd (Fidesz)	26421
Harangozó Gábor István (MSZP).....	26424
Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár	26430
Dr. Vitályos Eszter , a Miniszterelnökség államtitkára	26433
Dr. Szabó László külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár	26437
Hollik István (KDNP).....	26438
Dr. Staudt Gábor (Jobbik).....	26444
Dr. Vitályos Eszter , a Miniszterelnökség államtitkára	26447
Németh Szilárd István (Fidesz)	26447
Sallai R. Benedek (LMP).....	26450
Dr. Schiffer András (LMP).....	26455
Novák Előd (Jobbik)	26455
Hollik István (KDNP).....	26456
Harangozó Gábor István (MSZP).....	26457
Dr. Vas Imre (Fidesz)	26457
Novák Előd (Jobbik)	26459
Dr. Rétvári Bence (KDNP).....	26461
Schmuck Erzsébet (LMP)	26466
Harangozó Gábor István (MSZP).....	26468

Apáti István (Jobbik)	26468
Dr. Schiffer András (LMP)	26469
Csizi Péter (Fidesz)	26470
Dr. Rétvári Bence (KDNP)	26471
Boldog István (Fidesz)	26472
Szilágyi György (Jobbik)	26474
Dr. Vitályos Eszter , a Miniszterelnökség államtitkára	26479
Manninger Jenő (Fidesz)	26480
Ikotity István (LMP)	26481
Harangozó Gábor István (MSZP)	26484
Szilágyi György (Jobbik)	26484
Dr. Vitályos Eszter , a Miniszterelnökség államtitkára	26485
Dr. Galambos Dénes (Fidesz)	26485
Mirkóczki Ádám (Jobbik)	26487
Csizi Péter (Fidesz)	26489
Ander Balázs (Jobbik)	26491
Szilágyi György (Jobbik)	26494
Becsó Zsolt (Fidesz)	26494
Z. Kárpát Dániel (Jobbik)	26496
Gelencsér Attila (Fidesz)	26499
Hegedűs Lorántné (Jobbik)	26502
Harangozó Gábor István (MSZP)	26505
Tuzson Bence , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	26505
Hirt Ferenc (Fidesz)	26506
Bánki Erik (Fidesz)	26507
Petneházy Attila (Fidesz)	26508
Gelencsér Attila (Fidesz)	26510
Harangozó Gábor István (MSZP)	26511
Csöbör Katalin (Fidesz)	26511
Bánki Erik (Fidesz)	26512
Simon Róbert Balázs (Fidesz)	26513
Csizi Péter (Fidesz)	26517
László Tamás (Fidesz)	26517
Szilágyi György (Jobbik)	26519
Tuzson Bence , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	26520

Napirend utáni felszólaló:

Ikotity István (LMP)	26523
Tuzson Bence , a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára	26524

Bejelentés az Országgyűlés következő üléséről..... 26526

Az ülés bezárása..... 26526

Az ülésen jelen voltak:

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter, DR. KOVÁCS ZOLTÁN államtitkár, DR. VITÁLYOS ESZTER államtitkár, DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára, TUZSON BENCE államtitkár, DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár, DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár, DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, TASÓ LÁSZLÓ államtitkár, VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár, ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár, DR. SZABÓ LÁSZLÓ államtitkár, CSERESNYÉS PÉTER nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár, HORNUNG ÁGNES ANNA államtitkár, DR. RÁKOSSY BALÁZS államtitkár, TÁLLAI ANDRÁS államtitkár, KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár, POGÁCSÁS TIBOR államtitkár, DR. RÉTVÁRI BENCE emberi erőforrások minisztériumi államtitkár.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
32. ülésnapja
2016. május 30-án, hétfőn
(11.01 óra - Elnök: dr. Hiller István
Jegyzők: dr. Tiba István és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: *(A teremben lévők felállnak, és ezzel köszöntik a választópolgárok közösségét. Amikor az ülést vezető elnök helyet foglal, a teremben lévők is leülnek.)* Üdvözlöm önöket. Jó napot kívánok! Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 32. **ülésnapját megnyitom.** Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Tiba István és Mirkóczki Ádám jegyző urak lesznek a segítségemre.

Köszöntöm mindazokat, akik figyelemmel kísérik a munkánkat.

Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend előtti felszólalással kezdjük a munkánkat, ezt követően 11 óra 50 perctől 13 óra 20 percig a kérdésekre, majd körülbelül 13 óra 20 perctől 14 óra 20 percig az azonnali kérdések és válaszok órájára, majd politikai vitára kerül sor, végül a napirend utáni felszólalásokkal fejezzük be az Országgyűlés ülését.

Tisztelt Országgyűlés! **Napirend előtti felszólalásra** jelentkezett Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője: „Mi az MNB-botrány valódi üzenete?” címmel. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hetek, hónapok óta rágódik az ország a Magyar Nemzeti Bank botránysorozatán, vagyis azon a felháborító pénzszoráson, ami valójában Matolcsy György több száz milliárdos ámokfutása.

Miközben a jegybankelnök által hátrahagyott számla egyre vaskosabb, egyre jobban látszik az is, hogy milyen szűk körnek csúsztatott Matolcsy a magyar emberek pénzéből. Lassan egy önálló parlamenti vitanapot megtölthetnénk azzal, hogy pusztán a felháborító kifizetések felsoroljuk, és azt, hogy a kedvezményezettek milyen sok szálon kötődnek egymáshoz. Ezt egy olasz maffiacsalád is megirigyelhetné. Urizálás, pénzszorás, luxusberuházások, korrupció.

Tisztelt Képviselőtársaim! Magyarország fulladozik a naponta kirobbanó új és újabb ügyekben. Azért fulladozik, mert ezek az ügyek nem oldódnak meg, nincs következményük. Arra is hónapokat kell várni, hogy minden részlet napvilágra kerülhessen. A Fidesz, a kormány és Matolcsy György nyilvánvalóan arra játszanak, hogy az emberek megunják ezt a botrányt, megunják és hazamennek. Sokan már legyintenek is, a politika cinikus hozzáértői pedig azzal intézik el az egészet, hogy a kormányoldal népszerűségének nem ártanak a botrányok, miközben az ellenzék sem erősödik a kormány hitelvesztése miatt. Csakhogy a probléma nem a Fidesz vagy az ellenzék támogatottsága, hanem a közélet, az emberek hitének a lerombolása. Kit érdekel, hogy hányan szavaznak a Fideszre vagy az ellenzéki pártokra, ha közben már semmit nem jelent egy szavazat, nincs súlya az

állampolgári elvárásoknak, nincs következménye annak, ha sorozatban követik el a politika legfőbb bűnét azzal, hogy a magánérdeket a közérdek elé helyezik?

Ami most zajlik, az biztos útja annak, hogy a politika és az ország élete elszakadjon egymástól. A hatalmon lévők üzelvei nem a magyar emberek problémái, az emberek gondjai pedig csak sokadlagos szerepet kapnak a hatalmi döntéshozatalban. Biztos útja ez annak, hogy a politika magára zárja az ajtót, és mindenkit eltántorítson attól, hogy valami jót tegyen ezért az országért vagy a településéért, iskolájáért, kórházáért, utcájáért. A magyar emberek nem ismernek magukra az ország vezetőiben. Nem azt látják Magyarországon, mint amit elvárunk tőlük, hanem egy idegen, korrupciós világot.

Tisztelt Országgyűlés! A Matolcsy György által vezetett Nemzeti Bank botránya veszélyes Magyarországra. Matolcsy György ma kockázatot jelent a magyar társadalom egészére. Matolcsy György - rajta a miniszterelnöki jóváhagyás pecsétjével - azt üzeni, hogy mindent lehet, csak kellő politikai hátszélre és támogatottságra van szükség. Matolcsy György kilép a nyilvánosság elé, és az arcáról annyi olvasható le, hogy ha a megfelelő emberek állnak mögöttes, bármit megúszhatsz. Csakhogy eközben már az ország nyakáig ér a sár, és lassan belefutunk mi, mindannyian, együtt. Azzal, hogy a kormány, az ügyészség menlevelet ad a jegybank vezetőjének, hogy sem politikai, sem jogi, sem erkölcsi felelősségvállalásra nem hajlandóak, végleg kihúzzák Magyarországot alól a talajt, elvágják az utolsó kapaszkodókat is. Ez a politika Magyarország biztonságát, stabilitását és jövőjét veszélyezteti. Felszámolja a közös értékeket, aláássa a közös célokat, lehetetlenné teszi a közös cselekvést. Márpedig ezek nélkül egy ország nem több, mint éppen az egy helyen élők tömege, ahol mindenki úgy érvényesíti saját érdekeit, ahogyan éppen hatalmában áll.

A felelősségvállalás, az egymás iránt vállalt szolidaritás szétfoszlik, a múltból és a jelenből nem következik semmilyen jövő, mert arra nem építhetünk, hogy az önök után jövőik majd még ügyesebben szórják a pénzt, és még ügyesebben hazudják el az egyébként nyilvánvaló korrupciót, urizálást, offshore-ozást. Nincs itt semmi látnivaló - mindenre ennyi az üzenetük, ezt szajkózzák; néha pedig másokra mutogatnak. Önök azt képzelik, hogy Magyarország a tízmillió strucc országa. Azt képelik, hogy mindenki a homokba dugja a fejét, közben a kormányon lévők pedig azt csinálnak, amit akarnak. Egyszerűbben szólva: hülyének néznek mindenkit. De az emberek nem hülyék, csak kiábrándultak.

Tisztelt Ház! Ideje véget vetni a Matolcsy-történetnek, mert nemcsak a kormánytöbbség, hanem mindannyian fizetjük az árát. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az ellenzék soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Tállai András államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteri-umi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az MNB-törvény, összhangban az Európai Unió működéséről szóló szerződés 130. cikkével, rögzíti, hogy az MNB, valamint szerveinek tagjai a törvényben foglalt feladataik végrehajtása és köteleységük teljesítése során függetlenek. Nem kérhetnek és nem fogadhatnak el utasításokat kormánytól, kormányoktól. Emellett azt is előírja, hogy a kormány vagy bármilyen más szervezet tiszteletben tartja ezt az elvet, és nem kísérli meg az MNB, valamint szervei tagjainak befolyásolását feladataik ellátása során.

Az MNB-t a függetlenség az MNB-törvényben foglalt valamennyi feladatának végrehajtásában megilleti. Az MNB tehát törvény által megszabottan függetlenséget élvez. E függetlenség nyilvánul meg például a jegybanki alapítványok tevékenységében is. Ezt az Alaptörvény 38. cikkének (5) bekezdése is megerősíti, amely rögzíti, hogy az állam tulajdonában álló gazdálkodó szervezetek törvényben meghatározott módon, önállóan és felelősen gazdálkodnak a törvényesség, a célszerűség és az eredményesség követelményei szerint. A jegybank tehát önállóan, a mindenkori kormányoktól függetlenül gazdálkodik. Olyan nemzeti intézmény, amelynek a gazdálkodásában is megnyilvánuló függetlensége alapján törvényes lehetőség van arra, hogy eredménye terhére a közjót szolgálja, és lehetőségeihez mértén támogatást nyújtson.

Az MNB gazdálkodása nem része a mindenkori költségvetési törvénynek, az államháztartás alrendszérének, így nem része a hagyományosan értelmezett állami elosztásnak sem. Az MNB bevételeit, kiadásait ennek megfelelően nem is a mindenkori költségvetési törvény szabályozza, hanem független intézményként saját éves gazdálkodási tervvel rendelkezik, amiről maga az igazgatóság dönt. Ugyanúgy az igazgatóság hatáskörébe tartozik az osztalék fizetéséről szóló döntés meghozatala is.

A Magyar Nemzeti Bank igazgatósága a jegybank 2015. évi 95 milliárd forint összegű nyereségéből 50 milliárd forint osztalék kifizetéséről döntött. Ki kell azonban emelni, hogy ez a tétel nem javítja a költségvetés egyenlegét, ha árfolyamnyereségből származik, az adósságot viszont csökkenti.

(11.10)

A kormány fő feladata az MNB részvényeseként az, hogy a jegybanki függetlenség megteremtésével segítse az MNB-t monetáris politikájának megvalósításában. Szeretném megjegyezni, hogy utoljára osztalékfizetés a költségvetés számára 2002-ben történt, tehát nem volt jellemző a Magyar Nemzeti Bank osztalékfizetésének gyakorlata.

Az MNB társadalmi felelősségvállalási szerepe egyebekben nem példa nélküli az európai jegybankok körében sem, hiszen az angol, a német, az olasz

vagy az osztrák jegybank is hasonlóan működik, hasonló tevékenységet folytat. Az MNB az általa létrehozott és működtetett alapítványokon keresztül törekszik a közjó szolgálatára, így a pénzügyi kultúra terjesztésével, a kutatói és ösztöndíj-támogatásokkal a hazai közgazdaság-tudomány művelését igyekszik fejleszteni.

Számos nemzetközi példát találunk arra is, hogy a jegybank ingatlanokat vásárol. Az MNB ingatlanvételei döntően az alapítványok működéséhez szükségesek. Fontos kiemelni, hogy ezen vásárlások olyan befektetéseknek tekinthetők, amelyek értékállansággal biztosítják azt, hogy a rájuk költött forrás gazdagítsa a nemzeti vagyont. Így van ez a Magyar Nemzeti Bank ingatlanvásárlásaival is.

A Magyar Nemzeti Bank az Alkotmánybíróság döntésének megfelelően az alapítvánnyal kapcsolatos adatait nyilvánosságra hozza. Tehát ugyanúgy, mint a Magyar Nemzeti Banké, az alapítvány adatai is, gazdálkodása is teljesen nyilvános, azt bárki megismerheti, így az a követelmény, hogy a Magyar Nemzeti Bank gazdálkodásának átláthatósága megvalósuljon, természetesen ezáltal teljesül. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Nagyon szépen köszönöm. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Teleki László képviselő úr, az MSZP képviselője: „Hol tart a roma oktatás integrációja?” címmel. Tes-sék, parancsoljon!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Azért kérem szót, mert múlt héten, csütörtökön az Európai Bizottság kötelezettségeljárást indított Magyarország ellen *(Dr. Rétvári Bence: Kötelezettség-szegési eljárás!)* a roma gyermekek iskolai szegregációja miatt. Több ízben már felhívtuk a parlamenten belül is, a parlamenten kívül is a figyelmét a kormánynak, hogy ezzel a kérdéssel valamit tennie kell, mert látható, hogy egyre jobban növekszik azon gyermekek száma, akik a szegregációban érintettek. Ebből adódóan azt lehet látni, hogy semmi olyan kézzelfogható dolog nem történt, amely nem hívta volna fel a figyelmét akár az Európai Bizottságnak, mint ahogy említettem, akár a magyar belpolitikának vagy éppen a civil szervezeteknek Magyarországon. Tehát ebből is lát-szik az, hogy a kormány ezt a kérdést nem veszi ko-molyan.

Azért nem értjük ezt, mert ha valaha, akkor most mindenképpen oda kellene figyelni arra, hogy azok a halmozottan hátrányos helyzetűek és ezen belül pedig a roma gyerekek, akik nagyon sok esetben a származásuk miatt olyan helyzetbe kerülnek, hogy direkt vagy indirekt módon kerülnek egy csap-dába, esélyegyenlőségi csapdába, ezt a kormány nem képes kezelni. Kérdés az, hogy miért nem képes kezelni, mikor látja, hogy az indirekt módon létrejövő szegregációkat abszolút módon lehetne kezelni, és

persze nem úgy, ahogy tette ezt, adminisztrációval, hanem valós intézkedésekkel. Több esetben is lehetett tapasztalni és lehet tapasztalni ma is, hogy az a mozgás, amit ebben a térben el akar végezni a kormány, az adminisztratív feladat és semmi más. Az adminisztratív feladatok helyett inkább a tényekre kellene alapozni a dolgokat.

En magam is május 2-án a magyar köztársaság elnökének írtam, illetve adtam át hivatalosan egy petíciót, amelyben 12 pontot fogalmaztam meg. A 12 pont közül 3 foglalkozik azzal, amelyet éppen Brüsszel is kifogásol, és Brüsszel is jelzésértékként eljuttatta a kormány felé. Az oktatási esélyegyenlőség biztosítása a közoktatásban, a középfokú oktatásban és a felsőoktatásban, ezt írtam az első pontban az köztársasági elnök úrnak; az oktatási szegregáció felszámolása, ez volt a második pont; és a felnőtt szakképzésben azokat a hiányosságokat, amelyek tapasztalhatók, szintén fel kell számolni. Ez mind a három a köztársasági elnök úrnak át lett adva, igaz, hogy még választ nem kaptam, de onnan is várom most már vissza a választ, mivel a 30 nap lassan le fog telni.

Tehát ezért a kormánynak van felelőssége, hogy akár a 18 évről 16 évre lecsökkentett tankötelezettség jelzésértékű, ahogy most már lehet látni azt, hogy akik kikerülnek 16 évesen az oktatásból, többnyire a szociális segélyért állnak sorba, és az a kérdés, hogy ez megfelel-e a kormánynak, mert az adófizetők pénzét, inkább úgy látjuk, hogy segélyekre költi, nem pedig az oktatásra. En azt gondolom, mindenképpen meg kéne fordítani ezt a szemléletet, és inkább az oktatásba kellene több pénzt beinvestálni. Hogyha nem is investálnak több pénzt bele, akkor viszont nagyon fontos lenne, hogy célzottan juttassák el oda, ahol látható a segítségnyújtás.

Ma, ebben a pillanatban ezt nem lehet elmondani, hogy ebbe az irányba el tudnak mozdulni. És hogyha továbbra is ezt a politikát képviselik, akkor lehet előre kivetíteni, hogy több évre, több évtizedre be fogják határolni a magyarországi romák értelmi-ségi szintjét, azaz lebutítás fog jönni, és nemcsak egyébként a roma társadalmi körökben, hanem a nem romáknál is ugyanígy a lebutítás fog elsősorban számítani.

Tehát ezért azt gondolom, hogy van dolga a kormánynak, és nemcsak azért, mert Brüsszel egy intést intézett önök felé, a kormány felé, hanem azért, mert Magyarországon élünk, és egy Magyarországot szeretnénk építeni. Tehát ha úgy tetszik, akkor ez egy nemzeti ügy, nemzeti ügynek kell tekinteni akkor, amikor arról van szó, hogy van egy nemzeti kisebbség, a roma kisebbség, aki közel 800-900 ezer fővel itt van Magyarországon, hogy hajlandóak-e esélyt adni arra, hogy tudjanak beintegrálódni a magyar társadalomba, vagy továbbra is inkább azt választják, hogy nem integrálják be, hanem inkább szegregálják az oktatásba.

Persze biztos, hogy lehet majd eredményekről beszélni és visszamutogatni az előző 8 évre, egyet-

lenegy biztos, különböző felméréseket átolvasva a tegnapi nap is arra jutottam, hogy közel másfélszere-sére nőtt a szegregációban lévő gyermekek száma, és ez azt jelenti, hogy valami nincs rendben.

Tehát ezért én azt kérném államtitkár úrtól, ha válaszol, hogy ne az elmúlt 8 évről, mert ha nemzeti ügyről beszélünk, nálunk is voltak hiátusok bizonyára, és azokat a hiátusokat most már mi látjuk, de önök is, kérem, hogy vegyék figyelembe azt, hogy probléma van, ha probléma van, azt pedig kezelni kell, és nemcsak azért, mert Brüsszel ezt kívánja, hanem a magyar társadalom, a magyar nemzet ezt kívánja, hogy ne legyenek olyanok, akik eltartottak lesznek örök életükben, hanem pont ellenkezőleg, próbáljuk meg oktatással és fejlesztéssel egy olyan szintre hozni őket, amelyekkel hasznos tagjai lehetnek az országnak. Tehát önökön múlik, hogy mi lesz Magyarország roma fiataljainak a jövője. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Rétvári Bence államtitkár úr reagál. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ami magának a kötelezettségszegési eljárásnak a megindítását jelenti, talán ön is hallott róla, talán nem, de a múlt év őszétől fogva Magyarországra egy elég erős nyomás nehezedett annak érdekében, hogy azok a források, amelyek felzárkózási célra fordíthatók, azok ne csak magyarországi jelenlegi felzárkózási célokat, többek között romaintegrációs célokat, a gyermekek integrációjának a céljait szolgálják, hanem ezeknek a forrásoknak egy részét Magyarország csoportosítsa át, magyarul vegye el ettől a célközön-ségtől, a felzárkózásra szorulóktól, és csoportosítsa át bevándorlóknak, migránsoknak az integrációjára. Magyarország ezt egyértelműen elutasította, és úgy gondoljuk, az, hogy most az Európai Bizottság a magyar felzárkózáspolitiká miatt kötelezettségszegési eljárást indított Magyarország ellen, ez összefüggésben van azzal, hogy a felzárkózási forrásokat mi nem voltunk hajlandók átcsoportosítani bevándorlóintegrációs programokra.

Azt mondtuk, attól, hogy van egy világjelenség, amely nagyon nagy mértékben befolyásolja nyilván egész Európának is a jelenlegi közügyeit, a politikáját, ettől függetlenül Magyarországon a felzárkózási feladatok mértéke nem csökkent. Ön is azt támasztotta alá, azt hiszem, a felszólalásával, hogy ebben, ezen a területen sok tennivaló van, ezen a területen nagyon sok közösségi forrást és magyar forrást kell még felhasználnunk a következő években, évtizedekben. Ezt az álláspontot osztotta a magyar kormány is, és azt mondta, hogy ezt nem csoportosítja át másra. Mi úgy gondoljuk, hogy egyértelmű az összefüggés az akkori magyar döntés és a mostani kötelezettségszegési eljárás elindítása között.

De vannak olyan programok, amelyeknek az eredményeit nyilván képviselő úr is látja, engedje meg, hogy párat ezek közül felsoroljak. A „Biztos kezdet” gyermekházak létrehozása, amely 12 ezer gyermek és szülője számára jelentett 112 helyen segítséget. Itt nyilván a szülők 3 éves kor alatti vagy 3 éves korú gyermekkel bemehetnek, és ott egész nap egy támogató környezetben lehetnek, ahol akár a konyhai felszerelés is megtalálható, és nyilván a gyermek képességfejlesztéséhez szükséges körülményeket is megtalálják összesen 112 helyen. A Gyerekesély-programot is említhetném, összesen 80 267 fő vett részt ebben, ők kapták meg valamelyik szolgáltatás valamelyikét az elmúlt években. Ez a 80 ezres szám, azt hiszem, szintén szép szám.

(11.20)

Ha a tanodákat nézzük, ha már ön is iskolai kérdésekről beszélt, és nyilván sokaknak az iskola mellett is segítségre van szükségük ahhoz, hogy tudják tartani a többiekkel az osztályban a lépést: 178 tanodában 3500 hátrányos helyzetű tanulónak segítünk ebben a programban. S ön nagyon jól ismeri az Útravaló-ösztöndíjat is, ez 13 ezer diáknak segített a középiskolába való bejutáshoz, az érettségiig való eljutáshoz, a szakmászterzéshez vagy a felsőoktatásba való bekerüléshez. Ezek mind olyan programok, amelyek pont azt a negatív spirált akarják megtörni, amire képviselő úr is utalt, és amit láttunk Magyarországon évtizedek vagy akár nemzedékek óta. Ebben nagyon fontos szerepe van az oktatásnak, az oktatáshoz való egyenlő hozzáférésnek, hogy mindenki, az ország bármely pontján, ugyanazt az oktatási nívót kaphassa meg. Mi úgy gondoljuk, ez volt a legfőbb elindítója annak, hogy állami fenntartásba vettük az oktatási intézményeket, hogy ne függjön az adott önkormányzat anyagi helyzetétől, hogy tud-e bizonyos alapkompenciákat az iskolán keresztül megadni a fiataloknak vagy sem.

S amikor a következő másfél évben a Nemzeti alaptanterv felülvizsgálatára kerül a sor, akkor pontosan ezeket a kérdéseket fogja a legjobban megvizsgálni, hiszen azt láttuk az elmúlt évek eredményeiből, hogy ezek az általában alsó tagozatban megkapott alapkompenciák lehetnek azok, amelyek hiányoznak, és amelyek majd a felső tagozatban az alsó tagozatos megtanulandó anyagot vagy elsajátítandó képességeket hozzák vissza, és így mindig egy felsőbb szakaszában az oktatásnak egy korábban elmaradt tudást, ismeretet vagy képességet adnak meg a fiataloknak. Bízunk benne, hogy ez is mindenfajta negatív társadalmi spirált meg tud törni.

A hozzáféréshez való javítás rendszerszinten, intézményi szinten, úgy gondoljuk, hogy az új állami fenntartási rendszerben működött, és a gyermekek iskolai sikerességét gátló társadalmi oktatási tényezőket azért azonosítottuk be, hogy azok ellen fel tudjunk lépni a köznevelési rendszer egészében, jól cél-

zottan. Nyilván ebben nagyon sokat számíthat a végzettség nélküli iskolaelhagyás elleni stratégia és a nemzeti felzárkózási stratégia egyaránt, amely pontosan az iskolából való kiesést tudja megakadályozni.

S mivel kevés az időm, már csak egyetlenegy terület létrehozatalát hadd említsem, az antiszegregációs kerekasztalt, amely pontosan azért jött létre, hogy azokat a kérdéseket, amelyeket ön is felvetett, szakértők bevonásával megpróbálja megoldani. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Z. Kárpát Dániel képviselő úr, a Jobbik képviselője: „Észak-koreai típusú betiltási kísérletek helyett a kormány hajlandó-e végre meghallani az idők szavát és egy új megközelítéssel a közteherviselés felé elmozdítani a közösségi gazdaság szereplőinek összességét?” címmel. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az utóbbi napok, hetek keserű tapasztalatai sarkalltak arra, hogy napirend előtt is egy kiemelten fontos témával foglalkozzunk, a Jobbik ugyanis XXI. századi pártként, mozgalomként úgy gondolja, hogy az úgynevezett sharing economy közösségi alapú gazdálkodási ágak a magyar gazdaság húzóerejévé is válhatnak a közeljövőben. A következő évtizedekben Magyarország potenciális európai középhatalmi státuszát igenis meg lehet erősíteni ezek által is, de csak egy tisztességesen szabályozott környezetben, úgy, ha a mindenkori kormányzat távol tartja magától a szélsőségesen liberális beállítódást, miszerint bedobná a gyeplőt a lovak közé - a Jobbiktól ez nagyon távol áll -, ugyanakkor nettó adócsaló, adóelkerülő, adóoptimalizáló módszereket sem vagyunk hajlandók és képesek támogatni.

Sajnálatos módon ugyanakkor azt látjuk, hogy a kormányzat e téren hibát hibára halmoz, hiszen már megpróbálta egyszer az online szerencsejáték-oldalakat úgymond betiltani, de hát a részletes informatikai leírásokból azóta is kiderül, hogy pusztán két plusz kattintással egy proxy szerveren keresztül ezek az oldalak ugyanúgy hozzáférhetők. Vagy hogy mondjunk egy másik itteni példát: a Kuruc.info hírportált is megpróbálták kitiltatni ebből a Házból, de hát ugyanolyan könnyen hozzáférhető, maximum kettővel többet kell kattintani ehhez. Tehát láthatjuk, hogy az észak-koreai típusú megoldások, a betiltó eszközök vagy akár egy napilap kitiltása ebből a Házból semmiképpen nem működőképes.

Azt vártuk volna, hogy ezen keserű tapasztalatokból majd tanul a kormányzat, és megpróbál egy kicsit modernebb eszközökkel akár vállalkozóbarát, vállalkozásbarát, de az adófizetőkkel szemben is barátabb módon hozzáállni ehhez az egészhez. És most is azt vártuk volna, hogy akár a balti államok egyikében tapasztalható minta mentén az Uber versus taxisok néven elhíresült konfliktus kapcsán megpróbál tárgyalóasztalhoz ülni a felekkel. Én most is

erre kívánom sarkallni a kormánypárti képviselőket, hiszen az a fájdalmas tapasztalatunk, hogy egy higgadt szakmai hangot jelen pillanatban kizárólag a Jobbik testesít meg. Ugyanis mi nem akarjuk észak-koreai módszerekkel betiltani az internetet, mint önök, tehát nem akarunk applikációkat, alkalmazásokat korlátozni, mert mi XXI. századi pártként tudjuk, hogy ezt a XXI. században nem lehet megtenni, ugyanakkor Bermudára összpontosuló adóelkerülő mechanizmusokat, egy szervezett nemzetközi, nagyon olajozottan működő cégháló sem kívánunk támogatni. Tehát a Magyarországról történő profitkicsalást és adó meg nem fizetést sem tudjuk támogatni.

A kettő között kell tehát egy olyan középutat találni, ami a közteherviselés felé viszi el a rendszert, nem a munkavállalókat sújtja, tehát nem a szabályozatlan környezetben működő szolgáltatók alá szerződött, egyébként nem hivatalos munkavállalók, vagy mondjuk azt, hogy szerződött partnerek sorsát nehezíti, hanem igenis a szolgáltatókat, a közvetítőket kell olyan helyzetbe hozni, hogy a közteherviselés felé mozduljon el a rendszer.

A Jobbik e téren legalább két javaslatot már le-tett, és továbbiakat is le tud, de azt látjuk, hogy mind az Uber tekintetében, de mind az RBNB, különböző albérleteket, helyiségeket, szobákat kiadó oldalak esetében is egy átalánytípusú adózás kivetésével és bevezetésével ezt a rendszerben szétterjesztve elérhetünk egy olyan eredményt, ami már a közteherviselés felé mutat, akár belépő lépcsőként is. Ha ma egy magyar ember úgy dönt, hogy egy szobáját kiadja, ezt még a mostani hatályos törvények értelmében is regisztrálhatja, egy éves egyszeri díj megfizetésével eleget tehet a közteherviselés felé mutató kötelezettségének, ugyanígy az Uber, az RBNB és társai esetében lehetővé kellene tenni vagy egy átalánytípusú adóforma bevezetését és széles körben való kiterjesztését, vagy pedig egy olyan forgalmi típusút, amely azért lenne hatékonyan kivethető, mert ezek az online pénzforgalmi egységek, tranzakciók igen jól nyomon követhetők, tehát adott esetben egy jól működő adóhatóság szeme elől sem lehetne elrejtteni ezeket.

El kell, hogy mondjuk, mi jelen pillanatban egy átalányadó felé hajlunk, de azt semmiképp nem tudjuk elfogadni, hogy a kormány egy általa szabályozatlanul hagyott környezetet nem mozgat meg, nem nyúl a problémához, hagyja azt eszkalálódni, hiszen láttunk már ilyet, láttuk azt, amikor a budapesti albérletpiacról több ezer ingatlant kivettek az online megosztó rendszerek, és láttuk azt is, hogy ennek következtében elszabadultak az albérletárak. Akkor azt is láttuk, hogy a kormány tötymörgésének eredménye az lett, hogy ma is a magyar fiatalok, középkorúak vagy idősebb korokban albérletbe kényszerülők fizetik meg a kormány tehetetlenségének az árát, egy szabályozatlan környezet árát.

A Jobbik tehát az adófizetők védelmében kívánja felszámolni a szabályozatlan környezetet. Állítjuk, hogy az összes társadalmi csoport érdekeit képvisel-

ve tettünk le megoldást az asztalra. A kérdés adódik: a kormányzat tartja-e magát az észak-koreai betiltási kísérletekhez, adott esetben bedobná a gyeplőt a lovak közé? A két szélsőség helyett mi azt javasoljuk, hogy fontolja meg a normális szakmai álláspontot, és vigye el ezt a rendszert a közteherviselés felé, mert nem tudja a XXI. századot kikerülni, a jövőt ugyanis nem lehet megállítani. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Fónagy János államtitkár úr reagál a kormány nevében. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Engedjék meg, hogy a szakmai válasz előtt a helyzetet felvázoljam ennek a XXI. századi, de keményen a XX. században gyökerező párt képviselőjének.

Tisztelt Országgyűlés! Magyarországon ma 10 500 taxis van, ebből Budapesten 6500. Összehasonlításképpen: London Cityben 3500 drosztengedély van forgalomban, amely örökölheto, és gyakorlatilag kihalásos alapon működik. Ez azt mutatja, hogy a hazai taxis személygépkocsival végzett személyszállító piacon egy erősen kínálati piac alakult ki.

Ami a tárgyalásokat illeti: huzamosabb ideje, gyakorlatilag évek óta folyamatosan tárgyalunk a taxis szervezetekkel, amelyekből 16-18 van, de az elmúlt időszakban újjáalakuló vagy alakuló kis szervezetek közül mindig van egy-kettő, amelyik újra jelentkezik vagy megsértődik, hogy ismeret hiányában nem hívtuk őket.

Ami a jogi környezetet illeti: 3-4 éves a norma-környezet. Ezt a taxisokkal együtt alakította ki a kormány és a főváros, hiszen a fővárosi taxizás nagy részét fővárosi rendeletek szabályozzák, amelyek meghozatalában a taxisok részt vettek, és egyes, egyébként meghatározó rendelkezések kifejezetten a taxisok kérésére, például a fix díj is az ő kérésükre került be a jogszabályba.

(11.30)

Ebbe a szituációba túrta be magát a kétségte-lenül korszerű módszerekkel, korszerű utasszervezési módszerekkel dolgozó Uber; és amit rá mondok, az tulajdonképpen a más egyéb, hasonló applikációs rendszerekkel működő vállalkozásokra is igaz. Az Uber, hasonlóan Európa és a világ más országaihoz, Magyarországon is a hazai jogszabályok teljes sem-mibevételével jelent meg. A modernsége és a XXI. századra hivatkozva teljes egészében mellőzte a ma-gyar szabályokat, ezáltal a szabályszerűen működő és adót fizető taxisoknál egy olyan versenyszituációt teremtett, hogy nyilvánvalóan az alapvető verseny-semlegességet sértette amellet, hogy egyébként tételesen jogszabályba ütköző magatartást tanúsított.

Ezen az elmúlt időszakban sem igazán változtatott, hiszen azok a megoldások, amelyeket ő megoldásként jelez, például a személyszállítási tevékenység az nem taxizás, hanem teljesen más lehetőség, nevezetesen nagyobb rendezvények, szállodák bérelt gépkocsijaira vonatkozik.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány kezdettől fogva hangsúlyozza, hogy a szabályosan működő, adófizető taxisok pártján áll. A kormány kezdettől hangsúlyozza, hogy a modern, XXI. századi megoldások oldalán áll. Nem véletlen, hogy szorgalmaztuk, és ma már például a nagy taxivállalatok többsége rendelkezik az Uberéhez hasonló applikációval, akár a Főtaxi, akár a Budapest Taxi, ezek ugyanúgy letölthetők, ugyanúgy alkalmazhatók.

Tisztelt Képviselő Úr! Ma a taxisok nagy része is átalányadózik, hiszen katázik gyakorlatilag, és ha az Uber applikációs rendszerével dolgozók betartanak a magyar jogszabályokat, a taxizásra vonatkozó egyéb személyi és tárgyi feltételeket, akkor ez az átalányadózási lehetőség, a kata az ő rendelkezésükre is ott van természetesen.

Azt, hogy a kormány egyébként mennyire fontosnak tartja az internetet, mi sem bizonyítja jobban, mint hogy a széles sávú szolgáltatás elterjesztése érdekében a 27 százalékos áfát 18 százalékra csökkentette.

Ezek ismeretében tehát nyilvánvaló, hogy a taxizásra és egyáltalában az ilyen internetes szolgáltatásra vonatkozó szabályokról való tárgyalásokat folytatni kell, de meggyőződésem, hogy itt a problémát nem a szabályok korszerűsége vagy a kormány magatartása okozza, hanem egy, a magyar szabályokat és a magyar versenyfeltételeket tudatosan figyelmen kívül hagyó külföldi cégről van szó. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padso-rokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Harrach Péter képviselő úr, a KDNP frakcióvezetője: „Gyermeknap és hősök napja” címmel. Frakcióvezető úr!

HARRACH PÉTER (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tegnap az ország két ünnepnapot tartott, egyrészt gyermeknap volt, másrészt pedig a hősök napja. A jövőről és a múltról volt szó.

Néhány mondat a gyermeknapról. Az ember a legnagyobb csodája ennek a világnak, és még nagyobb csoda az a kis ember, aki megszületik, fejlődik, kibontakozik a személyisége. A családi viszonyok, benne a gyermek-szülő kapcsolat nagyon fontos, a személyes élet körébe tartozik. Van azonban ennek egy olyan jogi aspektusa, amire éppen az a kétharmados törvény hívta fel a figyelmet, amit megalkottunk, és amely azt mondja, hogy már egy szülő és egy gyermek kapcsolata is családot alkot. De a jogi kérdések és a politikai kérdések bizonyos értelemben távol vannak a családi élettől, mert a család-

politika, a kormányzati és parlamenti intézkedések a mi legnagyobb problémánkat, a demográfiai helyzetet csak részben tudják javítani.

Itt szemléletváltásra van szükség, de ebben is sokat tehetnek azok a felelős politikusok, akik ezzel foglalkoznak. Hiszen az a tény, hogy sokan nem akarnak gyermeket vállalni, az a szabad döntés területére tartozik. De az, ami szabad, nem biztos, hogy jó. Nem biztos, hogy jó a társadalom egészének, hiszen ez a társadalom már nem képes önmagát reprodukálni, és ez bizony valami problémát sejtet. Tehát a gondolkodás, a közgondolkodás megváltoztatása alapvető társadalmi és politikai kérdés.

De nemcsak gyermeknap volt tegnap, hanem a hősök napja is. A hősök napja, amiről három törvény is rendelkezik. Kezdjük a '17-esnél, ami azt mondja, hogy a napjainkban dúló háborúban meghaltak emlékére állítson minden település egy emlékművet. Ez meg is történt, és az első világháborús emlékművek jelen vannak az országban. '24-ben egy másik törvény született, amely emléknapot, május utolsó vasárnapját rendelt el ennek érdekében. És 2001-ben megszületett az a törvény, amit kénytelenek voltunk meghozni, hiszen a kommunista időben a hazaszereget gondolata eltűnt, helyette az internacionalizmus jelent meg, tehát hősökre emlékezni nem nagyon lehetett.

Most azonban a legtöbb településen megemlékeznek erről, hiszen itt valami olyasmiről van szó, ami a nemzet identitásához, összetartásához szükséges, és a törvény is azt mondja, hogy Szent István óta az életüket áldozó vagy akár csak kockáztató hősökre is emlékeznünk kell. Ez nem csupán az ő emléküket őrzi, hanem hozzátartozik a saját önbecsülésünkhöz.

Itt azonban fel kell hívnom egy éppen a parlament előtt lévő törvényjavaslatra is a figyelmet. Két képviselőtársunk, Rubovszky György és Vejkey Imre nyújtotta be. Miről van szó? Az első világháborúban 15 millió ember halt meg, köztük 600 ezer magyar. Az Osztrák-Magyar Monarchiának volt a világ hatodik legnagyobb és legkorszerűbb flottája, a legénység 20 százaléka magyar volt, ennek központja a mai horvátországi Pula volt. Ausztria és Olaszország évről évre megemlékezik az ott elhunytakról, még hozzá nagyméretű emlékműveket állítanak. Magyarország nem teszi ezt. Ezt a hiányt szeretné pótolni az a törvényjavaslat, ami a hősi halált halt magyar haditengerészek emléknapiját kívánja bevezetni.

Úgy gondolom, amikor gyermekeinket szolgáljuk egy ilyen nappal és a jövőre figyelünk, akkor kellő tisztelettel a múltra is kell gondolnunk. Ennek eszköze az, hogy hőseinkről megemlékezünk, megadjuk nekik a tiszteletet. Köszönöm a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Rétvári államtitkár úr reagál. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECSE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Frakcióvezető Úr! Tisztelt

Ház! Talán sokaknak föltűnt az idei 1956-os emlékév egyik jelmondata, amelyik arról szól, egy onnan vett idézet, hogy annak a nemzetnek adatnak újabb hősök, amelyik visszaemlékezik korábbi hőseire. Azért is fontos a hősök kultuszát minél inkább a közérdeklődés előterébe állítani, hiszen ha mindig látja egy-egy felnövekvő generáció, hogy a társadalom micsoda elismeréssel szól azokról a hősokról, akik akár az életüket is adták a nemzetért - van, aki csak azt adta, ezért sohasem futhatott be teljes pályát a karrierjében -, vagy bebörtönözték, kitelepítették, internálták, kényszermunkára vitték, de vállalta ezt a hősiest, akkor nyilván bennük ez emlékként úgy fog élni, hogy a későbbiekben, ha erre szüksége lesz, ne adja isten, de ha szükség lesz, akkor újabb hősei legyenek a magyar nemzetnek.

Frakcióvezető úr is az első világháborús hősokról és áldozatokról beszélt. Az első világháborús hősokek szinte minden magyar településen van egy-egy emlékműve, egy obeliszk, egy oszlop, amire föl vannak vésve a nevek. Ezeknek bizony körülbelül az egyharmada már méltatlan állapotban volt, az elmúlt években körülbelül 600 olyan emlékműről tudunk beszélni, amelyik felújításra szorult. Az első világháborús megemlékezések keretében több mint 300 ilyen emlékmű felújítása a legkülönbözőbb magyar településeken már meg is történt.

(11.40)

Az első világháborús hősök központi emlékhelypályázatát is kiírta az Első Világháborús Emlékbizottság, amelyre számtalan pályamű érkezett, pontosabban félszáz pályamű. Ezeket közönségsvavazásra is bocsátotta az emlékbizottság, így több mint 20 ezer voks érkezett az interneten véleményt nyilvánítóktól, és hamarosan kihirdetésre kerül, hogy melyek lesznek a díjazott pályázatok, amelyeknek a szerzői jogait meg is vásárolja az emlékbizottság. Utána pedig sor kerül majd arra a döntésre, hogy pontosan hogyan tudunk száz évvel az első világháború lezajlása után méltóképpen megemlékezni az első világháborús hőseinkre, hiszen az ő emléküket központi emlékmű Magyarországon nem ápolja, ugyanakkor 662 ezer magyar katonánk esett el az első világháborúban. Ez kétszer annyi katonai áldozat, mint a második világháború hősei.

Ha összehasonlítjuk, hogy 662 ezer ember egy magyar átlagos településhez mérten mekkora mérték, akkor látható, hogy ez óriási veszteség volt a nemzetnek. Ezért ezekre a hősokekre megemlékeznünk kötelezettség, már csak azért is, hiszen hiába született az a több törvény, amelyekre frakcióvezető úr is utalt, a kommunista időszakban hivatalos megemlékezésekre legtöbb esetben nem kerülhetett sor, hiszen az első világháborús hősi halottakat egyfajta dinasztikus érdek harcosainak tartották, nem a nemzet büszke hőseinek, másrészt a második világháborúban harcolókat, mivel a szovjet csapatok ellen is

harcoltak, szintén nem tartották olyanak, akikről meg kell emlékezni. Márpedig az lenne a helyes, ha minden család visszaemlékezhetne azokra a dédapákra és ükapákra, akik hősi halált haltak.

A frakcióvezető úr a felszólalása másik részében gyermeknapról, a családi támogatásokról, családpolitikáról beszélt. Nagyon sok pluszforrás volt, amelyeket ugyan családtámogatásnak hívunk, de a gyermekeknek szólnak, hiszen minden esetben a gyermek után jár azoknak, akik nevelik őket. Ha megnézzük, hogy ez most a jövő évi költségvetésben a várható GDP-nek mekkora aránya lesz, azt mondhatjuk, hogy 4,7 százalék az a mérték, amely tovább emelkedik. Idén ez 4,3 százalék volt, jövőre 4,7 százalék. Ez jóval magasabb annál a 3-3,5 százalékos szintnél, amit az OECD-országokban általában fordítanak családpolitikára, fordítanak így gyermekekre. Ennek pozitív hatásait legfőképp a kisgyermek érezhetik. Így a 2017-es költségvetés már 1743 milliárd forintot fordít a családok támogatására, ami összességében 42,7 százalékkal magasabb, mint ami volt 2010-ben, ha azt nézem, hogy a családok pénzügyi támogatása miképpen alakult.

Ezeknek a belső összetételét is érdemes megnézni, a munkaalapú és az alanyi jogon járó juttatások arányát, hiszen a kormány egyértelművé tette, hogy azoknak kíván a legnagyobb támogatást adni, akik gyermeket is és munkát is vállalnak. Éppen ezért a növekmények, a többletek nagyobb mértékben jelentkeztek a munkaalapú támogatásoknál, így ezeknek az aránya egynegyedről félre emelkedett. Jóval több most már a munkaalapú támogatás, mint korábban, és ez az arányokban is bemutatkozik.

A gyermekétkeztetésekre, a bölcsődefejlesztésre fordított források szintén nagyon nagy mértékben emelkedtek, az egyik a két és félszeresére, a másik 25 százalékkal, az ingyenes tankönyvellátás pedig szintén bekerült a családtámogatások körébe. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Napirend előtti felszólalásra jelentkezett Répássy Róbert képviselő úr, a Fidesz képviselője: „Tízéves az ősödi beszéd” címmel. Parancsoljon!

DR. RÉPÁSSY RÓBERT (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Majdnem pontosan tíz évvel ezelőtt, 2006. május 26-án fordulóponthoz érkezett a rendszerváltás utáni demokratikus Magyarország. Úgy is mondhatjuk, hogy 2006. május 26-án bekövetkezett a demokratikus Magyarország egyik legsötétebb pillanata, amikor Gyurcsány Ferenc röviddel a választási győzelme után a győztes kormányzópart frakcióülésén titokban egy súlyos beszédet mondott. A beszédből számos mondat idézhető, már ami egyáltalán a Parlament falai között elhangozhat, és nagyon sok olyan mondatot idéznek ebből a beszédből, amelyekre jellemző, hogy bennük Gyurcsány Ferenc beismerte: hazug-

sággal nyerték meg a 2006. évi általános országgyűlési választásokat.

Gyurcsány Ferenc mondatai súlyosan kopogtak az akkori zárt frakcióülés résztvevőinek füle hallatára. Azt mondta Gyurcsány Ferenc, hogy „Amit az azt megelőző hónapokban titokban meg lehetett csinálni úgy, hogy nehogy a választási kampány utolsó heteiben előkerüljenek olyan papírok, hogy mire készülünk, azt megtettük. Úgy őriztük a titkot, hogy miközben tudtuk, és ti is tudtátok, hogy ha el fog jönni a választási győzelem, utána nagyon neki kell állni, hogy soha ilyen problémánk nem volt.” Azt is mondta Gyurcsány Ferenc a saját kormányzásáról, hogy „Európában ilyen böszmeséget még ország nem csinált, mint amit mi csináltunk. Meg lehet magyarázni, nyilvánvalóan végighazudtuk az utolsó másfél-két évet, teljesen világos volt, hogy amit mondtunk, az nem igaz.” (Dr. Staudt Gábor: *Ez rátok is igaz!*) „És közben nem csináltunk semmit négy évig. Semmit!” - mondja Gyurcsány Ferenc. (Novák Előd: *Ti meg hat!*) „Majdnem beledöglöttem,” - mondja - „hogy másfél évig úgy kellett tenni, minthogyha kormányoztunk volna. Ehelyett hazudtunk reggel, éjjel, meg este.”

Tisztelt Ház! Ezek az idézetek jócskán folytathatók, önök emlékeznek ezekre a mondatokra.

Mi is történt tehát 2006 május végén? Az történt, hogy egy zárt frakcióülésen, titokban az akkori pártelnök-miniszterelnök elismerte, hogy a választókat megtévesztették, a választókat hazugsággal bírták rá arra, hogy a kormányzó pártot támogassák, és utána a kormánypárt frakciója előtt arra biztatta a frakciót, hogy most már jöjjenek elő az igazsággal. Ezt az utolsó elemet tekint Gyurcsány Ferenc a mai napig is az igazságnak, ezért nevezi ő igazságbeszédnek azt a beszédet, amelyben egyébként a hazugságokkal elcsalt választást ismerte el.

Tisztelt Ház! A beszéd még hónapokig nem került nyilvánosságra. Csak szeptemberben került nyilvánosságra, ami után zavargások, a köztársasági elnök megnyilatkozása és felszólítása, majd néhány héttel később Gyurcsány Ferenc kierőszakolt bizalmi szavazása következett itt az Országgyűlésben. Mindezzel a magatartással végig ragaszkodott ahhoz a hatalomhoz, amelyet saját maga által is elismerten hazugsággal szerzett.

Tisztelt Ház! Gyurcsány Ferenc persze mondott ebben a beszédében olyan mondatokat is, amelyek azért nem voltak igazak, mert a következő tíz év bebizonyította, hogy mennyire hazudik a szónok. Többek között Gyurcsány Ferenc azt mondta, hogy „és egyszer meg nagyon csöndben elmegyek”. Tudjuk jól, hogy nem ment el, azóta is a baloldal meghatározó politikusa, és a baloldalon próbálja a maga politikai ripacskodását ráerőltetni a többi baloldali pártra, ezzel a politikai ripacskodással próbál szavazatokat szerezni. Miközben a határon túli magyarokat nem engedte állampolgársághoz jutni, miközben a határon túli magyarokat nem engedte befogadni a magyar nemzetbe, miközben a határon túli magyarok

ellen uszította a magyar választókat, aközben láttuk, hogy a bevándorlás támogatásában odáig jutott, hogy maga is migránsokat fogadott be a házába. Ez szép dolog lenne, ha nem ismernénk az előzményeket, nem ismernénk, hogyan viszonyult a magyar nemzet tagjaival szemben. Amikor megtehetette volna, hogy miniszterelnökként segít nekik, akkor nem segített.

Tisztelt Ház! A 2010-es választásokon súlyos árat fizetett ezért Gyurcsány Ferenc és a Magyar Szocialista Párt. Azóta ellenzékben mint főnixmadár megpróbál újból feltámadni. A választók azonban bölcssek, 2014-ben sem díjazták ezt a feltámadási kísérletet, és ahogy elnézem a közvélemény-kutatási eredményeket, egyelőre a főnixmadárnak nem sikerült feltámadnia, és nem ment el csendben, ahogyan ígérte. Köszönöm szépen a szót, tisztelt Ház. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A kormány nevében Dömötör Csaba államtitkár úr reagál. Parancsoljon!

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Amint ön is emlékeztetett rá, valóban tíz éve annak, hogy elhangzott a rendszerváltozás óta eltelt időszak egyik leggyalázatosabb beszéde. Tíz éve annak, hogy végleg bebizonyosodott: a baloldal a hataloméért mindenre képes, trükkök százaira, szüntelen hazugságokra, szemkilövetésre, és amint Gyurcsány Ferencről már azóta tudjuk, akár belső árulásokra is. Az árulások feltárása elsősorban az MSZP feladata, rájuk tartozik, de ennél fontosabb az, hogy Magyarország nagy árat fizetett azért, hogy a baloldal intézményesítette a hazugságokat.

(11.50)

Lássunk pár példát, vegyük például a gazdaság teljesítőképességét! Abban az időszakban, amikor hazudtak reggel, délben meg este, a magyar gazdaság romokban volt. Volt olyan év, amikor 7 százalékkal töpörödött a gazdaság, amely 2010-re az összeomlás szélére került. A hazugságok egyik nagy ára volt az, hogy IMF-hiteleket szabadítottak az országra akkora összegben, hogy azt csak nemrégiben sikerült visszafizetni. Ma már az államadósság csökkenő pályán van, ami azt jelenti, hogy kevesebb teher lesz a jövő generációinak vállán.

Aztán vegyük például a munkahelyteremtést! Azt hazudták, hogy a magyar gazdaság egy erőteljes pannon pumához hasonlít, de a tények mást mutatnak. A baloldali ámokfutás alatt duplájára nőtt a munkanélküliek száma, és minden ember büszke lehet arra, hogy azóta sikerült megfordítani a trendet. 2010 óta több mint 500 ezerrel több új munkahelyet sikerült létrehozni. Ez azt is jelenti, hogy egyre többen élnek segély helyett munkából. Az energia-

árak területén is mindennaposak voltak a súlyos hazugságok. Letagadták, majd sorozatban döntöttek a gázáremelésekről. Ennek következménye az lett, hogy az áram és a gáz ára sokszorosára nőtt a gyurcsányi időszakban. Ezt kellett helyrehozni a rezsicsökkentéssel, amelynek köszönhetően negyedével csökkentek az energiaárak, és várhatóan a jövőben is csökkennek majd.

A hazugságok áldozata lett a korábban jól működő otthonteremtési rendszer is, amellyel kapcsolatban korábban azt ígérték, hogy nem törlik el, aztán már azt mondták, hogy nincsen rá pénz, aztán egy tollvonással megszüntették. Ennek a hazugságnak is nagy volt az ára, úgy hívták, hogy devizahitelezés. Míg Gyurcsány és társai „majdnem beledöglöttek, hogy úgy tegyenek, minthogyha kormányoznának”, közben százazrek kerültek adósságcsapdába. Szerencsére azóta sikerült előrelépni ezen a területen, és idén januárban elindulhatott az új otthonteremtési program, amely felpörgetheti a magyar építőipart, és elősegítheti, hogy minden magyar embernek legyen végre saját ingatlana.

Tisztelt Ház! Azért érdemes felidézni ezeket a tényeket, mert úgy nézzük, a baloldal semmit sem tanult; már csak azért sem, mert még mindig mintha Gyurcsány vezetné. Gyurcsány Ferenc egyébként az egész őszi beszédéből egyedül azt bánja, hogy kicsit pokróc stílusban beszélt. Ezek szerint hidegen hagyja az, hogy majdnem a szakadék szélére tolta az országot, és hogy gyomorforgató beszédével morális mélységbe taszította a baloldalt. A baloldal egyébként azóta is ott tanyázik, és ha nem szakít a gyurcsányi örökséggel, ha nem szakít a hazugságbeszéd gazdájával, akkor ezután is ott találja magát. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A napirend előtti felszólalások végére értünk. Most felkérem Tiba István jegyző urat, ismertesse a **napirend utáni felszólalók** névsorát. Parancsoljon!

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! A mai napon napirend utáni felszólalásra jelentkezett Varju László, független; Ander Balázs, Jobbik; Ikotity István, LMP.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Most, 11 óra 52 perckor elkezdjük a kérdések és azonnali kérdések tárgyalását.

Tisztelt Országgyűlés! Kunhalmi Ágnes képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Kapnak-e jutalmat idén júniusban a közoktatásban és felsőoktatásban dolgozók?”** címmel. Parancsoljon!

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! Hagyományosan június első vasárnapján tartják a pedagógusnapot. Ekkor köszöntik a közoktatásban és a felsőokta-

tásban dolgozókat. Az elmúlt években, egészen a 2012-es államosításig az önkormányzatok pénzjutalommal díjazták a legkiválóbban teljesítő pedagógusokat. Ezt a pénzjutalmat virággal és oklevéllel váltotta fel a Klebelsberg Intézményfenntartó Központ. Ez meglehetősen egyértelmű jelzés arról, mennyire becsüli meg az Orbán-kormány a legjobban teljesítő tanárok és iskolai dolgozók munkáját. Azok az emberek, akik az óriási adminisztrációs terhek és túlzott szabályozás mellett dolgoznak nap mint nap a gyerekekért, okkal érezhették ezt megaláztatásnak.

A pedagógusok és a nem pedagógus végzettségű, oktató-nevelő munkát segítők gyakran emberfeletti munkát végeznek, ezt pedig a kormánynak is illene megbecsülnie, hiszen annak a pénznek a töredékéből futná érdemi jutalmakra, amelyeket a kormányfő értelmetlen beruházásokra, például a kormányfő Várba költözésére vagy áltudományos kutatóközpontokra - de sorolhatnám - költ a következő évben.

A pedagógusnap közeledtével kérdezem tehát öntől, hogy a 2016. évben milyen jutalmat kívánnak adni a pedagógusoknak. Pontosan hány kiválóan teljesítő pedagógust és iskolai dolgozót tervez a kormány megjutalmazni? Előre is köszönöm megtisztelő válaszát. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Mind pedagógusnapon, mind azon túl igyekszik a kormány a pedagógusok munkáját elismerni. Ön itt megpróbálta ezt forintosítani. Korábban valóban voltak olyan önkormányzatok, voltak olyan iskolák, ahol kaptak bizonyos pedagógusok pedagógusnapon akár pénzben is mérhető elismerést, és volt, ahol nem. De ha ön forintosítani tudja a pedagógusok iránti elismerést, akkor egyrésztől nem tudom, hogyan számol el azzal a saját pártja által elkövetett intézkedéssel, amellyel egyhavi bért elvettek a pedagógusoktól akkor, amikor a 13. havi fizetést beszüntették.

Másrészt pedig, ha ön ezekben az anyagiakban méri a megbecsülést, akkor pedig arra felhívnom a figyelmét önnek is, hogy míg 2010-ben egy általános iskolai tanítónak vagy tanárnak az éves összjövedelme 2 millió 456 ezer forint környékén volt átlagosan, ez most 3 millió 627 ezer forint, azaz 1 millió 171 ezer forinttal magasabb minden pedagógus, minden tanító esetében. Ha pedig a középiskolai tanárokat nézzük, ott is magas az emelkedés, 892 ezer forinttal magasabb a mostani éves összeg, mint a korábbi. Ez már havi szinten is érzékelhető emelkedést jelent, átlagosan 74 ezer forintot.

Ha tehát azt nézzük, hogyan becsüljük meg jobban a pedagógusok munkáját, akkor, azt hiszem, az az intézkedése a kormánynak, hogy elsőként az összes közszféraágazat közül a pedagógusok terén

vezette be az életpályát, és ennek egyik fontos része volt a pedagógusok számára, talán az egyik legfontosabb az, hogy folyamatosan, évről névre növekszik a bérük, erre több száz milliárd forintos pluszforrást csoportosított át a kormány, azt hiszem, jelzi, hogy nemcsak pedagógusnapon, hanem minden más napon is számíthatnak a pedagógusok az államra, a kormányra. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Magyar Zoltán képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: **„Tehenek és gazdáik vették körbe a Parlamentet, ez sem volt elég figyelmeztetés?”** Parancsoljon, képviselő úr!

MAGYAR ZOLTÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Államtitkár Úr! Az utóbbi időben számos napvilágot látott korrupciós ügy mellett több olyan ágazati probléma is súlyosbodik, amire egész egyszerűen nem adnak érdemi válaszokat. Ilyenek a mezőgazdaság tekintetében a tejágazat folyamatosan jelen lévő problémái. Ahelyett, hogy a magyar tej megmentésén dolgoznának, inkább tovább rontanak a helyzeten, és az iskolatejprogram újabb keretszűkítésével álltak elő, ezzel egy pofont adva a gyerekeknek is.

A tejágazat problémáinak megoldása nem várható tovább magára, nem dughatják tovább a homokba a fejüket, nem tehetnek úgy, mintha nem lenne szükség azonnali beavatkozásra. Nem volt véletlen tehát a múlt heti tejes demonstráció sem itt, a Parlament előtt. A dilettantizmus legteteteje, amit művelnek, hiszen azért veszik el nagyjából 150 ezer gyermek elől a friss tejhez jutás lehetőségét, mert egész egyszerűen nem gondoltak arra, hogy a program ilyen népszerű lesz.

Mindezek alapján adódik néhány kérdés, államtitkár úr, remélem, kapok rá érdemi válaszokat. Mi fordult meg akkor a fejükben, amikor a tejválság kellős közepén az iskolatejprogramon akartak spórolni? A felcsúti kisvasút, stadionok, az offshore hátterű cégeknek juttatott milliárdok mellett miért nem gondoltak arra, hogy bővítsék ezt a programot? Miért nem vonatkozik az összes, javarészt hazai előállítású tejre és tejtermékre az áfacsökkentés? Miért söpörték le a Jobbik határozati javaslatát, amit egy hónapja nyújtottam be és a tejágazat problémáit igyekezett kezelni? Államtitkár úr, ön miért nem ismeri fel a helyzet súlyosságát, vagy ha felismeri, miért nem léptek semmit? Miért hagyják, hogy két év múlva egyáltalán ne lehessen már magyar tejet inni? A magyar tejipar teljes gözzel robog a szakadék felé, és ahelyett, hogy érdemi lépésekkel segítenék, még néhány lapát szemet is tesznek a kazánba, államtitkár úr.

Ezekre várunk érdemi választ, és nem magunk miatt, nem a jobbikos képviselőtársaim miatt, hanem azok miatt a gazdáik miatt, akik végelkeseredésükben jöttek a Parlament elé *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, és nem

fognak itt leállni, érdemi válaszokat és megoldásokat várnak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Nagy István államtitkár úr válaszol. Államtitkár úr!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi miniszteriumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársam, egészen egyszerűen nem igaz, amit mond, illetve kérdez. Az FM intenzíven foglalkozik a súlyos tejpiaci zavar következtében kialakult problémákkal, hatékony megoldást keres uniós és nemzeti szinten is. A szükséges intézkedések állandóan napirenden vannak, az ágazat szereplőivel is folyamatosak az egyeztetések.

(12.00)

A tejtermelő gazdaságok 2016-ban uniós összetevésben is kiemelkedően magas támogatást, 63 milliárd forintot kapnak, a 2015. évi 49 milliárd forinthez képest.

A kormány jelentős támogatást nyújt a tejfeldolgozó vállalkozások megsegítésére is, a forrásokat a kedvezményezettek a vidékfejlesztési program 200 milliárdjából és a gazdaságfejlesztési innovációs operatív program 100 milliárdos keretéből érhetik el, valamint 2016-ban is elérhető a nagyvállalatok számára létrehozott nagyvállalati beruházási program mintegy 15 milliárd forint értékben.

A hazai tej és tejtermékek hazai fogyasztásának ösztönzése érdekében a Földművelésügyi Minisztérium további 420 millió forintot biztosított a 2015 második félévi, illetve a 2016. év első félévi promóciójára. A cél a termékkör hazai népszerűsítése a fogyasztók tudatosságának növelése érdekében, és ezt a jövőben is kívánni tudnánk.

A 2010-ben újonnan megalakult kormány prioritásként kezelte az iskolatejprogram népszerűségének növelését. Minden évben jelentős mértékben emelte a nemzeti támogatás mértékét. Az elmúlt évben hozott intézkedések eredményeképpen az iskolatejprogram jelentős fejlődésen ment át: 130 ezerről több mint 436 ezerre nőtt a programban ellátott gyerekek száma.

A kormány ennek megfelelően a megnövekedett finanszírozási igényt folyamatosan biztosította. 2016-ban 2,6 milliárd forintos keret áll rendelkezésre, míg 2017-re, nagyon szeretném hangsúlyozni, kedves képviselőtársam, 4,2 milliárd forintos keretet biztosítunk a programra.

Az a célunk és azon dolgozunk, annak a lehetőségét vizsgáljuk, hogy az iskolatejprogramban még több gyerek hogyan tudjon részt venni.

Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván fel-

tenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért nem a gyerek mindenképp fölé álló érdeke érvényesül a láthatásban?”** címmel. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Egyszülős családok tömegét érintő probléma a láthatás kérdése, aminek a kapcsán egészen abszurd eljárásokra kerül sor. A problémák tapasztalataim szerint akkor kezdődnek, hogyha nem jön létre a bíróság által elrendelt kapcsolattartás a külön élő szülő és a gyermek között.

Amióta az elmúlt években kiemelt figyelmet szenteltünk az egyszülős családok problémáira, számos olyan esetet ismerhettünk meg, ahol a gyámhivatal tulajdonképpen az eset alapos vizsgálatára és a gyermek véleményének figyelembevétele nélkül automatikusan az édesanyát marasztalta el. A jelenlegi rendszer ugyanis gyakorlatilag azt várja el az édesanyától, hogy ha kell, akkor akár fizikailag is kényszerítse a gyermekét a kapcsolattartásra, még akkor is, hogyha a gyermek fél az édesapjától, és nem érzi vele magát biztonságban.

Ha mégsem jön létre a láthatás, akkor az édesanyát vonják felelősségre, rá szabnak ki több tízezer forintos bírságot, ellene indítanak büntetőeljárást, miközben a másik fél felelősségét nem firtatják. Én azt gondolom, hogy mindannyian látunk olyan példákat, amelyek egészen hátborzongatóak. Én azt látom, hiába kellene megvizsgálni, hogy miért zárkózik el a gyermek a láthatástól, ez általában nem történik meg.

Korábban az ombudsman is megerősítette mindazt, amiről én most itt beszélek. Idézem az ombudsman urat: „A tapasztalatok azt mutatják, hogy a gyámhivatal nem tudja figyelembe venni azt, ha a gyermek bizonyíthatóan a külön élő szülő hibájából vagy neki felróhatóan nem akar találkozni vele. A gondozó szülőnek rója fel azt, ha ténylegesen nem segíti elő az elvitelt.”

Én őszintén remélem, hogy mindannyian itt a parlamentben egyetértünk abban, hogy elfogadhatatlan az, hogy ma Magyarországon gyerekek tízezreit kényszerítik kapcsolattartásra akarataik ellenére, miközben ez a gyermeknek joga, de nem kötelessége. Pár éve egyébként a minisztérium ígéretet is tett arra, hogy módszertani segédanyagot dolgoz ki a gyámhivatalok részére, képzéseket indít az ügyintézők, a gyermekvédelemben dolgozó bírák számára, de ez sajnos a mai napig nem történt meg.

Kérdezem én a tisztelt államtitkár urat, hogy meddig *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* hangozhatnak el még olyan kérdések a magyar bíróságokon, hogy: ha anyukád is ennyiszor láthatna, szerinted nem lenne dühös? Vagy: azt is tudod, hogy ha nem mész el apával, anyának baja esik?

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ön is nagyon jól tudja, hogy mindig nagyon nehéz az a helyzet, amikor a bíróságok döntést hoznak. Nyilván a gyermek számára a legnehezebb az a szituáció, ha hosszú távon nézzük, amikor erről kell dönteni a bíróságnak, hogy az édesanyját, az édesapját mennyi ideig és hogyan láthatja. Erre egyértelmű a családjogi törvényeknek, jogszabályoknak most már a polgári törvénykönyvben lévő rendelkezése. Maga a bíróság dönti el, hogy pontosan mennyi az édesanyának, az édesapának a lehetősége; hol helyezik el a gyermeket hosszú távon; hol van a lakóhelye, és ki az, akinek láthatási joga van a gyermekkel kapcsolatban. Ez nagyon nehéz mindenki számára; leginkább a gyerek sínyli meg bizonyára, de az édesapának és az édesanyának se könnyű szituáció. Éppen ezért nem lehet sem olyan törvényt, sem olyan módszertani anyagot csinálni, amelyik minden élethelyzetre pontos eligazítással szolgál. Ezért a bíróságok mindig egyedi döntést hoznak ezekben az ügyekben, hogy pontosan miként szabják meg a feltételeket. Mindemellett a gyámhatóságnak pedig az a feladata, hogy ha a bíróság hoz egy döntést, amely jogerőssé válik, jogerőre emelkedik, akkor onnantól kezdve azt betartatja a felekkel. Nem is tehet mást hatóságként, mint a jogerős ítélet betartatását. Hogyha valamelyik fél úgy gondolja, hogy a gyermek érdekében tekintettel változtatni érdemes ezeken a szabályokon, akkor megvan annak is a rendje és a módja, hogy miként tudja a saját láthatását növelni, csökkenteni, hogy a másik fél miben tud megállapodni.

Alapvetően a polgári törvénykönyv is azt írja elő, hogy a két félnek, a két szülőnek megegyezésre kell törekedni, a gyereket segíteniük kell, és a gyerek érdekét kell figyelembe venniük, de jól tudjuk, hogy ezek érzelmileg olyan élethelyzetek, ahol ez az elv kevésbé tud érvényesülni. Éppen ezért amit a jogalkotó tud tenni ebben a teljesen privát, magánéleti szférában, az az, hogy igyekszik minél több módon segíteni mind a három felet, az édesanyát, az édesapát és a gyermeket is. Másrészt pedig a jogszabályokban *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret lejártát.)* a folyamatos felülvizsgálat, folyamat áttekintés lehetőségét szintén fenntartjuk. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormányzó pártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Pogácsás Tibor képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Mikorra tervezik az M4-es gyorsforgalmi út Úlló és Albertirsa közötti, pontosabban a Péterit, Monort, Monorierdőt, Gombát, Pilist, Albertirsát érintő szakasza megépítését?”** címmel. Parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyű-

lés! A 4-es számú főút az Alföld legforgalmasabb főútja, összeköti Magyarországot Ukrajnával, Romániával, és mind oda-, mind visszafelé rendkívül nagy forgalom érzékelhető rajta. *(Bangóné Borbély Ildikó: Államtitkár kérdez államtitkárt...)*

Választókerületem több településén, így Monoron, Monorierdőn és Pilisen is keresztülhalad az út, tehát az út alapvetően befolyásolja a szomszéd települések élhetőségét is, egyfelől a főváros, illetve a munkahelyek megközelíthetőségét, másrészt pedig a települések környéke ipari, illetve lakóövezetének a fejlődését is. A megnövekedett forgalmat ez az út már láthatóan nem képes lebonyolítani, hiszen az út autópályára illeszkedő forgalmat kénytelen nap mint nap elviselni, és ez nemcsak közlekedési problémákat, hanem az érintett településeken nyilván környezetvédelmi és egészségkárosodási problémákat is okoz.

Régi vágya az ott élőknek, hogy egy új nyomvonalon a településeket elkerülő íven, a településeket elkerülő pályán épüljön meg az út, ezzel is mentesüljenek az érintett települések a közlekedés, illetve az út káros hatásától, miközben egyébként élvezhessék egy korszerű főút kapcsolatát a fővárossal, illetve az ország keleti részével. Ennek a beruházásnak a megindulása több tízezer ember életét könnyítheti meg.

Kérdezem tehát az államtitkár úrtól, hogy milyen ütemterv szerint, mikor várható ennek az útszakasznak a megépítése, a megépítés megindítása, illetve mikorra várható ennek az útnak az átadása, a befejezése. Köszönöm szépen, államtitkár úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tasó László államtitkár úr válaszol.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A magyar kormány közlekedéspolitikai céljai között elsődlegesen szerepel a megyei jogú városok bekapcsolása a gyorsforgalmi hálózatba, és ennek megfelelően, figyelemmel arra az állandó és erős lobbira, amelyet a Pest megyei, a Hajdú-Bihar megyei és a Jász-Nagykun-Szolnok megyei képviselők is kifejtettek ezzel kapcsolatban, több lépcsőben megvalósításra kerül az M4-es gyorsforgalmi út felújítása, rekonstrukciója, kapacitásbővítése.

Két, illetve három ütemben hajtjuk végre ezt a beruházást. Az első ütemben az Mo-ástól Ceglédig mintegy 45 kilométeres szakaszon történik a beavatkozás. Itt egyben a kiviteli terv és a kivitelezésről szóló szerződés ez év második felében lesz aláírva, tehát megkezdődik a munka. A másik üteme a Cegléd-től Abonyig tartó 18 kilométeres szakasz. Itt külön eljárásban lesz a kiviteli tervre vonatkozóan lépéssorozat és a kiviteli tervre vonatkozóan lépéssorozat. Ezen a részen 2017 tavaszán kezdődnek a munkák.

Konkrétan az Mo-stól indulunk, és a Vecsés-Üllő elkerülő szakasszal kezdődik a felújítási, rekonstrukciós munka, hiszen olyan helyeken, ahol kétszer egy sáv van pillanatnyilag, és megmarad

nyomvonalnak, ott kétszer két sávra, gyorsforgalmi úttá bővítjük, ahol pedig már meglévő kétszer kétsávos szakaszok vannak, teljes felújításra kerülnek ezek a szakaszok.

(12.10)

Ami lényeges, hogy a hiányszó szakasról, az Abonytól Fegyvernek irányába tartó szakasról is a magyar kormány a második félévben döntést fog hozni, és ott is - mint ahogy korábban szó volt róla - befejezzük a megkezdett beruházást.

De nemcsak idáig haladunk, hiszen továbbmegyünk az út tervezésével Kacag és Püspökladány irányába is, és mint ahogy tudvalevő, az M4-es Berettyóújfalutól kezdődően épül, már ebben az évben megkezdődik, és elérjük a következő két évben, '18 végére az országhatárt is az M4-essel. Nagyon bízom benne, hogy segíteni fogunk az ott élő emberek számára, s megoldjuk a tranzitforgalom problémáit. Köszönöm a kérdését. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Horváth Imre képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hogyan értékeli Miniszter úr a tavaly november 1-én végrehajtott, a Honvéd Kórházzal történő fúzió után Újpest egészségügyi (kórházi) ellátásának helyzetét?”** címmel. Parancsoljon, képviselő úr!

HORVÁTH IMRE (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Mint ismert, 2015. november 1-jén megszűnt az újpesti Károlyi Kórházban az aktív ellátás. Az ígéret az volt, hogy a fúzió után a 160 ágyból 100-at átvállal a Honvéd Kórház. Kérdezem: mely osztályokat hány ágygal növelték? A 100 kórházi ágy felosztása megtörtént-e, ha igen, akkor hogyan és mikor?

Ígéret volt az is, hogy krónikus rehabilitációs részleg kerül kialakításra a volt Károlyi Kórházban. Jelenleg egy fizetős rehabilitációs részleg működik, amellyel kapcsolatban Újpest polgárai közül többen megkerestek, hogy a részlegben nem a XXI. századnak megfelelő elhelyezés és ellátás történik.

Továbbá kérdezem, hogy a volt Károlyi Kórházból hány orvost, illetve asszisztenciát vett át a Honvéd Kórház. Továbbá: az átvétel, átszervezés hozzájárult-e az orvoshiány kiküszöböléséhez? Államtitkár úr, ön szerint fejlődött-e Újpest egészségügyi, kórházi ellátásának helyzete? Elsősorban Újpest lakossága vár egy kielégítő választ, államtitkár úr. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a

szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! 2015. november 1-jén a Károlyi Kórház aktív ellátásának a Magyar Honvédség Egészségügyi Központba történő áthelyezése sikeresen lezajlott. Ettől az időponttól a Károlyi Kórház ellátási profilja a rehabilitációs szakellátás, az ápolási szolgáltatás nyújtása felé irányul. Ezen ellátási formákba történő átszervezés feltételeinek kialakítása - műszaki átalakítás, ápolási és speciális feltételek biztonságos kialakítása, személyi feltételek biztosítása - a fenntartó közreműködésével és segítségével a struktúraváltás időpontjában megkezdődött, és folyamatosan tart mind a mai napig is.

Az intézmény a minimumfeltételeknek és az új műszaki profilnak megfelelő, a fenntartó által biztosított mintegy 100 millió forint sajátforrás beruházást is megvalósított. Az átalakítás szakmai háttérét tekintve átadásra került a belgyógyászati szakmában 40 ágy, kardiológia szakmában 25 ágy kapacitás, az OTH által meghatározott területi ellátási kötelezettséggel együtt. Intenzív ellátásra a sebészeti szakmában az ágyak átadása nélkül került a feladat átadásra, tekintettel arra, hogy az intenzív ellátás esetében nincs területi ellátási kötelezettség, mert az megyezik a kórház valamennyi szakmai egységének területi ellátási kötelezettségével. Az átalakítás után a Károlyi Sándor Kórház összesen 337 ágyon látja el a krónikus feladatait.

A struktúraváltás célja a biztonságos és magas színvonalú betegellátás feltételeinek biztosítása volt. A feladatellátás három szakma, a belgyógyászat, a kardiológia és a sebeszet első és második progresszivitási szintű fekvőbeteg-ellátásának áthelyezését jelentette, és jellemzően a IV. kerület, azaz Újpest és kis részben a XV. kerület, Rákospalota lakosságát érintette. Ezen szakmák tekintetében a legmagasabb, harmadik progresszivitású, specifikusabb ellátást igénylő betegeket a beutalási rendnek megfelelően korábban is a Magyar Honvédség Egészségügyi Központ látta el. A két érintett kerület lakosságának ezzel a magasabb progresszivitási szintet és komplex ellátást nyújtani tudó intézményben van lehetősége a szakellátást igénybe venni.

A struktúraváltás következtében a Károlyi Sándor Kórházban dolgozó orvosok közül 13 fő a Magyar Honvédség Egészségügyi Központban, 3 fő más kórházban dolgozik tovább. Az intézkedéssel a magas szintű, biztonságos betegellátás hosszú távon is fenntartható módon valósulhat meg. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Vágó Sebestyén képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Kinek a lehetősége ez az autó?**” címmel. Parancsoljon!

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! 2011-től a kormány rendeletében átalakította a súlyosan mozgáskorlátozott emberek

támogatott gépjárművásárlási és -átalakítási támogatását. Ez az összeg idén április 1-jétől egy új gépjármű vásárlása esetén egymillió forint. Az összeggel nincs is probléma, mert tudjuk, hogy az ilyen nehéz élethelyzetbe került embereknek ez óriási segítséget jelenthet.

Amivel probléma van, az az, amit sajnos már sokszor tapasztalhattunk 2010 óta, hogy a magát nemzeti-keresztény szemléletűnek nevező kormány ebben a helyzetben is a legelesettebbeken és a legki-szolgáltatottabbakon akar nyereszkeskedni.

A rendelet több sebből vérzik, de a legvérlázítóbb, hogy a mutyit és a korrupciót nyíltan, köntörfalazás nélkül belefoglalmazták a jogszabályba, ugyanis az új, támogatott gépjármű csak akkor vásárolható meg - még abban az esetben is, ha korábbi megtakarításaiból, esetleg örökségből, vagyontárgy vagy akár ingatlan eladásából, vagy a család segítségével a jogosultnak megvan a szükséges fedezete a támogatáson felüli összegre -, ha a kormány által meghatározott hitelintézzettel kölcsönszerződést köt. Jelenleg a megnevezett hitelintézet a Duna Lízing Zrt., amelynek érdekes módon tulajdonosa egy ismert Fidesz-közeli, Orbán Viktor érdekkörébe tartozó üzletember, Garancsi István. Persze a rendeletet okosan alkották meg, felkészülve a hűtlen és a mellőzött pajtásokra. Mutyitárs váltása esetén az Emberi Erőforrások Minisztériuma kiír egy új pályázatot. Jogosan merül fel a kérdés, hogy így kinek nagyobb lehetőség a támogatott gépjármű.

Tisztelt Államtitkár Úr! Ne nehezítsük meg még jobban a hitelszerződés kötelezettségével az amúgy is nap mint nap a hátrányok ledolgozásáért küzdő emberek életét! Nem gondolja, hogy ezt a nyíltan vérlázító passzuzt ki kellene venni a rendeletből, hogy a támogatásra jogosult emberek, akik az illetékes hatóság komoly feltételeinek megfelelnek, szabadon dönthessenek a gépjármű megvásárlásának módjáról? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A támogatási rendszer 2011-ben valóban jelentős mértékben átalakult annak érdekében, hogy a jogosultak jó műszaki állapotú személygépkocsik megvásárlásához érdemi támogatásban részesüljenek.

Engedje meg, hogy ismertessem, hogy miként növekedtek a támogatási tételek! Új gépjármű esetén a korábbi támogatás több mint háromszorosa, azaz egymillió forint jár. Itt háromszoros a növekedés. Használt gépjármű vásárlásához kétszerese, 600 ezer forint, itt tehát duplájára nőtt a tétel. Személygépkocsi átalakításához pedig 90 ezer forint biztosítható, ami szintén megháromszorozta a korábbi támogatás összegét.

Az intézkedés eredményeképpen a súlyosan mozgáskorlátozott és egyéb fogyatékossgal élő személyek új, kitűnő műszaki állapotú, alacsony szervizigényű és olcsó fenntartású, környezeti szempontból is korszerű gépjárművekhez juthattak és juthatnak hozzá. A folyamatosan bővülő rendszerben minden érintett megtalálja a számára legjobb megoldást, elősegítve ezzel a fogyatékos emberek önálló életvitelét, munkavállalását, képzését s ezzel a sikeres társadalmi integrációját is.

A jelentősen megemelt támogatási összeg mellett az állam és a társadalom jogos elvárása, hogy a felhasználás szigorú feltételek között, ellenőrzött módon történjen. A finanszírozó szervezet a támogatásra jogosult személyekkel egyéni finanszírozási szerződést köt, amelyben meghatározásra kerül a havi törlesztőrészlet is, amelynek összege függ a támogatott által vállalt saját erő mértékétől, az önerő mértékétől is. Abban az esetben pedig, ha a vásárlásra nagyobb önerő áll rendelkezésre, már alacsonyabb összegű, mindösszesen 25 ezer forintos minimális hitel vállalása is elegendő új gépkocsi vásárlásakor.

A támogatási rendszer működésének tapasztalatai azt igazolják, hogy autóvásárláskor a támogatottaknak jellemzően szükségük van hitelre. A nagy önerővel rendelkező személyek esetében pedig a minimális összegű hitel nem jelent érzékelhető terhet. A közreműködő szervezeteknek azon túl, hogy a jogosultaknak finanszírozást nyújtanak, fő feladatuk, hogy a hitel futamideje alatt folyamatosan ellenőrizzék a gépjármű állapotát, illetve azt, hogy valóban a jogosult használja-e a gépjárművet. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: Nem válaszolt a kérdésre! - Gógös Zoltán: Garancsival mi lesz?)*

ELNÖK: Én is köszönöm szépen a fegyelmezettséget. Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Hogyan segítik az egyedülálló szülők munkavállalását?”** címmel. Parancsoljon!

(12.20)

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Országgyűlés! Ma az egyszülős családok érdekében öt kérdésből álló sorozatot intéztek a magyar kormányhoz. Mint bizonyára hallották, az előző kérdésben a láthatásokról volt szó, most pedig a munkába járás és a gyermekellátás összeegyeztethetősége kapcsán szeretném a kormányt kérdezni. Ugyanis azt látom, hogy ebben az országban nagyon kevés a bölcsődei férőhely, praktikusán a korosztály 16 százalékának van elég hely a bölcsődékben, drága a bölcsődei ellátás, rugalmatlan a nyitvatartás, nagyon keveset keresnek a bölcsődei dolgozók, és nagyon kevés mun-

káltató nyitott az atipikus munkavégzésre, vagyis arra, hogy illeszkedjen a munkavégzésben a szülők speciális igényeihez. Egyedülálló szülők esetében nagyon sokszor tapasztalom azt, hogy annak érdekében, hogy valamilyen módon kompenzálják a kiesést - ami ugye abból fakad, hogy nincs még egy szülő a gyermek mellett -, pluszmunkát, másodállást, harmadállást vállalnak zömében ezek az asszonyok, ami mellett aztán végképp nehezen tudják megoldani a gyermek elhelyezését. Ezért kardinális kérdés az egyszülősök esetén, hogy a bölcsődei nyitvatartással és a bölcsődei hozzáféréssel mi a helyzet.

Hat éve kormányoz már a Fidesz és a KDNP, de ha feltesszük azt a kérdést, hogy vajon volt-e ez alatt az idő alatt érdemi előrelépés az olcsó és a szülő élethelyzetéhez igazodó napközbeni gyermekellátás és a rugalmas foglalkoztatási formák elterjedésében, én azt gondolom, egyértelműen nemleges kell hogy legyen a válaszuk. Mint említettem, ma is csak a korosztály 16 százalékának van bölcsődei férőhelye; bevezették a bölcsődei gondozási díjat, ami akár havi 10-15 ezer forintos kiesést jelent a szülőnek; ma sincs nyitva négy-öt óránál tovább az óvoda; és nem terjedtek el érdemben a rugalmas foglalkoztatási formák sem. Pedig az egyszülős számára sokszor pont ezek hiányoznak ahhoz, hogy egyszerre tudjanak szülői felelősségüknek megfelelni és mellette dolgozni is.

Tisztelt Államtitkár Úr! Tervezi-e a kormány, hogy jobban figyelembe veszi a bölcsődei helyekben való hozzáférés során az egyszülős családok speciális élethelyzetét? Mi azt javasoltuk, hogy kapjanak előnyt az egyszülős családok a bölcsődei felvételinél, önök ezt elutasították, mondván, hogy ez látszatválásokhoz vezetne. Kérdezem, hogy akkor mi az önök megoldása. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Rétvári Bence államtitkár úr válaszol.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ön arról beszélt, hogy 16 százaléka az érintett korosztálynak az, aki bölcsődébe járhat, ekkora a bölcsődék kapacitása. Nyilván, ha ön öt évvel ezelőtt állt volna fel a parlamentben, akkor azt mondta volna, hogy 12 százalék, hiszen akkor még csak 12 százalék volt a kapacitás, ez 2015-re felemelkedett 3 éven aluli gyerekek esetében 17 százalékra, 45 ezer helyre kívánjuk bővíteni 2020-ra ezeknek a számát. Eddig is már, az elmúlt esztendőben 6899 új férőhelyet hoztunk létre, ami lényegében azt jelenti, hogy egyötödével növeltük a bölcsődei kapacitást, és ezt szeretnénk továbbvinni, elég nagy összegből, sok-sok milliárd forint lesz, amit bölcsődei kapacitásbővítésre fordítunk, és így, bízunk benne, hogy ez a 45 ezer férőhelyes növekedés összességében 60 ezerre fogja növelni a bölcsődében napközben elhelyezhető gyermekek számát.

A rugalmasság tekintetében, ön is nagyon jól tudja, hogy a parlament által már elfogadott törvény

a korábbi ellátási forma mellett, minibölcsődével, családi bölcsődével, munkahelyi bölcsődével kívánja rugalmasabbá, könnyebben igénybe vehetővé tenni a bölcsődei ellátást. Ezáltal lehetőség nyílik arra, hogy korábban kistelepüléseken meg nem jelenő bölcsődék megjelenjenek a kistelepüléseken is, az ott élő szülők számára is lehetőséget teremtsenek a gyermek napközbeni ellátására. Úgyhogy bízunk benne, hogy nekik is a munka és a család összeegyeztetése könnyebb lesz.

A térítési díj, amit ön mondott, annak a harmada igaz, hiszen mindösszesen a bölcsődék 43 százalékában van térítési díj, de ott is az ön által említett összeg harmada, körülbelül 5800 forint átlagosan, amit kérnek.

Az pedig, hogy mennyire sikeresek ezek az intézkedések, az abban is megnyilvánul, hogy rekordmagas Magyarországon a nők foglalkoztatottsága, soha ennyi nő nem volt még foglalkoztatva, mint amennyi most. Ez 59,1 százalék. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! B. Nagy László képviselő úr, a Fidesz képviselője, kérdést kíván feltenni a külgazdasági és külügyminiszterhez: **„Brüsszelből irányítják Szegedet?”** címmel. Parancsoljon!

B. NAGY LÁSZLÓ (Fidesz): Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! A nemzeti konzultációs kérdőíveket egymillióan töltötték ki és küldték vissza, amelyek alapján a választók több mint 90 százaléka egyetértett azzal, hogy az országot meg kell védeni, továbbá több mint 1 millió 700 ezren támogatták a kormány küzdelmét az illegális migránsok kötelező betelepítési kvótája ellen.

Annak ellenére, hogy a szegedi lakosság is ugyanilyen arányban utasítja el a migránsokat, Botka László polgármester úr nemhogy nem hajlandó szembenézni a valósággal, de valamilyen rejtélyes motivációtól vezérelve éppen a lakosság kinyilvánított akarata ellenére cselekszik. Az a tény, hogy a szegedi közgyűlésben nem engedte napirendre venni a kötelező kvótát és a migránsok betelepítését, valamint Martin Schulz korábbi kijelentését elutasító kormánypárti javaslatokat, egyértelművé tette, hogy Botka László elfogadhatónak tartja az Európai Unió kvótarendszerét és a bevándorlók betelepítését. Azt, hogy ezt milyen megfontolásból és kinek a felhatalmazásából tette, nem tudjuk biztosan, bár sejtéseink vannak. Persze Botka polgármester úrtól már megszokott a népakarat figyelmen kívül hagyása, hiszen aki egy 7100 szegedi polgár aláírásával ellátott petíciót is semmibe vesz, annak az se jelenthet különösebb problémát, hogy ezt megtegye. Sajnos többször volt már rá példa, hogy a szegedi önkormányzat a kicsinyes bosszúk és hatalmi harcok színterévé válik. Jelenleg a város pénzügyi és vagyongazdálkodási bizottsága körül körvonalazódó események tanúskodnak erről.

Mindezek után a szegediek nem véletlenül félhetnek attól, hogy a szocialista városvezetés ellenőrizetlen háttérű, a magyar törvényeket nem tisztelő migránstömegeket telepít a városba, hiszen Botka polgármester úr a város polgármestereként nem hajlandó arra a kérdésre válaszolni, hogy mi az álláspontja a kötelező betelepítési kvótáról. Tisztelt Államtitkár Úr! Lehetséges, hogy Brüsszelből irányítják a szegedi közgyűlést? Várom megtisztelő válaszát.

Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Íjgyártó István államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

ÍJGYÁRTÓ ISTVÁN külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! A jelenlegi migránsválság egy példa nélküli válsághelyzettel szembesítette az Európai Uniót. Az Európai Unió történetének talán legnagyobb kihívásáról van szó, egy masszív népvándorlás zajlik, amely nem fog véget érni belátható időn belül, mert utánpótlása kimeríthetetlen. Aligha a magyar kormány által kreált problémáról van tehát szó.

Az európai uniós állam- és kormányfők is kimondták már, hogy a menedékkérők nem választhatják meg szabadon, melyik tagállamban kívánnak menedékkéért folyamodni. Kimondták továbbá azt is: el kell érni, hogy a schengeni térség valamennyi tagja újra teljeskörűen alkalmazza a schengeni határellenőrzési kódexet, valamint hogy fel kell hagyni a migránsok más uniós országokba való továbbküldésével. A migránsok ellenőrzés nélküli beáramlása egyértelműen biztonsági kérdés is. Ezt az elmúlt időszakban több tragikus esemény is igazolta. Tévedés tehát azt mondani, hogy az a feladatunk, hogy segítsük a bevándorlókat eljutni az általuk választott országba. A bevándorlás ráadásul a demográfiai problémákra sem ad megoldást.

A kötelező betelepítési kvóta újrarajzolná Magyarország és Európa etnikai, kulturális és vallási képét. A magyar kormány úgy látja, hogy erre nincs felhatalmazása sem az Európai Uniónak, sem az európai vezetőknél, sem az európai intézményeknek. Az európai polgárokat eddig senki sem kérdezte meg arról, hogy akarják-e, elfogadják-e vagy éppen séggel elutasítják a kötelező kvóta bevezetését, holott az életüket súlyosan megváltoztató, a jövő nemzedékek életét is meghatározó kérdéssről van szó.

A népszavazás a közvetlen demokráciagyakorlás egyik eszköze. A demokrácia pedig Európa egyik legfőbb értéke. Az Európai Unió is a demokrácia pilléreire áll. Köszönöm. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Miért kellett három évet várni arra, hogy rájöjjenek, hogy nem**

tartható fenn az osztálykirándulásokat érintő időszakban a kedvezményes utazás korlátozása?” címmel. Parancsoljon!

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Az iskolák által tervezett egyes múzeumlátogatások esetén lehetőség van díjmentes, de inkább csökkentett árú vasúti utazás igénybevételére. Sajnos azonban van egy tavaszi és egy őszi időszak, amikor nem igényelhetnek kedvezményt az iskolák bárhova, csak kizárólag az operaházi látogatásokra. A kormány indoklása szerint mindegyre a kapacitásproblémák elkerülése érdekében van szükség.

Az egyik ilyen időszak most május 1-jén volt, amiről egy kérdést tettem fel önöknek. A tárca válaszból kiderült: a továbbiakban a kormány már nem támogatja majd a hálózati szintű korlátozás alkalmazását, és maximum a férőhely szabhat határt. Úgy tűnik, volt értelme rákérdezni a problémára, de feltehetően szerepet játszott az országos közfelháborodás is.

(12.30)

Ugyanakkor az is kiderült a válaszból, hogy a kormány valójában nem is az osztálykirándulásokat, a gyerekeket támogatja, hanem a MÁV-ot.

Mindezek miatt kérdezem, államtitkár úr: miért kellett három évet várni arra, hogy rájöjjenek, hogy nem tartható fenn a kedvezményes utazás korlátozása, amellyel éppen a legintenzívebb időszakban nem jutottak hozzá a múzeumlátogatás lehetőségéhez a gyerekek? Mi az oka annak, hogy az ingyenesnek mondott támogatás valójában nem is ingyenes? A MÁV vezére 3 millió forintos fizetésemelést kapott január 1-jétől 2016-ban. Ha ezt beszorozzuk 12 hónappal, akkor mindjárt 36 millió forintos pluszjutatást kap a MÁV vezére. Ebből körülbelül 9 ezer gyereket tudnának éves szinten támogatni pluszkedvezményrel.

Államtitkár úr, mikor lesz - még egyszer megkérdezem - ténylegesen ingyenes a múzeum- és Parlament-látogatás a gyermekek számára, amikor a pótdíjat ezeknek a gyerekeknek nem kell kifizetni Budapestig vagy a többi megjelölt településre utazva. Várom megtisztelő válaszát, államtitkár úr. *(Taps az MSZP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tasó László államtitkár úr válaszol, parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Asszony! Megdöbbenő, ahogy próbálja mindenáron a MÁV 38 ezer dolgozóját valamilyen szinten bántani, valamilyen módon blamálni *(Zaj és közbeszólások az MSZP padsoraiban: Semmi köze hozzá!)*, és ehhez mindig valamilyen eszközt talál. Most épp azt

találta, hogy azt erősíti az emberekben, hogy az osztálykirándulásokat támogatja a magyar állam. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)*

Tévedés, súlyos tévedés! Ne vezesse félre a közvéleményt, az embereket, mert nem azt támogatja, hanem Magyarországon a múzeum- és a koronálátogatásokat támogatja a magyar állam. Tehát a magyar diákokat, a gyerekeket támogatja, és nem osztálykirándulást támogat. Ezt magának pontosan tudni kell, mert megkapta a levélben egyébként ezeket a válaszokat már.

Ami viszont fontosabb, az az, hogy egyébként az utazási kedvezmények vasúton Magyarországon minden esetben másodosztályú kocsira szólnak csak, helyjegyre, pótgjegyre nem vonatkoznak. Ezt is tudni kell, tehát le van írva. Semmilyen alkalommal és korábban sem volt másfajta kedvezmény vasútra. *(Bangóné Borbély Ildikó és Gögös Zoltán közbeszól.)*

Ami nagyon fontos még, hogy arra kell figyelni, hogy Magyarországon ezzel a lehetőséggel ettől függetlenül rengetegen élnek. A múlt évben százezren éltek ezzel. 400 millió forint támogatást adott a magyar állam az ingyenes utazáshoz. Ami még fontos: május 4-étől 13-áig azon a néhány napon valóban korlátozták ezt a fajta kedvezményt, viszont sokkal több és más kedvezmény nem volt korlátozva. Tehát volt lehetősége Magyarországon bármilyen osztálynak vagy csoportnak igénybe venni másfajta kedvezményt. Tehát ez sem igaz, amit igazság szerint ön mondott.

Ami lényeg viszont, hogy szerettük volna kiterjeszteni és ki is terjesztettük a kulturális nevelés lehetőségét azzal, hogy beindult az Operakalend. *(Bangóné Borbély Ildikó közbeszól.)* Tudja, hányan voltak már vidékről megnézni ezt az előadássorozatot, ami hat előadásból áll? Például '14-ben 10 ezren, '15-ben 21 ezren, már ebben a május hónapban 23 ezren voltak. Egyébként meg valóban így van, 300 kocsit jelent az a tömeg egyébként, 300 kocsit, 10 százalékát a járműállománynak. Ettől függetlenül meg gondoltuk egyébként, átvizsgáltuk, és a MÁV-Startnak nem engedjük, hogy októberben bevezesse ezt a korlátozást.

Még egyszer mondom: azóta is és folyamatosan is vannak más lehetőségek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* a kedvezményekre. Igénybe kell venni, szét kell nézni. *(Bangóné Borbély Ildikó: Nem a MÁV korlátozta.)* Önt nem kereste meg senki sem, higgye el, mint ahogy korábban sem.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönjük szépen. Novák Előd képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: **„Az önkéntes tűzoltók miért nem kaphatják meg az önkéntes honvédekhez hasonló juttatásokat?”** címmel. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Államtitkár Úr! A tűzoltók és a honvédek karkedvezményes nyugdíját is megvonták 2012-ben, visszamenőleges törvényhozással is. A szolgálati járandóságukat pedig 16 százalékos adóval sújtották. Utóbbi alól azonban felmentést kap, aki önkéntes tartalékos honvédségi szolgálatot vállal. Sőt, az ilyen katonák a tényleges szolgálatteljesítés idejére alapilletményre és miniszteri rendeletben meghatározottak szerinti laktanyai elhelyezésre, térítésmentes étellemezési és ruházati ellátásra, továbbá egyes szociális támogatásokra és helyközi utazási költségeik megtérítésére jogosultak.

Az önkéntes tartalékos honvédekkel szemben az önkéntes tűzoltóként szolgálók nemhogy juttatást nem kapnak, de a szolgálati járandóságuk 16 százalékos adója alól sem mentesülnek, bármennyit is szolgálnak önkéntes tűzoltóként. Sőt, gyakran a személyes védőfelszerelésüket is saját maguk kell hogy megvegyék családi kasszából. Meggyőződésem, hogy amennyiben az önkéntes tűzoltói szolgálat az önkéntes tartalékos honvéd szolgálathoz hasonló elbírálás alá esne, sokkal több, jelenleg szolgálati járandóságban részesülő, volt hivatásos tűzoltó vállalná az önkéntes tűzoltói szolgálatot. 20-25 éves hivatásos tűzoltói múltjuk, szakmai tapasztalatuk jelentősen emelné az önkéntes tűzoltó-egyesületekben folyó tűzoltási és műszaki mentési tevékenység színvonalát. Oktathatnának továbbá különböző hazai, valamint a Magyar Tűzoltószövetség által felkarolt, határon átívelő erdélyi, délvidéki, kárpátaljai önkéntesek részére tartott képzéseken is. Az elmúlt időszakban több fővárosi és vidéki, önkéntes és hivatásos tűzoltóparancsnokkal találkoztam, hogy tájékozódjak problémáikról.

Az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság a velük szerződést kötött, gyakran önálló beavatkozási joggal bíró önkéntes tűzoltóságok készenléti idejének nyilvántartását most is elvégzi, pusztán a jelenleg a helyi szervezetre szóló kimutatást kellene személyekre bontani, így az egyes önkéntes tűzoltók közhasznú szolgálata könnyen kimutatható (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), csak az elismerés hiányzik.

Államtitkár úr, mi indokolja tehát a különbségtételt? Várom érdemi válaszát és főként a kettős mérce eltörlését. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Pogácsás Tibor államtitkár úr válaszol, parancsoljon!

POGÁCSÁS TIBOR belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! A Belügyminisztérium, illetve az OKF vezetése elismeri és köszöni azt a munkát, amit az önkéntes tűzoltók, tűzoltó-egyesületek tagjai végeznek. Az önkéntes tűzoltó-egyesületek és mentőszervezetek a feladataikhoz kapcsolódó tűzoltási, műszaki mentési, ifjúságnevelési és hagyományörzési tevékenységhez kapcsolódó működésükhöz és a felhalmozási költségek finanszírozásá-

ra, a műszaki, technikai és informatikai fejlesztésekre, valamint az önkéntes tűzoltók, mentőszervezet tagjainak oktatási céljára évről évre növekvő támogatást kapnak, évről évre növekvő támogatás áll rendelkezésre. 2013-ban erre a célra még csak 147 millió forintot tudtunk fordítani, addig 2016-ban már erre 600 millió forint áll rendelkezésre. Ennek a forrásnak egy része pályázat keretében juthat el az önkéntes tűzoltó-egyesületek és mentőszervezetek részére.

Azonban a rendelkezésre álló keretösszegeből az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság külön támogatást biztosít azon egyesületek részére, amelyek önálló beavatkozó tevékenység végzését is vállalják. Ennek is következménye az, hogy az önállóan beavatkozó önkéntes tűzoltó-egyesületek száma évről évre nő.

Ezen túlmenően a Belügyminisztérium egy központosított élet- és baleset-biztosítás alapján az önkéntes tűzoltókat is védi a beavatkozás, illetve a képzésük során. A kérdésével kapcsolatban azonban nem elhanyagolható az a körülmény, hogy a tartalékos honvédekkel ellentétben az önkéntes tűzoltók egyesület formájában egyesületi tagként, civil szervezet tagjaként látják el a vállalt tevékenységüket, míg a tartalékos honvédek az állami szervvel kerülnek jogviszonyba.

Az egyesületek közül azok, amelyek a hivatásos katasztrófavédelmi szervekkel együttműködve megállapodást kötnek (*Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.*), támogatásban is részesülnek. Ez teszi lehetővé egyébként, hogy az önkéntes tűzoltói munkájukat végezhesék.

Köszönöm szépen, elnök úr. (*Taps a kormánypárti padsorokban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Mikor számíthatnak a szülők a kormányra a tartásdíj ügyében?**” címmel. A kérdésre a miniszterelnök úr megbízásából a téma szerint feladat- és hatáskörrel rendelkező Trócsányi László igazságügy-miniszter úr képében Völner Pál államtitkár úr fog válaszolni. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Így most már egy másik minisztériummal beszélgetek az egyszülős családok érdekében, és most valóban a tartásdíjak ügye kerül a magyar parlament elé. Ugyanis rengeteg levelet kapok egyedülálló édesanyáktól, akik arra panaszkodnak, hogy egyszerűen nem jutnak hozzá a tartásdíjakhoz, vagy éppen nem olyan összegben jutnak hozzá, amire a volt férj valós jövedelme alapján a gyermekük, a közös gyermekük jogosult lenne. Komoly problémák vannak tehát egyrészt a tartásdíj valós jövedelem alapján való megállapításával is, illetve a tartásdíj behajthatóságával is.

Előre szeretném bocsátani azt, hogy a tartásdíj összegét a bíróságon általában a kötelezett átlagos

jövedelmének 15-25 százalékában határozzák meg. Ez praktikusán 18-20 ezer forinttól 150 ezer forintig terjedő skálát jelent, gyakori azonban, hogy az édesapa minimálbéren van bejelentve, és akkor a legkisebb összeget kell fizetnie, és igazából semmilyen korrekciós mechanizmus nincs a rendszerben, hogy ilyenkor, mondjuk, az édesapa fogyasztását fizetve kipótolják az édesanyának, de leginkább a gyermeknek járó összeget.

Az LMP egy törvényjavaslatot tett le az asztalra ennek érdekében. A Fidesz-KDNP nem bizonyult együttműködőnek. Kíváncsian várom, hogy akkor önöknek mi a megoldás a tartásdíjak ügyében. Szeretnék leszögezni két dolgot. Egyrészt nem megoldás az államilag megelőlegezett tartásdíj, azt eleve fél év után lehet igénybe venni. A legmagasabb összege 14 ezer forint lehet, és az is csak akkor, ha a családban az egy főre eső jövedelem 57 ezer forint alatt van. Azt is látni kell, hogy a családi adókedvezmény jelentős részét elveszíti a család szétszakadása miatt a szülő, mert nincs kivel megosztani azt.

(12.40)

Általában egy szülő nem keres annyit, hogy azt érvényesíteni tudja, hogy például a harmadik gyermek után járó kedvezmény még beleférjen. Véleményem szerint az is megoldás lenne, ha a tartásdíjra jutó adókedvezményt megkaphatná a gondozó szülő.

Egyébként ezt a felvetést az alatt a kérdésem alatt kaptam, miközben itt, a magyar parlamentben az előző körben felszólaltam az egyszülős családok érdekében, tehát figyelik és nézik a családok ezt a vitát. Ezért kiemelten kérem miniszter urat, illetve államtitkár urat arra, hogy akkor válaszoljon nekem egyenesen, áll-e a Fidesz szándékában bármi is, hogy a tartásdíjak ügyében előrelépünk, vagy pedig szét-tárják a kezeiket, és azt mondják, hogy a gyermekeknek ennyivel kell beérniük. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Völner Pál államtitkár úr válaszol. Tessék!

DR. VÖLNER PÁL igazságügyi minisztériumi államtitkár: Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Az Alaptörvény XIV. cikke tartalmazza, hogy a szülők kötelesek kiskorú gyermekükről gondoskodni. Az új polgári törvénykönyv értelmében a gyermeket gondozó szülő a tartást természetben, külön élő szülő pedig elsősorban pénzben nyújtja. Erre elsősorban a szülők megállapodása az irányadó. Megállapodás hiányában természetesen a bíróság dönt, tehát elsősorban bírósági hatáskörökről beszélünk. Mérlelendő körülmény ilyenkor a kötelezett teljesítőképessége, ideértve nemcsak a jövedelmi viszonyokat, hanem a vagyoni viszonyokat is.

A korábbi szabályozáshoz képest a törvény előírja, hogy határozott összegben kell a tartásdíjat megállapítani, és a jövedelemhez igazodó százalékos mérték ennek a határozott összegnek a megállapítá-

sát segíti elő. A szabályozás további újdonsága, hogy az inflációhoz történő automatikus hozzáigazítás lehetőségét is tartalmazza. A bíróság a marasztaló határozatában közvetlenül felhívja a munkáltatót, hogy a megállapított összeget vonja le és a jogosultnak fizesse ki, ha pedig végrehajtóhoz kerül az ügy, a gyerektartásdíj megelőzi a sorrendben az összes többi követelést, ezzel is biztosítva a gyerek szükségleteinek mielőbbi biztosítását.

Figyelemmel kell lenni arra is az ENSZ gyermekjogi egyezménye és a hatályos magyar jogi szabályozás alapján, hogy a külön élő szülővel való kapcsolattartás a gyermek joga, nem csak a külön élő szülőé. A kapcsolattartás megakadályozásában közigazgatási úton történő szankcionálás tehát azért van, hogy a gyermek kapcsolattartáshoz való jogát védjék, a gyermektartásdíj fizetésének elmulasztását, végrehajtása eredménytelenségét, ahogy ön is említette, megelőlegezett gyerektartásdíj előlegezésével kompenzálja az állam. Súlyosan kirívó esetekben, ha sem a polgári jogi jogérvényesítés, sem a bírósági végrehajtás nem vezet eredményre, és az állam általi előlegezés sem jelent megoldást, végső eszközként akár büntetőjogi felelősségre vonás is kezdeményezhető.

Tehát a jogi szabályozás keretei a bíróságnak tág keretet adnak ennek a kérdésnek a rendezéséhez. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Demeter Márta képviselő asszony, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszterhez: **„Itt az idő a Honvéd Egészségpénztár tagjainak megsegítésére!”** címmel. Parancsoljon!

DEMETER MÁRTA (MSZP): Köszönöm. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Már több mint egy éve, hogy a Honvéd Egészségpénztárnak 1,8 milliárd forintja ragadt bent a Buda-Cash Brókerház tulajdonosai által birtokolt DRB Banknál. Ennek az összegnek az eltűnése több mint 27 ezer katona, honvédségi, rendvédelmi és nemzetbiztonsági dolgozó egészségpénztári megtakarítását érintette. Az ügyben számtalan interpellációt és kérdést tettem fel, és eleinte a Honvédelmi Minisztérium segítőkészséget hangoztatott, de később ettől teljesen elzárkóztak.

A kárt szenvedett egészségpénztári tagok megsegítésére tett kezdeményezéseinket is rendre elutasították, anélkül, hogy a kormányparti többség bármilyen megoldással előállt volna. Tavaly még a Kósa Lajos vezette Honvédelmi bizottságot sikerült meggyőzni arról, hogy a költségvetés vitájában nyújtsunk be egy közös bizottsági módosítót a kártalanítás biztosítására, de idén már a bizottság fideszes többsége elzárkózott attól, hogy kiálljon a bajba került egészségpénztári tagok mellett.

Államtitkár Úr! Az elmúlt hetekben a minisztérium is megtapasztalhatta, hogy a Magyar Honvédség állományának óriási többsége érintett az ügyben.

Most már arról is hivatalos dokumentum van, hogy a felszámolás alatt álló DRB Bank vagyonából egyetlen forint sem maradt az egészségpénztári befizetések visszafizetésére. Sőt, a veszteséget jóvá is írták az egyéni számlákon, tehát már minden pénztártag szembesült azzal, hogy hány százezer forint egészségügyi megtakarítása veszett oda.

Allamtitkár Úr! Most már nincsen mire várni. Már sehonnan nem várható a pénztártagokat ért kár megtérülése. Itt az idő, hogy az állam végre segítségére siessen azoknak az embereknek, akik a magyar polgárok életének és vagyonának a védelmére esküdtek fel. Ez a minimum, amit e szolgálat megbecsüléseként az állomány joggal elvárhat a magyar államtól.

Tehát egyetlen kérdésem maradt, államtitkár úr: hajlandóak-e végre segíteni a Honvéd Egészségpénztár kárt szenvedett tagjainak vagy sem? Ha hajlandóak segíteni, biztos vagyok benne, hogy megtaláljuk a módját ennek a végrehajtására, ha viszont nem áll szándékukban segíteni, az rendkívül szomorú üzenet lenne az állomány számára. Álljanak ki végre önök is a Honvédség állományáért! *(Taps az MSZP sorai-ban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Vargha Tamás államtitkár úr válaszol.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! A Honvéd Egészségpénztár az önkéntes kölcsönös biztosítópénztárakról szóló törvény szerint működő társulás, és így, bár nevében „honvéd”, ám a valóságban a többi azonos céllal létrejött pénztárhoz hasonló piaci szereplő volt. Ebből fakadóan a Honvédelmi Minisztérium mint költségvetési szerv, semmilyen tagsági jellegű jogviszonnyal nem kötődött a pénztárhoz. Így tehát az alapvető döntések meghozatalára kizárólag a döntéshozatal során azonos jogokkal rendelkező pénztártagok jogosultak.

A tagság összetétele szempontjából értelmezett legnagyobb munkáltatónak, a Honvédelmi Minisztériumnak a pénztár lényegi gazdálkodására és a döntéshozatalra ráhatása nem volt, nem is lehetett. Azonban szeretném kiemelni, hogy a Honvédelmi Minisztérium mint a tagok legnagyobb munkáltatója, a tagok számára a lehető legkedvezőbb módon igyekezett a jogszabályi keretek között menteni a tagok vagyonát.

A Honvéd Egészségpénztár számlavezető bankját érintő gazdasági eseményeket követően a HM a munkáltatói támogatást visszatartotta, és megvárta, amíg a pénztár új, egy másik banknál megnyitott bankszámlájára utalhatja visszamenőlegesen is, változatlan mértékben a juttatást, így a honvédelmi ágazatban foglalkoztatott tagok számára 2015-ben a kifizetés folyamatos volt. A 2016. évre azonban a Honvédelmi Minisztérium egyetlen önkéntes egészségpénztárral, így a Honvéd Egészségpénztárral sem kötött szerződést. A korábbi juttatás összegét 2016-

tól a béren kívüli juttatás más formájában biztosítja a Honvédelmi Minisztérium.

A fentiek körültekintő figyelembevételével mellett a kormányzat keresi azon jogszerű megoldási lehetőséget, amelynek keretében a felelős államháztartási vagyongazdálkodás szempontjait is szem előtt tartva tényleges segítség nyújtható a Buda-Cash-botránnal összefüggésben veszteséget elszenvedett pénztártagok számára. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Dúró Dóra képviselő asszony, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Kamudiplomák, álovoarend és az egyetem, ami kft. - mi folyik Sümegen?”** címmel. Parancsoljon!

DÚRÓ DÓRA (Jobbik): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Várhatóan ősztől kezd meg működését a sümegi közösségi főiskola, amelyet jövőegyetemnek kiáltottak ki, de sejtetően inkább kétes értékű diplomákat fog előállítani a mögötte álló John Henry Newman Intézet.

Ennek Sümegen található részben romos épületei egyelőre nem éppen egy induló campus képét mutatják. A jövőegyetem-projekt mögött egy lovagrend által fenntartott úgynevezett Pro Deo University áll, amely már korábban is volt diplomabotrányok főszereplője. A meglehetősen zavaros háttérű anyaintézmény oktatásfinanszírozás címén már közel 30 millió forintnyi közpénzt kapott különböző MNB-alapítványoktól. Az ötletgazda, a magát professzornak címző Kertész-Bakos Ferenc sem Magyarországon elismert diplomával, sem doktori fokozattal nem rendelkezik, ezekkel kapcsolatban többször megtevesztő, igaztalan sajtónyilatkozatokat is tett, jelenleg a Wekerle Sándor Üzleti Főiskola munkatársa.

Az egyetemnek nevezett tulajdonképpeni cég az elmúlt években már több városban is megpróbálta megvetni a lábát, ám még a képzések elindulása előtt mindenhol kitették a szűrüket. Sem a váci városvezetés, sem a kaposvári közgyűlés nem támogatta a terveket, Pécsen pedig a tudományegyetem határolódott el tőlük. Az egyszerre gyanús és komolytalan felsőoktatási kezdeményezést így végül Sümeg városának polgármestere fogadta be.

Nemcsak az induló képzések mögött álló kamu-egyetemről és a céges háttérrel nem lehet semmi biztatót elmondani, de a sümegi közösségi főiskola finanszírozásáról sem, azon kívül, hogy az intő jelek ellenére az MNB-alapítványok tízmilliókkal szálltak be. A képzés leendő színvonaláról pedig már most sokat sejtet az, hogy Facebookon is toboroztak oktatókat, valamint hivatalos reklámszövege így hangzik: „Diplomát szeretne, de nem éri el a minimális pontszámot? Ne keseredjen el, van megoldás.”

Kérdezem mindezek alapján államtitkár urat, valóban el fognak-e indulni a korábban több oktatási

botrányban is szereplő kamuegyetem szervezte sümegi képzések, vagy fel kíván lépni a felsőoktatás presztízsét romboló szélhámosság ellen. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Tessék!

(12.50)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Úgy érzem, hogy mindenekelőtt érdemes az egész jogi konstrukcióról egypár szót ejteni, hogy mi is az a közösségi felsőoktatási képzési központ. *(Dúró Dóra: Ezt tudom, ne erről beszéljen!)* Ez nem egy önálló egyetem, amiről beszélünk ezekben az esetekben, hanem egy olyasfajta felsőoktatási célkitűzésnek volt ez a része, hogy olyan helyeken is legyen felsőfokú képzés, ahol korábban még nem volt Magyarországon, kisebb településekre is jusson el akkor, ha erre helyi társadalmi igény és főleg helyi gazdasági igény van. Ezért teremtettük meg a közösségi felsőoktatási képzési központoknak - tehát nem egyetemeknek, hanem ilyen képzési központoknak - a jogi lehetőségét.

Ez egy külső szervezet, amelyik két dolgot biztosít a képzés számára, egyrésztől a helyszínt, másrésztől a másfajta infrastrukturális különböző feltételeket, tehát így kvázi a külső formai dolgokért felelős, míg egy ilyen központba egy más egyetemnek máshol már akkreditált képzése léphet be. Általában ezeket úgy folytatják le - több ilyen sikeres helyszín is van, akár Ózd, akár Kisvárdá -, hogy a helyi vállalkozók között felméréseket végeznek, hogy milyen képzésre lenne leginkább szükség. Nagyon sok helyen ösztöndíjat is adnak a környéken lévő nagyobb cégek, hiszen nekik szükségük van ezekre a szakemberekre, és utána egy nagyobb egyetem, a Debreceni Egyetem vagy a Miskolci Egyetem, vagy ebben az esetben a Wekerle Sándor Üzleti Főiskola az, amely a már máshol akkreditált képzését odaviszi, és adott esetben ez a kft., de ez lehetne akár az önkormányzat vagy másfajta intézmény is, adja hozzá a termet, a helyszínt, az infrastruktúrát, és egy más helyen akkreditált képzés pedig biztosítja hozzá a tartalmat, ami a helyi társadalomnak, a helyi gazdaságnak az elvárásaihoz illeszkedik. Nem történt ez másként itt sem, a Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság által már akkreditált képzést ennek a cégnek a közreműködésével a Wekerle Sándor Üzleti Főiskola tervezte, tervezi itt elindítani. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért nem hajlandóak csökkenteni az egyszülős családok terheit?”** címmel. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Le szeretném szögezni, hogy bármit gondoljon is az Orbán-kormány a családokról vagy a kívánatos családformáról, egyszülőnek lenni vagy egyszülővé válni a lehető legtrikább esetben egy választott életforma. Tipikusan egy olyan helyzetről beszélünk, amelybe az érintettek belekerülnek, sok esetben kényszerhelyzet okaként. 87 százalékban nőkről van szó, olyan édesanyjakról, akik egyedül nevelik utána a gyermeküket. Korábban kérdéseket tettem fel a látthatásról, a gyermekintézményekhez való hozzáférésről, a tartásdíjról, most kifejezetten az egyszülős családok terheiről szeretnék beszélni, illetve arról, hogy a kormány miért nem ad több segítséget ezeknek a döntően édesanyjaknak.

Az előző kérdések során - ez a sorozatom negyedik tagja - nagyon kevés együttműködést tapasztaltam a kormány részéről, pedig azt gondolom, hogy ezzel a negatív hozzáállással a családok nem kis hányadának fordít hátat a kormány. Azt látjuk, hogy egyre több család van olyan helyzetben, hogy az egyik szülő egyedül neveli a gyermekét, gyakorlatilag most már azt mondhatjuk, hogy Magyarországon minden ötödik család ilyen helyzetben van. Hangsúlyozom, hogy ezekben a családokban két vállon nyugszik az a teher, ami négyre lenne méretezve. Egy kereső kiesése hatalmas érvágás a családnak, ezért nem is meglepő, hogy az egyszülős családok nagy része anyagi gondokkal küzd, szegénységi arányuk az átlag kétszerese, szinte minden harmadik ilyen család a szegénységi küszöb alatt él. Ennek ellenére alig kapnak ők többlettámogatást, a családi pótléknál minimális, 1500 forint a különbség a kétkeresős családokhoz képest, ráadásul ez az összeg kilencedik éve most már nem emelkedik.

A kormány legutóbb azzal szavazta le a családi pótlék és a gyese emelésére vonatkozó LMP-s javaslatot, hogy az alanyi jogon járó plusztámogatással majd jól visszaélnék a magyar emberek, és papíron majd jól elválnak egymástól. Én azt gondolom, hogy ez teljes mellébeszélés a kormány részéről. De ha önök így gondolkodnak a választópolgárokról, én azt őszintén sajnálom, viszont ezzel nem tudják megúszni azt, hogy az egyszülős családoknak juttatott segítségről nyilatkozniuk kelljen. Az előbb elmondtam önöknek, látni kell, hogy ha a család szétszakad, akkor például a családi adókedvezmény egy jelentős részét is elveszíti. A megoldás az lenne, hogy a tartásdíjra jutó adókedvezményt kapja meg a gondozó szülő. Mi erről az álláspontjuk? Mit lépnek önök? *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A változatosság kedvéért Rétvári államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Először is ön kommentálja itt a mi korábbi

hozzászólásainkat a mai napon, de egyáltalán nem azt és nem úgy kommentálja, mint ahogy elmondtuk.

A kormány arra törekszik, hogy minden gyermek számára, bármilyen körülmények között is él, bármennyire is ilyen vagy olyan az élethelyzete, minden gyermek számára egyenlően és minél nagyobb mértékben nyújtsa a családtámogatásokat. Ezeknek a mértéke az elmúlt esztendőben olyan nagyságrendben emelkedett - erről ma már itt szó volt -, 42,7 százalékkal, hogy nem hiszen, hogy ön tud mutatni még egy európai országot, de lehet, hogy a világon sem, de Európában szerintem nem nagyon tud mutatni, ahol a családtámogatások mértéke ilyen nagyságrenddel emelkedett, 42,7 százalékkal hat év alatt, mint Magyarországon. És keresve is nehezen fog találni egy-két olyan országot még az OECD-országok között, amelyik ilyen mértékben fordít családtámogatásokra, hiszen az OECD-átlag, ahogy beszéltük már korábban, 3-3,5 százalék környékén van, míg GDP-arányosan a jövő évi költségvetésben 4,7 százalékot fordítunk a családok támogatására. Tehát messze az átlag fölött fordít a magyar költségvetés, a magyar kormány forrásokat arra, hogy a családokat támogassa.

És a családtámogatásoknál a gyermekből indulunk ki, hiszen a gyermek után adjuk mindenkinek ezeket a kedvezményeket, ezeket a támogatásokat. Ön azt mondta, hogy sokszor az egyszülős családok nehezebb anyagi körülmények között élnek, ami életszerű, és nyilván így van. Éppen ezért amikor kiterjesztettük a családi típusú adózás lehetőségét a járulékokra is, akkor ez leginkább pontosan az ön által is említett, vagy nem leginkább, de nagyobb mértékben az ön által is említett egyszülős családok számára jelenthetett előrelépést, hiszen az alacsonyabb egy főre eső jövedelem miatt sokkal nagyobb volt az előrelépés az ő esetükben.

De a munka törvénykönyve esetében is számtalan példát tudnék mondani, hogy hol és hogyan segít azoknak munkaidő-beosztásban, munkarendben, akik egyedül nevelik a gyermeküket a gyermek három-négy éves koráig vagy később.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Teleki László képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Zalában és az ország más pontján, miért költik másra a roma emberek képzésére szánt pénzeket?”** címmel. Parancsoljon!

TELEKI LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A napirend előtti kérdésemet talán folytathatnám is tovább, mivel felmerült az a kérdés az elmúlt pár hete megjelenő sajtóhírek alapján, hogy a Türr István Képző és Kutató Intézet körül a pénzügyi költségek nem a legmegfelelőbbben történtek az elmúlt időszakban.

Mondom ezt azért, mert, mint ahogy lehetett hallani a híradásokban is, két szállodát vett 500 millió forintért a kutatóintézet, összesen 340 millióval többért, mint amit egyébként papíron érnek ezek az ingatlanok. Az egyik ilyen ingatlan a mezőzombori Bortó Panzió, amelyet tavaly decemberben a Türr István Intézet 112 millió forintért vásárolt. A cég, amelytől vásárolták, 32 millió forintért értékelte a saját ingatlanját. Az állami intézmény azonban ennél legalább 80 millió forinttal többet fizetett ki. Zala megyében, Zalaszentlászlón a Birdsong Hotel esetében is hasonló a helyzet, csak más a mérték. A Türr István Intézet ezért 388 millió forintot fizetett ki, pedig a cégnek papíron csak 129 millió forint értékű ingatlanja volt. Vagyis a Türr István itt is többet fizetett ki legalább 259 millió forinttal.

Kérdezem államtitkár urat, hogy azok a programok, amelyeket a napirend előtt is mondtam, illetve célok megvalósítása érdekében talán jobb lenne arra költeni a forrásokat, de lehetne sorolni, hogy Zalában, Dél-Zalában, ahol egyébként nagyon nagy mértékben élnek halmozottan hátrányos helyzetű emberek, a képzések, átképzések, felnőttképzések teljes mértékben el vannak maradva. A kérdés az, hogy miért herdálják el azokat a forrásokat, amelyeket akár az Európai Unió, akár pedig a magyar állam költ hasonló dolgokra, mint amiket felsoroltam, szállodavásárlásokra, és miért nem költi olyan jó célokra, ahol az integráció, a szakképzés és a programok léte sokkal fontosabb pozitív előjel lehetne. Ezért kérdem államtitkár urat, hogy továbbra is ezt a pénzköltést, herdálást akarják-e véghez vinni. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rétvári államtitkár úr válaszol.

Mielőtt megadnám a szót, átadom az elnöklést Latorcai alelnök úrnak. Köszönöm szépen az együttműködésüket.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A Türr István Képző és Kutató Intézet az Emberi Erőforrások Minisztériumának felnőttképzési és módszertani háttérintézeteként elsősorban komplex társadalomfejlesztéssel foglalkozik. A társadalmi felzárkózás, a mélyszegénység megszüntetése és az esélyegyenlőség, esélyteremtés terén európai uniós, valamint hazai finanszírozású projektjeink és programjaink keretében főként a hátrányos helyzetűeket, az álláskeresőket, az alacsony iskolai végzettségűeket, a kisebbségeket, a mélyszegénységben élőket és a megváltozott munkaképességűeket segíti. Ez 2011 óta összesen 110 ezer rászoruló és az ő családjukat jelenti, őket érte el a Türr István Képző és Kutató Intézet.

(13.00)

A tavalyi év végi adatok szerint összesen 69 847 közfoglalkoztatott képzése valósult meg. Az intézet szociális érzékenységét jelzi, hogy 2012 és 2015 között 32 338 fő részére biztosított tanulmányi támogatást annak érdekében, hogy a képzések ideje alatt se kelljen a résztvevőknek és családjaiknak nélkülözni. Erre a célra az intézet eddig közel 5 milliárd forintot fizetett ki. A TKKI képzéseit sikeresen befejezők aránya csaknem 90 százalék, ami a piaci szereplők-höz képest is igen kimagasló eredmény.

A képviselő úr által említett ingatlanok megvásárlásának célja a TKKI tájékoztatása szerint a bentlakásos képzési helyek kialakítása volt annak érdekében, hogy a TKKI által szervezett képzési és felzárkózási programok hatékonysága javuljon. Ezek az új helyszínek a TKKI jelenlegi akkreditált és a jövőben, a TKKI átalakulása után, a jogutódja által indítandó, hosszú futamidejű képzéseinek hatékony lebonyolítását segítik elő azáltal, hogy a kulcsszereplőket egy helyen és egy időben intenzív módon lehet megszólítani.

Az új megvalósítási helyszínek keresése során olyan ingatlanok, épületek, épületegyüttesek felkutatása történt, amelyek lehetőséget biztosítanak a leghátrányosabb helyzetű kistérségekben élők számára is úgynevezett bentlakásos gyakorlati képzések elméleti és gyakorlati helyszíneként. Az időzítés szempontjából fontos volt, hogy olyan ingatlanok kerüljenek látótérbe, amelyek azonnal vagy kis átalakítás után szinte rögtön használatba vehetők 30-40 vagy 60 fős csoportok számára. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Farkas Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Fiatалok ezreinek továbbtanulását lehetetlenítik el az egekbe szökő albérletárak. Mikor tesznek végre lépéseket a kollégiumi férőhelyek bővítésére, és azok színvonalának fejlesztésére?”** címmel. Farkas Gergely képviselő úré a szó.

FARKAS GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Úr! A magyar felsőoktatást többek között a bizonytalanság, a megfizethetetlen, irreálisan drága önköltséges szakok, a tíz éve nem emelt ösztöndíjak jellemzik. Mindezeket túl évről évre egyre nagyobb problémaként jelentkezik a kollégiumi férőhelyek hiánya, illetve egyes kollégiumok színvonalának alacsony mivolta. Nemcsak a fővárosban, de a vidéki egyetemi városokban is jellemző, hogy a kollégiumi férőhelyekre pályázók száma jelentősen meghaladja a kapacitásokat. A kollégiumi lakhatási rendszer túlterheltségét a HÖOK egyik kutatása is igazolja. A tavalyi évben a túljelentkezés mértéke átlagosan 143 százalék volt, illetve a vizsgált kollégiumok közel 65 százalékában volt túljelentkezés.

A Jobbik szerint a probléma megoldása nem tűr halasztást. Szükséges a kollégiumok helyzetének mielőbbi felülvizsgálata és a kapacitásbővítés. Különösen fontos ez a jelenlegi ingatlanpiaci helyzetet tekintve, hiszen elemzések is jól mutatják a kollégiumok alternatívájaként szóba jöhető albérletek árának robbanásszerű növekedését. A lakhatás kérdése a hallgatói költségek szempontjából egy fontos tényező. Ezért a felsőoktatásba jelentkezők jelentős részének válik kockázatosná a továbbtanulása. Ugyanis a HÖOK elemzése is rámutatott arra, hogy a kollégisták közel harmadannyiért tudják biztosítani lakhatásukat azokhoz képest, akik albérletben laknak. Ez a kedvező lehetőség nagymértékben hozzájárul, ahhoz, hogy a kollégisták szubjektív anyagi jóléte pozitív képet mutat.

A kollégiumok közel 35 százaléka nem küzd túljelentkezéssel. A másik probléma innen eredeztethető. Ezek a kollégiumok általában olyan lepusztultak, hogy nem jelentenek reális versenytársat a drágább lakhatási megoldásokkal szemben. Számos olyan kollégiumról is tudunk, amelyeket az utóbbi időben a szinte teljesen leromlott állaga miatt kell bezárni, sőt, szintén beszédes adat az is, hogy az elmúlt években a kollégiumok több mint felénél nem történt anyagi ráfordítás egyik területen sem.

Tisztelt Államtitkár Úr! Kérdezem, mikor tesznek lépéseket a kollégiumi férőhelyek bővítésére és azok színvonalának fejlesztésére. Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön is tudja, hogy a kollégiumok belső kialakítására, színvonalára több jogszabály is vonatkozik, legfőképpen a 87/2015. kormányrendelet, amely tartalmazza, hogy milyen alapfeltételeket kell az ön által említett 35 százalékba tartozó kollégiumoknak is teljesíteni, és a felsőoktatási intézmények kötelessége, hogy ezeket az alapfeltételeket megteremtsék. Ugyanakkor nyilván az állam az Oktatási Hivatalon keresztül ezeknek az alapfeltételeknek a meglétét vizsgálja, és minden olyan időszakban, amikor a működési engedély felülvizsgálatára kerül sor, időről időre, akkor ezeket végignézi, és ha ezeket a kötelező minimális alapfeltételeket nem tudja igazolni egy-egy intézmény, akkor határidőt tűznek ki arra, hogy mennyi ideje van arra, hogy ezeket az alapfeltételeket betartsa.

Ami a kérdése első felét illeti, az állami támogatások és kapacitások mértékét, a hallgatók juttatásaira és az általuk fizetendő egyes térítésekről szóló 51/2007. kormányrendelet egyes szakaszai tartalmazzák az állami támogatást, a kollégium alapszolgáltatásait, a térítési díj legmagasabb összegét, tehát

a maximumot és a komfortfokozatok szerinti osztályozást. 2015-ben a felsőoktatás költségvetésében kollégiumi támogatásra fejenként 116 500 forint/10 hó, az állami és nem állami felsőoktatási intézmények részére összességében 4 milliárd 265 millió forintot biztosítottunk. Lakhatási támogatásra, ami 60 ezer forint/10 hónap egy diákhallgató esetében, 4 milliárd 672,5 millió forintot biztosítottunk, míg diákotthoni férőhelyre 273,6 millió forintot. Ez összességében 9 milliárd 211 millió forint, amit az intézmény költségvetésében kollégiumi támogatásokra biztosítottunk.

Mindezen túl az Óbudai Egyetemen Budapesten jelenleg van folyamatban egy 404 fős bővítés, '16 decemberére adható át, illetőleg az ELTE két kollégiuma megújul 700, illetve 900 millió forintból, így a Nagytétényi úti kollégium létszáma 890 főre emelkedhet, minden szobában fürdőszobával. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Szél Bernadett képviselő asszony, az LMP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Miért nem járnak a nagycsaládoknak járó kedvezmények az egyszülős családoknak is?”** címmel. Szél Bernadett képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

DR. SZÉL BERNADETT (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! Én itt most 800 ezer gyermek érdekében állok ki a magyar parlamentben, és most már több javaslatot is elmondtam a magyar kormánynak, hogy hogyan kellene az egyszülős családokban nevelkedő gyermekek helyzetét javítani. Kevés együtműködést tapasztaltam. De itt most az ötödik felszólalásomként egy nagyon konkrét javaslatot szeretnék letenni az asztalra.

Konkrétan úgy látom, hogy a magyar családoknak két kiemelten sérülékeny szegmense van, az egyik a nagycsaládok köre, a másik pedig az egyszülős családok köre. Azt látom, hogy a nagycsaládok számára, nagyon helyesen, a kormány ad támogatásokat. Kérdezem én, hogy ha nagyon hasonló a helyzetük az egyszülős családoknak, nagyon magas a szegénységi kockázat, nagyon kitétek a leszakadásnak, akkor miért nem adják meg önök ezeket a támogatásokat az egyszülős családoknak is. Szeretném önöket emlékeztetni arra, hogy az egyedülálló szülők a legtöbb esetben, ha akarnának, sem tudnának jól fizető állásban elhelyezkedni, ugyanis a mai Magyarországon kevés az olyan jól fizető munkahely, ahol 8-tól 4-ig tart a munkaidő, ahol elnézik, ha a szülő többször marad otthon a beteg gyermekével, és rugalmasak akkor is, ha az iskolai szünetekről van szó.

Az egy emberre háruló feladatok behatárolják a munka- és kereseti lehetőségeket. A kormány arra hivatkozik, hogy a jövedelemhatárhoz kötött kedvezmények jobban szolgálják azt az elvet, hogy tényleg csak a rászorulóknak részesüljenek nagyobb mértékű

támogatásban. Csakhogy szeretném önöket arra emlékeztetni, hogy ettől az elvtől eltekintenek a három- vagy többgyermekesek esetén, hiszen ott rászorultságtól függetlenül alanyi jogon jár a kedvezményes iskolai étkeztetés, az ingyenes tankönyvellátás és a családi adókedvezményen vagy a CSOK-on keresztül is kiemelten támogatja őket a kormány. Ez így mind rendben van.

Csak annyit kérek, hogy az egyszülőknek is adják meg ugyanezt, adják meg az ingyenes tankönyvellátást és a kedvezményes iskolai étkeztetést is. Azt gondolom, hogy két kiemelten sérülékeny csoportról van szó, nagyon magas szegénységi kockázattal. Ha az egyiküknek nem kell bizonyítani, hogy rászorulnak, akkor a másiknak se kelljen! Mi a Fidesz-KDNP álláspontja?

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Tisztelt Ház! Ön többszörre próbálkozik ma már itt azzal, de szerintem viszonylag kevesen gondolják így, hogy szembeállít nagycsaládokat kis családosokkal, szembeállít egyszülős családokat többszülős családokkal. A kormány számára teljesen mindegy, hogy milyen az ilyesfajta összetétele a családnak, mi a gyermeket támogatjuk. A gyermek számára teljesen mindegy ilyen szempontból, hogy egy vagy több szülő neveli, van testvére, nincs testvére. Ha a családban az egy főre eső jövedelem a minimálbér nettó értékének 130 százalékát nem éri el, akkor ingyenesen jár a bölcsődei étkeztetés, ingyen jár az óvodai étkeztetés.

(13.10)

Teljesen mindegy, hogy valakinek hány testvére van, hogy a szülei közül hányan vesznek részt a nevelésében vagy hányan nem, alsó tagozaton szintén ingyenesen jár a tankönyv, és a jövő évben már az 5. osztályban és a későbbiekben is. Mi a gyerekekből indulunk ki, nekünk a gyermek a legfontosabb, a gyermekek után adjuk a támogatást, és kérem, képviselő asszony, ne próbáljon senkit senkivel szembeállítani.

Az elmúlt időszakban is az intézkedéseink, amelyek - ahogy mondtam is - a gyermekek után járó támogatásokat GDP-arányosan Európa élmezőnyébe repítették, ugyanúgy járnak az egyszülős gyermekeknek, mint a többszülős, kétszülős gyermekeknek. Miért tennénk bármifajta ilyen különbséget, és miért alapoznánk meg azt - nem is tesszük -, amit ön mond, hogy bármilyen támogatás lenne, ami egyszülős gyermekeknek nem jár, kétszülős gyermekeknek viszont járna? Mindes egyes ellátásnál, a gyednél, a

gyesnél, a családi adókedvezménynél, a családi adókedvezmény járulékra kiterjesztésénél jár, munkaidő-beosztás szempontjából a munka törvénykönyve az egyszülősöknek további garanciákat is biztosít, és náluk is kedvezmény volt, hogy a gyes három évig tart, nem csak két évig, hogy egyszerre több gyermek után is a gyed extrában igénybe vehetők az ellátások, hogy fél éves kor után a gyermekellátás mellett (Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.) munkába is állhat a szülő - ezek mind-mind segítséget jelentenek. Egyszülősöknél a rendszeres gyermekvédelmi kedvezménynek viszont kedvezményesebbek a feltételei, mint többszülősöknél.

Tehát, tisztelt képviselő asszony, szerintem örülünk annak, hogy mind az egyszülős, mind a többszülős gyermekeknek a támogatása többszöröse is emelkedhet. Köszönöm szépen. (Taps a kormány-pártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tukacs István képviselő úr, az MSZP képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Területi ellátási kötelezettség nélküli házi orvosok helyzete**” címmel. Tukacs képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

TUKACS ISTVÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! Az alapellátás egy nagyon speciális helyzetben lévő szereplőinek ügyében szeretném önt kérdezni, ők a területi ellátási kötelezettség nélküli házi orvosok, akik annyiban különböznek hasonló kollégáiktól, hogy nincs olyan konkrét terület, amelyről vagy ahonnan kell fogadniuk az ellátottaikat.

Ezek az emberek nincsenek sokan, de a praxisaik változatos számú beteget fogadnak, 800-tól 1500-ig, 2000-ig szinte bármi előfordulhat. Valamilyen oknál fogva őket a jelenlegi egészségügyi kormányzat mostohán kezeli. Egyszer már kezdeményeztem az ügyükben egy salátatörvény kapcsán tárgyalást, nem sikerült azonban felhívni a problémáikra a figyelmet. A problémájuk pedig a következő: hosszú-hosszú idő óta a finanszírozásuk változatlan és mérhetetlenül alacsony.

A szereplők, mármint a területi ellátási kötelezettség nélküli házi orvosok a tárcával egy egyeztetést kezdeményeztek, amikor rájöttek, hogy egy készülő kormányrendeletben ugyancsak méltatlanul alacsony finanszírozásban lesz majd részük. Ezek a tárgyalások szerintük egyébként kifejezetten szakmai alapon és kifejezetten biztatóan zajlottak. Ott történtek meg azok a szóbeli megállapodások, amelyek arról szóltak, hogy az alapvető támogatásuk mellett a betegek számának, vagyis praxisuk nagyságának függvényében fognak majd sávosan több támogatást kapni, és jó néhány kérdésben sikerült még látszólag megállapodást kötniük.

Azonban kiderült, hogy nem így lesz, és ebben a bizonyos kormányrendeletben a finanszírozásuk alig

változott. Szavahihetetlennek bizonyult tehát a tárcá, államtitkár úr.

Kérdezem tehát az érdekükben: miért mostoha-gyerekek ezek a házi orvosok, akik ugyanolyan gyógyítók, mint mások?

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kormány 2010-től folyamatosan növeli az alapellátás finanszírozását, mint az a költségvetési törvényekből is kiténik.

2010 és 2016 között 40 százalékkal emelkedett az egészségügyi alapból az alapellátásra kifizetett összeg, és a 2017-es költségvetési tervezet újabb 4,5 milliárd forint többletforrást fog jelenteni a területnek. A tavalyi évben ígéretünknek megfelelően a házi orvosi ellátórendszer megújításának első ütemére 10 milliárd forintot biztosítottunk, amely be is épült a finanszírozásba. Ennek folytatásaként az idei költségvetésben a vártaknak megfelelően további 10 milliárd forint kerül biztosításra az alapellátás megújításának a második ütemére.

Idén a képviselő úr által említett tervezet szerint átlagosan 900 ezer forinttal növeljük az egyes házi orvosi praxisok éves finanszírozását, amely újabb 6,1 százalékos emelést jelent, de a rendelkezésre álló összegből az alapellátás más résztvevőinek is jutni fog, így a védőnők számára tervezett 2 milliárd forint pluszforrás 10,2 százalékos előrelépést jelent, 100 millió forint pluszforrást tervezünk biztosítani a főállású iskolaorvosi ellátásra, amely 6,2 százalékos emelést jelent, a fogászati ellátásra szánt 2 milliárd forint többlet pedig a díjazásban 7,7 százalékos forrásbővülésnek felel meg.

Az említett területi ellátási kötelezettség nélküli szolgáltatók helyzetét már a tavaly elfogadott egészségügyi alapellátásról szóló törvényben rendeztük, így lehetővé vált ezeknek a praxisoknak a kiegészítő díjazása, és a tervezet szerint ez az összeg szintén emelkedik.

Az említett előterjesztés a kormányhatározatban nevesített „Egészséges Magyarország 2014-2020” stratégia egyik céljának megvalósításához szükséges lépés ahhoz, hogy a lakosság egészségügyi állapotáról házi orvosaink korszerű információkkal rendelkezzenek. Modernizálni szeretnénk a jelenleg vezetett egészségügyi dokumentációs struktúrát, és az idei többletfinanszírozás egyik része a házi orvosoknak ezt a tevékenységét is díjazza. Ezt nevezzük teljesítmény- vagy más néven indikátoralapú díjazásnak, amely a finanszírozásnak egy bonyolultabb eleme.

Köszönöm szépen a figyelmüket. (Taps a kormány-pártok soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Szávay István képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Mikor lesznek végre tényleg ingyenesek a külhoni osztálykirándulások?”** címmel. Szávay István képviselő úr a szó. Parancsoljon!

SZÁVAY ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! A Jobbik által az év elején meghirdetett valódi nemzeti konzultáció keretében április végén Bács-Kiskun megyei közoktatási intézmények vezetőivel találkoztam. E megbeszélések során számos más téma mellett felmerült az is, hogy a kormányzati propaganda által teljesen ingyenesként hirdetett Határtalanul-program külhoni osztálykirándulásai valójában súlyos tízezrekbe kerülnek a magyar családoknak.

A Kunfehértói Általános Iskolában például 15 ezer, míg Kiskunhalason, egykori alma materemben, a Bibó István Gimnáziumban 21 ezer forintot kénytelenek elkérni minden egyes diáktól belépőkre, étkezésre, illetve utasbiztosításra.

Ezeket a tételeket ugyanis jelenleg nem lehet elszámolni az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő felé. Az intézményvezetők azt is megerősítették, hogy sok családnak bizony ez a tétel is számít, és ezért sok szegény gyerek kimarad a programból, nem tud élni ezzel a lehetőséggel.

Az eredetileg egyébként a Jobbik által javasolt kirándulásoknak többek között pont az lenne a célja, hogy a magyar diákok külhoni magyar vonatkozású emlékhelyeket, kulturális intézményeket kereshessenek fel, ezért is érthetetlen az, hogy az EMET éppen ezeket a tételeket nem támogatja, így a gyerekek szüleinek például fizetnie kell a sepsiszentgyörgyi székely múzeumba, Mátyás király kolozsvári szülőházába vagy éppen a munkácsi várba szóló belépőket. Ezért javaslom ismét az államtitkár úrnak, hogy az idei évre lezárult pályázati körhöz az EMET írjon ki egy kiegészítő pályázatot belépődíjakra, étkezésre és utasbiztosításra, és ezen azok az iskolák indulhassanak, amelyek egyébként már nyertek támogatást erre a ciklusra.

A pénzügyi keret erre meglebbe, hiszen tavaly sem sikerült a keretet kikölteni, ennek ellenére azt felemelték 1,2-ről 2 milliárd forintra. A Jobbik tehát továbbra is ragaszkodik ahhoz, hogy az ingyenes osztálykirándulások valóban legyenek ingyenesek a családoknak, főleg úgy, hogy erre még forrás is lenne.

Mindezek alapján kérdezem az államtitkár úrtól, hogy miért nem ingyenesek valójában az ingyenesnek meghirdetett osztálykirándulások, és tervezi-e a kormány a Határtalanul-program során felmerülő belépők, étkezés és utasbiztosítás költségeinek megtérítését annak érdekében, hogy a családok terhei csökkenjenek, és a szegény gyermekek számára is elérhető legyen ez a lehetőség.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A magyar kormány jelentős összegeket fordít arra évről évre, hogy terveink szerint minden hetedikes eljusszon határon túli magyar közösséghez, ott megismerhesse az ott élő magyarok életét, és ezek tetemes összegek.

Ha megnézzük, a hetedikes osztálykirándulásokra idén összességében 776 támogatásban részesült pályázó volt, és összesen 903 millió forint támogatásban részesültek, ha a szakképző iskolák pályázatait néztem, ott 97 támogatott pályázat volt 215 millió forint értékben, a gimnáziumok Határtalanul-programjának a támogatására 59 esetben 269 millió forintot fordítottunk, és 32 esetben 53 millió forint jutott a kárpátaljai akcióprogramban részt vevőknek.

Ezeknek a támogatói döntéseknek az időpontja 2016. március 25. volt, és a szerződésalkötések el is indultak, és nagyrészt már meg is történtek, egy kisebb rész van már csak hátra. Nekünk az a célunk, hogy minél többen jussanak el, egységes finanszírozási elvek szerint haladunk.

(13-20)

Nyilván vannak olyan közösségek, akik úgy döntenek, hogy többféle programot iktatnak be, vannak, akik kevesebbet, mi a támogatást adjuk mindehhez. Hogy ebből a támogatásból hogyan tudnak kijönni, az persze nekünk folyamatosan fontos a visszajelzések kapcsán. Ha ilyesfajta visszajelzéseket nagymértékben kapunk, amelyeket képviselő úr mondott, akkor nyilván a jövő évi kiírásoknál ezeket figyelembe vesszük, de összességében mindenkinek ugyanazt az összeget adtuk ugyanarra a programtípusra, és ahogy ön is látta, több milliárd forint az, amit évente fordítunk ezeknek a kirándulásoknak a finanszírozására. Van, ahol így teljes mértékben ingyenesen jönnek ki a kirándulások, de ha vannak ilyen további igények, természetesen, mivel a cél közös szerintem, mindnyájan azt szeretnénk, ha elégedetten jönnének vissza mind a tanárok, mind a diákok, mind elégedettek lennének azok a közösségek, akiket a határon túl fölkerestek *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* vagy akikkel a kapcsolatok kiépültek, minden jobbító szándékot örömmel vesszünk.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Rig Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: **„Újabb elhamarkodott lé-**

pés a Kormány részéről?” címmel. Rig Lajos képviselő úré a szó, parancsoljon!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A mai napon elhangzott már a szocialisták részéről az aktív ágyak átcsoportosítása, áthelyezése intézményrendszeren belül, én most a krónikus ágyakról kérdezném államtitkár urat.

A krónikus és ápolási ágyak kiszervezésétől a szakmai szervezetek, az idős betegek, az ápolók is egyaránt tartanak. A kormány nem egyeztetett az érintett szereplőkkel, és most mindenki attól tart, hogy az elhamarkodott átszervezéseknek és szabályozásoknak a betegek és dolgozók isszák meg a levét. Mivel a konkrétumokról még nem sok mindent tudunk, ezért teljesen bizonytalan a helyzet. A tervezet nem tűnik elég megalapozottnak, hiszen nem készültek érdemi szakmai hatástanulmányok a kórházakban, amelyek az átszervezést indokoltá tennék.

A jelenlegi szociális rendszer például egyáltalán nincs felkészülve egy ilyen méretű átszervezésre, hiszen mind a szakmai, mind a szervezeti feltételek hiányoznak. Igaz, hogy a krónikus ágyak és az ápolási ágyak nagy részén csak ápolási folyamat van, viszont mi van azokkal és mi lesz azoknak a betegeknek a sorsa, akik komplex kórházi ellátást kell hogy kapjanak? Ők valószínű, hogy az aktív ellátást, illetve az aktív ágyakat fogják terhelni, és sok esetben halálozás lesz a vége, és ezekből pereket indíthatnak a hozzátartozók.

Felmerül még egy kérdés azokban az esetekben, amikor területi ellátási kötelezettséget kapnak ezek az intézmények, a területéről felvehetnek otthonból idős beteget, és a kórházakból, az aktív ágyakból kikerülő betegek viszont nem tudják igénybe venni ezeket a szakápolási otthonokat, és még egyszer mondom, ezek súlyosan sújtják az aktív ellátást.

Kérdezem tehát a kormányt, illetve államtitkár urat, hogy az említett lehetséges problémákat hogyan kerülne el a felmerült tervezet. Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rétvári Bence államtitkár úr válaszol. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENCE, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen. Ha megenged egy megjegyzést a válaszadás előtt, kicsit érdekes volt az az ügyrendi hozzászólás, hogy a szocialisták már kérdeztek az aktív ellátásról, ezért én a krónikusról fogok - mintha beosztanak egymás között, olyan érzetet keltett. *(Rig Lajos: ...mivel mind a kettőből kevés van már.)* De fordítsuk komolyra a szót, hiszen ez egy nagyon fontos kérdés, amely évtizedek óta megoldást sürget, a krónikus ágyak kérdése, amelyet nem kiszervezéssel, ahogy a képviselő úr mondta, hanem átszervezéssel kívánunk megoldani, pontosan azért, hogy akik inkább szociális ellátásban kell hogy részesüljenek, mint inkább

kórházi gyógyításban, azok ne az egészségügyi rendszerben legyenek hosszú távon, hanem a szociális ellátórendszerben.

Úgy gondoljuk, ez mindenki számára előnyös, leginkább az ellátottak számára, hiszen egy olyan ellátást kapnak, amire igazán szükségük van, nemcsak a szűken vett orvosi értelemben, hanem minden más komplex ellátási tekintetben, amit a szociális szféra tud nyújtani, hiszen ott sokkal inkább kell odafigyelni más ápolási szempontokra, amelyek akár fizikaiak, akár lelkiek lehetnek, de természetesen a kórházakban kell maradni viszont azoknak, akiknek elsősorban orvosi beavatkozásra vagy felügyeletre van szükségük folyamatosan, de akiknek nincsen erre akutan szükségük, azok, úgy gondoljuk, hogy ugyanúgy, ahogy minden más nyugat-európai országban is, inkább a szociális ellátórendszerben lenne a legjobb és legelőnyösebb, ha ott ápolnák őket.

Éppen ezért itt egy többlépcsős, folyamatos átállásról van szó, amelynek az első lépcsőjének az elindítása előtt állunk. Erről nyilván kórházvezetőkkel már történtek konzultációk a szociális szférán belül, szakmai körökben történtek konzultációk, már lassan azt mondhatom, hogy hónapokkal ezelőtt egy teljesen nyilvános konferencián is megvitattuk ennek a kérdését egészségügyi, szociális vezetőkkel. Ez halad így folyamatosan, az első üteme nyilván egy éven belül már megvalósulhat, de utána a fokozatosság elvére fogunk építeni, de természetesen, aki most ingyenes ágyon fekszik, annak a későbbiekben sem kell díjat fizetnie, és senkinek nem csökkenhet a fizetése *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)*, ha egyik intézményből a másikba kerül át közalkalmazottként, munkavállalóként. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti pad-sorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Kulcsár Gergely képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a honvédelmi miniszterhez: **„Mikor lesznek végre harci- és szállító helikoptereink?”** címmel. Kulcsár Gergely képviselő úré a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

KULCSÁR GERGELY (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Hende Csaba honvédelmi miniszter még 2013 májusában folytatott egyeztetést a parlamenti pártok politikusaival új szállító helikopterek és merevszárnyas szállítógépek beszerzéséről. A találkozó abszolút konszenzus volt, hogy szükség van helikopterek beszerzésére. Az egyeztetést megelőzően pedig úgy nyilatkozott, a helikopterbeszerzésről a pályázatot úgy írják ki, hogy a választások után hivatalba lépő új kormány a 2014. év derekán rögtön tudjon dönteni arról, melyik ajánlatot fogadja el. Ehhez képest nem történt semmi. A repülőbeszerzésre kiírt pályázatot még 2013 nyarán lefűjték, míg a helikoptertenderről azóta sem hallani sokat. Ehelyett még a választások előtt néhány nappal kiöregedett szovjet Mi-8-as szállító helikoptere-

ket vásároltak közel 3 milliárd forintért, közbeszerzés nélkül, a nyilvánosság teljes kizárásával, egy speciális beszerzési eljárás keretében. Pedig a helikopterflotta megújítására égető szükség volna. Elég csak a migránsválságra gondolni, ami sajnos még korántsem fejeződött be, vagyis konkrétan az ország védelme kívánja meg az új, korszerű helikopterek beszerzését, és akkor még nem beszéltünk a rendőrség és a mentők igényeiről.

2015 augusztusában aztán reménykedhettünk ismét, hiszen Lázár János közleménye szerint 2016-ban megújulhat a rendőrség, a mentőszolgálat és a honvédség helikopterflottája. Ez év elején történt egy érdekesség, a tervezett beszerzés koordinációja a Honvédelmi Minisztériumtól a Miniszterelnökség hatáskörébe került. Sajnos a 2017-es költségvetésben sincs a helikopterbeszerzésre utaló fedezet, és a tenderkiírás nyomát se látni, pedig Hende Csaba annak idején még 172 milliárd forintos forrást emlegetett.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mikor indul meg végre az ígért, az ország védelme szempontjából nélkülözhetetlen helikopterbeszerzés? Lesz-e valódi versenyt biztosító, nyilvános tenderkiírás a lehető leggyorsabb és leggazdaságosabb megoldás érdekében? Illetve megtörténik-e még ebben a ciklusban a tenderkiírás, és miért került a Miniszterelnökséghez egy alapvetően katonai beszerzés ügye? Várom érdemi válaszát. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Vargha Tamás államtitkár úr fogja megadni.

VARGHA TAMÁS honvédelmi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! A Magyar Honvédség helikopterképességének kormányzati ciklusokon átívelő problémájára kizárólag a jelenlegi és az ezt megelőző kormány - amely önmagában ugyanaz - reagált. Ennek keretében kidolgozta a képességfejlesztés elengedhetetlen alapját szolgáló eszközsegreg koncepcióját, amely kormányzati jóváhagyással bír. A nemzetgazdaság szintjén is jelentős forrásigénnyel bír ez a fejlesztés, amely többéves ütemezésben biztosítható anélkül, hogy az államháztartás más ágazataiban jelentkező, szintén prioritást élvező fejlesztések sérelmet ne szenvedjenek.

A kormány 2015-ben meghozta elvi döntését a helikopter-képességfejlesztés támogatása érdekében. A szakmai és műszaki követelmények meghatározása megtörtént. Hazánk számára mind technikai, mind gazdasági szempontból a legelőnyösebb képességfejlesztési konstrukció igen körültekintő vizsgálatot és mérlegelést igényel az érintett szakterületek részéről, amely folyamat jelenleg is zajlik. Amint a program újabb döntési ponthoz érkezik, arról a kormányzat a megfelelő körben tájékoztatni fogja az érintetteket. Szeretném hozzátenni, hogy az új eszközök hadrendbe állításáig biztosítottak a feltételek, hogy a Magyar Honvédség jelenleg meglévő eszközei alkalmazhatók legyenek.

Összegezve, tehát hosszú távon megkérdőjelezhetetlen a teljesen nemzeti hatáskörben lévő, a kor technikai lehetőségeit és a nemzetgazdaság tehervisselőképességét ötvöző, több pilléren nyugvó helikopterképesség kialakítása, amelynek érdekében a honvédelmi tárca komoly erőfeszítéseket tesz, és ebben maga mögött tudja a parlamenti pártok elvi egyetértésén túl a kormány támogatását is. A megvalósulásig a feladatok végrehajtása a meglévő eszközökkel és forrásokkal biztosítható. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

(13.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyed Zsolt képviselő úr, a Jobbik képviselője, kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: **„Bukott az elszámoltatás?”** címmel. Egyed Zsolt képviselő úr a szó. Parancsoljon!

EGYED ZSOLT (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Habony-művek elkezdte trollkodni a Jobbik - mint a legerősebb ellenzéki párt - néppártosodási folyamatát, zsúrprofiságnak nevezte ezt. Ennél az analógiánál maradván azt is mondhatnánk, hogy a Fidesz egyik fő 2010-es választási ígérete, a politikai elszámoltatás kapcsán önből vagy tehetetlen, vagy tettestárs lett.

A 2010 és '12 között létező, elszámoltatásért felelős kormánybiztosok érdemi eredményt nem tudtak felmutatni. Igaz, hogy ezernél is több ügyben intézkedtek, de végeredményben egy-két nevenséges ítéleten kívül nem lett eredmény. Miért van ez, tisztelt államtitkár úr? Hol a hiba? A rendőrség nincs a helyzet magaslatán vagy az ügyészség, talán a bíróság nem akarja elítélni az elkövetőket? Gyurcsány Ferenc ellen nem sikerült vádat emelni a sukorói telekcsere ügyében, amit nevenséges indokkal magyaráz az ügyészség; idézem: „Bár a hivatali visszaélés büntettének megalapozott gyanúja Gyurcsány Ferenc vonatkozásában fennáll, nem lehetett egyértelműen bizonyítani a volt miniszterelnök szerepét a cseréről hozott döntésben, mint ahogy az eljárásának a célját sem.” Hagyó Miklós még mindig szabadlábon van, nevenséges két év felfüggesztéssel, Juhász Ferenc volt MSZP-s honvédelmi miniszter szintén. A Bábolna Zrt. és a Nemzeti Ménesbirtok közti pénzmozgások vizsgálataiból Budai Gyula jött ki vesztesen, egymillió forint pénzbüntetéssel. Mi lett a választási szoftver ügyével, a Daimler-Volánbusz botrányával, a Budapest Airport és a Malév eladásával, a vállalati vezetők offshore cégeivel, az állami vezetők végkielégítésével, a költségvetés adatainak meghamisításával?

Tisztelt Államtitkár Úr! A nullával egyenlő felmutatott eredmények láttán mire gondoljon a magyar állampolgár? A kormány képtelen megtartani a

választási ígéretét, vagy önök is beálltak a sorba, és kéz a kézben lojják tovább a nemzeti vagyont azokkal, akiket retorikai szinten el akarnak számoltatni. Kérem, válaszolja meg az általam felhozott kérdéseket, mert ezekkel évek óta adósok! Várom érdemi válaszát. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Kovács Zoltán államtitkár úrtól fogjuk hallani. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. KOVÁCS ZOLTÁN, a Miniszterelnökség államtitkára: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Országgyűlés! Mindannyian megállapíthatjuk, hogy a végrehajtó hatalom minden demokráciában független az igazságszolgáltatástól. Tehát arra, amire ön rákérdez, azt tudom válaszolni, hogy van egy bizonyos kormányzati felelősség, és ettől független az igazságszolgáltatás. Amiről ön beszélt a felszólalásában, az jelentős részben az igazságszolgáltatási részt érintette.

A kormány komolyan vette az elszámoltatást, amilyen eszközök a rendelkezésére állnak. A Kormányzati Ellenőrzési Hivatal a 2002 és 2010 közötti szocialista-szabad demokrata kormányok gazdasági visszaélésekre utaló ügyekben 56 vizsgálatot folytatott le, és 115 feljelentést tett. A nyomozást 113 esetben elrendelték. Tisztelt képviselő úr, az ügyek egy részében a nyomozások megszüntetésére került sor, amely ellen a Kehi panasszal élt. Ezekről az ügyekről egyébként az ön párttársa, Staudt Gábor kikérte az összes iratot, tehát beszélgessenek egymással, és nyilván teljes körű információja lesz.

Amit felemlített, az elszámoltatási és korrupcióellenes kormánybiztosi hivatal esetében 110 vizsgálatot folytatott le ez a hivatal, ugyancsak erre a 2002 és 2010 közötti időszakra vonatkozóan. Ezt két év alatt, '10 és '12 között tette. 110 vizsgálatból 61-ben született büntetőfeljelentés, 39 személlyel szemben emeltek vádat. Néhány ügyet hadd említsek: Benedek Fülöp volt agrárállamtitkárt elítélte a Heves megyei Bíróság, Juhász Ferenc ügyében nem jogerősen ítélet született, Tátrai Miklóst 4 évre ítélte a bíróság, Vári Gyula és Kárpáti Zsuzsa MSZP-s képviselőket elítélte az egészségügyi készletgazdálkodás ügyében, a Postapalota értékesítése kapcsán Szabó Pált, és még sorolhatnám.

Tehát azt gondolom, hogy amit ön itt felvetett, az nem igaz. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Bajban vagyok, mert kaptam egy papírt, csak nincs aláírva, hogy fél óra szünetet kérnek. A Fidesz képviselőcsoportja részéről ki terjeszti ezt elő? *(Senki sem jelentkezik. - Derültség.)* Bocsánat, én tévedtem, a kormány kéri.

Tehát fél óra szünetet rendelék el. Köszönöm szépen.

(Szünet: 13.34 - 14.00)

Elnök: dr. Latorcai János

Jegyzők: dr. Tiba István és Mirkóczki Ádám)

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Folytatjuk munkánkat, az **azonnali kérdések órája** következik.

Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Magyar Nemzeti Bank elnökéhez: „Rokonok 2.” címmel. Elnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátására tekintettel válaszadásra Nagy Márton alelnök urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a válasza megvárja elnök úr jelenlétét. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Azt szeretném, ha az adna választ, aki ellopta a pénzt, ezért megvárnám Matolcsy Györgyöt. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Elnök úrnak a második **oron következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolni.

Gógös Zoltán képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a földművelésügyi miniszterhez: „**Meddig védik és támogatják a csalókat, Miniszter Úr?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Nagy István államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem, képviselő urat, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Jelzésre:)*

Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Gógös Zoltán képviselő úré a szó. Parancsoljon!

GÖGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Csütörtökön ismét egy ellenőrző körutat tettem a Hortobágyon. Most már május vége van, tehát rengeteg birkát és szarvasmarhát kellett volna hogy találjak. Ehelyett olyan legelőket találtam több mint 400 hektár mértékben, amelyek nagyjából három éve, mióta a pályázati bírálat történt, nem találkoztak állattal, nem találkoztak legelő állatokkal.

A berettyóújfalui, váncsodi, mezőpeterdi és kőrösszegapáti gazdáknak jogos az a felvetése, hogy miközben több ezres olyan állatállomány van, ami nagyon-nagyon kevés legelővel rendelkezik, meddig lehet ezt hagyni, meddig lehet túrni, hogy pályázati nyertesek semmibe veszik a pályázatban foglalt vállalásaikat. Meddig lehet azt túrni, hogy ez most már olyan szintre megy, hogy igazából természetkárosítással is felér, hiszen ezek a területek egyértelműen legeltetéses állattartásra vannak kijelölve. A Kehi vizsgálatot múltkor államtitkár úrnak mutattam, oda is adtam, abban világosan le van írva, hogy ezek az állattartók a pályázatkor sem rendelkeztek állatokkal, de azóta már réges-régen letelt az az időszak is, ameddig ezt biztosítaniuk kellett volna.

A másik ilyen probléma, ami borzolja a kedélyeket a földbérletek kapcsán, az pedig Mezőhegyes. Érkezett egy módosító javaslat Lázár miniszter úr törvényjavaslatához, ami szerint a mezőhegyesi Fidesz-elnök postás, aki nagyjából 300 ezer forintot kockáztatott a bérbevételnél, ami 55 hektár, most 8,2 millió forint kártérítést kapna. Én nem gondolom, hogy ez normális. Jó is, hogy itt van miniszter úr, legalább ő is végiggondolja ezt, hogy milyen alapon adnak valaki olyanoknak ekkora volumenű kártalanítást, akik egyébként még birtokba sem léptek, majd csak januárban lépnének birtokba. Nekik ott semmilyen kárunk azon kívül, ami bánatpénzt és letéti díjat befizettek, eddig még nem keletkezett, ha keletkezett is, maximum a kamatköltségek. Mi indokolja ezt a több tízszeres kártalanítást? Erre is szeretnék választ kapni államtitkár úrtól. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Nagy István államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! Én értem az ön politikai szándékát, amikor megint csak felhánytorgatja már sokadszorra azt a régen lezárt ügyet, amelyben sem a Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóságot, sem a minisztériumot, sem a kormányt semmilyen szinten nem érheti vád, hiszen a Kehi évekkkel ezelőtti jelentése kizárólag a pályázók részéről tárt fel kisebb problémákat. A haszonbérleti pályáztatási rendszer vonatkozásában megfogalmazott ajánlásokat pedig kivétel nélkül figyelembe vette tárcánk, és át is alakította a pályázati eljárást, de már 2014-ben. Erről önt pedig minden lehetséges formában tájékoztattuk is a nyilvánosság legteljesebb körű bevonásával.

Nézzük meg, hogy az MSZP kormányzása idején vajon hányan bérelhettek területeket a Hortobágyon! Hogyan választották ki a bérlőket? Nyilvános pályázat keretében? Egyenlő pályázói esélyek biztosításával osztották ki önök a hortobágyi legelőket? Az önök idejében vajon hányszor ellenőrizték ezeket a területeket?

A Hortobágyi Nemzeti Park Igazgatóság a jogszabályban előírtak alapján a szerződészerű használatot ütemezetten és rendszeresen ellenőrzi. A képviselő úr nem is tud konkrét ügyet mondani, mindig csak valaminek a környéke az, ahol visszasságokat vél felfedezni, és újfent csak homályos utalásokba bocsátkozik. Az igazgatóság által a 2015. évben elvégzett összes, tehát az átfogó, az utó- és a céll ellenőrzések száma is 456 darab volt. Erre a 456 darabra mondja azt, képviselő úr, hogy nem ellenőrzi az igazgatóság?

A legtöbb haszonbérleti szerződésnél nem találtak a problémát, a bérlői vállalások teljesítésével minden rendben volt; ahol pedig kisebb hiányosság-

gok kerültek feltárára, ott a bérlők pótolták azokat felszólításra. Köszönöm szépen. Majd folytatjuk. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egy percre Gógös Zoltán képviselő úré a szó. Parancsoljon!

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egy biztos, hogy azok a helybeli gazdálkodók, akik évtizedeken keresztül állami támogatás vagy uniós támogatás nélkül legeltettek, soha nem reklamáltak, hogy nem kaptak legelőt. Most jelenleg 60 olyan családról tudunk, akik tősgyökeres, régi gazdálkodók ezeken a településeken, és jelenleg semmiféle állami legelővel nem rendelkeznek, de rendelkeznek nyíregyházi panellakók, budapestiek, debreceniek, mindenki rendelkezik, csak azok nem, akik valós állattartók.

Egyébként, hogy konkretizáljam a dolgot, 42-es út, a Berettyóújfalu-Mezőpeterd közötti rész, jobb kéz felől, le sem kell jönni a főútról, államtitkár úr, úgyhogy még az autót sem kell károsítani, aki ellenőrizni akar, egyszerűen - van fényképem is, ha kíváncsi rá, oda tudom adni - kettőméteresre nőtt tüskebozót van azon a legelőn egyébként, ahol legeltetéses állattartásnak kellene lennie.

És nem válaszolt a másik kérdésemre, hogy miért is kell, mondjuk, 40-50-szeres kártalanítást adni valakinek, akinek egyébként például egy bérbevételnél semmilyen kára nem keletkezett. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Egy percre Nagy István államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. NAGY ISTVÁN földművelésügyi minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársam! Egyezkedjünk! Azt az ajánlatot szeretném önnek tenni, hogy amennyiben konkrétan meghatározza, hogy mely területekről van szó *(Gógös Zoltán: Most mondtam!)*, akkor én mindegyiket darabonként kivizsgálatom, és az eredményeket az ön rendelkezésére bocsátom. Nagyon sokat tennénk a közhangulat és a közjó érdekében is azért, hogy konkrétumokról beszélünk, mert csak körüllegi egy mítosz, egy rosszízű legenda ezt az egész történetet ahelyett, hogy a konkrétumokat megvizsgálva tudnánk erről beszélni, és tudnánk a felelősöket, ha van, felelősségre vonni, illetve önt pedig megnyugtatni, hogy ne kelljen itt ezekről a kérdésekről beszélni.

A 2016. évi legeltetési időszakban az igazgatóság természetvédelmi őrszolgálat 215 darab ütemezett ellenőrzés lefolytatását tervezi, amelyből a Biharisík, amit ön említett, 56 darab ellenőrzéssel érintett. Remélem, hogy az ellenőrzések alapossága *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* meg fogja nyugtatni kedves képviselőtársamat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Volner János képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Kicsoda Habony Árpád?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető minisztert jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy személyesen Orbán Viktor miniszterelnök úrtól várja a választ.

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Elnök Úr! **Megvárnám** a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szilágyi György képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Meddig vállal közösséget a fideszes politikusbűnözőkkel?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lázár János, Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a válasszal megvárja a miniszterelnök úr jelenlétét.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Elnök Úr! Mivel érintettek lehetnek a teremben, de Orbán Viktortól szeretném megkérdezni, megvárnám Orbán Viktort, hogy válaszoljon a kérdésre. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A miniszterelnök úrnak a **sonon következő** második azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Novák Előd képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Miért mondta Illés Zoltánnak azt, hogy a környezetvédelem baloldali issue, a gazdag országok ügye, akadályozza a gazdasági fejlődést, ilyenre mi nem költethünk?” címmel.

(14.10)

A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszára Lázár János Miniszterelnökséget vezető miniszter urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a miniszterelnök úr jelenlétét.

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm, elnök úr, ráérek, megvárom.

ELNÖK: Köszönöm szépen. A miniszterelnök úrnak a második **sonon következő** azonnali kérdések órájában kell válaszolnia.

Apáti István képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a belügyminiszterhez: „**Mitől ennyire elégedettek?**” címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása

miatt a válaszára Kontrát Károly államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy azzal megvárja a miniszter úr személyes jelenlétét. *(Apáti István jelzésére:)* A képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét. Apáti István képviselő úré a szó. Parancsoljon!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Államtitkár Úr! A közbiztonság témakörén belül különleges és kiemelt terület a drogfogyasztással és a drogkereskedelemmel összefüggő témakör, témakörök halmaza. Szomorú adatokkal találkozunk, és a teljesség igénye nélkül engedjék meg, hogy néhányat itt megosszak a teljes nyilvánossággal.

2009 és 2013 között Magyarországon 118, az Európai Unió tagállamaiban összesen 268 új vegyület, új vegyi összetételű kábítószer jelent meg a piacon. 2014-re az injekciót is használó kábítószerfogyasztóknak több mint 60 százaléka hepatitis C vírussal fertőzött, három év alatt ez a szám megduplázódott.

A legnagyobb probléma az, hogy egyre alacsonyabb életkorban kezdődik a drogfogyasztás, nagyon sokan már a 14. életévük betöltése előtt drogfogyasztóvá válnak, ugyanakkor az is látható az adatokból, hogy a 2006-os 20 százalékról 2010-re 30 százalékra nőtt a 14 és 17 év közötti azon fiatalok aránya, akik ebben az életkorban már legalább egyszer kipróbálták valamelyik kábítószerrel, a 17 éves fiúk közel 40 százaléka már túl van az első droggal kapcsolatos élményén. Ily módon Magyarország a közepes drogerintettségű, drogfertőzöttségű országok közé tartozik, jelentős mértékben terjed a szintetikus cannabis és egyéb szintetikus drogok aránya, egyre nő ezeknek a piaca, egyre több a fogyasztó, hiszen a jó minőségű szeszes italhoz képest jóval olcsóbban meg lehet vásárolni, és rendkívül könnyű hozzájutni, nagyon könnyű beszerezni.

2011 óta emiatt a kábítószerrel összefüggő halálozások száma is aggasztó mértékben növekszik, és terjed a drog a börtönökben: 2010-ben 76 ilyen esetet tártak fel, ugyanakkor 2015-ben már az év első négy hónapjában elérték ezt a számot.

Kérdezem tehát, hogy mitől ilyen elégedettek a drogfogyasztás, a drogkereskedelem *(Az elnök csengetéssel jelzi az időkeret leteltét.)*, a drogcsempészet visszaszorítása kapcsán. Milyen intézkedéseket terveznek a probléma valódi megoldása érdekében? Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Kontrát Károly államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Jó reggelt kívánok! Mi sose mondtuk, hogy nagyon

elégedettek vagyunk. Mi azt mondtuk, hogy a rendőrség Magyarország valamennyi településén minden bűnözővel szemben határozottan fellép az emberek élet- és vagyonbiztonsága, a közrend és közbiztonság érdekében, és kiemelt feladatának tekinti a drogok előállításával és a drogok terjesztésével kapcsolatos bűncselekmények megakadályozását, illetve az elkövetők elfogását és bíróság elé állítását.

Ezt az állítást igazolja az, hogy 2013. október 16-án fogadta el az Országgyűlés a nemzeti droghellenes stratégiát, és ennek a legfontosabb célja az, hogy 2020-ra Magyarországon jelentős mértékben szoruljanak vissza a kábítószerrel kapcsolatos bűnelkövetések, szoruljon vissza jelentős mértékben a kábítószer használata. Mindezek megvalósítása érdekében a kormány konkrét lépéseket tett, nagyobb szerepet szánunk a családoknak, a helyi közösségeknek, az iskoláknak, a szülőknek, és a jogszabályok szigorításával, ezeknek az eszközöknek az igénybevételeivel szeretnénk elérni ezt a célt.

A rendőrség számos, a fiatalok kábítószerfogyasztásának visszaszorítását célzó programot indított, ilyen a DADA program, az Ellen-szer program, valamint 2014 szeptemberében indított egy új programot a rendőrség „A szülők és a családtagok a rendőrség kiemelt partnerei a kábítószer-bűnözés megelőzésében” címmel. Ennek kiemelt célja, hogy a 12-18 éves életkorú gyerekeket, tehát az azon életkorú fiatalembereket, akikről ön is beszél, akik különösen ki vannak téve a veszélynek, megvédjük, még hozzá úgy, hogy a családtagjaik közvetlen tájékoztatást kapjanak a kábítószer-fogyasztás kockázatairól, egyáltalán felismerjék, hogy mi az a veszély, amibe az ő gyerekük is kerülhet.

Ez a kezdeményezés a szülők megelőzésben betöltött szerepét hangsúlyozza, és az első eredmények e tekintetben biztatóak, de nem vagyunk elégedettek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Apáti István képviselő úré a szó. Parancsoljon!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm. Tisztelt Államtitkár Úr! Pont azért tettem fel ezeket a kérdéseket, hogy ébresztőt fűjjak, illetőleg a figyelmet fokozottan erre a problémára ráirányítsam, de hogy milyen távol állnak a szavak és a tettek egymástól, most is mondanék néhány beszédes adatot.

Az, hogy kevés a pénz és sok a feladat, közhelesnek tűnik, de az, hogy például Budapest tavaly 360 ezer forint vissza nem térítendő támogatást kapott drogprevencióra és drogproblémák kezelésére, úgy hiszem, a nevetségestől is mélyebben lévő kategória. Aztán nézzünk egy tavalyi főkapitányi utasítást, amely arra terjedt ki, hogy 15 százalékra szeretnék egy éven belül emelni azon büntetőeljárások számát, amelyeket a dílerekkel vagy a gyártókkal szemben indítanak. Ehhez képest azonban 2013-ban

is azt láttuk, hogy a több mint 4 ezer drogkereskedéssel és drogfogyasztással kapcsolatos eljárás közül mindössze 15 darab eljárást indítottak terjesztők és kereskedők ellen.

Úgyhogy van még hova fejlődni, tisztelt államtitkár úr, és ezzel kapcsolatban a rendőrségnek azt a hírheft vamzerpolitikáját is érdemes lenne át gondolni, ami gyakorlatilag sokszor azt jelenti, hogy drogkereskedőket, drogterjesztőket pitiáner információkért kvázi fedett nyomozói státuszban hagynak működni, és emiatt ezek a személyek, ezek a bűnözők sorozatban megússzák a felelősségre vonást. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy percre Kontrát Károly államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

KONTRÁT KÁROLY belügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselő Úr! Ez az utolsó mondat, amit mondott, nem igaz, tehát a rendőrség nem tart fedett nyomozói státuszban egyetlen... *(Apáti István: Kvázi!)* A „kvázi” azt jelenti, én tanultam latint, hogy „mintegy”, tudja, azt jelenti a „kvázi”, hogy „mintegy”. Tehát sem mintegy, sem gyakorlatilag, sem ténylegesen nem tart, csak az igazság... *(Apáti István közbeszól.)* Önök az igazságra nagyon érzékenyek, mi meg gyakoroljuk az igazságot, tudja képviselő úr? *(Az elnök csenget.)*

Folytatom a választ. Szigorítottuk a büntető törvénykönyv szabályait, és ennek értelmében bevezetésre került az új pszichoaktív anyaggal visszaélés elnevezésű bűncselekmény. Ez a büntető törvénykönyv 184/D. §-a, ennek hatálybalépésétől kezdődően minden évben egyre nagyobb mértékben foglalt le a rendőrség dizájnerdrogot. Az illegális forgalomban újonnan felbukkanó anyagok esetében, amiről ön is beszélt, a rendőrség megtette a szükséges intézkedést annak érdekében, hogy a még listán nem szereplő szerek mielőbb listára kerüljenek. Ennek köszönhetően a 2012 óta hatályos lista módosítása eddig hét alkalommal történt meg, és 2015. július 11-től a lista olyan átfogó változtatásra került, aminek eredményeképpen jelenleg csak egy olyan anyag van illegális forgalomban Magyarországon, amelyik nem minősül ellenőrzött anyagnak, azonban ennek a felvétele is folyamatban van.

Az a célunk, hogy egyetlenegy ilyen se legyen, és teljes mértékben szorítsuk vissza a drogokkal kapcsolatos bűncselekményeket. Kérem, segítsenek ebben önök is! Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Sallai R. Benedek képviselő úr, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a miniszterelnökhöz: „Akarja-e a kormány az elmúlt 25 év privatizációinak felülvizsgálatát?” címmel. A miniszterelnök úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt a válaszára Lázár János miniszter urat jelöltem ki. Tisztelettel kérem a képviselő urat,

elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy a miniszterelnök úrtól személyesen kéri a választ. Parancsoljon!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Ha megbocsát a miniszter úr, **megvárnám** a miniszterelnök urat. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tisztelt Országgyűlés! Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzetgazdasági miniszterhez: **„Miből lesz pénz a 787 milliárdos közsféra-béremelésre?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladata ellátása miatt válaszkérésre Tállai András államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő asszonyt, hogy elfogadja-e a válaszadó személyét. (*Schmuck Erzsébet jelzésére:*) A képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja. Parancsoljon, Schmuck Erzsébet képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Lázár miniszter úr a múlt héten jelentette be, hogy jövőre 787 milliárd forintot fordítanak a közsféra dolgozóinak béremelésére, ez pedig mintegy egymillió embert érint. A miniszter úr szerint a közszférában régóta elmaradt béremelést pótolni kell, eldöntött béremelésekről beszélt a miniszter úr, ezért feltehetőleg egy már megszületett kormánydöntésről van szó.

(14.20)

A bejelentés és különösen annak volumene el-
képesztő nagyságú, ekkora béremelésre a kormány által benyújtott 2017. évi költségvetés jelenleg ismert számai, de a gazdaság gyengülő teljesítménye alapján sincs lehetőség. Maga a miniszter úr mondta a korábbi évertékelő beszédében, hogy „csak olyan béremelést támogatok, amely mögött a magyar gazdaság növekvő teljesítménye áll”. A magyar gazdaság növekvő teljesítményéről annyit, hogy a GDP első negyedéves 0,9 százalékos növekedésénél csak a görög volt kedvezőtlenebb az Unióban. Ezért a várható gazdasági növekedés 2016-ban szinte biztosan a várt 2,5 százalék alatt marad. A gazdaságkutatók jelenleg 2 százalékos vagy annál kisebb növekedést prognosztizálnak.

Az LMP régóta képviseli, hogy a magyar gazdaság addig nem tud kilábalni a válságból, amíg a kormány a magyar munkaerő alacsony árára alapozza az ország versenyképességét. Valóban jelentős béremelésre van szükség, de ehhez meg kell teremteni a feltételeket. Az LMP a pánikszerű, átgondolatlan bejelentések helyett a felelős béremelést támogatja, a minimálbér létminimum szintjére emelését többkulcsos adóval, és a közsféra átfogó bérrendezését. A 2017. évi költségvetési módosító javaslatunkban az ágazati béremelésre szánt pénzek megduplázását javasoltuk első lépésben.

Tisztelt Államtitkár Úr! A Lázár miniszter úr által bejelentett 787 milliárdos emelésnek hol vannak a konkrét forrásai a költségvetésben? És azt kérdezem még, ez vajon azt is jelenti-e, hogy az eddigi gazdaságpolitika kudarcát elismerik. (*Taps az LMP soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Tállai András államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Ha jól értem, önnek az a mondandója, hogy azért, mert a kormány, illetve az Országgyűlés a közszférában ilyen jelentős bérnövekményt tud biztosítani a költségvetésben, az probléma, és ön nem látja ennek a fedezetét, mert a gazdaság ezt nem fogja megtermelni. Hát, jelzem önnek, hogy önök szurkolhatnak annak, hogy a magyar gazdaság teljesítménye rosszabb legyen, gyenge legyen és ezáltal gyengüljön a kormány, de ez nem fog bekövetkezni. Azért nem fog bekövetkezni, mert ha figyelik a gazdaság makromutatóit, akkor láthatják, hogy a második negyedévben az alacsonyabb GDP-növekedésnek egyedi okai vannak, például az európai uniós források elszámolása, ami befejeződött az elmúlt év végén, így az kiható az első negyedév teljesítményére. Ugyanakkor pedig, ha megnézzük a bérnövekményt, megnézzük a foglalkoztatásbővülést, megnézzük a szerződéses állomány növekedését, mind-mind azt jelzi, hogy ez egy átmeneti megtorpanás volt, és igenis vissza fog térni a stabil növekedési pályára a magyar gazdaság, és a 2,5 százalékos növekedést semmi, de semmi nem fogja veszélyeztetni.

Egyébként pedig jelzem önnek, hogy a május végi adóbevételi adatok alapján a 2016-os adóbevételek 7,2 százalékkal, 350 milliárd forinttal magasabbak, mint az előző évi, tehát a 2015-ös teljesített adat. Tehát az adóbevételek növekménye is azt igazolja, hogy a gazdaság teljesítménye megfelelő. Azt gondolom, semmi nem veszélyezteti, hogy legyen a forrása a közsféra béremelésének, a 787 milliárd forintnak. Köszönöm szépen. (*Taps a kormánypartok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Schmuck Erzsébet képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Államtitkár úr, félreértés ne essék, mi egy ekkora béremelésnek természetesen örülnénk. A hozzászólásomban nem azt akartam kifejezni, hogy ez baj. Ez kívánatos, csupán arra szerettem volna rákérdezni, hogy ennek mik a forrásai a 2017. évi költségvetésben, hiszen éppen egy éves költségvetési terv elfogadásának a folyamatában vagyunk, amelyben tétel-lesen szerepelnek, hogy a különböző ügyeknek mik a

forrásai. Nem láttuk azokat a kormányzati módosító javaslatokat, amelyek ezt a 787 milliárd forintos bér-emelést megalapoznák.

Egyébként annyit hadd tegyek hozzá, mi látunk forrásokat a költségvetésben, ott vannak a luxusberuházások, a stadionépítések, a Vár, és még hozzátehetném természetesen a Liget rekonstrukcióját is. Ezekből el kell venni, át kell csoportosítani, és akkor meg lehetne valósítani, és nem csak arról lenne szó, hogy ez egy választási blöff. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Egyperces viszonzásra Tállai András államtitkár úré a szó.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselő Asszony! Meg kell tanulni olvasni a költségvetést. Ezek a számok igenis benne vannak a költségvetésben, a megfelelő ágazatoknál és a személyi kiadásoknál kerültek betervezésre. A 787 milliárd forint egyébként nem azt jelenti, hogy 2017-ben ennyivel növekszik a közszféra jövedelme, mert azok a döntések is benne vannak, amelyek az előző évben születtek meg, a rendvédelmi dolgozók és a pedagógus-életpálya következményei. Ez nyilván egy összetett adat, illetve a 2017. évi növekményt is tartalmazza.

Azt tudom önnek mondani, hogy egyébként nemcsak a közszférában, hanem a teljes magyar gazdaságban is nagyon kiválóak a mutatók. Például 2016 első negyedében 7,5 százalékkal nőtt a reálkereset, tehát a teljes össz-szférát tekintve, a gazdasági és a közszférát együtt. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Varga Gábor képviselő úr, a Fidesz képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a Miniszterelnökséget vezető miniszterhez: „**Lóvá tesznek minket a szocialisták?**” címmel. Varga Gábor képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

VARGA GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Éppen a múlt héten volt a tisztelt Ház előtt annak a törvényjavaslatnak az általános vitája, amely rendezni kívánja a nagy múltú Mezőhegyesi Ménesbirtok helyzetét. Az 1785-ben alapított ménesbirtok nemcsak hazánk, hanem Európa legrégebbi állami birtoka volt, amely 220 éven át a nemzeti vagyon elválaszthatatlan részeként létezett. A Medgyessy-Gyurcsány-kormány privatizáló ámkfutása azonban Mezőhegyest sem kímélte, ezt is magánkézre játszották, és az állami vagyont elherdálták.

Tudjuk, hogy nem egyedi eset ez, hiszen 2002 és 2010 között a maffia módjára működő privatizációkkal tönkretették, leépítették vagy külföldi kézre juttattak több stratégiai fontosságú állami vagyont és

hazai tulajdont az agráriumban, a feldolgozóiparban és az energetikai szektorban.

Tisztelt Miniszter Úr! A jelenlegi kormány célja, hogy hazánk a hagyományait őrző, természeti szépségekben igen gazdag ménesbirtokot állami szerepvállalással, a hagyományokhoz igazodó fejlesztésekkel a térség kiemelkedő mintagazdaságává és mezőgazdasági képzési, turisztikai szereplőjévé tegye. A terület jelentős agrár-kultúrtörténeti helyszín, amely a természetbeli adottságokon kívül épületeivel, berendezésével, a gazdaságban fellelhető hagyományos eszközeivel megőrzendő érték az utókor számára. A mintagazdaságban megvalósuló fejlesztések szolgálnák a honos lófajták fenntartásával történő lótenyésztést, a honos és más haszonállatok tenyésztését, emellett növénytermesztéssel, gépesítéssel, öntözési technológiákkal, erdő- és vadgazdálkodással foglalkoznak majd. A mintagazdaság a mezőgazdasági kutatások, a szakképzés, a felnőttképzés és az egyetemi képzések egyik legszínvonalasabb helyszíne lehet.

Tisztelt Miniszter Úr! Az elhangzottakkal kapcsolatban kérdezem: lóvá tesznek minket a szocialisták? Vajon miben mesterkednek megint? Most milyen érdekeket szolgálnak? Miért tiltakoznak kézzel-lábbal a Mezőhegyesi Ménesbirtok fejlesztése ellen? Várom megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ, mint már említettem, Lázár János miniszter úr fogja megadni. Parancsoljon!

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselő Úr! A kérdése alkalmat ad arra, hogy megköszönjem képviselőtársaimnak a konstruktív vitát, amelyet az elmúlt héten a mezőhegyesi törvényjavaslattal kapcsolatban itt a Házban, igaz a Magyar Szocialista Párt nélkül, folytatott le az Országgyűlés, hiszen az MSZP nem vett részt a vitában, ami áruklodó, hiszen 2004-ben már egyszer privatizálták az akkori Mezőhegyesi Zrt.-t. Az a reményünk, nem arra készülnek, hogy ha a választók hibát elkövetve még egyszer hatalomhoz juttatják őket, újra el fogják adni azt, amit most megpróbálunk létrehozni. *(Dr. Bárándy Gergely: A választók sosem hibáznak!)*

Rossz helyen kapiskál képviselőtársam, mert a törvényjavaslat motivációja Farkas Sándor kormánybiztos úr javaslatára az volt, hogy próbáljuk bebetonozni a jövőre nézve Mezőhegyest, és olyan kompromisszumot létrehozni a mezőhegyesi mintagazdaság, a mezőhegyesi lovasközpont, tangazdaság és mintagazdaság körül, amely megóvja attól, hogy az a szegény még egyszer előfordulhasson, ami 2004-ben elkezdődött és meg is valósult, hogy magánkézbe adják a Mezőhegyesi Zrt.-t az akkori szocialista agrárkormányzat döntése alapján.

Most egy teljesen másik utat választott az Országgyűlés felhatalmazása alapján a végrehajtó hata-

lom, amikor körülbelül 8-10 ezer hektáron az ország legfejlettebb, legjobb minőségű mezőgazdasági vállalkozását hozzuk létre. Valóban, a növénytermesztés és az állattenyésztés területén egy mintagazdaságot szeretnénk, amely nyilvánvalóan az ország egyik legfontosabb ménese, ezenkívül pedig tangazdaságként is üzemel, hiszen a gyakorlati képzésbe, a felsőoktatásba is be tud kapcsolódni.

(14.30)

A törvény egy kerettörvény, fölhatalmazó törvény, ugyanakkor ügyel a vagyonkezelés formáira is, és lényegében azért javasoltuk ezt a formát Farkas Sándor képviselőtársammal az Országgyűlésnek, hogy meg tudjuk védeni Mezőhegyest a következő időszakban is, és garantálni tudjuk a közösség és a város számára azt, hogy az ország javát és a helyi érdeket is szolgálni fogja ez a vállalkozás. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Egyperces válaszra Varga Gábor képviselő úré a szó. Parancsoljon!

VARGA GÁBOR (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Miniszter úr, köszönöm szépen. A kérdésem arra irányult, hogy miben mesterkednek a szocialisták. *(Dr. Bárándy Gergely: Miért nem minket kérdezel?)* Megköszönve azokat a lehetőségeket, amelyeket ez a törvényjavaslat, amit a múlt héten tárgyaltunk, lehetővé tesz mind a kormánybiztos számára, mind pedig a törvényjavaslatba foglaltak szerint, amely szerint szeretnénk ezt az értéket, ha már 220 éven keresztül meg tudtuk őrizni, a késő jövő számára is meg tudjuk őrizni. Ezek a lehetőségek és biztosítékok szerepelnek majd a törvényjavaslatban.

Megköszönve miniszter úrnak, hogy kielégítő választ adott erre az elhangzott kérdésre, azért továbbra is fel szeretném hívni a figyelmét Kövér László sokat idézett mondatára, hogy szocialista kutyaóól soha nem lesz szocialista *(sic!)* szalonna. *(Közbeszólás: Nem így van!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padsorokban. - Dr. Józsa István: De szép volt!)*

ELNÖK: Egyperces válaszra Lázár János miniszter úré a szó.

LÁZÁR JÁNOS, a Miniszterelnökséget vezető miniszter: A fölvetését, képviselő úr, azt gondolom, az az aggodalom motiválja, ami jó néhány választópolgártársunkban is megszólalt Mezőhegyes ügyében. A kormány és a parlament most egy bölcs döntés meghozatala előtt áll. Ezt köszönhetjük majd azoknak, akik támogatják ennek a törvénynek az elfogadását.

Farkas Sándor kormánybiztos urat arra kérte a miniszterelnök úr, hogy lehetőség szerint kompro-

misszumra törekedjen. Ezért volt meglepő és értelmetlen, hogy a Magyar Szocialista Párt miért nem vett részt ebben a vitában. Azt gondolom, Farkas Sándor képviselőtársamnak a mintagazdaság létrehozásában való szándékát és fölkészültségét senki sem vitathatja. Mi minden szakmai javaslat előtt, a szocialisták javaslatai előtt is nyitottan állunk.

A Ház számára megnyugtató volt, hogy megúszott egy Gógös Zoltán-féle káromkodást a vitában, ez ugyan emelte a vita színvonalát, de hiányzott az MSZP politikai garanciája, hogy ő is fontosnak tartja Mezőhegyest. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr. Bárándy Gergely képviselő úr, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a legfőbb ügyészhez: „**Nem kéne már rég nyomozni!**” címmel. A legfőbb ügyész úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszára Lajtár István legfőbbügyész-helyettes urat jelölte ki. Tisztelettel kérdzem képviselő urat, elfogadja-e a válaszó személyét. *(Jelzésre:)* Képviseelő úr jelzi, hogy elfogadja. Bárándy Gergely képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Legfőbbügyész-helyettes Úr! Az Alkotmánybírószág döntése után egyértelműen tudhatjuk azt, hogy a Magyar Nemzeti Bank alapítványainak pénze közpénz. Kezdjük azzal, hogy az is meglehetősen bűncselekménygyanus, hogy az MNB több mint 260 milliárd forintot ellenszolgáltatás nélkül átadott alapítványoknak. Csak szeretném emlékeztetni legfőbbügyész-helyettes urat, hogy az MNB és az MNB alapítványai nem ugyanazok. Ahogy az ügyészség töretlen gyakorlata is mutatja, ha valaki, mondjuk, a saját tulajdonában álló kft.-ből elviszi a pénzt, az attól még lehet bűncselekmény. Tehát ez egy rossz hivatkozás, amit eddig hallottunk.

De lépünk túl ezen! Az alapítványok az MNB feladatkörébe nem tartozó dolgokra fizettek ki közpénzt. Ez is tényként leszögezhető. Így például tiltott monetáris finanszírozást végeztek az alapítványok. Rokonoknak, haveroknak juttattak MNB-s pénzeket az alapítványokon keresztül, könyveket adtak ki és fordítottak le. Márpedig ezek nem tartoznak törvény szerint az MNB feladatkörébe. Az MNB pedig csak olyan dolgokat finanszírozhat, ami a feladatkörébe tartozik.

És végül, ami a legsúlyosabb, Lentner Csabától, az egyik alapítvány kurátorától tudhatjuk azt, hogy az alapítványoknak valójában nem más a céljuk, mint a Fidesz hatalmon tartása, valamint Matolcsy György meglehetősen furcsa, kicsit ficamodott közgazdasági elméletének erőszakos elterjesztése és a régi elméletek kiszorítása. Ha jól tudom, legfőbbügyész-helyettes úr, ez sem tartozik a Magyar Nemzeti Bank által ellátható feladatkörökbe.

Ha közpénzt törvénsértően használnak fel, és abból vagyoni hátrány vagy kár keletkezik, akkor, ugye, bűncselekmény valósul meg. Hogy erről ki

döntött és ki tudott, az is egyértelmű: Matolcsy György mint jegybankelnök, illetve mint alapítványi elnök. Ezért azt kérdezem legfőbbügyész-helyettes úrtól, miért nem nyomoznak már ebben az ügyben. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Lajtár István legfőbbügyész-helyettes úr fogja megadni. Parancsoljon!

DR. LAJTÁR ISTVÁN, a legfőbb ügyész helyettese: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Úr! Képviselő úr azonnali kérdésének címe nélkülözötte az egyedi és az ügy konkrétabb megjelölését, az arra történő utalást, így magából a kérdésből az sem volt pontosan megállapítható vagy előre látható, hogy valamely ügyben a nyomozás elrendelését hiányolja-e, avagy egy eredménytelennek tartott nyomozás felgyorsítás iránti igényét kívánja kifejezni.

A képviselő úr által szóban elmondottakból kiderül, hogy képviselő úr a Magyar Nemzeti Bank által létrehozott alapítványokkal kapcsolatban tett feljelentések elutasítását kifogásolja, illetve büntető-eljárások elrendelését hiányolja. A büntetőeljárásra, mint azt a vonatkozó törvényi rendelkezésekből egyértelműen következik, bűncselekmény gyanúja esetében kerülhet sor, és konkrét személlyel szemben pedig akkor lehet büntetőeljárást elrendelni, amikor a megalapozott gyanú fennáll. A nyomozás elrendelésének feltétele, hogy a feljelentésben közölt adatok bűncselekmény gyanúját keltsék, és a nyomozás megindításának ne legyen törvényi akadálya.

Szeretném tájékoztatni képviselő urat, hogy a Magyar Nemzeti Bank alapítványaival kapcsolatos kérdéseivel összefüggésben eddig 11 feljelentés érkezett az ügyészségre, ebből 8 ügyben bűncselekmény hiánya miatt a feljelentések elutasításra kerültek. Egy nyomozás folyamatban van, egy feljelentés elbírálás alatt van, míg egy ügyben egyéb intézkedésre került sor.

Amint említettem, ha és amennyiben a bűncselekmény törvényi feltételei, a büntetőeljárás elrendelésének törvényi feltételei fennállnak, akkor erre sor kerül, eddig is és a jövőben is, ebben is és más ügyekben is egyaránt. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbbügyész-helyettes úr. Egyperces válaszra Bárándy Gergely képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. BÁRÁNDY GERGELY (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is, legfőbbügyész-helyettes úr, nem a Be. rendelkezéseinek felolvasását kértem. Köszönöm szépen, azt magam is tudom. Másrészt akkor konkrétan kérdezem: Matolcsy Györggyel szemben miért nem folytat az ügyészség az általam felsorolt indokok alapján büntetőeljárást? Mert ha jól tudom, akkor ez így van. A nyomozás elrendelése

egy ilyen ügyben, tisztelt legfőbbügyész-helyettes úr, a legfőbb ügyész és az ügyészi vezetők felelőssége. Persze kérdés az, hogy képes-e elfogulatlanul eljárni, amikor az egyik ilyen ügyben személyes érintettsége is kimutatható. Ez egy rendkívül érdekes kérdés, örülnék, ha erre kapnék egy választ.

Kínos, tudom én, hogy nagyon kínos Orbán Viktor jobb kezét bilincsben elvinni, de hát néha az ügyészségi vezetőknek bizony kínos döntéseket is meg kéne hozni. Újabb példája ez a nyomozás hiánya, értse így, legfőbbügyész-helyettes úr, annak, hogy az ügyészség felső vezetése a Fidesz ökleként működik. Elviszi a politikai ellenfeleket, és passzivitásával elvtelenül és jogellenesen elősegíti a korrupciót.

Tisztelt Legfőbbügyész-helyettes Úr! Ne gondolja, hogy ez következmények nélkül maradhat *(Dr. Répássy Róbert: Ne fenyegetőzz! Ne fenyegetőzz! - Dr. Rétvári Bence: Mire gondolsz?)*, akár a Nemzeti Bankban, akár az ügyészségen! Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces válaszra Lajtár István legfőbbügyész-helyettes úré a szó.

DR. LAJTÁR ISTVÁN, a legfőbb ügyész helyettese: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Akár a Magyar Nemzeti Bank elnökéről vagy bármely más személyről van szó, büntetőeljárás elrendelésére csak bűncselekmény gyanúja és annak megalapozott gyanúja esetében kerülhet sor. *(Dr. Bárándy Gergely: Erről beszéltem.)* Ez egyértelmű törvényi rendelkezés, amit az ügyészség eddig is, a jövőben is maximálisan tiszteletben fog tartani. *(Dr. Bárándy Gergely: Ezt vezettettem le.)*

Ami az ügyészséget illető megalapozatlan állításait illeti, azt határozottan vissza kell utasítanom. Az ügyészség az állam büntetőigénye érvényesítése során kizárólag a törvényi és más jogszabályi rendelkezéseket tartja szem előtt. Az ügyészek esküjükhöz híven az ügy tárgyától, a sértett és a büntetőjogi felelősséggel érintett személyek kilététől függetlenül kizárólag a hatályos törvények, rendelkezések alapján járnak el. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, legfőbbügyész-helyettes úr. Arra kérem képviselőtársaimat, hogy őrizték meg nyugalmukat, és lehetőleg ne kiabáljanak be egymás felszólalásaiba.

(14.40)

Rig Lajos képviselő úr, a Jobbik képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Várható-e zavar az egészségügyi fekvőbeteg-ellátórendszeren belül?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellá-

tása miatt válaszként Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy megvárja a miniszter úr jelenlétét.

RIG LAJOS (Jobbik): Természetesen elfogadom államtitkár úr személyét, hiszen nagy tudósa és tudója a krónikus ágyaknak. *(Derültség és közbeszólások a Jobbik soraiban: Nana!)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Rig Lajos képviselő úr a szó. Parancsoljon, képviselő úr!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szóbeli kérdésben is... - a krónikus ágyak kiszervezése és az egészségügyi rendszerből való úgynevezett átrepítése a szociális rendszerbe, ez egy óriási aggodalmat váltott ki mind az egészségügyi dolgozóknak, mind a betegekben s mindazokban az emberekben, akik majd a későbbiekben ezt igénybe fogják venni. Nagyon sok az olyan megválaszolatlan kérdés, amire szóbeli választ, sem írásbeli választ nem kaptam, hogy melyek azok a lépések, amelyeket a kormány az elmúlt időszakban megtervezett. Így például a finanszírozási rendszer, illetve amit már államtitkár úrnak is mondtam, ami a legnagyobb gondot okozza, ha területi ellátási kapacitást kap ez az új szociális ellátórendszer, akkor valószínűleg egyéb településekről, falvakból felvehetnek idős, ápolásra szoruló betegeket, és azok a betegek, akik jelenleg az aktív ágyon fekszenek és már kikerülnek ebből a rendszerből, valószínűleg helyhiány miatt nem fognak bejutni az új szakápolási otthonokba. Kérdésem a következő: ezen elgondolkodott-e a kormány?

A másik, ami nagy aggodalomra ad okot: a krónikus ágyakon nagy részben olyan betegek fekszenek valóban, akik csak ápolásra szorulnak, viszont van olyan komplex ellátási rendszer és komplex ellátási rendszert igénylő betegség, ami lehetetlenné teszi azt, hogy jelen pillanatban krónikus ágyról egy szakápolási otthonba tegyünk át ezeket a betegeket, hiszen nekik még 24 órás orvosi felügyeletre van szükségük. Tehát ha visszafordítom a kérdést, ez az új ellátási rendszer nem oldja meg az ő problémáikat, egyetlenegy megoldás marad: az aktív ágyakat fogják ugyanúgy terhelni ezek a betegek.

Kérdezem én államtitkár urat, hogy ezekkel a betegekkel mi lesz, akik komplex ellátást igényelnek, egyrészt ápolást, illetve szakorvosi felügyeletet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Rétvári Bence államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon!

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Köszönöm szépen a kérdéseit, ezek mind fontos kér-

dések, ezért mérlegeltük ezeket az elmúlt hetekben, hónapokban, és nyilván a következő hetek, hónapok szakmai párbeszédében is szó lesz mindegyikről.

Ami az első kérdését illeti, az átvétel kérdését: olyan jogszabályt szeretnénk elfogadni, amely ezekben az esetekben kötelezővé tenné az átvételt, amit ön is mondott. Tehát ha valaki egy aktív ágyról átkerülne ebbe a szakápolási otthonba, akkor kötelezően kelljen hogy fogadják, hiszen neki továbbra is ápolásra, ellátásra szüksége van, de már nem kórházi környezetben, nem elsősorban egészségügyi okokból, hiszen nem fertőzés miatt vagy más, azonnali beavatkozást igénylő betegség miatt vagy baleset miatt került oda, hanem itt egy hosszú távú tartós ápolásról, gondozásról van szó. De ettől függetlenül fontos, hogy ilyenkor kötelező jelleggel az egészségügyi intézményrendszerből át tudjon kerülni a szociális intézményrendszerbe.

A másik a különböző komplex ellátások kérdése. Nemcsak ezeket az ellátásokat tudnánk felsorolni, hanem másokat is, például a hospice jellegű ellátásokat is. Ha azt nézzük, hogy kik fognak a későbbiekben krónikus ágyakon feküdni... - hiszen ezzel nem fog megszűnni a krónikus ágyak sora a kórházakban, csupán azok, akik krónikus ágyon fekszenek kórházban, de nem kórházi ellátásra szorulnának elsősorban, hanem szociális ellátásra szorulnának, ők kerülnek át; de ezzel még akik valóban a kórházi értelemben vett krónikus ellátásra szorulnának, nekik az ágyaik megmaradnak, és azok, akik akár ahogy mondja, bizonyos összetettebb ellátások esetében vagy ahogy én is mondtam, a hospice ellátások esetében továbbra is ott feküdhetnek, és igénybe vehetik a kórházi ellátást.

Azért is fontos a fokozatosság ebben a módosításban, hiszen a területi különbségeket is figyelembe véve, a különböző betegcsoportokat vagy ellátási igényeket is figyelembe véve fogjuk fokozatosan átállítani a mostani rendszert, ami Európában is kirívóan magas krónikus ágyal rendelkezik, egy sokkal inkább az európai átlaghoz közelítő rendszerre. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra Rig Lajos képviselő urat illeti a szó. Parancsoljon!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Államtitkár úr, ha kötelező lesz, akkor ugyanúgy járunk, mint a fekvőbeteg-ellátó rendszeren belül, hiszen a krónikus ágyak nagy részére fix finanszírozás van, tehát akkor teljes a kapacitás, ha száz százalékon üzemeltetik. Bízom abban legfőképpen, hogy egy hatágyas kórterembe nem tesznek be még plusz két ágyat, ahogy a jelenlegi rendszer is működik, hiszen kötelező a szociális ellátórendszert, hogy vegye át az aktív fekvőbeteg-ellátásból, de ha ez száz százalékon kapacitál már akkor is, ezt máshogy nem tudják megoldani, csak még kettő vagy három, négy

ágyat betolnak egy kórterembe, és ugyanolyan túlsúlyosság lesz, mint a jelenlegi ellátórendszerben - ez az egyik.

A másik pedig a finanszírozás kérdése. Ha 120 ágyat finanszíroznak, és kötelezik, hogy még 40 beteget vegyenek át, a 40 beteg után járó finanszírozás mínuszban fog megjelenni ebben az ellátási rendszerben, tehát megint csak adósságokat fognak felhalmozni, amit önök szeretnének elkerülni. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egyperces viszonzásra Rétvári Bence államtitkár úré a szó.

DR. RÉTVÁRI BENEC, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! A kórházi adósságokat mindenképpen el kívánjuk kerülni, ezért már, ha jól emlékszem, 140 és 160 milliárd forint közötti, sőt azt is meghaladó az az összeg, amit a kórházak adósságfinanszírozására fordítottunk. Ugyanakkor úgy gondoljuk, hogy elsősorban a belső gazdálkodás hatékonyabbá tétele az, ami azt a célt szolgálhatja, hogy kevesebb legyen a kórházak adóssága. Ez egy másfajta kérdés, itt elsősorban az ellátottak szempontjából indulunk ki. Azért is mondtam az előző válaszom végén azt, hogy itt helyszínről helyszínre kell mindegyiknél egyedi megoldást találni, mert pontosan senkinek sem célja nyilván a zsúfoltság növelése, de biztosan vannak olyan helyek, ahol ezeknek a kapacitásoknak még többlethelye, többletkórterme vagy többletépülete van.

Ezért kell fokozatosan, ütemezetten, hónapról hónapra, szakaszról szakaszra előrehaladni, nyilván először azokat a módosításokat, azokat az átszervezéseket lehet megtenni *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)*, ami a legegyszerűbb, és utána folyamatosan haladni a bonyolultabbak felé. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Vejkey képviselő úr, a KDNP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Hogy halad a Nemzeti Köznevelési Infrastruktúra Fejlesztési Program?”** címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt a válaszára Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérem képviselő urat, elfogadja-e a válaszadó személyét, vagy miniszter úrtól várja a választ. *(Dr. Vejkey Imre: Igen, elnök úr, elfogadom.)* Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a válaszadó személyét, Vejkey Imre képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Mi, kereszténydemokraták, hisszük és valljuk, hogy társadalmunk egyik legfontosabb értéke, jövőnk záloga nem más, mint a gyermek. Ezért álláspontunk szerint minden eszközzel arra kell törekednünk, hogy bizto-

sítsuk számukra az egészséges életmódhoz való feltételeket, hogy egészséges nemzedékek nőjenek fel, egészséges fizikummal és szellemiséggel.

Amikor 2010-ben átvettük a kormányzást, megismertük a népegészségügyi helyzetre vonatkozó adatokat, szembesülnünk kellett azzal a ténnyel, hogy sereghajtók vagyunk a sportolási szokásokat illetően az Európai Unióban. Magyarországon a népesség mindössze 5 százaléka sportolt rendszeresen. A tanköteles korú fiataloknak mintegy 75 százaléka pedig kizárólag a testnevelési órák keretében végzett bármilyen sportjellegű testmozgást, amely önmagában az akkori óraszámban nem volt alkalmas a korosztály egészséges mozgásigényének biztosítására.

Ezért is döntöttünk úgy, hogy felmenő rendszerben bevezetjük a mindennapos testnevelést. A nemzeti köznevelési infrastruktúra-fejlesztési program keretében megvalósítandó egyes tanterem-, tornaterem- és tanuszoda-beruházások teljes egészében központi költségvetési forrásból valósultak meg, amellyel gyermekeinket az egészséges életmód és az aktív sportolás útjára próbáltuk irányítani.

Tisztelt Államtitkár Úr! Mindezek alapján kérem önt, a nemzeti köznevelési infrastruktúra-fejlesztési program első ütemében milyen fejlesztések várhatóak milyen megvalósulási határidővel. Várható-e, hogy a fejlesztési program első ütemét további fejlesztések is követik majd? Várom államtitkár úr megtisztelő válaszát. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A választ Fónagy János államtitkár úr fogja megadni. Parancsoljon, államtitkár úr!

(14.50)

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársam! A kormány - mint ahogy ön is mondta - 2014 februárjában döntött a nemzeti köznevelési infrastruktúra-fejlesztési programról, amelynek eredményeként tantermeket, tornatermeket és tanuszoda-beruházásokat valósítunk meg országsszerte, jellemzően a járásközpontokban. A kormány különösen fontosnak tartja, hogy a diákokkal megszerettesse a sportot, a testmozgás mindennapjaikba beépülve életük alapvető és természetes részévé váljon. E cél elérése érdekében szerepel évek óta a mindennapos testnevelés a tantervekben, s lett a kormány egyik jelmondata a köznevelés területén, hogy tanuljon meg minden gyermek úszni.

A program első üteme során az örvendetes demográfiai változások okozta tanteremhiány kezelésére 24 darab tanteremfejlesztést és 5 darab komplett iskolafejlesztést - Geszten, Fertődön, Izsákon, Dunakeszin és Budakeszin -, a mindennapos testnevelés infrastrukturális feltételeinek biztosítása érdekében

25 darab tornaterem-fejlesztést, a „Minden gyermek tanuljon meg úszni” cél eléréséhez az infrastrukturális feltételek biztosítása érdekében 24 uszodafejlesztést valósít meg a kormány. A 24 tanteremfejlesztésből 10 beruházást - Csanádpalota, Diósd, Dunaharaszti, Dunakeszi, Győrújbarát, Nagykovácsi, Petőfi-szállás, Sződ, Telki és Vácduka - már 2015-ben átadtunk, további öt esetben pedig a kivitelezés folyamatban van. A kivitelező kiválasztására irányuló közbeszerzési eljárás egy esetben, a közbeszerzési dokumentáció összeállítása nyolc esetben pedig jelenleg is zajlik.

Az öt darab iskolafejlesztés közül három esetben már tart a beruházás, egynél közbeszerzési eljárás is folyamatban van. Terveink szerint a '16-17-es tanévben ezek mindegyike befejeződik. Köszönöm a türelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Egyperces viszonzásra Vejkey Imre képviselő úré a szó. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Államtitkár Úr! Köszönöm megtisztelő válaszát, amelyből egyértelművé vált, hogy valóban szép eredményt értünk el az elmúlt hat évben *(Dr. Schiffer András: Ezt leírtad? Honnan tudtad, mit válaszol?)*, de az is, hogy nem állhatunk meg itt, ezért fontos a nemzeti köznevelési infrastruktúra-fejlesztési program továbbfejlesztése abba az irányba, amelyről államtitkár úr válaszában beszélt. *(Közbeszólások a Jobbik soraiban: Ez is meg van írva? Leírtad előre a választ írásban? - De-rültség a Jobbik és az LMP soraiban.)*

A Fidesz-KDNP közös célja, hogy európai uniós színvonalú tornatermek, tantermek és tanuszodák épüljenek, amelyek hosszú távon szolgálják a fiatalok fejlődését, elősegítve így az adott település köznevelési feladatainak ellátását is.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, még akkor is, ha úgy látszik, a Jobbik nem tud kézzel írni, csak géppel, ha ezen nevetgél. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Közbeszólás a Jobbik soraiban: András kezdte! - Dr. Vejkey Imre: Akkor Schiffer András, az LMP! - Közbeszólások.)* Egyperces viszonzásra Fónagy János államtitkár urat illeti a szó. Arra kérem képviselő urakat és hölgyeket - a hölgyeket nem, csak az urakat -, hogy az intermezzót tartogassák meg a magánszférájuk részére. Fónagy János államtitkár úré a szó.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Engedjék meg, hogy a viszonzást felhasználjam arra, hogy ezek a létesítmények természetesen nemcsak a tantervi oktatás részét képezik. Egy-egy uszoda vagy sportolásra alkalmas hely egy városnak, egy településnek, az egész környéknek egy találkozási helye és

agórája. Ezt csak az nem veszi komolyan, akinek ifjú életében nem volt alkalma a közösség részévé válni, aki nem tanulta meg azt, hogy egy uszodának, egy csónakháznak vagy egy tornateremnek közösségformáló, közösségnevelő ereje van.

Éppen ezért ezeket a fejlesztéseket folytatni fogjuk, a '17-es költségvetésben 3-3-3 milliárd forint áll rendelkezésre a program folytatására. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Heringes Anita képviselő asszony, az MSZP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni a nemzeti fejlesztési miniszterhez: **„Miniszter Úr, Ön szerint Paksnak mekkora része volt abban, hogy kiemelkedő évet zárt az MVM?”** címmel. A miniszter úr halaszthatatlan közfeladat ellátása miatt válaszadásra Fónagy János államtitkár urat jelölte ki. Tisztelettel kérdezem a képviselő asszonyt, elfogadja-e a válaszadó személyét. *(Heringes Anita: Igen, elfogadom. Köszönöm szépen.)* Köszönöm szépen. Képviselő asszony jelzi, hogy elfogadja a válaszadót. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Tisztelt Államtitkár Úr! Múlt héten tartotta az MVM éwertékelőjét, melyen Csiba Péter elmondta, hogy kiemelkedően eredményes évet zártak, és ehhez a célcsoport-sikerhez a Paksi Atomerőmű működése nagyban hozzájárult. Szóval, szerénytelenség nélkül kijelenthetjük, hogy a Paksi Atomerőmű dolgozói és a paksi lakosság támogatása nélkül nem itt tartana ma az MVM. De az éremnek mindig két oldala van, nemcsak a pontos, precíz munkát kell elvárni a helyiek-től, de visszaélni sem lehet és nem is illik, a paksiak mindig csendben, a legjobb tudásuk szerint teljesítenek. Nem is tudnának máshogy.

Éppen ezért most ismét itt állok, és arra szeretném felhívni a figyelmét, hogy önök a mai napig sem oldották meg a Paksi Atomerőmű támogatáspolitikájának problémáit. Évtizedekig ezzel nem volt gond, csak mióta 2014-ben újra kormányra kerültek. A mai napig nem kaptunk hosszú távra megnyugtató választ arra, hogy hogyan kívánják megoldani a paksi sporttámogatásra, alapítványi támogatásokra, térségfejlesztési támogatásokra és tájékoztatásra szánt pénzt.

Csak egy példa: többszöri felszólalásom, egyeztetés, kérdés után múlt héten bejelentették, hogy az ASE mentőövet kap: Seszták miniszter úr engedélyezi az eddigi elmaradások kifizetését. Az a baj, hogy ettől nem nyugodtak meg maradéktalanul a kedélyek otthon, hiszen sok kárt okozott a késlekedés a sportegyesületeknek, nem tudtak időben elkezdni szerződni a következő évadra.

Az a pletyka járja most a városban, hogy június 30-a után várhat végleges megoldást város és a környező települések, a sajtóorgánumok. Éppen ezért kérdezem: június 30-a után mire számíthatunk? Lesz hosszú távú megoldás? Paks és környéke meg-

érdemli, hogy ne váljanak a politikai focimeccsük labdájává, amit ide-oda rugdosnak. Ugye, nem történhet meg, hogy a politikai játszmák eszköze lesz Paks, és majd ha eldől, hogy kihez tartozik véglegesen, a Miniszterelnökséghez vagy önökhöz, majd akkor kegyet gyakorolnak és a támogatási rendszert rendbe hozzák? A paksiak elvárják, hogy ugyanolyan tisztelettel álljanak feléjük, mint ahogy ők is állnak a munkájuk felé. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A választ Fónagy János államtitkár úr adja meg. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő Asszony! Az MVM-csoport, mint ahogy ön is mondta, versenyképes operatív holdingként a hazai energiaszektor jelentős résztvevője, Magyarország nemzeti tulajdonú energetikai társaságcsoportja. Az adatok azt mutatják, hogy az MVM Paksi Atomerőműnek az MVM-csoport 2015. évi teljesítményében - mint ön is hangsúlyozta - megkerülhetetlen szerepe volt. A négy blokk által termelt közel 16 ezer gigawatt a teljes hazai villamosenergia-szükséglet több mint harmadát tette ki.

A tavalyi évet az atomerőmű 38,9 milliárd forintos, kamatok, adózás és értékesítési leírás előtti eredménnyel zárta, amely a csoportszintű érték több mint egyharmadát adja. A Paksi Atomerőmű a tavalyi évben az adózás előtti eredmény tekintetében közel 20 milliárd forint eredményt ért el, ami a csoportszintű eredmény több mint fele. Mindezek az adatok azt bizonyítják, hogy így van, a Paksi Atomerőmű a magyar gazdaságnak egy jelentős, esetenként meghatározó szereplője. Az árbevétel is - amely szintén meghaladta az 1 milliárd forintot - 2015-ben a földgáz- és villamosenergia-kereskedelemből adódott, a beszerzési forrásoknak is több mint a felét adta. 50 milliárddal járult hozzá a költségvetéshez.

Mindez arra ad kellő alapot, hogy Paks - mint eddig is - úgy is, mint település és úgy is, mint a magyar gazdaság egyik legjelentősebb szegmense meggyőződésem szerint a múltban is és a jelenben is megkapta mindazt a támogatást, amelyre az eredményei alapján jogosult. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Egy percre Heringes Anita képviselő asszonyé a szó. Parancsoljon!

HERINGES ANITA (MSZP): Nagyon szépen köszönöm. 2010 óta a támogatási rendszer összeomlott. Ezt láthatjuk a Paksi Atomerőmű részéről, és ez nem az ő hibájuk, mert ha a Paksi Atomerőmű dolgozói és vezetői képesek elműködtetni a Paksi Atomerőművet, akkor gondolom, azt is el tudják dönteni, hogy mire kívánnak támogatást nyújtani és mire nem. Ezért nem kérik, és szerintem már nincs is

szükségük az MVM vagy egyébként ebben a kormány felügyeletére, régen is jól működött, hogy ők dönthettek ebben a kérdésben, és akkor nem lenne cserben hagyva sem a 31 település, sem az alapítványok, sem a sportegyesületek, sem a sajtóorgánumok a tájékoztatáson keresztül, sem senki paksi.

(15.00)

Ők alázattal dolgoznak, teszik a dolgukat. A kormánynak egy feladata lenne: hagyni őket tenni a dolgukat, és akkor jól működne ez a rendszer. Jelen pillanatban csak mentőöveket dobálnak.

És amit végighallgathattunk a sajtótájékoztatón, hogy eltűntek a felhők a paksi támogatási rendszerből: mi azt tudjuk mondani, nem a felhők tűntek el, hanem most már a jég nem veri, de attól még esik az eső. Kérem, oldják meg ezt a problémát! *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Fónagy János államtitkár úré a szó. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársam! Akkor, amikor a Paksi Atomerőmű eredményeit és a magyar gazdaságban betöltött jelentős szerepét természetesen hangsúlyozzuk, én kérem, hogy ezeket a valóban kiemelkedő eredményeket ne keverjük össze szakági sporttámogatásokkal. A szakági sporttámogatások rendszerét a kormány valóban az elmúlt években felülvizsgálta, ebben a felülvizsgált rendszerben Paks és környéke megkapja mindazt a szakági sporttámogatást, amelyet az ország más területein akár más gazdasági egységek megkapnak. Meggyőződésem, hogy sem Paks, sem környéke ebben hátrányt nem szenved. *(Dr. Józsa István: Dehogynem!)* Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Ikotity István, az LMP képviselője, azonnali kérdést kíván feltenni az emberi erőforrások miniszteréhez: „**Mit fog tenni a magyar kormány a lakosság megnyugtatójaért?**” címmel. Miniszter úr halaszthatatlan közfeladat-ellátása miatt válaszára Rétvári Bence államtitkár urat jelölte ki. *(Ikotity István bólint.)* Képviselő úr jelzi, hogy elfogadja a választ. Mielőtt azonban megadnám a szót, tájékoztatom önt is és a Házat is, hogy az elnöklést átadom Lezsák Sándor alelnök úrnak. Öné a szó, parancsoljon!

(Az elnöki széket Lezsák Sándor, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház!

A nazokomiális fertőzésekről szeretném kérdezni önt. Ezek a kórházon belüli fertőzések, azt jelenti, hogy aki bekerült a kórházba, még mentes volt tőle, és ott kapta el.

Tudott ez, hogy Magyarországon sajnos ebben a számban rosszul állunk, tehát magas a kórházon belüli fertőzések aránya, és sok esetben bizony emberek halálához is vezetnek ezek a fertőzések. Ennek oka többek között az is, hogy a fertőtlenítőszer, amit használnak a kórházban, lényegesen kisebb mennyiségben állnak rendelkezésre, mint másutt. Összehasonlításképpen, nyugat-európai számot nézve: egyharmadát használjuk azoknak a fertőtlenítőszernek mennyiségben, amit ott használnak.

Az elmúlt néhány hétben a szomszédos Romániában komoly botrányok voltak ennek kapcsán, és ebből is látszik az, hogy egy rendszerszintű hibára sok esetben csak évekkel később derül fény. És ilyen rendszerszintű hiba az, amikor egy kórházba már eleve úgy jut el a fertőtlenítőszer, hogy nem a megfelelő arányban, nem felel meg a szabályoknak, a sztenderdeknek, hígabb annál, mint ami szabályos lenne. Ez még mind nem garancia arra természetesen, hogy amikor a kórházba kerül, akkor hányszor fogják azt még hígítani, és hogy használják-e megfelelőképpen.

Mivel a nazokomiális fertőzések számát minden forrásból titkolják az elmúlt években, csak általános adatokhoz lehet hozzáférni, mit tesznek annak érdekében, hogy megelőzzék ezt? Nem konkrétan, bár a kérdésem arra vonatkozott, hogy a lakosság megnyugtatásáért mit tesznek, nem az a kérdésem, hogy mit írnak ki a televíziókban vagy az óriásplakátokon, hanem mit tesznek annak érdekében, hogy visszacsorítsák ezeket a fertőzéseket. Várom válaszát. *(Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Válaszadásra megadom a szót Rétvári Bence államtitkár úrnak.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselő Úr! Tisztelt Ház! Ön is nagyon jól tudja, hogy már 2016. február 26-a óta az Országos Epidemiológiai Központ honlapján mindazok a részletek, azok a tények olvashatók, amelyek ezzel a kérdéssel kapcsolatban felmerültek már akkor, hiszen itt arról van szó, hogy Magyarország nemzetközi szinten is az élmezőnybe tartozik azok között, akik adatszolgáltatással igyekeznek megelőzni azt, hogy ilyesfajta fertőzésben bárkik is elhunyanak a kórházak falai között. Ez minden ország kórházaiban előfordul, de célunk az, hogy ez minél kevesebb mértékben forduljon elő. Éppen ezért, míg más országok nem szolgáltatnak erről adatot, addig Magyarország ezeket az adatokat gyűjti, sőt az ezt gyűjtő nemzetközi szervezet honlapján minden olyan adat, amelyre ön is kíváncsi lehet, olvasható évről évre, ezeket a következő években is láthatják.

Ugyanakkor nyilvánvalóan arra van szükség a fertőzések megelőzése szempontjából, hogy a kórházakban minél több fejlesztés valósuljon meg, és ön is nagyon jól tudja, tisztelt képviselő úr, hogy az elmúlt öt és fél-hat évben olyan mértékű kórházi infrastruktúra-fejlesztésre került sor 322 milliárd forint értékben, amely a kórházi állapotokat, akár a kórtermekét, akár a fertőtlenítőkét, a bemosakodókét olyan mértékben javította, mint az elmúlt generációk alatt szinte semmikor, olyan léptékű volt ez a fejlesztés, amely pontosan a higiéniai állapotok, a különböző fertőző betegségek megelőzése szempontjából érezhető előrelépést jelentett, elsősorban a vidéki kórházakban.

Az, hogy a következő esztendőben is az egészségügy területe többletforrásokkal számolhat, és az, hogy az elmúlt hat évben minden évben az Egészségbiztosítási Alapnak a főösszege, a költségvetése nagyobb mértékben emelkedett, mint amekkora az infláció mértéke volt, mind-mind többletforrást biztosít az egyes kórházak számára, vagy többletfejlesztési lehetőséget biztosít az egészségügyi szervezetrendszer számára, hogy ezek a fertőzések a jobb állapotokkal megelőzhetőek legyenek. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Viszonzásra adom meg a szót.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Azt gondolom, hogy nem alkalmas arra ez a terep - és ezt önnek is pontosan kell tudni -, hogy itt ilyen öntömjénezésre kerüljön sor. Egyáltalán nem állnak ilyen jól a kórházi fertőzések számában, ez a szám egyáltalán nem jó mutató, a magyarországi számok nem jó mutatók. Egyrészt azért, mert ezeket a számokat nem is tudják úgy begyűjteni, hogy ez teljesen átlátható legyen, hiszen nagyon sok intézményből nem érkeznek meg ezek a számok, illetve látható az, hogy csak átfogó, összesítő adatokat tesznek nyilvánosságra, nem úgy, mint azt korábban megtették.

Államtitkár úr, az, hogy 322 milliárdot fordítottak az egészségügyre, és ezek az állapotok még mindig ilyenek, ez azt mutatja, hogy valamit nagyon rosszul költenek. És nem is beszéltem még azokról a hússzor-harmincszor fertőtlenített, egyszer használatos eszközökről, amelyek nem szabadna, hogy használatba kerüljenek. Államtitkár úr, mindenképpen látszik, hogy ezen a területen önök takarékoskodni szeretnek. De ez nem pénzkérdés elsősorban, hanem szemlélet kérdése, aminek változtatása érdekében lépéseket kellene tegyenek. *(Sallai R. Benedek: Úgy van! - Taps az LMP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Viszonzás illeti meg az államtitkár urat is.

DR. RÉTVÁRI BENECÉ, az Emberi Erőforrások Minisztériumának államtitkára: Köszönöm szépen.

Ahogy mondtam, minden évben infláció felett emeljük az Egészségbiztosítási Alapnak is a költségeit, tehát ezen nem kívántunk semmilyen mértékben sem anyagi akadályokat felállítani. De engedje meg, hogy két mondatot olvassak az Országos Epidemiológiai Központnak a jelentéséből. Az egyik mondat így hangzik: „Azon fekvőbeteg-intézményekben, amelyek az országos átlagos fertőzési aránytól jelentősen eltérő adatot jelentettek, a hatóság helyi ellenőrzése során feltárta az okokat, és szükség esetén intézkedett is.” A hatóság tehát felügyeli, ellenőrzi és hitelesíti a kórházak jelentéseit. Tehát ezek hiteles jelentések, képviselő úr, mert minden eltérés esetében az OEK-nek ott vannak a munkatársai. És engedje meg, hogy a zárómondatot is idézzem: „Pozitív jelenség, illetve a hazai infekciókontroll-tevékenység eredményességét jelzi, hogy a 2015. évi előzetes eredmények alapján úgy tűnik, csökkent a jelentett véráramfertőzések és multirezisztens kórokozók által okozott fertőzések száma.”

Bízunk benne, hogy ez így is lesz, és a következő években is így alakul. Ennek a többletforrásait a 2017-es költségvetés tartalmazza. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Az azonnali kérdések órája befejeződött ezzel.

Ügyrendi kérdésben kér szót Schiffer András LMP-s frakcióvezető úr.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Az ügyrendi javaslatom most már harmadik alkalommal az lenne, hogy minden olyan esetben, amikor a levezető elnök azt észleli, hogy egy képviselő házszabály-ellenesen a kormány hatáskörébe nem tartozó kérdésben intéz kérdést a kormányhoz, akkor állítsa meg az azonnali kérdés feltételét. Én azt gondolom - és akkor meg is indoklom az indítványomat -, hogy sem a Jobbik-frakció költségei, sem Sallai Róbert Benedek szélmalomharca, sem pedig a Szocialista Párt jövőbeni tervei nem tartoznak a kormány hatáskörébe. Ma is annak lehattunk a tanúi, hogy propagandaszólamként egy fideszes képviselő - azt hiszem, Varga Gábornak hívják, még nem láttam felszólalni a Házban - a Szocialista Párt ménesbirtokkal kapcsolatos jövőbeni terveiről kérdezte a kormányt.

Én azt gondolom, hogy a Házszabály értelmében a Ház, illetve a magyar állampolgárok arra kíváncsiak, hogy a kormánynak mik a tervei, nem pedig hogy egy ellenzéki pártnak. Úgyhogy kérném ennek a gyakorlatnak a megakadályozását.

Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, frakcióvezető úr. Bár nem voltam a teremben, de televízió keresztül figyelemmel kísértem az ülést, és immár harmadik esetben áll föl, és harmadik esetben kell elmondani ön-

nek azt, hogy én sem tekintem ügyrendi kérdésnek a felvetését.

(15.10)

Ugyanis újra kell tájékoztatni frakcióvezető urat arról, hogy a Házszabály 121. §-a egyértelműen rendelkezik arról, hogy a kérdés visszautasítását a címzett kérheti az Országgyűlés elnökétől. Ilyen ebben az esetben nem történt, így az ülésvezető elnöknek nincsen joga megvonni a szót.

Tájékoztatom arról is - és jó lenne, ha a frakcióvezető eszerint eljárna -, hogy a Házszabály 138. §-a alapján ebben a kérdésben a képviselőnek joga van, hogy a Házszabály értelmezéséért felelős bizottsághoz forduljon. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból. - Derültség a Jobbik soraiban.)* Köszönöm szépen megtürelmét.

Most pedig folytatjuk munkánkat. Tisztelt Országgyűlés! Soron következik **„Az offshore-ellenes fellépéshez szükséges lépésekről”** című politikai vita, amelyet az LMP, a Jobbik, az MSZP képviselőcsoportja, valamint független képviselők kezdeményeztek. A politikai vita kezdeményezésére irányuló indítvány V/10571. számon, valamint az Állami Számvevőszék tájékoztató anyaga a parlamenti informatikai hálózaton megismerhető.

Tisztelt Országgyűlés! Felkérem Tiba István jegyző urat, hogy ismertesse a **politikai vita menetét**.

DR. TIBA ISTVÁN jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Elsőként a kormány képviselőjének nyilatkozatára kerül sor, összesen 40 perces időtartamban. Ezt követően az egyes képviselőcsoportok vezérszónokainak felszólalása következik 15-15 percben; majd az elsőként jelentkező független képviselő szólhat. Ezután a további képviselői felszólalásokra van lehetőség a hátralévő időkeretben. Végül a kormány képviselője 20 percben válaszol a vitában elhangzottakra.

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy emlékeztessem önöket az időkeretes vita fontosabb szabályaira. A vita közben felszólaló kormánytag beszédideje a kormánypárti frakciók idejébe számít. Vita közben a kétperces felszólalásokat - a személyes érintettségre történő reagálás kivételével - bele kell számítani az időkeretbe. Az ügyrendi felszólalásokat nem számítjuk be az időkeretbe. Az üléstermi információs táblán az érdeklődők folyamatosan figyelemmel kísérhetik az időkeretek felhasználását.

Mielőtt megkezdենék a vitát, felkérem jegyző urat, ismertesse az **egyes időkereteket**.

MIRKÓCZKI ÁDÁM jegyző: Tisztelt Országgyűlés! Bejelentem, hogy a Fidesz, a Jobbik, a KDNP és az LMP képviselőcsoportja kezdeményezte az időkeretnek kétszeresére emelését, így az időkeret megszólalása a következő: a Fidesz képviselőcsoportjának

164 perc, az MSZP képviselőcsoportjának 46 perc, a KDNP képviselőcsoportjának 76 perc, a Jobbik képviselőcsoportjának 82 perc, az LMP képviselőcsoportjának 48 perc, a független képviselőknek pedig 9 perc áll rendelkezésre. A frakciók részére biztosított időkeretek magukban foglalják a 15-15 perces vezér-szónoki felszólalások idejét is.

ELNÖK: Köszönöm, Mirkóczki Ádám jegyző úr. Tisztelt Országgyűlés! Először a kormány vitaindító-jára kerül sor 40 perces időkeretben, amelyet két felszólaló ismertet a forgatókönyv alapján.

Elsőként megadom a szót Dömötör Csaba úrnak, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárnak.

DÖMÖTÖR CSABA, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Urak és Hölgyek! A kormány nevében három kérdéskörre szeretnék kitérni, három kérdéskört szeretnék említeni a mai vitanap kapcsán. Mindenekelőtt érdemes számba vennünk, hogy a kormány milyen lépéseket tett az offshore elleni küzdelemben, mit tett a nagyobb átláthatóság érdekében. Másodsorban érdemes szót ejtenünk néhány konkrét offshore vonatkozású ügyről. Végül, de nem utolsósorban szeretnék majd kitérni az offshore elleni nemzetközi együttműködés legfontosabb vonatkozásaira.

Tisztelt Ház! Amikor 2010-ben a jelenlegi kormány hivatalba lépett, virágzott az offshore biznisz Magyarországon. A baloldali kormányzás és az offshore cégek világa szétbogozhatatlan módon fonódott össze. Nem csupán arról van szó, hogy a baloldal a kisujját sem mozdította az átláthatóság erősítéséért, hanem mintha egyenesen azokat a cégeket hozta volna helyzetbe, amelyek átláthatatlanok. Az offshore vállalatok hasítottak, közbeszerzések egész során nyerték el.

Aki azt gondolja, hogy mindez a véletlen műve, nagyot téved. A Gyurcsány-Bajnai-korszak meghatározó szereplői, meghatározó vezetői ugyanis maguk is az offshore világ szereplői voltak. A baloldal már akkor is tele volt offshore ügyekkel. Így például Gyurcsány Ferenc cége, az Altus már a kilencvenes években létrehozott egy offshore leányvállalatot. A Fortus nevű cég tulajdonosi körében szintén felbukkant egy adóparadicsomban bejegyzett cég. Bajnai Gordon kormányfő és megdöbbentő módon Simor András akkori jegybankelnök is erősen érintett volt offshore ügyletekben. De felidézhetnénk a moszkvai kereskedelmi kirendeltség botrányos eladását, amelyen szintén egy offshore cég keresett mesés összeget. Ebben a helyzetben kellett tehát rendet vágni.

A jelenlegi kormány volt az első, amely kötelezővé tette, hogy a közbeszerzéseken induló cégeknek átláthatónak kell lenniük, azaz nyilatkozniuk kell végső tulajdonosukról. Az új szabályok alapján 44 ezer cégnek kellett nyilatkoznia tulajdonosi háttéréről. Ma már mindenki számára nyilvános, hogy mely vállalatok indulnak közbeszerzéseken, és kik kapnak

megbízásokat, és az is nyilvános, hogy kik a tulajdonosaik. Bőven van még tennivaló, de azt egyetlen ellenzéki párt sem vitathatja el, hogy a mostani kormány érdemi lépéseket tett a teljes átláthatóság irányában.

Szintén fontosnak tartjuk, hogy ez a kormány volt az, amelyik a közbeszerzési szabályokat is jelentősen szigorította. A közbeszerzésekre vonatkozó új magyar törvény az egyik legszigorúbb közbeszerzési törvény Európában; biztosítja, hogy az állam számára legelőnyösebb pályázat legyen a nyertes, mégpedig úgy, hogy a közbeszerzést elnyerő vállalat nyilatkozik valós tulajdonosairól.

Az offshore cégek világa gyakran szorosan összefügg a feketegazdasággal. A kormány több intézkedésének is köszönhetően a mögöttünk hagyott időszakban jelentős mértékben csökkent a feketegazdaság nagysága. Ezek közül az intézkedések közül az egyik legfontosabb az online pénztárgépek bevezetése. Az új rendszer megnehezíti a bevételek eltitkolását.

Tisztelt Ház! Sajnos azt kell mondanom, hogy az ellenzékre nem számíthatunk és nem számíthatunk az offshore elleni és az átláthatóság megerősítéséért folytatott küzdelemben. Azért van ez így, mert az ellenzék mind a mai napig tele van offshore ügyekkel. Nézzünk pár példát a már említett miniszterelnökök példáján kívül!

Panama az offshore tevékenységek egyik gócpontja, nem véletlen, hogy a mostani világméretű offshore balhé is az onnan kiszivárgott iratok miatt robbant ki. Aztán mit látunk? Kiderült, hogy az Együtt nevű párt legfőbb támogatója egy olyan panamavárosi illetőségű magánszemély, aki több adóparadicsomban bejegyzett cégben is érdekelt. Arról a pártról van szó egyébként, amelynek háttéralapítványa már korábban is százmillió nagyságrendben kapott támogatásokat olyan külföldi alapítványoktól, amelyek felvállalt közéleti szerepet folytatnak. Így aztán aligha csodálkozhatunk azon, hogy az Együtt nevű párthoz köthető alapítvány egy ideje nem hajlandó nyilvánosságra hozni valós támogatóit.

Nem az Együtt persze az egyetlen baloldali párt, amely nyakig ül offshore ügyekben, ott van az MSZP is. Nem csak arra gondolunk, hogy mind a mai napig nem tudjuk, hogy hogy került több száz millió forint Simon Gábor bankszámlájára - külföldi bankszámláról van szó. Nemrég derült ki, hogy az MSZP volt párt pénztárnoka szintén érintett offshore ügyekben. Itt egy Szamoa-szigetekre bejegyzett családi cégről van szó. Jellemző módon Tóbiás József, aki az MSZP egyik jelenlegi elnökjelöltje, számít Boldvai Lászlóra a párt pénzügyeinek rendbetételében. Arra nincsen ráhatásunk, nem is lehet, hogy a szocialisták milyen feketeöves offshore-osokkal intézik párt pénzügyeiket, de egyet kérünk, legalább ne velük szervezzenek éhségmeneteket.

És akkor még nem is beszéltünk az MSZP bankárjáról, Erős Jánosról, ő is nyakig ült az offshoreban. (Dr. Varga László: Azért ezek tényszerűen hazug állítások!) Erős 2002-2010 között, tehát több

baloldali kormány alatt is a Magyar Fejlesztési Bank vezérigazgatója volt; a szocialisták bankára, miközben az MFB igazgatója volt, százmilliókat parkoltatott külföldön. Bizonyára jó oka volt arra, hogy nem jelent meg a Gazdasági bizottság ülésén, ahol ezekről az ügyekről kérdezték volna.

És persze itt van a legújabb ügy is, ez is offshore vonatkozású: a brit hatóságok gyanúja szerint a szocialista kormányzás alatt az Alstom vállalat mintegy 600 millió forint kenőpénzt mozgatott meg a 4-es metró beruházása kapcsán.

(15.20)

Sok körülmény még tisztázatlan, de azt azért már tudjuk, hogy Medgyessy Péter volt miniszterelnök cégének számláján mintegy 180 millió forint landolt elvileg tanácsadásért, a summa tekintélyes része aztán születésnap ajándékként feleségéhez vándorolt.

Tisztelt Ház! Nem mentes a tisztázandó kérdésektől a Jobbik sem, így itt a politikai offshore egyik esetéről van szó. A jobbikos képviselők szeretik ezt az ügyet elviccelni, bagatellizálni, gyakran vicceskedve kiabálnak itt az Országgyűlésben, de mind a mai napig nem tudjuk, hogy a kémkedéssel vádolt Kovács nevű EP-képviselő pontosan mennyi támogatást intézett a Jobbiknak, mit kértek ezért cserébe, és egyáltalán, hány Kovács Béla van még a Jobbikban. Nem feladatunk egyáltalán, hogy munkát osszunk a furcsa körülmények között megválasztott vadiúj Jobbik-elnökségnek, de mondjuk, ez az elnökség kezdhetné azzal, hogy végre feltárja ezt az ügyet.

Nem ez az egyetlen offshore jellegű ügy a Jobbik körül. Jól tudjuk, hogy az intenzív identitáskeresésben lévő párt frakcióköltségeinek jelentős része egy rejtélyes tanácsadó cégeihez áramlik, ennek a tanácsadónak az egyik barátja szintén 10 milliós nagyságrendben kapott közpénzeket elvileg tanulmányírással. Debreczeni Zoltán a közelmúltban lett ügyvezetője egy olyan kft.-nek, amelynek korábban egy offshore vállalkozás volt a tulajdonosa. Ennek a Panda nevű kft.-nek Debreczeni vállalkozása volt a kézbesítési megbízottja. Ebből tehát látszik, hogy a tulajdonosi háttér itt is rendkívül homályos, így adódik a kérdés, hogy kik is állnak valójában a jobbikos cégháló mögött. Csak a jobbikosok tudhatják.

Tisztelt Ház! Röviden érdemes szót ejteni arról is, hogy a magyar média egy részét is érintik az offshore szálak. *(Közbeszólások az MSZP soraiból: Andy Vajna! Habony!)* Az egyik jelentős internetes portált korábban közvetett módon egy ciprusi offshore cég tulajdonolta, a kézbesítési megbízott - mert erre is volt példa - egy volt baloldali kormányfő volt. Több másik magyarországi médiatulajdonos is érintett offshore ügyekben, az egyikük egy nagy internetes portál mellett számtalan bulvárlap tulajdonosa. Azért említem ezt, azért hozom fel ezt az ügyet, mert azt gondoljuk, hogy a magyar médiá-

ban is tiszta, átlátható viszonyokra van szükség, az átláthatatlan tulajdonosi szerkezet ugyanis nagyobb lehetőséget teremt üzleti vagy politikai célú nyomásgyakorlásra, hátrébb sorolva a tájékoztatás feladatát.

Tisztelt Ház! Végezetül hadd szóljak az offshore nemzetközi vonatkozásairól is. Azért teszem ezt, mert egy olyan jelenségről van szó, amely ellen minden uniós kormány küzd, nem utolsósorban az adóelkerülési kockázatok miatt. A magyar kormány alapelve 2010 óta az, hogy mindenki ott fizessen adót, ahol dolgozik, és ahol vállalkozik. Ez egy világos és magyar szempontból kifizetődő adózási elv, éppen ezért Magyarország is aktív részese az adóelkerülés elleni nemzetközi küzdelemnek. Magyarország adóügyi információcsere-partnereinek száma megközelíti a százat, és 2017-től több mint 70 országból érkehetnek adatok a magyar illetőségű személyek pénzügyi számla-információira vonatkozóan egy automatikus információcsere keretében.

Amint arra már röviden utaltam, nemrég több millió offshore cég aktái kerültek nyilvánosságra egy panamai ügyvédi irodából, s az ügynek több magyar vonatkozása és szála is van. A miniszterelnök ezért arra kérte a Belügyminisztériumot, a Nemzetgazdasági Minisztériumot, hogy egyenként vizsgálja ki ezeket a szálamokat. Az ezzel megbízott munkacsoport már megalakult, a nemzetgazdasági miniszter pedig adóvizsgálatot rendelt el. Az eredményes vizsgálathoz ugyanakkor arra is nagy szükség van, hogy a külföldi partnerszervezetek is megadják a szükséges információkat. Ez egyébként nem minden esetben zajlik gördülékenyen - elég, ha csak Simon Gábor százmillióinak ügyét felhozom -, mindentől függetlenül a magyar hatóságok végigvizsgálják a vizsgálatokat, és ha bármely esetben felmerül a törvénytelenység gyanúja, megteszik a szükséges lépéseket.

Tisztelt Ház! Összefoglalva: a kormány mindent megtesz annak érdekében, hogy átlátható viszonyokat teremtsen. A cél az, hogy a közpénzeket felhasználó vállalatok, cégek tulajdonosi szerkezete megismerhető és átlátható legyen és az, hogy ne lehessen offshore technikákkal adókötelezettséget megkerülni. El kell érni, hogy az itthoni gazdasági tevékenységek után az adófizetés is minden esetben Magyarországon történjen. Sajnáljuk, hogy az offshore ügyekkel teli ellenzéki pártokra ebben a küzdelemben nem számíthatunk. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm, Dömötör államtitkár úr. Most megadom a szót Tállai András úrnak, a Nemzetgazdasági Minisztérium államtitkárának.

TÁLLAI ANDRÁS nemzetgazdasági miniszteriumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az offshore kifejezést leggyakrabban az adózással összefüggésben, az adómentesség, adóoptimalizálás vagy az adóparadicsom kontextusában használjuk, mely elsősorban és kizárólagosan nem nemzeti, hanem hangsúlyozottan nemzetközi probléma. Az adócsalás és az adókikerülés korlátozza a

tagállamok bevételreemtési képességét és akadályozza őket gazdaságpolitikájuk végrehajtásában. Az offshore-ellenes fellépés a hazai szabályozás nyújtotta megoldások mellett és azokon felül felveti a probléma uniós és világszintű együttműködés keretében történő kezelésének szükségességét is. Az adócsalás és adókikerülés elleni küzdelem a nemzeti költségvetés védelme és a polgárok által az adórendszerek méltányosságába és hatékonyságába vetett bizalom szempontjából egyaránt fontos.

Szükséges kiemelni, hogy jelenleg nincs meghatározva a magyar jogrendszerben, hogy mi tekinthető offshore cégnek. Megjegyzem, hogy az ezzel kapcsolatos ellenzéki törvénymódosítási javaslatokban használt fogalom nem volt megfelelő, ugyanis olyan részei vannak a fogalom meghatározásnak, mint alacsony mérték, azonos gazdasági tevékenység, amelyek tartalma nem azonosítható egyértelműen. Ugyanígy az egyes országok esetében felállított vélelem sem kellően megalapozott, sem nemzetközi, sem nemzeti szinten nincs olyan elfogadott kritériumrendszer, amelynek mentén meghatározható lenne, hogy mely jogrendszert kell adóparadicsomnak tekinteni. Mindezek alapján alkotmányos szabályozást abban az esetben lehetne kialakítani, ha az offshore cég kategóriát objektíven lehetne meghatározni.

Tisztelt Országgyűlés! A nemzeti vagyon, valamint a közpénzek védelme érdekében az Alaptörvény a közpénzekről szóló fejezetben mindkettőre kiterjedően rögzíti az átlátható gazdálkodás követelményét. Az Alaptörvény rögzíti a közös szükségletekhez való hozzájárulás, azaz a közteherviselés kötelezettségét, amely abból a megközelítésből érinti a külföldi offshore cégek adott esetben legális igénybevételét, hogy azokon keresztül az egyén vagy a gazdálkodó szervezet elkerülheti az amúgy számára kötelező hozzájárulást a közös szükségletekhez.

Az átlátható szervezeti minőségre vonatkozó részletszabályokat a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény tartalmazza, amely a vagyongazdálkodás alapelveiről szóló alcímében is rögzíti az előírásokat az átláthatóságra az állam és a helyi önkormányzat által alapított gazdasági társaságok vonatkozásában. Az államháztartásról szóló 2011. évi CLX. törvény megfogalmaz előírásokat az átláthatósággal kapcsolatosan, a költségvetési támogatás nyújtásával összefüggésben. Az Áht. az előirányzatok felhasználásának korlátairól szóló 29. alcímében rögzíti, hogy az államháztartás központi alrendszerében a kiadási előirányzatok terhére nem köthető jogi személlyel, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezettel érvényes visszerhes szerződés. Ha már létrejött ilyen szerződés, nem teljesíthető kifizetés számára, ha az adott szervezet nem tekinthető átlátható szervezetnek.

A magyar jogrendszerben számos eltérő összeférhetlenségi szabály is található. Az összeférhetlenség célja alapvetően a hatalmi ágak elválasztásának biztosítása, a pártatlan, befolyásmentes feladatvégzés garantálása, illetve a gazdasági összeférhetet-

lenségi szabályok esetében az átlátható és befolyásmentes tevékenységellátás biztosítása.

A következőkben az e témához kapcsolódó nemzetközi és uniós szintű kezdeményezésekkel, a gazdaság fehérítését szolgáló intézkedésekkel, valamint az ellenőrzések, azon belül is elsősorban a Nemzeti Adó- és Vámhivatal adószakmai és büntetőjogi szakterülete szoros együttműködésében megvalósuló ellenőrzésekkel kapcsolatos tapasztalatokat és eredményeket fogom kifejteni.

Tisztelt Országgyűlés! Az offshore jelenség és annak legfontosabb adózási aspektusai, legújabb nemzetközi fejleményei kapcsán elmondható, hogy Magyarország több olyan, a közelmúltban aláírt nemzetközi egyezménynek is részese, amelyek segítenek abban, hogy az adóhatóság naprakész információkkal rendelkezessen arról, hogy külföldön a magyar illetőségű személyek és vállalatok milyen összegeket tartanak.

(15.30)

Magyarország adóügyi információcserepartnerének száma meghaladja a százat. 2017-től több mint 70 országból, köztük számos adóparadicsomból érkezik Magyarországra automatikus információcsere keretében magyar illetőségű személyek pénzügyi számla-információira vonatkozó adat. A várható hatalmas adatmennyiség hozzájárulhat az adóelkerülés elleni hatékony küzdelemhez, és alátámaszthatja azt a törekvésünket, hogy az adóelkerülőt minél szélesebb körben fel tudjuk térképezni. Az offshore ügyek felgöngyölítése érdekében a NAV-on belül szakértői munkacsoport kezdte meg a magyar vonatkozású információk elemzését. Az állami adó- és vámhatóság teljes eszköztárával szisztematikusan, a magánszemélyeket és cégeiket is érintően vizsgálja, történt-e Magyarországon adóeltitkolás.

Tisztelt Országgyűlés! Hazánk 2013. november 12-én írta alá az adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló egyezményt. Az ET-OECD konvenciót 1988. január 25-én közösen készítette az Európa Tanács és az OECD, amelynek jelenleg 94 állam a részese, köztük számos adóparadicsomnak tekintett ország is. Az egyezmény lehetőséget teremt arra, hogy a magyar adóhatóság információcsere-megkereséssel forduljon a szintén aláíró joghatóságok felé, ami nagyban növeli az adóhatóság képességét az adóelkerülés felderítésére.

Az egyezmény a kérésre történő információcsere mellett az adóügyekben történő segítségnyújtás egyéb formáinak igénybevételét is lehetővé teszi. Ezek többek között: az automatikus információcsere, spontán információcsere, az egyidejű adóellenőrzések és a külföldön történő adóellenőrzések lefolytatása, adatok szolgáltatása, valamint segítségnyújtás az adókövetelések beszedésében. Az OECD 2014. február 13-án tette közzé jelentését a világ országai közötti informá-

ciócsere új átfogó előírásairól, amely a közös jelentéstételi előírás megalkotását eredményezte. Ezen új átfogó előírások értelmében az egyes országoknak pénzügyi információkat kell bekérniük a fennhatóságuk alatt álló pénzügyi intézményektől, és az így megszerzett adatokat rendszeresen, meghatározott időközönként automatikusan meg kell küldeni más országnak. Az OECD közös jelentéstételi előírása nem mond ellent egyetlen másik információcsere-eszköznek sem, valójában nem helyettesíti a kérésre történő információcsere, inkább kiegészíti azt.

A közös jelentéstételi előírás... - jogi formák voltaképpen a pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti többoldalú megállapodással teljesebbé. A megállapodásban részes ország az lehet, amely előzőleg aláírta a fent említett Európa tanácsi és OECD-egyezményt. A megállapodást Magyarország 2014. október 29-én írta alá, amivel megnyílt a lehetőség arra, hogy Magyarország több mint száz országból kaphasson automatikus módon évente pénzügyi információkra vonatkozó adatokat.

A megállapodás alapján az aláíró államok adóhatóságai és a magyar adóhatóság automatikus módon információt cserélnek a területükön bejegyzett pénz- és tőkepiaci szereplőknél vezetett, a partnerállamban belföldi illetékességgel bíró ügyfelek számlái vonatkozásában, feltéve, hogy mindkét állam megfelelő biztosítékkal és infrastruktúrával rendelkezik a hatékony információcsere-kapcsolatra. Hazánk az automatikus adóügyi információcsere elkötelezett híve, melynek megfelelően a 2014 októberében tartott berlini konferencián 51 ország között aláírta az automatikus adóügyi információcsere-ről szóló multilaterális megállapodást. A pénzügyiszámla-információk cseréje 2017-től kezdődik meg az aláírók illetékes hatóságai között.

Az országokénti jelentések cseréjéről szóló, illetékes hatóságok közötti multilaterális megállapodás keretében megvalósuló adóügyi segítségnyújtás az éves szintű vállalati jelentések automatikus cseréjén alapul. A megállapodás alapján küldött jelentések államok közötti cseréjével, a megállapodáshoz történő csatlakozással nyílik lehetőség arra, hogy a Magyarország által is kívánt folyamatok felerősödjenek.

A jelentéstételi kötelezettségre első alkalommal a 2016. évi adatok vonatkozásában kerülne sor, az érintett vállalatoknak a jelentések megküldésére 2018 közepéig lenne lehetőségük, az adóhatóságok közötti első információcsere szintén 2018-ban kerül majd sorra. Az országokénti jelentések cseréjének témájában előrehaladott munka folyik az Európai Unióban is, amiben hazánk, Magyarország is aktívan részt vesz.

Ami az Amerikai Egyesült Államokat illeti, az USA nem tartozik a közös jelentéstételi előírást magára nézve kötelezőnek elismerő országok közé. Az Amerikai Egyesült Államok jelezte, hogy 2015-től az úgynevezett FATCA alapján végzi az automatikus információcsere, és ennek érdekében kormányközi

megállapodásokat kötött más országokkal is. A FATCA az Egyesült Államok kongresszusa által 2010-ben megszavazott törvény, amelynek egyik célja, hogy az Egyesült Államok pénzügyiszámla-információra vonatkozó adatokat gyűjtsön be a külföldi pénzügyi intézményektől saját állampolgárai vonatkozásában. Magyarország Kormánya és az Amerikai Egyesült Államok kormánya 2014. február 14-én kötött kormányközi megállapodást a nemzetközi adóügyi megfelelés előmozdításáról és a FATCA-szabályozás végrehajtásáról. A megállapodást a 2014. évi XIX. törvény hirdette ki 2014. május 15-én, és hatályba is lépett az év július 16-án.

A megállapodás lényege tehát, hogy a magyar pénzügyi intézményeknek azonosítási, továbbá a magyar állami adóhatóság felé, valamint rajta keresztül az USA szövetségi adóhivatalának teljesítendő jelentéstételi kötelezettsége keletkezik. Ez az azonosítási és jelentéstételi kötelezettség az úgynevezett meghatározott egyesült államokbeli személyeknek minősülő személyekre, természetes személyekre és jogalanyokra egyaránt vonatkozik, amennyiben a FATCA-törvény hatálya alá tartozó számla tulajdonosának minősülnek.

Tisztelt Országgyűlés! Az OECD nemzetközi adómenedék információs központja megküldte a Panama-projekttervet a Nemzeti Adó- és Vámhivatal részére. A Panama-iratok kiszivárogtatását követően felmerült helyzet kezelésére, illetve egyes országokban teendő intézkedések koordinálására 2016. április 13-án Párizsban rendeztek ülést, amelyen természetesen a Nemzeti Adó- és Vámhivatal is képviseltette magát. Ez a bizonyos Panama-projektterv több részre tagolódik, például az információcsere megvitatása, a beazonosított kockázatok összefoglalása és a kockázatokat enyhítő stratégiák, a projekt eredményeinek összefoglalása. A projekt két fő munkafázisa a magas kockázatú adóközvetítőktől beszerzett információk cseréje, valamint az offshore cégek adóelkerülési technikáit felderítő módszerek kifejlesztése.

Az adóhatóság a Panama Papers elnevezésű dokumentumok nyilvánosságra kerülését megelőzően is fokozott figyelmet fordított az offshore cégekben érdekkeltséggel rendelkező személyekre. Elévülési időn belül 26 magánszemély és 19 gazdasági társaság ellenőrzésére került sor, amelyek összesen 9,1 milliárd forint adókülönbötet eredményeztek. A NAV a lezárt ellenőrzések mellett áttekintette a 40 581 folyamatban lévő ellenőrzést, amelyek kapcsán megállapításra került, hogy 6 darab kapcsolódik valamilyen formában offshore érdekkeltséghez. A folyamatban lévő ellenőrzések során jellemzően fiktív gazdasági események után történő költségelszámolás, illetve számlázási láncolatok feltárására került sor.

(15.40)

Viszont az ellenőrzési szakterület számos esetben szembesült azzal, hogy az eljárás során a gazda-

sági társaság felszámolásra került vagy egyszerűen eltűnt. A NAV elsődlegesen a cégjegyzék, illetve az Orbis adatbázisokból elkészítette azoknak a jelentős offshore államokban bejegyzett gazdasági társaságoknak a listáját, amelyek hazai kötődéssel rendelkeznek, majd megkezdte a magyar vonatkozások kockázatelemzését.

Összesen 2205 darab gazdasági társaságból 532 darab Panamában bejegyzett cég. Az Alkotmányvédelmi Hivatal által átadott adózói listában szereplő 68 darab gazdasági társaság kapcsán megállapításra került, hogy az adózóknál elévülési időn belül lezárt 25 darab adónem-ellenőrzés során 186 millió 697 ezer forint adókülönbözöt feltárása történt meg. A Panama Papers dokumentumban szereplő 91 darab gazdasági társaság közül már csak 12 rendelkezik aktív offshore kapcsolatokkal. A 91 darab társaság túlnyomó többsége, a Brit Virgin-szigeteken 27, a Seychelle-szigeteken szintén 27 és Niue szigetén 25 darab bejegyzett offshore társasággal állt kapcsolatban. A sajtóban megjelent információk alapján 17 magánszemély, illetve három jogi személy került az adóhatóság látókörébe. Megállapításra került azonban, hogy a sajtóértesülések jellemzően elévülési időn túli időszakra, illetve már nem aktív kapcsolatra vonatkozóan tartalmazznak információt, így azok kapcsán ellenőrzés elrendelésére nem kerülhetett sor. Az offshore érdekeltségek kapcsán látókörbe került valamennyi adózó vonatkozásában bűnügyi kockázatelemzés lefolytatásra is sor került. Az OECD iránymutatásának megfelelően az offshore társaságok létrehozásában közreműködő szereplők feltérképezése hazánkban is megkezdődött.

Az elmúlt időszakban a NAV bűnügyi szakterülete évente megközelítőleg 10-15 eljárást folytatott, illetve jelenleg 25 eljárást folytat offshore témakörben, amelyek tapasztalatai szerint alapvetően hét elkövetői magatartást lehet azonosítani. Ezek a következők: a felszámolási eljárás során valós vagy fiktív hitelezői igény került benyújtásra.

A következő: az elkövetők láncügyletek megvalósításához olyan valós gazdasági tevékenységet nem végző hazai és külföldi vállalkozásokat használtak fel, melyek valós tulajdonosait offshore cégek mögé bújtatták. A bűncselekményből származó profit szintén az offshore vállalkozások számláján realizálódott.

A következő: az elkövetők az értékesítési láncolatban offshore cégeket helyeznek el, kikerülve az adófizetési kötelezettséget.

Az elkövetők az Európai Unió vagy egyéb forrásból származó támogatás igényléséhez offshore vállalkozás által kiállított teljesítési számlát csatolnak be. A számlával kapcsolatosan megállapítható, hogy az azon szereplő érték többszöröse az áru valós értékének. Az elkövetők az offshore vállalkozásokat bűncselekményhez köthető vagyon eredetének leplezésére alkalmas ügyletekre használják.

Utoljára: a hazai vállalkozások a készpénzes ügyleteiket offshore cég által kiállított kölcsönszerződéssel próbálják legalizálni.

Tisztelt Országgyűlés! Összegzésként megállapítható, hogy az európai integrációs folyamat a tagállamok gazdaságainak szorosabb összefonódásához vezetett, a határokon átnyúló ügyletek számának növekedését, egyúttal költségeik és kockázataik csökkentését vonva maga után. Ez a folyamat hatalmas előnyökkel járt az uniós polgárok és a vállalkozások számára, egyúttal viszont újabb kihívások elé állította a nemzeti adóhatóságokat az együttműködés és az információcsere tekintetében. A nemzeti szintű és az összehangolt uniós szintű megközelítés révén erősíteni tudjuk az adócsalás és adókikerülés elleni küzdelmet, mely során határozott fellépésre van szükség. Az Európai Unió átfogó eszköztára segítségével a tagállamok hatékonyabban tudják felvenni a harcot, mely azt eredményezheti, hogy az adócsalás és adókikerülés kevésbé korlátozza a tagállamok bevételtermelési képességét a gazdaságpolitikájuk végrehajtásában. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalások következnek, ezek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor, képviselőcsoportonként 15-15 perces időkeretben.

Elsőként megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

BÁNKI ERIK, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Asszony és Urak! Képviselőtársaim! A vitanap elején, azt gondolom, érdemes tisztázni azt a definíciót, amiről beszélünk, hiszen amikor a magyar emberek nagy része azt hallja, hogy offshore cég, vagy egyáltalán ezt a szót, hogy offshore, akkor arra gondol, hogy ez biztosan valami bűnös dolog, és olyan, amit üldözni kell. Ebben természetesen részben igazuk van, azonban magát a fogalmat kellene tisztázni és ismerni ahhoz, hogy meglássuk, milyen lehetőségeink vannak ezen cégek káros működésének a korlátozására, illetve lehetőség szerint a megszüntetésére.

Maga a fogalom, az offshore, ha szó szerint fordítjuk, akkor ez a parttól távoli dolgot jelenti; alapvetően arra használták az angolszász területeken, mind Nagy-Britanniában, mind az Egyesült Államokban, hogy azokat a cégeket minősítették így, amelyek az állam határain kívül estek, és alapvetően nyilván egy teljesen más jogrendben, más adózási feltételekkel és más szabályokkal dolgozva, kedvezőbb környezetet tudtak teremteni mind a gazdálkodás, mind az adózás számára.

A legnagyobb probléma az, hogy ma nincs se a hazai, se az európai uniós jogszabályokban egy olyan definíció, amely magának az offshore cégnek a körülírását megtenné, és olyan jogszabályok, amelyekkel korlátozni lehetne azoknak a cégeknek a működését, amelyek olyan országokban vannak bejegyezve, amelyek kedvező adózási rendszerük vagy éppen a tulaj-

donosi háttér feltüntetésének az elengedése vagy éppen egy adminisztrációs könnyítés okán offshore paradicsomnak számíthatnak. Magyarország elkötelezett abban az irányban, hogy szűkítsük a körét azoknak a cégeknek, amelyek a Magyarországon megtermelt jövedelmüket külföldre kívánják vinni, elsősorban azért, hogy olcsóbban adózzanak, vagy pedig azért, hogy ne lehessen látni, hogy a cég végén kik azok a valódi tulajdonosok, akik ehhez az eredményhez, ezekhez a nyereségekhez hozzájutottak.

Tisztában kell lenni azzal minden magyar polgárnak és nekünk különösen, országgyűlési képviselőknek, hogy Magyarországon miután szerződési szabadság van, nem tiltható meg egyetlen magyar állampolgár vagy cég számára sem, hogy külföldi céget alapítson vagy külföldi cégben tulajdonrészt szerezzen. Önmagában tehát ilyen értelemben nem üldözhető az a tény, ha Magyarországon egy magyar cégnek vagy magyar magánszemélyeknek külföldi tulajdonú vállalkozásai vannak, még akkor sem, ha azok a cégek éppen olyan országokban vannak bejegyezve, amelyek az offshore kategóriáját kimerítik az imént már felsorolt indokokból kifolyólag.

Három fontos dolog van, amely előnyt jelenthet egy offshore cég vagy tulajdonosai számára. Az egyik és talán a legfontosabb az adózási könnyítés, a másik az, hogy a tulajdonosok feltüntetését nem kell megtenniük ezekben az országokban, a harmadik pedig, amire utaltam, az adminisztrációs lazaság vagy könnyítés, amely szintén az üzemeltetés, a működés szempontjából előnyt jelenthet a tulajdonosok számára.

Magyarország az Európai Unióban is élen jár azok közül az országok közül, amelyek az elmúlt időszakban megtették jogszabályalkotás szintjén mindent annak érdekében, hogy korlátozzák azokat a társaságokat, amelyek e három terület előnyeit próbálják élvezni. Elsősorban nyilvánvalóan az ellen tudunk küzdeni, hogy az átláthatóság megszűnjön, tehát hogy olyan cégek kerüljenek kapcsolatba a magyar állammal, ahol nem látható az, hogy kik a társaság tulajdonosai. Ebben példaértékű Magyarország, hiszen mi az alkotmányban, az Alaptörvényben rögzítettük azt, hogy a nemzeti vagyonnal kapcsolatos szerződések, tehát sem az értékesítéssel, sem a vagyonkezeléssel kapcsolatos szerződés sem köthető olyan céggel, olyan gazdasági társasággal, amelynek nem nyilvánosak a tulajdonosai. Azt is rögzítettük az Alaptörvényben, hogy azokkal a társaságokkal, amelyekben nem nyilvánosak a tulajdonosok, nem köthető olyan szerződés, amelynek köszönhetően költségvetési támogatást kaphatnának.

(15.50)

Ennek megfelelően az Alaptörvényre való hivatkozással mind a magyar nemzeti vagyonról szóló törvényben, mind az államháztartási törvényben ezeket a jogszabályi követelményeket átvezettük, és a

mai napig nem lehet ezekkel a cégekkel szerződést kötni. Azt gondoljuk, hogy ennek a további szigorítása még várható. Az önkormányzatok részéről ugyanilyen döntések születtek az elmúlt időszakban, tehát azt kell mondjam, hogy a közpénzfelhasználás köréből ezeket a cégeket sikeresen kizártuk.

Miért volt erre szükség? Azért volt erre szükség, mert az átláthatatlan gazdasági társaságok nemcsak azért jelentenek kockázatot, mert nem látjuk, hogy az adózás elől elmenekített eredmény kikhez jut, hanem azért is, mert sajnos ezek nemcsak gazdasági érdekekből, hanem egyéb érdekekből is a felfedésüket nem akarják megtenni, mert akár terrorszervezetekhez tartozhatnak, vagy olyan külföldi érdekcsoportok lehetnek a tulajdonosai, amelyek más országok politikai rendszerét vagy éppen gazdasági rendszerét kívánják meggyengíteni.

Adódik a kérdés, hogy ha már az átláthatóságot sikerült szabályoznunk, és sikerült mindent megtenni annak érdekében, hogy innen kiszorítsuk azokat a szereplőket, akiknek a valós tulajdonosi háttere nem feltérképezhető, akkor az adózás frontján tudunk-e még eredményeket elérni. Ebben egyelőre sajnos még nem állunk jól, hiszen nemcsak nálunk, de az egész Európai Unióban nem találták meg a megoldást arra, hogy hogyan lehetne korlátozni az adott országban megképződő nyereség külföldre való transzferálását és egy jóval kedvezőbb adórendszerben történő leadózását.

A magyar kormány azonban ezen a téren is jelentős eredményeket ért el, hiszen 2010 óta minden évben csökkentjük az adóterhelés szintjét, mára azaz, hogy az 500 millió forint árbevétel alatti cégek esetében 10 százalék a társaságnyereség-adó, a személyi jövedelemadó kulcsa pedig 15 százalékra csökken, ezzel Európában egy olyan kedvező adózási feltételrendszert tudunk kialakítani, amely alapján egyébként akár Dániában, Norvégiában vagy Svédországban azt mondhatják Magyarországra, hogy Magyarország is egy adóparadicsom.

Ez volt a célunk. Azért szerettük volna az adóterheket csökkenteni, és a kormány, valamint a Fidesz és a KDNP frakciója is elkötelezett a további adó- és járuléksökkentések mellett, hogy érjük el azt a lélektani küszöböt, amikor már nem éri meg akár offshore cégeken keresztül, akár külföldi érdekeltségeken keresztül az adót kimenekíteni, hanem igenis megéri Magyarországon ilyen kedvező feltételek mellett adót fizetni. Azt gondolom, ezen a téren is példát mutattunk Európának.

Nézzük azt, hogy miket tettünk még meg a gazdaságfehérítés terén. Tállai államtitkár úr is elmondta, hogy az elmúlt időszak azon intézkedései, amelyek akár az online pénztárgéprendszer bevezetésével, akár az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer, az EKÁER bevezetésével történtek, igen jelentős eredményeket hoztak. A rendszer bevezetésével könnyebben feltárhatóvá és bizonyíthatóvá váltak a fiktív áruszállítások vagy éppen a meg nem fizetett áfakötelezettségek. Olyan nemzetközi adó-

csaló-hálózatokat tudtunk kiszorítani ezáltal Magyarországról, amelyek korábban százmilliárdokkal károsították meg a költségvetést.

Az online pénztárgépek esetében az országban 217 ezer kassa működik, és ahol eddig bevezették, jól láthatóan nőtt a bejelentett legális forgalom, és ebből kifolyólag nőtt az adóbevétel is. Csak tavaly 60 milliárd forintnyi pluszbevétel keletkezett ebből. 2015-ben pedig, ha összesítjük az EKÁER-rendszer és az online pénztárgéprendszer által addig elért eredményeket, 2015-ig összességében 550 milliárd forinttal nőtt az államháztartás bevétele. Ez azt jelenti, hogy 550 milliárd forinttal többet oszthatott el a költségvetés és juthatott több pénz az egészségügyre, az oktatásra, jóléti intézkedésekre, magyarul a magyar állampolgároknak tudtuk költeni.

Az, hogy a gazdaság eredményei nőttek az elmúlt időszakban, szintén lehetővé tette, hogy az adócsökkentés alapjait megteremtjük. Ne felejtjük el, tisztelt képviselőtársaim, hogy Magyarország az elmúlt időszakban a gazdasági növekedés terén szintén Európa élmezőnyébe tartozott, nem beszélve arról, hogy 2010 óta minden évben folyamatosan 3 százalék alatt tartjuk az államháztartás hiányát. Összesen három olyan európai uniós tagország van, amely az elmúlt három évben csökkenteni tudta a költségvetési hiányát, 3 százalék alatt tudta tartani ezt a szintet, és közben jelentős gazdasági növekedést is tudott produkálni. Magyarország szerencsére e három ország között volt.

Az elmúlt időszakban javult a jövedelmezőség a pénzügyi területen is. Láthatóan a bankok is kiheverték azt az időszakot, amit a gazdasági válság jelentett, ezért elindult a finanszírozás is. Reményeink szerint ebben az évben több száz milliárd forinttal bővül a hitelpiac, ennek köszönhetően a gazdaság motorja is tovább fog erősödni. Számításaink szerint az elfogadásra kerülő jövő évi költségvetésben 270 milliárd forint juthat majd oktatásra, 167 milliárd forint egészségügyre, a társadalombiztosítási és jóléti kiadásokra 155 milliárd, kultúrára pedig 66 milliárd forint. Ezt nem tudtuk volna teljesíteni vagy nem tudtuk volna vállalni abban az esetben, ha a gazdaság fehéritésével nem tudunk elérni jelentős bevétel-növekedést a magyar költségvetés számára.

S ha már európai kitekintésről beszéltem, tisztelt hölgyeim és uraim, akkor nézzük, mit várhatunk az Európai Bizottságtól. Ahogy mondtam, a nemzetközi adóelkerülés korlátozásának érdekében maga az Európai Bizottság javasolta az Európai Parlamentnek, hogy különbizottságot állítson fel, és foglalkozzon azzal, hogyan lehetne korlátozni azoknak a multinacionális cégeknek a gyakorlatát, mely szerint az adott tagállamban keletkezett bevételt egy másik, kedvezőbb adózási feltételeket kínáló országban fogják leadózni. Érdeklődéssel várom az Európai Bizottság hozzáállását, hiszen mindannyian tudjuk, hogy az a Jean-Claude Juncker az Európai Bizottság elnöke, aki korábban az Európa legnagyobb adóparadicsomának számító Luxemburnak volt hosszú

éveken keresztül a pénzügyminisztere, majd a miniszterelnöke is. Ma már nyilvánosak azok a számok, amelyek a korábbi miniszterelnöksége alatt arról szóltak, hogy mintegy ötszáz nagy vállalatcsoportnak adott különkedvezményeket Luxemburg, amelynek köszönhetően 95 milliárd dollárnyi forgalmat vittek Luxemburgba, amiből mindösszesen 1 milliárd dollárnyi adót fizettek. Tisztelt hölgyeim és uraim, ez nem éri el az 1,1 százalékot. Amíg ilyen gyakorlatot lehet az Európai Unió bármely tagállamában megvalósítani, addig nagyon nehéz az adóelkerülés korlátozásáról beszélni. Nagyon bízom abban, hogy a jó rablóból lesz a legjobb pandúr; az Európai Bizottság elnöke ismeri azokat az adóelkerülési módszereket, amelyek ellen harcolnia kell most bizottsági elnöként. Nagyon szeretném, ha ebben érdemi eredményeket láthatnánk. Ígéretük szerint néhány hónapon belül konkrét javaslatcsomaggal fognak előállni és teszik le az Európai Bizottság asztalára.

Dömötör Csaba államtitkár úr beszélt arról, hogy a magyar médiában is hétről hétre bukkantak fel olyan hírek, miszerint a hazai médiabirodalom hátterében is offshore cégek állnak. Nem tartjuk szerencsésnek azt, hogy a hazai nyilvánosságot befolyásoló médiumok mögött olyan külföldi offshore cégek vannak, amelyeket nem ismerünk, és amelyekről nem tudhatjuk, hogy éppen milyen gazdasági csoportok milyen típusú érdekeit kívánják kiszolgálni azzal, hogy a hazai nyilvánosságot nem a valós helyzetről tájékoztatják, hanem olyan hírekkel látják el, ami az ő gazdasági vagy politikai érdeküket támogathatja. Ezért azt szeretnénk, ha ebben az esetben is ők maguk jelentenék be, hogy kik a valós tulajdonosok a médiumok mögött, és azt is bejelentenek, hogy milyen külföldi alapoktól, alapítványoktól vagy cégektől kaptak támogatást az elmúlt időszakban.

Arról is beszélt államtitkár úr, hogy a hazai ellenzék milyen gondokkal és problémákkal küzd az offshore területén. Az MSZP-ről beszélve elmondhatjuk, hogy ők ebben élen jártak, hiszen Horn Gyulát leszámítva valamennyi eddigi miniszterelnökük rendelkezett offshore cégekkel. Medgyessy Péter Alstom-botrányáról beszélt Dömötör Csaba államtitkár úr; tudjuk azt, hogy Bajnai Gordon lakása is egy offshore cég tulajdonában volt, amelyben lakott, ő maga offshore cégnek volt a vezetője; ugyanúgy, mint Gyurcsány Ferenc, akiről a mai napig nem tudjuk azt, hogy a Luxemburgban alapított cégét milyen forrásokból alapította. Mai friss hír, hogy az Együtt egyik fő támogatója is több offshore cég tulajdonosa, amelyek részben Cipruson, részben a Brit Virgin-szigeteken vannak bejelentve. Az a helyzet, hogy ő maga pedig Panamában lakik. Itt is érdeklődéssel várjuk azt még, hogy milyen pénzeket és honnan áramoltatott az Együtt irányába.

És ne feledkezzünk meg a Jobbikról sem. Az is elhangzott ma, hogy Kovács Béla ügye az egyik legnagyobb botrány ma Európában, hiszen ott sem tudjuk, hogy Kovács Béla milyen pénzeket honnan kapott, azokat hogyan mozgatta, miként kerültek a

Jobbikhoz. Miként a legfrissebb hír az elmúlt napokból az, hogy a Panda nevű cég tulajdonosai szintén offshore cégeket birtokolnak, és ha jók az információink, akkor ők Vona Gábor pártelnök úr környezetében mozognak.

(16.00)

Ne feledkezzünk meg Simor Andrásról sem, aki jegybankelnökként 800 millió forintot parkoltatott egy offshore cég számláján, és az ellenzéknek nagy erőfeszítéseibe telt, míg rá tudtuk bírni arra, hogy hozza már haza a pénzt, mutasson példát a magyar vállalkozásoknak. Úgyhogy botrányból van bőven.

Azt gondolom, azok az eredmények, azok a lépések, amelyeket a magyar kormány az elmúlt években megtett, európai szinten is kiemelkedőek. Azt tudom ígérni önöknek, ha érdemi felvetések lesznek a mai napon, akkor a kormányt meg tudjuk győzni arról, hogy ezeket fogadja el és építse be jogszabályjavaslaiba. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Tóth Bertalan képviselő úrnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

*(Dr. Tiba Istvánt a jegyzői székben
Gelencsér Attila váltja fel.)*

DR. TÓTH BERTALAN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt engedjék meg nekem, hogy gratuláljak a kormány képviselőinek és az előttem felszólaló fideszes képviselőtársamnak az előbbieken bemutatott csodálatos színészi alakításukért. Bár azért nem mindegyik volt átütő. Önök ugyanis szemmel láthatóan egészen úgy adták elő a felszólalásukat, mintha el is hinnék azt, amiről beszéltek. Mintha elhinnék azt, hogy Orbán Viktor kormánya valóban intézkedett volna az offshore cégek és a korábbi gonosz offshore lovagok elleni fellépésről, a gazdaság fehérítése érdekében folytatott küzdelemlről és a közpénzekkel való gazdálkodás átláthatóságának növelése érdekében tett lépésekről.

Komolyan, mindez egészen hihetően hangzott, már majdnem elérzékenyültem az Orbán-kormány átláthatóságot növelő intézkedéseinek méltatásán. Kár, hogy mindez cinikus hazugság, a valóság egészen másképp mutat. Ha ugyanis a propagandaminisztérium hangját lehalkítjuk és megnézzük, hogy ténylegesen mi történt ezen a területen a Fidesz kormányzása alatt, akkor azt látjuk, hogy ég és föld a különbség a kormányzati lózungok és a valós tettek között.

Tisztelt Képviselőtársaim! Abban egyetértek Bánki Erikkal, hogy az offshore háttérű vállalkozások működése sem Magyarországon, sem az Európai Unióban egyelőre nem törvényellenes, viszont maga

az offshore háttér akkor válik korrupciós jelenséggé, amikor közpénzek vándorolnak adóparadicsomokba. Amikor azt látjuk, hogy hiába születtek azok a jogszabályok, amelyeket önök is említettek a közpénzkezelés átláthatóbbá tételére, ha azokat nem tartják be, vagy azok megsértésének nincsenek következményei. A Fidesz rendszeresen jogszabályalkotással rontja le a korrupcióellenes védelmi rendszert. Gondolok itt a trafiktörvényre, a földbérletre, kaszinókra, de aktualitásként lehet beszélni a postatörvényről, a Magyar Nemzeti Bank alapítványainak ügyeit titkosító, aztán az Alkotmánybíróságon elbukott törvényjavaslatról. De beszélhetünk arról a költségvetést megalapozó salátatörvényben szereplő rendelkezésről, amellyel önök el akarják titkolni, hogy az állami vállalatok kikkel, hogyan szerződnek, sőt az energetikai cégek esetében 5 vagy akár 30 évre kívánják titkosítani ezeket az adatokat, szerződéseket, és ezzel eltitkolni, hogy hogyan működik az állami vállalati szektor.

Önök szívük szerint mindent eltitkolnának, és ha véletlenül lebuknak, akkor még mindig ott van Polt Péter legfőbb ügyész, aki vagy nem indít eljárást, mert túl ügyesnek tartja az elkövetőket, vagy pedig azért, mert maga is érintett.

Tisztelt Képviselőtársaim! Orbán Viktor, az önök miniszterelnöke egyszer úgy fogalmazott egy szűk körben, hogy nem arra kell figyelni, amit mond, hanem arra, amit tesz. Tehát nem arra kell figyelni, hogy Rogán Antal propagandaminisztériuma mit harsog a fülünkbe, és nem arra, hogy milyen intézkedéseket hozott Orbán Viktor kormánya a gazdaság fehérítése és a közpénzekkel való gazdálkodás transzparenciájának növelése érdekében, hanem arra, hogy mi a valóság. Ha komolyan el lehetne hinni azt, amiről a kormány és a Fidesz képviselői beszélnek, ha a kormány komolyan venné az offshore elleni küzdelmet, akkor ma nem lehetne miniszter Rogán Antal, Seszták Miklós, Szijjártó Péter és Trócsányi László. Nem lenne kormánybiztos Andy Vajna, már nem lenne jegybankelnök Matolcsy György, nem létezne ilyen formában a letelepedésikötvény-biznisz, és az állami pénzmossodaként működő Stabilitás megtakarítási számla rendszere sem jöhetett volna létre. Nem lett volna a MET-ügy, nem üzletelt volna az állam a Quaestorral, és talán Quaestor-ügy sem lett volna, nem lehetne közvetett tulajdonos a Magyar Posta egyik érdekeltiségében részben panamai háttérű cég sem, és Simicska Lajos érdekeltégeit sem kellett volna kitömní korábban európai uniós vagy állami forrásokkal. Az előzőeken kívül nyilván sok mindenki mást, kormányzati tisztviselőket, a miniszterelnökhöz közel álló üzletembereket, tanácsadókat is érzékenyen érintené, ha önök valóban azt tennék, amiről beszélnek.

Szeretnék tisztázni két olyan mondatot, amit államtitkár úr is és képviselőtársam is említett. Ugye, az arról szól, hogy a közbeszerzések során már nem juthatnak állami megrendelésekhez átláthatatlan tulajdonosi háttérű cégek. Ez valóban így van: annyit kell tenni, hogy valaki tesz egy nyilatkozatot, hogy ő

a valós tulajdonos. De ettől ez a cég még ugyanúgy offshore cég marad, tehát az adóelkerülés kockázata ugyanúgy fennáll. A másik, amit említettek, hogy a nemzeti vagyronról szóló törvényben valóban az szerepel, hogy átláthatatlan háttérű tulajdonosi struktúrával rendelkező céggel nem köthet szerződést egyik magyar állami vállalat sem, kivéve, ha azt a felettes szerve vagy akár a tulajdonosa jóváhagyja. Ugye, így történhetett, hogy a MET-ügyben, amikor az offshore háttérű céggel a Magyar Villamos Művek leányvállalata, az MVM Partner szerződést kötött, ezt az MVM tulajdonosként, illetve az MVMP igazgatósága jóváhagyta, tehát így megszülethetett a szerződés. Tehát a jogszabályokban mindig elrejtenek valami olyan kiskaput, amivel ezek a nagy kijelentések megbuknak, hiszen mégiscsak szerződést köthetnek ezekkel a társaságokkal.

De beszélhetnénk arról is, hogy van-e félnivalója Kerényi János képviselőtársunknak - nem látom itt a Parlament üléstermében -, van-e félnivalója Horváth Zsolt volt fideszes képviselőnek - ugye, elhangzott, hogy itt komoly NAV-vizsgálatok lesznek -, vagy akár Pogácsás Tibor belügyminisztériumi államtitkárnak, akiről kiderült, hogy ugyancsak van offshore érdekességük.

Tisztelt Képviselőtársaim! De nézzük meg tételesen az egyes nagyobb ügyeket, hogy milyen módon segíti vagy segítette offshore háttérű cégek működését Orbán Viktor kormánya vagy a Matolcsy György által vezetett jegybank. Itt van például elsőként a Rogán Antalhoz köthető letelepedésikötvény-biznisz, más néven a hozzáadott érték nélküli nettó lopás. Amint azt önök is tudják, ez az a történet, amely szerint a magyar állam letelepedési engedélyt ad bizonyos harmadik országbeli embereknek és családtagjaiknak 75-90 millió forint ellenében. Az igazi probléma ott van, hogy az állam érthetetlen okból, átláthatatlan eljárási szempontrendszer alapján offshore háttérű közvetítő cégeket von be a program népszerűsítésébe.

A konstrukció lényege, hogy az Országgyűlés fideszes többségű Gazdasági bizottsága döntött arról, hogy mely cégek lesznek a közvetítők. Ezek a cégek az ötéves futamidejű letelepedési államkötvényt diszkontáron jegyzik le és megtartják. Az állam tehát ezzel offshore cégek felé adósodik el. A közvetítő cégek az EU-ba bejutni és Magyarországon letelepedni vágyó szereplőknek pedig valamiféle céges papírt adnak át, amellyel az ötödik év végén igénye lehet az offshore céggel szemben a letelepedési engedélyt szerzett személyeknek. Persze csak akkor, ha az adott cég akkor még létezik vagy fel lehet lenni.

Egy-egy ilyen kötvény értékesítésén az érintett offshore cég akár 25 millió forintot is kereshetett. Eddig pedig több ezret adtak el, összesen tehát akár 100 milliárd forintnyi hasznot is bezsebelhettek a közvetítő cégek mögött álló szereplők. A megalapozott kiválasztásról Rogán Antal nyilván részletesen tudna mesélni, ha akarna, és ha itt lenne. A nyilvánosan elérhető dokumentumokból csak annyi lát-

szik, hogy pályáztatás nem volt, az elsőre pont a későbbi legnagyobb közvetítő cég, a kajmán-szigeteki HSSDF jelentkezett a Gazdasági bizottságnál, akiket véletlenül Rogán épp ismert, utánuk nézett, és „nagyon megnyugtatták” a nevek, közülük néhányat fel is sorolt olyan szinten méltatva őket, hogy komoly emberek, jegyzett üzletemberek, életrajzuk imponáns. Ennyivel pedig a bizottság be is érte. Nem cáfolt sajtóhírek szerint a letelepedési kötvényeket forgalmazó több cég háttérében kimutatható Habony Árpád, a miniszterelnök nagylábon élő, de áttekinthetetlen anyagi háttérű informális tanácsadójának jelenléte is.

Ennek fényében különösen megmosolyogtató, amit Varga Mihály válaszolt egy írásbeli kérdésemre, amelyben azt firtattam, hogy nem zavarja-e az állam és az offshore háttérű cégek zavaros üzletelése, például a letelepedési kötvények értékesítése során.

(16.10)

Ő akkor ezt válaszolta: „Miniszterként kiemelten fontosnak tartom, hogy a rám bízott területen minden tiszta, világos és áttekinthető legyen. Különösen igaz ez az állami cégek működésére. A kormány az előző négy év alatt már komoly eredményeket ért el ezen a területen, hiszen új törvényekkel és jogszabályokkal tett rendet a korábbi káoszban. A kormány intézkedései révén lehetővé vált a nemzeti vagyon fokozottabb védelme, átláthatóbbak lettek a vagyonkezelési viszonyok és a közbeszerzések is.”

*(Mirkóczki Ádámot a jegyzői székben
Hegedűs Lorántné váltja fel.)*

Még viccesebb vagy inkább szomorúbb Seszták Miklós hasonló kérdésre adott válasza: „Az offshore háttérű cégekkel szembeni állami kormányzati szándék egyértelmű - mondja ezt Seszták Miklós -, és négy éve következetesen megnyilvánul mind a jogalkotás terén, mind pedig az állami vagyongazdálkodás szerződéses gyakorlatában. Az államháztartásról szóló törvény rögzíti, hogy offshore háttérű cégek közpénzhez nem juthatnak, kivéve, ha bejelentik a háttértulajdonosukat, és kivéve, ha felettes szerv jóváhagyja a szerződésüket.”

A nemzeti vagyon fokozottabb védelme tehát azt jelenti, hogy offshore cégek felé adósodik el az állam, és pályáztatás nélkül, átláthatatlan módon biztosít számukra tízmilliárdos haszonnal kecsegtető üzleteket, amelyek hasznát a magyar adófizetők, az átlagemberek fizetik meg, vagyis mégiscsak közpénzhez jutnak. Ha tehát önök, tisztelt képviselőtársaim azt hiszik, hogy ma Magyarországon offshore háttérű cégek közpénzhez nem juthatnak, akkor innen üzenem önöknek, hogy de, sőt a kormány meg is jutalmazza azokat, akik esetleg külföldre vitték ki a vagyonukat vagy offshore cégbe menekítették a hazai

adószabályok elől a pénzüket, hiszen ott van stabilitási, megtakarítási számla, ahová behozzák a pénzt, egy év múlva kedvező adózás mellett ezt felvehetik, senki nem firtatja, hogy honnan van, és sokkal kevesebb adót fizetnek ezek a személyek, mint akár a pedagógusok vagy akár bármely dolgozó ember Magyarországon.

És ha már az offshore cégek államra történő rátelepedéséről beszélünk, még egyszer hadd említsem meg a MET-ügyet, amely arról szólt, hogy magyarországi stratégiai tározókból éveken keresztül a Magyar Villamos Művek leányvállalata kiemelhetett egy bizonyos gázmennyiséget, lehetőséget kapott, hogy ennek visszapótlására behozzon Ausztria felől olcsóbb gázt, és ahelyett, hogy ezt megtette volna, egy offshore háttérű cégnek, a MET-nek játszotta át ezt a lehetőséget, és éveken keresztül közel százmilliárdos hasznot engedett el és engedett át a MET Zrt.-nek.

És ha már említettem Seszták Miklóst az offshore cégekkel kapcsolatos nyilatkozata alapján, érdemes megvizsgálni a miniszter korábbi munkásságát, amikor még a másik oldalon állt, a sajtó ugyanis számos olyan céget talált, amelyek a miniszterhez köthetők és offshore jellegűek. Gondolhattuk volna, amikor kinevezésre került, hogy érvényesül a „rablóból lesz a legjobb pandúr” mondás, de úgy látom, az Orbán-kormány esetében ez a fordulat valahogy nem következik be.

És nem mehetünk el Magyarország legnagyobb brókerbotránja mellett sem, a Quaestor-ügy mellett, hiszen a Quaestor is offshore háttérű cég volt, amelynek vezetőivel Orbán Viktor, Szijjártó Péter, Rogán Antal és még számos fideszes politikus rendkívül gyakran szerepelt különböző eseményeken, rendezvényeken. Tudjuk, hogy már a teljes palettát lefedi a Quaestor-cégek tulajdonosi köre, liechtensteini, panamai, delaware-i, Virgin-szigetekbeli, tehát lehet sorolni, hogy a Quaestornál milyen tulajdonosi hátterek vannak, az állam szívesen üzletelt a Quaestorral, és a fideszes önkormányzatok is több száz milliárdot forgattak meg a Quaestornál a különböző befektetések során.

És akkor nem mehetünk el természetesen szó nélkül az MNB-alapítványok offshore cégekkel kötött szerződése mellett: luxuskastély 100 milliárdos felárral, de említhetném az Eiffel Palace-ügyet is, amit még korábban 31 millió euróért hirdettek, aztán 45 millió euróért sikerült megvásárolni, lényegesen nagyobb hasznot hagyva egy offshore tulajdonú cégnél. Itt szeretném kiemelni, hogy ennek az Eiffel Palace-adásvételnek az értébecslését a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda készítette el nem kevés pénzért, tehát a jelenleg is funkcióban lévő miniszter tulajdonában lévő ügyvédi iroda készítette el azt az értébecslést, amely alapján ekkora haszontól esett el a Nemzeti Bank alapítványa, és ekkora haszonhoz jutott az offshore tulajdonú gazdasági társaság.

És mi történik, ha feljelentést tesz bárki az ügyészségen? Láttuk a TIG Zrt.-nél: vagy nincs okozati összefüggés, vagy valakinek a tudata nem fog

át valamit, és az biztos, hogy semmilyen eljárás nem indul, semminek nincsen következménye. Ezeket a hangzatos szavakat lehet mondani, lehet hivatkozni a gyönyörű szép gazdasági mutatókra, de azt látjuk, hogy Orbán Viktor környezetében ott van az offshore Andy Vajnával, Spéder Zoltánnal az FHB-csoportnál, a Rogán-féle kötvényügyletek, és lehetne sorolni, sorolni. Nem ér semmit a jogszabály, ha azt nem tartják be. Köszönöm szépen. *(Taps az MSZP padso-raiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Most megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak, a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja vezetőjének.

DR. VEJKEY IMRE, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Engedjék meg, hogy mielőtt a vitán szűkebb értelemben vett offshore tárgykörére rátérnék, felhívjam az önök figyelmét a kereszténydemokraták bölcséleti emlékezetéből arra a vezérfonalra, amely szerint három dolgot tarts szem előtt, mielőtt cselekszel: honnan jössz, hová mérsz és ki előtt kell hogy számot adj életed cselekedeteiért, vagyis minden körülmények között szem előtt kell tartanunk azt, hogy kik vagyunk, mit képviselünk, vagyis mi az identitásunk. Tudnunk kell, hogy az identitás nem primer definíció, mert egyrésztől még horizontális és vertikális, addig másrésztől lehet etnikai, vallási, kulturális és földrajzi. Mindenkinek van tehát konkrétan meghatározható identitása, még akkor is, ha azt tagadja, vagy ha nem ismeri fel, mert gyökértelen társadalomban él. Így van identitása a szocialistáknak, a liberálisoknak, a zöldeknek, az anarchistáknak is, és éppúgy nekünk, kereszténydemokratáknak is van identitásunk, amely alapvetően nemzeti keresztény, és életünk minden területére kihat.

Így van egy gazdaságpolitikai vetülete is identitásunknak, amely legjobban a Rerum novarum enciklikában foglalható össze: egyrésztől bíráljuk a marxizmuson alapuló gazdaságpolitikát, de egyúttal bíráljuk a pusztán kapitalista gazdaságpolitikai rendszert is; másrésztől támogatjuk azt a berendezkedést, ami ösztönzi az államnak a gazdaságon belül kiemelt szerepvállalását. Kereszténydemokrata identitásunk tehát úgy az osztályharc, mint az individualista liberalizmus elutasításán alapul olyképpen, hogy központi értéknek az organikus fejlődést és a társadalmi békét tekintjük, amelynek középpontjában a teremtet ember áll.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A polgári társadalmi berendezkedés hozta létre a társadalmi szerződést, amelynek lényege, hogy egy magasabb civilizációs szint elérése érdekében a nép szerződik az állammal a közös célok megvalósítása érdekében. Ezért a társadalom tagjai befizetik az általuk megtermelt javak törvényben meghatározott hányadát, vagyis adót fizetnek, az állam pedig ebből fenntartja

magát és megvédi honpolgárait, továbbá az újraelosztási rendszeren keresztül különböző jogcímenek összegeket visszajuttat az arra jogosultak részére.

A fentiek okán az adóelkerülés, akár offshore cégen keresztül, akár más módon történik, közvetlenül érinti a társadalom minden tagját, ugyanis, ha kevesebb adó kerül befizetésre, mint amennyi az adójogi törvények alapján előírt lenne, úgy a közös feladatok ellátására kevesebb forrás fog rendelkezésre állni, az adó ugyanis az állam költségvetésének a legfontosabb bevételi forrása.

Mindezen okoknál fogva az offshore és az adóelkerülés kérdése társadalmi-közösségi létünk egyik legfontosabb kérdése, amely egyúttal rendkívül komplex is. A jogkövetés ugyanis az adójog területén olyan társadalmi beállítódás, amely egyrésztől külső jogi, gazdasági, szociális következményekből eredő hatások, másrésztől pedig belső, az egyén moralitásából fakadó hatások komplex eredménye. Mi, kereszténydemokraták, egyetértve a mester tanításával, úgy gondoljuk, hogy adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és istennek, ami az istené.

(16.20)

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Nekünk, kereszténydemokratáknak az az álláspontunk, hogy csak azon országok és azon Európa lesz életképes, amely a gazdasági és társadalmi élete mindennapi szöveteibe visszaépíti a keresztény értékeket, a keresztény etikát. Mi új Alaptörvényt alkottunk, mely Isten nevével kezdődik. Mi a Szent István-i alapokon tekintünk Magyarországra és Európára, ezzel elismerve az európai önanonosság fontos elemeként a keresztény gyökereket. Mi úgy gondoljuk, hogy kontinensünk jövője és ezáltal az úgynevezett nyugati világ jövője nagyban azon áll vagy bukik, hogy sikerül-e Európának kilépnie a krisztofóbiából, vagyis a létének alapját képező keresztény gyökerek megkérdőjelezéséből.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján a gazdaságjog-alkotás lényegét és ezáltal az egész magyar gazdaság működésének lényegét abban látjuk, hogy a közjó szellemében elő kell segíteni honfitársaink életének kibontakoztatását az igazságosság alapján, nem pedig a többség vagy kisebbség érdekei szerint.

Ezért láttuk szükségesnek rögzíteni az Alaptörvényben a nemzeti vagyon, valamint a közpénzek védelme érdekében mindkettőre kiterjedően az átlátható gazdálkodás követelményét. Az Alaptörvény 38. cikk (4) bekezdése alapján a nemzeti vagyon átruházására vagy hasznosítására vonatkozó szerződés csak olyan szervezettel köthető, amelynek tulajdonosi szerkezete, felépítése, valamint az átruházott vagy hasznosításra átengedett nemzeti vagyon kezelésére vonatkozó tevékenysége átlátható.

Az Alaptörvény 39. cikk (1) bekezdése alapján a központi költségvetésből csak olyan szervezet részére nyújtható támogatás vagy teljesíthető szerződés

alapján kifizetés, amelynek tulajdonosi szerkezete, felépítése, valamint a támogatás felhasználására irányuló tevékenysége átlátható.

Az Alaptörvény 40. cikkében pedig azt rögzítettük, hogy a közös szükségletekhez való hozzájárulás, vagyis maga az általános közteherviselés kötelezettség. Ez egyértelműen érinti az külföldi offshore cégeket, ugyanis az offshore cégeken keresztül a magyar állampolgár vagy gazdálkodó szervezet elkerülheti az amúgy számára kötelező közteherviselést, vagyis a hozzájárulást a közös szükségletekhez.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Az általános közteherviselés okán láttuk szükségesnek azt is, hogy a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. törvény tartalmazza az átlátható szervezeti minőségre vonatkozó részletszabályokat, melyeket a törvény 3. § (1) bekezdés 1. pontja az alábbiak szerint határoz meg.

1. Az állam, a költségvetési szerv, a köztisztviselő, a helyi önkormányzat, a nemzetiségi önkormányzat, a társulás, az egyházi jogi személy, az olyan gazdálkodó szervezet, amelyben az állam vagy a helyi önkormányzat külön-külön vagy együtt 100 százalékos részesedéssel rendelkezik, a nemzetközi szervezet, a külföldi állam, a külföldi helyhatóság, a külföldi állami vagy helyhatósági szerv és az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam szabályozott piacára bevezetett nyilvánosan működő részvénytársaság.

2. Az olyan belföldi vagy külföldi jogi személy, vagy jogi személyiséggel nem rendelkező gazdálkodó szervezet, amely megfelel a következő feltételeknek: tulajdonosi szerkezete, a pénzmossás és a terrorizmus finanszírozása megelőzéséről és megakadályozásáról szóló törvény szerinti meghatározott tényleges tulajdonosa megismerhető; amennyiben az Európai Unió tagállamában, az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államban, a Gazdasági Együtműködési és Fejlesztési Szervezet tagállamában vagy olyan államban rendelkezik adóilletőséggel, amellyel Magyarországnak a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezménye van; vagy amennyiben nem minősül a társasági adóról és az osztalékadóról szóló törvény szerinti meghatározott ellenőrzött külföldi társaságnak; illetve a gazdálkodó szervezetben közvetlenül vagy közvetetten több mint 25 százalékos tulajdonnal, befolyással vagy szavazati joggal bíró jogi személy, jogi személyiséggel nem rendelkező gazdálkodó szervezet tekintetében pedig az előző pontokban részletezett feltételek fennállnak; az a civil szervezet és vízitársulat, amely megfelel a következő feltételeknek: vezető tisztségviselői megismerhetők; a civil szervezet és a vízitársulat, valamint ezek vezető tisztségviselői nem átlátható szervezetben nem rendelkeznek 25 százalékos meghaladó részesedéssel; székhelye az Európai Unió tagállamában, az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes államban, a Gazdasági Együtműködési és Fejlesztési Szervezet tagállamában vagy olyan államban van, amellyel Magyarországnak a kettős adóztatás elkerüléséről szóló egyezménye van.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezek alapján megállapítható, hogy olyan törvényeket alkottunk, amelyek alapján az állam és a helyi önkormányzat nem alapíthat olyan gazdasági társaságot, az öröklés vagy törvényes rendelkezés alapján, valamint a követelés fejében szerzett részesedés kivételével nem szerezhet részesedést olyan gazdasági társaságban, amely vagy amelynek valamely tagja nem átlátható.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A köztelherviselés általánossá tétele okán szükségesnek láttuk azt is, hogy az államháztartásról szóló 2011. évi CXCV. törvény is tartalmazzon előírásokat az átláthatósággal kapcsolatban a költségvetési támogatások nyújtásával összefüggésben. Az Áht. az előirányzatok felhasználásának korlátairól szóló 29. alcímében a 41. § (6) bekezdésében rögzíti, hogy az államháztartás központi alrendszerében a kiadási előirányzatok terhére nem köthető olyan jogi személlyel, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezettel érvényesen visszterhes szerződés, illetve létrejött ilyen szerződés alapján nem teljesíthető kifizetés, amely szervezet nem minősül átlátható szervezetnek.

Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény alapján a képviselői megbízással kapcsolatos összeférhetlenségi szabályok közt is megalkottuk a gazdasági társaságban való társaságra vagy részvényesi pozíciókra vonatkozó tilalmat arra az esetre, ha a gazdasági társaság nem minősülne átláthatónak.

A központi államigazgatási szervekről, valamint a kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvényben a politikai vezetők tekintetében határoztuk meg az összeférhetlenségi szabályokat. Itt még vannak tartalékaink, ugyanis a gazdasági összeférhetlenség a vezető tisztségviselőre, illetve felügyelőbizottsági tagságra terjed ki, de nem terjed ki a tagsági részesedésre, illetve a részvényesi pozícióra.

A fenti összeférhetlenségi rendelkezéseken kívül továbbá megalkottuk a közszolgálati tisztségviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvényben a szakmai vezetők, kormánytisztviselőkre, köztisztviselőkre, illetve a közigazgatási szervnél foglalkoztatott munkavállalókra, valamint a bírák jogállásáról és javadalmazásáról szóló 2011. évi CLXII. törvényben, továbbá a legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról szóló 2011. évi CLXIV. törvényben is.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! Mindezekből is egyértelműen megállapítható, hogy az elmúlt hat évben a Fidesz-KDNP-többségű parlament minden korábbit meghaladóan számos összeférhetlenségi szabályt alkotott a demokrácia erősítése érdekében. Az összeférhetlenség célja ugyanis alapvetően a hatalmi ágak elválasztásának biztosítása, pártatlan, befolyásmentes feladatvégzés garantálása, illetve a gazdasági összeférhetlenségi szabályok esetében az átlátható és befolyásmentes tevékenység ellátásának biztosítása.

Az offshore társaságokban való részvényesi vagy tagi részesedés tilalmával kapcsolatban szükséges

kiemelni azt, hogy jelenleg nincs meghatározva a magyar jogrendszerben, hogy mi tekinthető offshore cégnek. (Dr. Schiffer András: *Meghatároztuk.*) Az ezzel kapcsolatos ellenzéki törvénymódosítási javaslatokban használt fogalom, kedves Schiffer képviselő úr, nem volt megfelelő (Dr. Schiffer András: *Miért?*), ugyanis olyan részei vannak a fogalom meghatározásnak, mint alacsony mérték, valós gazdasági tevékenység, amelyek tartalma nem azonosítható egyértelműen. Ugyanígy az egyes országok esetében felállított vélelem sem kellően megalapozott.

(16.30)

Sem nemzetközi, sem nemzeti szinten nincs olyan elfogadott kritériumrendszer, amely esetében meghatározható lenne, hogy mely jogrendszert kell adóparadicsomnak tekinteni. Mindezek alapján alkotmányos szabályozást abban az esetben lehetne kialakítani, ha az offshore cég kategóriát objektíven meg lehetne alkotni.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim! A Fidesz-KDNP nemzeti keresztény kormánya volt az első, amely kötelezővé tette, hogy a közbeszerzéseken induló cégeknek átláthatónak kell lenniük, és nyilatkozniuk kell végső tulajdonosokról. Korábban a balliberális pártok, a balliberális oldal a kisujját sem mozdította azért, hogy a közpénzekhez kizárólag csak átlátható vállalatok jussanak. Meggyőződésünk, hogy a jelenleg zajló vizsgálatok - mert tudjuk, hogy számtalan vizsgálat van - eredményesek lesznek, bár kétségtelen, hogy egyes esetekben a külföldi partnerszervezetek nem mindig hajlandóak az együttműködésre.

A fent említett problémák ellenére az illetékes magyar szervek feladataikat magas szinten látják el, vizsgálatok folynak, így felelősségre vonást kezdeményezni fognak mindazokkal szemben, akik nem tartották be hazánk törvényeit. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, Vejkey képviselő úr. Most megadom a szót Vona Gábor frakcióvezető úrnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

VONA GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Vejkey képviselőtársam egyháztörténeti és társadalomfilozófiai megalapozottsága után egy nagyon profán, földhözragadt fölszólalással készültem.

Van abban valami szimbolikus, hogy hat évvel a második Orbán-kormány megalakulása után itt össze kellett jöjjünk egy ilyen vitanapra, hiszen akkor a miniszterelnök úr szavai szerint hatalmas harcot kellett volna kezdenie ennek a kormánynak az offshore lovagokkal szemben, ami aztán persze nem történt meg. Az akkori választási ígéreték és a miniszterelnök úr fülkeforradalmi hevülete a társadalom többségében, persze akkor is különösen a Fidesz-KDNP szavazóiban azt az érzetet keltette, hogy

valami érdemi változás várható ebben a kérdésben, de mint ahogy sok minden másban, ebben is csalódnunk kellett, nem értek véget a visszaélések, a strómanok kora és az offshore praktikák kora sem ért véget.

2010. május 10-én, az Országgyűlés alakuló ülésén Orbán Viktor a következőképpen lelkesítette az ő híveit itt az Országgyűlésben: „Le fogjuk győzni az ingatlanpanamákat, a hatalommal való visszaélés technikáit, a felelősség alóli kibúvás kísérleteit. Le fogjuk győzni az offshore lovagok praktikáit és az értelmetlen állami kifizetéseket. Le fogjuk győzni a nemzet fővárosát tönkretévő korrupciót és pazarlást. Le fogjuk győzni a múltat, mert Magyarország egységesen úgy döntött, hogy le kell győzni.” Nagyon szép szavak. A lendület, ha volt egyáltalán akkor is lendület és igaz szándék ezek mögött a szavak mögött, nagyon hamar megtört. Itt már elhangzott ez az idézet, de valóban idekíváncsozok, maga Orbán Viktor mondta az egyik diplomáciai tárgyalása során, hogy ne azt nézzük, amit ő mond, hanem amit tesz; lényegében ez a hazugságnak egy nagyon polkorrekt megfogalmazása. Az történt, hogy ezek a szavak utána teljesen terméketlenek maradtak.

A gazdasági visszaélések felderítése, a felelősök elszámoltatása elmaradt, a súlyos száz- és ezermilliárd számra magánzsebekbe vándorolt adóforintok pedig nem kerültek vissza az államkasszába, ehelyett pedig a mindent átszövő, ipari méretű korrupciónak lehetünk a szemtanúi. A Fidesz, amely 2010 előtt tiszta kezeket ígért, ma mocskosabb kezekkel irányítja az országot, mint az elődei. A napvilágra került offshore ügyletek legnagyobb részének ugyanis kiindulópontja a korrupció, a törvénytelenül, a közvagyon kárára megszerzett pénzek elrejtésének ugyanis ez az önk számára egyik bevett módja. A korrupció és az offshore-ozás lényegében - bármilyen eufemisztikus is - úgy viszonyul egymáshoz, mint anya a gyermekéhez, egyik szüli a másikat, a korrupció szüli az offshore-ozást, ahol offshore-ozás van, ott korrupció van, és ahol korrupció van, ott előbb-utóbb offshore-ozás lesz.

Való igaz, hogy az Alaptörvény és a kapcsolódó állami vagyon védelmére hivatott jogszabályok megalkotásával 2012-ben önk látszólag kizárták az átláthatatlan szervezeteket a közpénzekből való részesülésből, de az az egész mondatban a lényegi szó és kifejezés, hogy „látszólag”, tehát sajnos itt ezen a kifejezésen van a hangsúly. A gyakorlatban ugyanis az történt, hogy a saját maguk által megalkotott rendelkezésektől függetlenül, azokra fittyet hányva nemhogy nem változtattak az állam és az offshore világ viszonyán, hanem még nagyobb teret engedtek az ilyen jellegű visszaéléseknek.

A Jobbik volt az, amely az offshore mutyik elleni harcnak is elsőként az élére állt, szakértői munkacsoportot állítottunk föl, és amire önk is talán bizonyára emlékeznek, 2013 legelején kérdéssorozatot intéztünk a kabinethez, így szólt egyébként a kérdés: milyen tulajdonosi struktúrájú szervezetek részesülnek az Európai Regionális Fejlesztési Alap és Ma-

gyarország költségvetése által közösen biztosított forrásokból? Kérdéseinkkel hosszú hónapokon keresztül bombáztuk a kormány politikusait, a kormány vezetőit, önk előtt tártuk azokat a Cipruson, a Marshall-szigeteken, Gibraltáron, a Seychelle-szigeteken, illetve egyéb egzotikus országokban jegyzett, ismeretlen tulajdonosokkal bíró szervezeteket, amelyek többszörös törvényi tilalom ellenére több tíz milliárd forint vissza nem térítendő EU-támogatáshoz jutottak.

Jóllehet, a kérdéseinkre igazából érdemi választ soha nem kaptunk, de azért azt mégis elértük, hogy egy idő után már a kormány számára is vállalhatatlan volt a helyzet fenntartása, és talán ennek volt betudható és köszönhető, hogy a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumtól, Németh Lászlóné egykori miniszter asszonytól valamennyi, uniós fejlesztési források felhasználásához kapcsolódó fejlesztéspolitikai feladatkör elvonásra került. A kormányból akkor távozni kényszerült Molnár Ágnes fejlesztéspolitikai államtitkár, illetve helyettes államtitkára, Nyikos Györgyi is, végül pedig magát a Nemzeti Fejlesztési Ügynökséget is megszüntették.

Mondanom sem kell egyébként, hogy a helyzet azóta sem rendeződött, egyrészt továbbra sem tudjuk, hogy valójában kik kaptak támogatást ezen offshore szervezeteken keresztül, és azt sem tudjuk, hogy ezek az összegek egyáltalán visszafizetésre kerültek-e. A gyakorlati eredmények hiányának ellenére azért azt ismerjük el, hogy a Miniszterelnökséget vezető miniszter 2014. április 1-jén - lehet, hogy valamiféle aznapi tréfa-ként, de mégiscsak - legalább közzétette a saját vizsgálatának eredményét, és ezzel is megerősítette a Jobbik állításainak igazát.

De hát innentől kezdve jött a történet még drámaibb és még döbbenetesebb része, ugyanis, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, a 260 cég között, amelyet a Miniszterelnökség átláthatatlan szervezatként nevesített, tucatjával találunk olyanokat, amelyek ma is dúskálnak az állami megrendelésekben: a legnagyobb állami szervek, mint az Országos Rendőr-főkapitányság, a Gyemszi, a Magyar Nemzeti Bank háttérintézménye, a Pénzügyi, Stabilitási és Felszámoló Nonprofit Kft., az Állami Egészségügyi Ellátó Központ, a Médiaszolgáltatás-támogató és Vagyonkezelő Alap, és most kapaszkodjunk itt össze mindahányan - nem vagyunk sokan -, a Közbeszerzési és Ellátási Főigazgatóság is (*Közbeszerzések a Jobbik és az MSZP soraiban: Ajaj! - Hú! - Hihetetlen!*), nemegyszer hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárásban, ami magyarán annyit jelent, hogy direkt az offshore szervezeteket kéri fel az ajánlattételre. Tehát hiába mindenféle vizsgálat, szégyenlista, amit önk állítanak össze, zavartalanul folyik tovább a korrupció, a visszaélések, az offshore üzelmek.

Nyilvánvaló - és ezt is azért ki kell mondani -, hogy mindez nem történhet másképp, csak a kabinetnek és ezen belül is magának a miniszterelnöknek a jóváhagyásával. Mi sem bizonyítja ezt jobban, mint

a HM EI Zrt. igazgatósági elnökének, dr. Maróth Gáspárnak az ügye. A több mint négyezer főt számláló állami cég igazgatósági elnöke olyan offshore kapcsolatokkal bír, amelyet sem maga, sem az illetékes szakminiszter nem cáfol, sőt a miniszter úr egyenesen meg is erősítette ezeket a szavakat 2016 derekán. Hat évvel az offshore lovagok elleni hadüzenet után a következő feleletet adta nekünk írásban, amikor kiderült, hogy a legnagyobb háttérintézmény igazgatósági elnöke offshore-ozik; idézem: „A Honvédelmi Minisztériumnak nem áll olyan információ a rendelkezésére, amelyből megállapítható, hogy dr. Maróth Gáspár üzleti kapcsolatai a beosztása betöltésével összeférhetetlen lenne vagy biztonsági kockázatot jelentene.” Tehát a hivatalos álláspont szerint, ha ma a milliárdos volumenű közpénzekkel gazdálkodó állami szervezetek vezető tisztviselői egyúttal offshore bizniszekben is érdekelték, érintettek, akkor az egyáltalán nem jelent biztonsági kockázatot, összeférhetetlenséget meg végképp nem.

Minden jel arra mutat, hogy a XX. század pártjai az offshore kísértésének egyszerűen képtelenek ellenállni. Gyurcsány Ferenc, Bajnai Gordon, Veres János, Puch László nevei után hasonlóan jól csengő nevek jönnek: Seszták Miklós, Andy Vajna, Horváth Zsolt és Kerényi János. Kerényi János, aki tudomásom szerint nemcsak hogy még mindig országgyűlési képviselő, de a Fidesz politikai párt közép-magyarországi regionális igazgatója is, ő az, akiről nemrégiben kiderült, hogy szinte az egész család offshore szervezetekben érdekelt. Miközben a miniszterelnök úr - ahogy már többször utaltam rá - harcosan küzd az offshore lovagok ellen, úgy tűnik, hogy a legszűkebb környezetében, a legfőbb tanácsadói körében ezt elnézi.

2013. március 28-án a miniszterelnök úr mondta az alábbiakat, tőle fogok ismét idézni: „A magyarok, tisztelt Ház, elszántak abban is, hogy a trükközést kiszorítsuk a közpénzek felhasználásából. Szinte egyhangú elvárás az, hogy ne lehessen a magyar adófizetők pénzét például offshore cégeken keresztül eltüntetni, ahogy ez az előző korszakban napi gyakorlattá vált.” Most itt Kerényi Jánossal kapcsolatban, úgy tűnik, hogy ez a szinte egyhangú társadalmi elvárás a miniszterelnök urat azért nem kötelezi, folytatja a korábbi vagy az előző kormányok napi gyakorlatát, ahogy ő fogalmaz.

A legfőbb egyébként ebben a jelenségben az, tisztelt képviselőtársaim, hogy önök ezt még ráadásul meg is ideologizálják, azt mondják, hogy itt valójában a nemzeti tőkésosztály megerősítése zajlik, ami a nemzet érdeke.

(16.40)

„Amit mi korrupciónak hívunk, az valójában a Fidesz lényege.” - mondta ezt az önök egyik fő ideológusa. Tehát valójában nekünk még örülnünk is kellene ennek, mi nem vesszük észre azt a történelmi

folyamatot, azt a társadalmi igazságtételt, amit önök itt korrupciós offshore-ozás kapcsán megengednek és végigvisznek. Tehát nem pusztán arról van szó, hogy átláthatatlan offshore szervezeteken keresztül ügyes és tehetséges üzletemberek a megkeresett pénzt kimenekítik és elkerülik az adófizetési kötelezettséget, hanem sajnós arról is szó van, hogy kifejezetten a magyar emberek által befizetett adóforintokat szivattyúzzák ki offshore-ozáson keresztül. Ennek a jelenlegi kormányzatnak azért van szüksége erre a gyakorlatra, hogy a jogosulatlanul megszerzett támogatásokat, a többszörösen túlárazott állami megrendelések tisztességtelen hasznát elrejtse az ország szeme elől.

Azt gondolom, hogy a fenti példák is igazolják, hogy jogos társadalmi elvárás lenne, hogyha önök is követnék a Jobbik példáját az offshore-ozás ügyével kapcsolatban. *(Közbeszólások a kormánypárti padsorokból. - Hollik István: Azt nem szeretnénk követni!)* Ugyanis mi voltunk az a párt - és akkor most érdemes figyelni, mert látom, hogy megmozgattuk, Boldog képviselő úr is egyre élénkebb, és engem ez nagy örömmel tölt el, de majd mindjárt adok még lehetőséget, hogy további élénkületet lássunk -, amikor a családtagjaink vagyonynyilatkozatának nyilvánosságra hozatalával kapcsolatban a Jobbik képviselői a velünk egy háztartásban élő családtagok vagyonynyilatkozatát nyilvánosságra hozták, akkor például felajánlottuk önöknek is, hogy ezt önök is megtehetnék. Várjuk azóta is, de önök ezt nem merték megtenni. *(Boldog István: Az enyém nyilvános!)* Aztán, amikor a brókerbotrány kirobbant, akkor szintén a Jobbik képviselőcsoportja nyilatkozott büntetőjogi felelősségének a tudatában arról, hogy nem menekítettünk ki pénzt a brókercégekből. Szerettük volna, hogyha önök kis, akár Bánki Erik, akár Boldog István, akár a többi képviselőtársunk is megteszi, hogy önök sem menekítettek ki pénzt a brókercégekből azoknak a bedőlése előtt, hiszen ez bűncselekmény.

Önök erről sem nyilatkoztak. És most, amikor az offshore botrány az egész világot lázban tartja, mi nyilatkoztunk arról, hogy nem vagyunk érintettek semmilyen offshore ügyletben, és nemcsak hogy mi, hanem a családtagjaink sem. Önök erről sem hajlandók nyilatkozni. Önnek is egyébként, képviselőtársam, van erre lehetősége, úgyhogy várjuk azt a papírt, amit alá mernek írni. Ugyanis gondolkodjunk józan paraszti ésszel: azzal, hogy önök egy papírost nem mernek aláírni arról, hogy sem én, sem a családtagjaim nem érintettek az offshore cégekben, azzal önök szerint mit bizonyítanak a magyar állampolgároknak? Egy papírost nem mernek aláírni, hogy sem én, sem a családtagjaim. Ezzel, elmondom önöknek, azt bizonyítják, hogy önök között igenis vannak olyanok, akik érintettek, ennyire egyszerű, önök ezt bizonyítják. Önöknek a mindenkori közérdeket kellene képviselniük, de nem ezt teszik, offshore cégek és strómanok mögé bújva sütögetik a pecsenyéjüket a nemzet kárára.

A visszaélések elharapózása egyébként a magyar gazdaságra is elképesztő mértékű károkat ró, ami nyilvánvalóan a magyar gazdaság adataiban is meg fog mutatkozni. De ennél a hatásánál is jóval veszélyesebb az, hogy ez a mentalitás, amit önök mutatnak és ez a fajta megengedő, sokszor arrogáns stílus, amivel leplezik a saját piszkos ügyeiket, ez szépen lassan leszívárog a társadalom különféle szöveteibe. Ennek a káros hatásait még igazából fel sem tudjuk mérni. Arról nem is beszélve, hogy az a fajta korrupció, az a fajta politikai hozzáállás, amit önök mutatnak, mennyire kontraszelektálttá teszi a magyar vállalkozói társadalmat, mert azt üzeni a magyar vállalkozóknak, hogy nem lehet csak úgy labdába rúgni, hogyha valaki belép az önök piszkos hálózatába. Ezek az ügyek pedig nemzetközi szinten is komoly figyelmet keltenek most már, és lassan önöknek is rá kellene ébredniük arra, hogy nem lehet egy országot és nem lehet egy nemzetet folyamatosan ilyen ügyek mellett az orránál fogva vezetni.

Higgyék el, most önök azt hiszik, hogy bármit megengedhetnek maguknak, de előbb-utóbb el fog jönni az igazság pillanata. Önök most ezekkel az ügyekkel a saját sírjukat ássák, és 2018-ban, amennyiben végre átlépünk ebből a hosszú XX. századból a XXI. századba, és a Jobbik leváltja a jelenlegi kormányt (*Dr. Völner Pál: Négy éve is ezt mondtad.*), akkor a XXI. századi kormánynak az első és legfontosabb feladata az kell hogy legyen, hogy az önök piszkos ügyeit, a strómanjait, a korrupcióját, az offshore ügyeit és minden egyes korrupciós ügyét felszámolja, elszámolja, és véget vessünk annak a XX. századnak, amiben önök még mindig szeretnek lubickolni.

De ne lubickoljanak benne, mert el szeretném önöknek árulni, hogy ez egy mocsár. Úgyhogy jó lenne, ha ebből a mocsárból Magyarországot is kimentenék. Önöket nem biztos hogy ki fogjuk menteni ebből a mocsárból. De egy dolgot mindenképpen szögezzünk le: amikor önök bennünket vagy bárkit offshore-ozással vádolnak, akkor bagoly beszél verébnek, hogy nagyfejű.

Köszönöm szépen a figyelmet. (*Közbeszólások a Jobbik soraiból: Úgy van! - Taps a Jobbik padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Schiffer András frakcióvezető úrnak, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának. (*Sallai R. Benedek: Adjad nekik!*)

DR. SCHIFFER ANDRÁS, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Akkor, amikor a Lehet Más a Politika frakciója kezdeményezte ezt a vitanapot, nekünk nem az volt a fejünkben, hogy ez a vitanap arról szól, hogy a XX. század levitézlett magyarországi pártjai egymás szennyeseivel próbálják a saját szennyesüket tisztára mosni. Azért kezdeményeztük ezt a vitanapot, mert globálisan is és nemzeti szinten is, ha va-

lami stratégiai kérdés, sorskérdés, akkor az, hogy az adóparadicsomokat miként tudjuk felszámolni.

Nemrégiben Thomas Piketty bemutatta, hogy a ma létező globális kapitalizmusban csak az tud meggazdagodni, aki örököl. John Rawls amerikai filozófus szerint, ha nincs jelentős állami újraelosztás, azok, akik nem születnek gazdag családba, esélyük sincs a kapitalizmusra. Éppen ezért kulcskérdés az emberek boldogulása, és elsősorban a szegény emberek és a szegény országok állampolgárainak boldogulása szempontjából, hogy az adóparadicsomokat föl tudjuk-e számolni. És teljesen világosan látnunk kell azt is, hogy a különböző globális nagyvállalatok, valamint az egyes országok rabló döntéshozóinak adócsalásai, az ipari méretű adóelkerülés nem tesz mást, mint megkárosítja az egyes nemzeteket, ma az offshore-ozás a társadalom és a környezet globális kizsákmányolásának egyik legfőbb eszköze. Ezért kell beszélünk erről a jelenségről és nem azért, hogy azok, akik bűnösök az elmúlt huszonöt év minden szennyeseiben, itt egymás bűneivel próbálják saját magukat tisztára mosni.

El kell azt is mondani, hogy azért állunk szemben egy súlyos jelenséggel, mert az eltitkolt jövedelmek mindenütt a világon drámai mértékben csökkentik az egyes országok adóalapját. Nem igaz az, hogy az offshore egyszerűen adóverseny lenne, tisztelt Országgyűlés. Ezért is fals az a kormányzati reakció, amit offshore ügyben néhány napja hallhattunk. A nyugati jóléti államok például csak 30-35 százalékos körüli társaságiadó-szintekkel fenntarthatók. Csak ez garantálja azt, hogy az emberek szerte Európában minőségi oktatásban minőségi tudáshoz, minőségi egészségügyhöz férhessenek hozzá. Nincs az az állam Európában, amelyik versenyezni tudna az offshore joghatóságok 1 százalékos adókulcsaival. Ez nem egészséges adóverseny, hanem egész egyszerűen a jóléti rendszerek finanszírozásának az aláásása.

Világossá kell tennünk azt is, hogy akkor, amikor az egyes kormányok szerte Európában megszorításokat hirdetnek, nagyon sokszor azok a politikusok maguk is bűnösök abban, hogy olyan helyzet alakul ki, hogy egyáltalán fölmerüljenek a megszorítások, akik megszorításokról papolnak. Hogy egy konkrét példát mondjak: pár évvel ezelőtt a görög konzervatív kormány - tehát a Fidesz testvérpártja által vezetett kormány - fő tárgyalója, miközben alkudozott a németekkel, hogy hogyan sarcolják meg a görög embereket, kiderült, hogy offshore helyen rejtegeti a saját vagyontárait. És teljesen nyilvánvaló, hogyha ezek a pénzek, amiket akár Görögországról, akár Magyarországról vezető politikusok és a velük együttgyúlt különböző gazdasági megfőttök kiszivatgyúztak adóparadicsomokba, ma ott lennének az államkasszában akár Görögországban, akár Magyarországon, nem lenne szükség megszorításokra.

Az offshore-ozásnak ma négy tragikus hatása van globálisan is és az egyes országokra nézvést is. Először is, a piac hatékonyságára hivatkozva ugyan, de elvonja a finanszírozást azoktól a jóléti rendsze-

rektól, amelyek a hetvenes években kialakultak. Tehát a neoliberális ideológia „joggal” mondhatja azt, hogy ezek a jóléti rendszerek túl drágák. Az offshore helyek, az offshore rendszer gyakorlatilag fenntarthatatlanná teszik a különböző jóléti intézkedéseket.

Másodszor: a könnyen befolyásolható, korrupt adóparadicsomok létezése zsaroló potenciált jelent, így lehet könnyedén kikényszeríteni például a különböző európai államoktól is azt, hogy legyen adócsökkentés, legyen dereguláció, ami nem jelent egyebet, mint a jóléti rendszer, az oktatás, egészségügy kivéreztetését és egyébként is az embereket, a közösséget védő szabályoknak a leépítését.

(16.50)

Harmadrészt pedig azzal is szembe kell néznünk, hogy a fejlesztési pénzek többszöröse megy el valójában adóparadicsomokba. Tehát akkor, amikor egyetlen dollár fejlesztési támogatást adnak egy szerencsétlen sorsú afrikai államnak, utána tíz dollár megy el adóparadicsomokba. Tehát akkor, amikor hetykén leverik a témát az asztalról, mondván, hogy ez nem alapvetően a magyar kormánynak és nem alapvetően Magyarországnak a problémája, gondoljanak arra, hogy addig, amíg a fejlesztési támogatások nem érik el a kívánt hatást, hanem tolvaj politikusokat, tolvaj diktátorokat gazdagítanak, nem kell csodálkozni azon, hogy a migrációs válságok újra és újra fognak termelődni.

Végül és egyáltalán nem utolsósorban, az offshore-ozás aláassa a demokráciát. Hiszen kik azok, akik adóparadicsomokba utalják ki a jövedelmüket? Egrészt azok a politikai döntéshozók, gazdasági döntéshozók, akik korrupt magatartásukért elfogadták a csúszópénzt, illetve azok, akik egész egyszerűen nem akarnak adózni.

Tisztelt Országgyűlés! A számok globálisan is egészen mellbevágóak. Egy kutatás szerint 21 billió dollárnyi be nem jelentett vagyonnal rendelkeznek a világ leggazdagabbjai offshore paradicsomokban 2010-ben. Ez nagyjából egyenlő az Amerikai Egyesült Államok és Japán teljes éves kibocsátásával. Az Oxfam januárban nyilvánosságra hozott jelentése szerint a világ 62 leggazdagabb emberének vagyona megegyezik a Föld szegényebbik felének, azaz több mint 3,5 milliárd embernek a vagyonával.

Nem mehetünk el egyáltalán szó nélkül amellet, hogy a nyolcvanas évek óta Magyarországról adóparadicsomokba 242 milliárd dollárt áramoltatott ki a politikai-gazdasági elit, tehát a magyar államadósság két és félszeresét. Ez azt jelenti, hogy a különböző megszorító csomagokra, Bokros Lajostól Orbán Viktorig, nem lett volna szükség, ha ezek a pénzek itt vannak Magyarországon.

Nem lett volna szükség az elmúlt 25 évben megszorításokra, ha nem szivattyúzzák ki az itt megtermelt jövedelmet a magyar nemzetgazdaságból különböző adóparadicsomokba.

Tisztelt Országgyűlés! Világosan kell látnunk azt is, hogy a nemzetközi kutatások, a Tax Justice Network kutatása szerint Magyarország benne van az offshore-ozás által legkedvezőtlenebbül érintett húsz ország között ezzel a 242 milliárd dolláros veszteséggel, és ezzel megelőzünk olyan országokat, mint Lengyelország, Ukrajna vagy Kazahsztán.

Akkor, amikor a hazai viszonyokról beszélünk, persze, lehet és kell is dobálózunk nevekkal, hiszen pontosan emlékszünk az elmúlt évtizedekből arra, hogy akár a Simicska-Puch-tengelyhez, Veres Jánoshoz, Boldvai Lászlóhoz vagy éppen Bajnai Gordonhoz milyen adókímélő technikák tapadtak. Emlékszünk arra, amikor Orbán Viktor még kijelentette Simor jegybankelnöksége idején, hogy a Magyar Nemzeti Bank nem lehet offshore lovagok szálláshelye. Eltelt pár év, és azt látjuk, hogy a Magyar Nemzeti Bank offshore lovagok szálláshelye. *(Németh Szilárd István: Ez nem igaz!)* De igaz, Németh képviselőtársam, hiszen a Panama-iratok között többek között kik bukkantak fel? Vona képviselőtársam felemlítette Kerényi regionális pártigazgató urat, de emlegethetjük a Matolcsy-rokonság egyik szereplőjét, a Matolcsy-Szemerey-klán egyik tagját, aki haszonélvezője egyébként annak a birodalomnak, ami a jegybank körül kialakult.

Elmondhatjuk azt is, hogy természetesen önök joggal hivatkoznak arra, hogy az új Alaptörvény a nem átlátható struktúrájú szervezeteket az államháztartási törvénnyel együtt az állami támogatásokból kizárta, mint ahogy a Bajnai-kormány különböző utódpartjai is joggal hivatkoznak arra, hogy még a Bajnai-kormány hozott egy szabály, amely szerint a külföldre utalt szolgáltatási díj, kamat vagy jogdíj után a hazai kiutalónak 30 százalékos úgynevezett forrásadót kell fizetnie. Az a kérdésem, Vejkey képviselőtársam, hogy ha ennyire büszké a teljesítményükre, miért törölték el ezt a szabályt, amit történetesen még a Bajnai-kormány hozott, hogy aki külföldre utal pénzt, annak 30 százalékos úgynevezett forrásadót kell fizetnie. Miért könnyítették meg, Vejkey képviselőtársam, az offshore lovagok dolgát?

De mehetünk tovább. Hogy van az, hogy a letelepedésikötvény-biznisz körül kizárólag offshore cégek vannak? Milyen nemzeti tőkésosztályról beszélnek önök akkor, amikor különböző kajmánszigeteki meg Marshall-szigeteki befektetőket gazdagítanak?

Tisztelt Országgyűlés! Mi ezt a vitánapot azért hívtuk össze, hogy arról beszéljünk, hogy egyszer s mindenkorra hogyan lehet ezt a pénzszivattyút Magyarországon elzárni. Az LMP három alkalommal tett le törvényjavaslatot a Ház asztalára, a Fidesz-KDNP mindhárom alkalommal azt mondta, hogy nem is kíván tárgyalni azokról az eszközökről, amelyekkel egyébként az offshore szivattyú elzárható lenne. Világossá szeretném tenni, az, amit önök az Alaptörvényben megtettek, látszatintézkedésre is kevés. Mert mi a saját törvényjavaslatunkban világosan definiáltuk, hogy mit értünk offshore alatt. Offs-

hore alatt értjük az úgynevezett jogi offshore-t, tehát amikor nem átlátható a tulajdonosi struktúra, és értjük az úgynevezett gazdasági offshore-t, amikor Andorrától Vanuatuig bejegyzett cégek próbálnak garázdálkodni Magyarországon. Ezek között ott van az Andy G. Vajna, a legbátrabb magyar által kedvelt Curaçao, ott van az Együtt nevű párt által kedvelt Panama, és még sok egyéb ország is.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az lenne a tiszteletteljes kérésünk, hogy a Fidesz-KDNP legyen partner abban, hogy Magyarországon úgy, ahogy az LMP a Ptk. kodifikációjánál már követelte, ne lehessen bejegyezni ilyen offshore háttérű cégeket. Legyenek partnerek abban, hogy állami, önkormányzati szervek, állami, önkormányzati cégek, még a Magyar Nemzeti Bank se köthessen ügyletet offshore háttérű cégekkel. Vejkey képviselőtársam miért fedezi azt, hogy a Magyar Nemzeti Bank Saint Vincent-szigeteki cégnek utalja ki a sokmillió vételárat? Miért fedezi az offshore lovagokat? Miért fedezi azokat a cégeket, akik a letelepedésikötvény-bizniszből húznak hasznot, és azt utána, megkárosítva a magyar adófizetőket, megkárosítva a magyar egészségügyet, oktatást, kiszivattyúzzák adóparadicsomokba?

Mi követeltük azt is, hogy a fejlesztési források környékéről seprűzzék ki az offshore lovagokat, és természetesen követeltük azt is, hogy koncessziós jogokat se kaphasson olyan személy, akinek offshore érdekeltisége van. Tehát amennyiben az LMP javaslatait elfogadta volna a parlament, Andy Vajna, a kétkarú rabló valóban kaszinókoncesszióval ma nem rendelkezne Magyarországon. Sőt továbbmegyek, állami megbízatással sem, hiszen a történet akkor kerek egész, ha kimondjuk azt, hogy állami megbízatást nem viselhet olyan személy, akinek offshore érdekeltisége van.

Ma azt látjuk, hogy önök, hasonlóan az elődeikhez, fedezi az offshore lovagokat. Ez nem pusztán korrupció kérdése, az offshore-ozás aláássa a jóléti intézkedéseket, aláássa a jóléti rendszert. Ezek a pénzek, amik offshore-ba mentek ki az elmúlt 25 évben, ma hiányoznak iskolákból, hiányoznak kórházakból. Én arra szeretnék világos, egyenes választ öntől is, Vejkey képviselő úr, és Tállai államtitkár úrtól is, hogy miért akadályozzák azt, hogy az offshore lovagokat kiseprűzzük az országból, miért akadályozzák azt, hogy semmissé tegyünk minden olyan jogügyletet, amit állammal, önkormányzattal, állami, önkormányzati szervekkel offshore háttérű cégek kötnek. Adjanak világos választ arra, hogy a Fidesz-KDNP-nek milyen érdeke fűződik ahhoz, hogy offshore háttérű cégek itt garázdálkodjanak, és kiszívják az életerőt a magyar nemzetgazdaságból.

Tisztelt Országgyűlés! Akkor, amikor az offshore elleni fellépésről kezdeményeztünk vitanapot, ter-

mészetesen arról is szeretnénk szólni, hogy Magyarországnak egyébként, mint az Unió tagállamának, milyen teendői lennének európai uniós szinten. 2009-ben, amikor Orbán Viktor még azzal volt elfoglalva, hogy Simor András és Bajnai Gordont felváltva éjjel-nappal offshore lovagozta, tett egy olyan nyilatkozatot, hogy ő megállapodott Angela Merckel-lel, mint a CDU elnökével - akkor még virágoztak a pártkapcsolatok a CDU és a Fidesz között -, hogy a CDU és a Fidesz együttesen fog fellépni az adóparadicsomok felszámolása érdekében. Érdekelne Németh Szilárd alelnök úr beszámolója, hogy mit tett a Fidesz az Európai Néppárt szintjén annak érdekében, hogy az adóparadicsomokat az egész Európai Unióban felszámoljuk. Köszönöm szépen. *(Taps az LMP soraiban.)*

(17.00)

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselő nem jelentkezett felszólalásra, kétperces felszólalások következnek. Megadom a szót Vejkey Imre képviselő úrnak. Parancsoljon!

DR. VEJKEY IMRE (KDNP): Tisztelt elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Nekem úgy tűnik, hogy Schiffer András összehívta a mai vitanapot, de valójában sem neki, sem az LMP-nek nincs mondanivalója offshore ügyben. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Jelzésre:)* Schiffer András frakcióvezető úr kettő percre. *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Szilágyi György: Erre varrjal gombot! - Derültség. - Az elnök csenget.)*

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Ez a mély értelmű intellektuális megszólalás azért Vejkey képviselő úrtól is megdöbentő volt! Az a helyzet, képviselőtársam, hogy itt van ez a törvényjavaslat, amelyet háromszor nyújtottunk be a Ház elé, háromszor söpörték le az asztalról.

Lassan mondom, hogy ön is megértse: azért vagyunk itt, hogy megbeszéljük azt, hogy egyébként a Magyar Országgyűlés mit tehet az offshore lovagok kiseprűzése érdekében, és megbeszéljük azt, hogy a magyar kormány uniós szinten mit tegyen a jelenség ellen. Egy olyan jelenségről van szó, ami - ahogyan kiderült a panamai iratokból - egyébként a nemzetközi politika főszereplőit is érinti.

Vejkey képviselőtársam, nem holmi kommunikációs Habony-művekbeli trükkéről van szó! Az történt, hogy a Panama-iratokból világos és egyértelmű, hogy a kínai és az orosz vezetés kőkeményen érintett a történetben, Hillary Clinton amerikai elnökjelölt környezete érintett, a magyar belpolitikában is aktív

Soros György érintett a történetben, David Cameron környezetéig elnyúlik ez a történet. Tehát nem kevesebről van szó, képviselőtársam, mint hogy korrupciós pénzeket, offshore csatornákon keresztül felszámolható-e a demokrácia a földkerekségen. Arról van szó, hogy a leggazdagabb emberek, azok, akik egyszer már a politikai hatalmat megragadták, kivonhatják-e magukat az adózás alól, megengedjük-e azt, hogy különböző globális nagyvállalatok aláássák az egészségügyet, az oktatást, a környezetvédelmet szerte a földkerekségen.

Arra kérném tisztelt képviselőtársamat, hogy az ügy súlyának megfelelő komolysággal próbáljon meg erről beszélni, illetve ha nincsen mondanivalója, akkor esetleg megteheti azt is, hogy csöndben maradjon. Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaim! Arra szeretném föl hívni a figyelmüket, hogy nem fogom eltérni a személyeskedést. Úgy szóljanak hozzá bármilyen témához, hogy abban a pillanatban, amikor egy személyes olyan élcs jön, amelyet én úgy ítélek meg, hogy nem megfelelő, meg fogom vonni a szót.

Kétperces felszólalásra Szilágyi György képviselő úr következik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Vejkey Képviselő Úr! Akkor én is elmondom önnek, hogy miért vagyunk itt. Azért vagyunk itt, mert önök szavakban nagyon harcolnak és nagyon nagy offshore-ellenes kampányt folytatnak folyamatosan, amikor tettekben kellene bizonyítani, akkor pedig nem csinálnak semmit. Így volt ez akkor, amikor nem írták alá az offshore nyilatkozatokat, így volt ez akkor, egy héttel ezelőtt az Igazságügyi bizottság ülésén, amikor önök nem szavazták meg azt, hogy összeférhetetlen legyen az az országgyűlési képviselő, aki offshore céggel rendelkezik, az veszítse el a mandátumát. Nem merték megszavazni, mert tele vannak ilyen offshore cégekkel, és egy csomó képviselőjük elveszítette volna a mandátumát.

Mi nem félünk ettől. Nyugodtan hozzuk meg ezt a törvényt, hozzuk be a Ház elé, hogy akinek offshore cége van, az ne lehessen országgyűlési képviselő. Egyszerűen egyébként felháborító is, hogy egy országgyűlési képviselő, akinek azért kellene dolgozni, hogy a nemzet vagyonáért dolgozzon, hogy az ország jólétéért dolgozzon, az a saját zsebébe tömi *(Hollik István: Benne van a vagyony nyilatkozatban. - Dr. Schiffer András: Kerényi Jánosnak is? - Zaj, közbeszólások az ellenzék soraiból.)*, és offshore cégeken keresztül próbálja meg eltüntetni a vagyont; az nem is alkalmas arra, hogy országgyűlési képviselő legyen. Ezért vagyunk itt, hogy ezeket a dolgokat megbeszéljük.

Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiban. - Zaj, közbeszólások. - Szilágyi György közbeszól. - Az elnök csenget.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Képviselőtársam! Megengedi, hogy önre is vonatkozzon mindaz, amit mondtam? Ne kelljen még egyszer figyelmeztetnem, jó?

Gógös Zoltán képviselő úr következik, az MSZP-ből.

GÓGÖS ZOLTÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr, a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Én is azt gondolom, hogy elég súlyos a helyzet, és elég mély morális válságban van az egész világon a politika, ezért kell valóban ezt a napot komolyan vennünk, és lehetne egy példát mutatni akár Európának is, hogy egyezünk már meg abban, hogy ne legyen már országgyűlési képviselő, akinek mondjuk, ilyen háttérű cége van. Megmondom őszintén, én ebben semmi problémát nem látnék, ugyanis azért mégiscsak elképesztő, hogy akik a jogalkotásért felelnek, és mondjuk, felelnek adózásért és egyéb törvénykezési eljárásokért, azok próbálják a saját maguk által hozott szabályokat úgy kijátszani, hogy nem egészen tiszta vagy nem tiszta pénzeiket eltüntetik. Erre énszerintem a teljes magyar politikának óriási szüksége lenne, és én azt gondolom, hogy ez egy jó kezdeményezés.

Az most mindegy, hogy mi történt a múltban, meg ki mit csinált, most nem ezzel kellene foglalkozni, hanem azzal, hogy ha van egy épkezláb javaslat, akkor álljunk be mögé, és mutassuk be, hogy szó nincs arról, hogy nekünk az lenne az érdekünk, hogy bármit is eltitkoljunk. Egészen addig, míg ezt nem tesszük meg, addig a teljes magyar parlament komolytalan lesz ebben az ügyben. Ezt függetlenül attól is meg kellene tennünk, hogy előjöttek ezek az iratok, amiben, igazán van Schiffer Andrásnak, a világ szinte teljes politikai elitje valamilyen szinten érintve van, és ez egy nagyon-nagyon szomorú történet. Ugyanis akinek tényleg csak az a jövedelme van, amit bevall itt minden évben a maga kis vagyony nyilatkozatában, annak nincs semmi félnivalója attól, hogy mondjuk, ilyen törvényeket megszavazzon vagy ilyen szabálynak alávesse magát, sőt, nekem a magam részéről azzal sincs semmi problémám, hogy a családtagoknak a teljes körű átvilágítását tegyük meg. Én önmagában a vagyony nyilatkozatot nem tartom komolytalan, mert azért nem csak közös háztartásban levő dolgokkal lehet itt játszani, ezt is tudhatjuk. Hozzuk már be azt, hogy minden egyes ciklusváltáskor teljes vagyonosodási vizsgálat! Erre is voltak szabályok. Aki ennek nem meri magát alávetni, az ne akarjon országgyűlési képviselő meg törvényalkotó lenni.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ugyancsak kétperces felszólalásra Petneházy Attila kért szót, a Fidesz-képviselőcsoportból. Parancsoljon, képviselő úr!

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Sajnos valóban elharapózott, és

sokan vannak itt a teremben is, akik tehetnek arról, hogy a magyar emberek szemében, amikor elhangzik az, hogy offshore, ez a szó, akkor összerándul a gyomruk pavlovi reflexként, és ezért is veszélyes az, hogy mindenféle ilyen módon közelítenek meg. Mert miért is támadnak bennünket, azokat, akik bizony az elmúlt 25 évben a polgári kormány volt az egyetlen, aki tett valamilyen lépést? *(Közbeszólások a Jobbik soraiból. - Gógös Zoltán: Minden összeférhetetlenségi szabályt megszüntetett. - Az elnök csenget.)*

Pontosan, a közbeszerzésen induló cégeknek teljesen átláthatóknak kell lenniük, ezzel segítettek. A kormány volt az első, amely kizárta a hazai offshore cégeket a hazai közbeszerzésből. *(Dr. Schiffer András: Nem zárta ki! - Szilágyi György: Ez hazugság!)* Az egyetlen volt.

ELNÖK: Szilágyi képviselő úr, majd ha nyom egy kétperceset, szívesen adok szót, így csak figyelmeztetni tudom.

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Ez körülbelül több mint 44 ezer céget jelent már ez ideig, akinek nyilatkoznia kellett ez alapján. Azt meg külön kikérem, és itt jó, hogy egymásra nézünk, hogy egyesével mindenkit jellemtelenné minősítsenek, mindenkit hazugnak minősítsenek.

Engem például senki ne minősítsen, mikor én magam vagyonevellést írtam alá és vagyonevellést tettem közzé, senki ne mondja azt, hogy én hazug vagyok. De ezt a többiek nevében is mondom, egyetértve azzal, hogy a világon ez mekkora probléma, hogy mit művelnek emberek.

Csak pestiesen mondva: hogy jövök én ehhez, hogy tetszenek az én szemembe sértő megjegyzéseket tenni? *(Szilágyi György: Horváth Zsoltot kérdezd meg!)* Én mindannyiunk nevében kikérem magamnak, itt a teremben ülők nevében kikérem magamnak.

Köszönöm szépen a szót. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Schiffer András előterjesztőként kért szót, parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Rendes?

ELNÖK: Előterjesztő bármikor korlátlan időben szólhat.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Vitanap van, nem vagyok előterjesztő.

ELNÖK: Bocsánat! Még nem néztem meg azt a részét. Akkor majd ez egy rendes felszólalás lesz?

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Igen.

ELNÖK: Akkor Szabó László a kormány nevében kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Nagyon röviden szeretném azt mondani, ahhoz, hogy valóban az offshore-ozást rossz értelemben véve, mert az objektív kritériumokat még mindig nem ismerjük, de hogy a rossz értelemben vett offshore-ozást megszüntessük, ahhoz szervezeti átalakítások kellenek, a gazdaságot kell úgy megszervezni, hogy maguktól kihaljanak ezek a kezdemények. És hogy lehet az offshore-ozást megszüntetni? Úgy, hogy alacsonyabbak lesznek az adók. Minél alacsonyabbak az adók, annál kevésbé lesz attraktív az offshore-ozás.

(17.10)

Nézzük meg, hogy mi történt az elmúlt öt évben, most már lassan hat évben a jelenlegi kormány gazdaságpolitikájának eredményeképpen. Teljesen egyértelműen az adóelkerülés csökken, ha már minimális adót kell befizetni. Az, hogy egy egykulcsos, 15 százalékos személyi jövedelemadó lett bevezetve Magyarországon, az már közel áll azokhoz a kritériumokhoz, amelyek alapján akár egy offshore országot megneveznek. Általában 10 százalék alatti adózásnál már offshore-nak hívnak egy adott országot. *(Gógös Zoltán: Ez sem igaz!)*

Az, hogy állami támogatást már csak olyan tisztázott háttérű cégek kaphatnak, akik egyértelműen bizonyítani tudják, hogy nincs offshore kapcsolatuk, az hogy Magyarország képes volt ilyen változásokat létrehozni, egyértelműen annak a gazdaságpolitikának köszönhető, amely kihozta a gazdasági világváltságból Magyarországot. Ne felejtjük el, hogy 2008-9-10-ben Magyarország rosszabb gazdasági helyzetben volt, mint Görögország. Nézzük meg, hogy mi történt ez alatt az idő alatt! *(Gógös Zoltán: Semmi!)* 2013-ban egyértelműen egy gazdasági fordulat lépett be, és azóta '14-ben és '15-ben is az Európai Unió átlagos növekedésének kétszeresét, az euró-zóna átlagos növekedésének háromszorosát érte el Magyarország.

A foglalkoztatottak száma is 23 éves rekordot döntött. 2010-ben 3,7 millióan dolgoztak, most már több mint 4,2 millióan dolgoznak. A cél az ötmillió foglalkoztatás. A munkanélküliségi ráta több mint 11 százalékról 6 százalék alá csökkent. Sorolhatnám mindezt. Gyakorlatilag az, hogy az online pénztárgépeket bevezette a kormány, az hogy az EKÁER-t bevezette nagy sikerrel, mind-mind a szürkegazdaság kifehéritésére szolgált. *(Gógös Zoltán: Azért ez túlzás!)* Úgy érzem, ez nagyon nagy siker. Ezt a tudást egyébként már exportáljuk is.

Mindezt azért mondtam el, mert szerintem ez egyértelmű bizonyítéka annak, hogy a valódi szürkegazdaságtól való megszabadulást, a gazdaság kifehéritését szervezeti és szerkezeti rendszerű átalakításokkal lehet elérni, és ez a kormány ezen dolgozik már hat éve.

Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Rendes felszólalások következnek az időkeret terhére. A Fidesz képviselőcsoportjából Hörcsik Richárd képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim, Államtitkárok! Abban egyetérték Schiffer András képviselőtársammal, hogy a mai napi vitanapnak az lenne a célja, hogy közösen, akár a kormány és ellenzék, vagy akár Magyarország és az Európai Unió vitassa meg, milyen lépések szükségesek ahhoz, hogy az offshore cégek, hogy az adóparadicsomok és egyéb adóelkerülések ellen itthon és az Unió színterén minél hatékonyabban tudjunk fellépni, ha kell, közösen. Úgy hiszem, érdemes körbenézni, hogyan is áll az adóelkerülések és az adókijátszások elleni küzdelem az Európai Unióban.

Nos, úgy hiszem, hogy az adóelkerülés elleni harcban vannak olyan általános érvek, olyan uniós és nemzetközi célok, amelyekkel egyáltalán nem érdemes vitatkoznunk, hanem egyet kell értenünk. Az egyik ilyen alap az, hogy az adóztatás akkor lehet egy országban eredményes, ha az adót ott fizetik meg, ahol az érték keletkezik *(Dr. Schiffer András: Andy Vajna hol fizeti meg?)*, azaz valódi kapcsolat áll fenn a tényleges gazdasági tevékenység helye és az adózás helye között. Ahogy Tállai András képviselőtársam, államtitkár úr expozéjában említette, az pozitív tényező az Európai Unióban, hogy 2014 októberében 51 állam és terület, köztük Magyarország egy egyezményt írt alá Berlinben arról, hogy a pénzügyi visszaélések és az adóelkerülés elleni fellépés jegyében megkezdik a pénzügyi információk automatikus cseréjét.

Ahogy elmondta az államtitkár úr, ennek a rendszernek az lenne a célja, hogy a részt vevő országok között a pénzek átcsoportosításával ne lehessen jövedelmet eltitkolni az adóhatóság elől. Úgy érzem, hogy ez minden európai uniós országnak alapvető célja. Sajnos az információcsere csak 2017 szeptemberében kezdődik, és az egyezmény révén elinduló együttműködéssel az eddig csak a hatóságok külön kérésére történő információcsere automatikussá válik. Tehát az adatcsere, az információcsere a bankszámla-információk mellett a tőkejövödelmek számlaegyenlegére is kiterjed, a bankok mellett pedig a biztosítókra és a befektetési alapokra is. Itt megemlítem, tisztelt képviselőtársaim, hogy amennyiben például valaki Ausztriában nyit számlát gyanús eredetű összeget helyezve el rajta, akkor az adatokat automatikusan meg kell küldeni az illető hazájának, tehát Magyarországnak. Így például a Simon-ügyet, emlékeztetem képviselőtársaimat, jóval korábban fel tudta volna göngyölni a magyar hatóság, ha ez az automatikus információcsere már akkor működött volna.

Tisztelt Képviselőtársaim! Azt is fontos lépésnek tartjuk, hogy az Európai Bizottság 2016 januárjában egy úgynevezett átfogó adókikerülési csomagot terjesztett elő, amely meggyőződésem szerint határozottabb és összehangoltabb fellépést sürget a tagállamok azon vállalatai ellen, amelyek a méltányos adófizetési kötelezettség kikerülésére törekszenek. Nos, amikor az Európai Parlamentben Pierre Moscovici biztos ismertette, felhívta a figyelmet, hogy milyen károkat okoz, hogy a társaságiadó-kikerülés évente 50-60 milliárd euró veszteséget hoz a tagállami költségvetéseknek. A francia biztos azt is kiszámolta, hogy egy átlagos európai vállalkozásnak arányosan 30 százalékkal nagyobb adóterhei vannak, mint az adókikerülés különböző fajtáit gyakorló multinacionális cégeknek. Az Európai Bizottság fent említett adóelkerülés elleni javaslatcsomagja egyébként már a pénzügyminiszterek tanácsának február 12-ei ülésén szóba került és kiemelt téma volt.

Hadd idézzem Varga Mihály miniszter úr felszólalását, aki megemlítette, hogy „a javaslatok általános céljával, mint például az adókikerülés, az agresszív adótervezési technikák elleni küzdelem, Magyarország is egyetért, a magyar kormány álláspontja szerint fontos az egészséges európai szintű adóverseny fenntartása, azonban tekintettel kell lenni a tagállamok kétoldalú adóegyezményeinek gyakorlataira és a meglévő kötelezettségeire”.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mint ismert, nem ez az első olyan bizottsági javaslat, amely a multinacionális cégeknek felkínált adómegállapítások tagállamok közötti automatikus információcserejére vonatkozik. Azt is pozitív elmozdulásnak tartom tényként, hogy az Európai Bizottság tavaly állami támogatási szempontból is elmarasztalt már multinaknak nyújtott luxemburgi, holland és belga adókedvezményeket. Azonban azt is látnunk kell, hogy az uniós jogszabályok érdemi végrehajtása bizony igen lassan halad előre. De elindult!

Figyelve az Európai Bizottság előbb említett adókikerülési törekvéseit, szeretnék egy fontos szempontot megvilágítani: a hitelesség kérdéskörét. A hitelességet, mert tény az, hogy az Európai Bizottság mostani elnöke, ahogy Bánki Erik képviselőtársam említette, Jean-Claude Juncker úr a korábbi évtizedekben annak a Luxemburnak volt miniszterelnöke és pénzügyminisztere is, amelyről fehérenfeketén kiderült, hogy kedvezményes adópolitikája nagyvállalatok százait vonzotta Luxemburgba, legalábbis adójogilag. Azaz azért telepedtek le a nagyvállalatok Luxemburgban, mert jóval kevesebb adót kellett fizetniük, mint mondjuk, a gazdasági tevékenység valódi helyét jelentő Olaszországban vagy Ausztriában.

Igen, a luxemburgi nyereség egyértelmű veszteség a másik oldalon. Ezért kell közösen fellépnie az Európai Bizottságnak és a nemzeti tagállamoknak. Csak megemlítem: a luxemburgi adóoptimalizáláshoz kapcsolódik például a Gyurcsány Ferenc érdekeltségébe tartozó Altus Rt. leánycége is.

Tisztelt Képviselőtársaim! Most pedig vessünk egy rövid pillantást az elmúlt évek hazai intézkedéseire! Sajnálatos módon meg kell említeni, hogy a 2010 előtt időszakban a közbeszerzéseken keresztül számtalan offshore cég lendületbe került. Bizony, látnunk kell, hogy a baloldal elősegítette, hogy közpénzek kerüljenek átláthatatlan cégeknek. Nos, ehhez képest, tisztelt képviselőtársaim, 2010-ben a polgári kormány volt bizony az első (*Dr. Schiffer András: Letelepedési kötvény!*), amely kötelezővé tette, hogy a közbeszerzéseken induló cégeknek átláthatóaknak kell lenniük, és nyilatkozniuk kell a végső tulajdonosukról.

(17.20)

Ilyen ezelőtt nem volt, tisztelt képviselőtársaim. Tehát úgy érzem, hogy a jelenlegi kormány - bármit lehet mondani - küzd az átláthatóságért, hiszen ez a kormány volt az első, amely, ismétlem, kizárta az offshore cégeket a hazai közbeszerzésekből. Korábban ilyen nem volt. És olyan törvényeket hoztunk, amelyek megtiltják, hogy az offshore hátterű cégek közpénzért versenyezzenek. Az új szabályok alapján már, ahogy Bánki Erik képviselőtársam is említette, 44 ezer cégnek kellett nyilatkoznia arról, hogy ki vagy mi a tulajdonosi háttere, hogy ne offshore gengszterekhez jussanak a közbeszerzések, hanem Magyarországon működő, Magyarországon adózó cégekhez. Aki közbeszerzéseket nyer, ne kerülje el az itteni adózást! Ismétlem, a polgári kormány volt az első, amely ezeket az intézkedéseket meghozta.

Mint ismert, a külföldi működő tőke támogatási rendszerrel való előmozdítása azonban nemzetgazdasági érdek, amely hozzájárul új munkahelyek teremtéséhez, valamint az exportvolumen növeléséhez. A beruházásösztönzési előirányzat terhére legalább 5 millió euró elszámolható költségű beruházásokhoz a kormány döntése értelmében egyedi döntések alapján közvetlen vissza nem térítendő támogatást nyújthatunk, amelynek célja, hogy a környező országokkal versenyképes támogatási konstrukciók kínálásával elősegítse, hogy a beruházók Magyarországra jöjjenek és ne a környező országokba. Ennek megfelelően támogatás csak abban az esetben biztosítható, ha a támogatási igény benyújtója jogi személy vagy jogi személyiséggel nem rendelkező más szervezet esetén átlátható szervezetnek minősül.

Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy érzem, hogy a kormány megtette a szükséges lépéseket az offshore világ kifelhárítására. Azonban azt látjuk, hogy az ellenzék bennünket vádol, de meg kell említenem, hogy az ellenzék is tele van offshore ügyekkel azóta is. Csak két gyöngyszemet szeretnék említeni. Az egyik: Gyurcsány Ferenc leányvállalatában is felbukkan egy gyanús ciprusi offshore cég. A Gyurcsány Ferenc érdekeltségébe tartozó Altus Rt. leánycégeként a Horn-kormány bukása utáni napokban megalapították az Altus-Luxemburg S.A.H.-t. Gyurcsány

vagyonosodásának vizsgálatakor a szocialisták megakadályozták, hogy az offshore cég ügyletei terítékre kerüljenek, ezért a mai napig nem derült ki, milyen forrásból származott a társaság 380 millió forintos alaptőkéje, miként az is titok maradt, hogy a vállalkozás mekkora szerepet játszott a gyurcsányi adóoptimalizálásban. És az Altus magyar leánycége, a Fortus tulajdonosi körében szintén felbukkant egy adóparadicsomban bejegyzett cég, a ciprusi Dryden Enterprises Limited.

Tisztelt Képviselőtársaim! A másik gyöngyszem - képviselőtársaim majd elmondják - Kovács Béla offshore ügyei. 2014 májusában került nyilvánosságra a hír, hogy a Legfőbb Ügyészség az Európai Unió intézményei ellen Oroszország javára folytatott kémkedés gyanúja miatt Brüsszelnél kezdeményezte Kovács Béla jobbikos EP-képviselő mentelmi jogának felfüggesztését. A politikus ellen 2014 áprilisának elején az Alkotmányvédelmi Hivatal feljelentést tett. Ha kiderül, hogy igazak a gyanúsítások és Kovács tényleg az oroszoknak dolgozott, akkor akár nyolc évi börtönbüntetést is kaphat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Nem sorolom tovább. Úgy érzem, hogy a magyar kormány egyértelműen elkötelezett híve az offshore világ visszaszorításának, és megtette az ehhez szükséges törvényi lépéseket. Úgy hiszem, az közös érdekünk, akár a kormánynak, akár az ellenzéknek, akár Magyarországnak, akár az Európai Uniónak, hogy ezeket a lépéseket együttesen megtegyük. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjából Harangozó Gábor István képviselő úr következik. Parancsoljon!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Először is azzal szeretném kezdeni, amire a vitakezdeményező LMP-frakció vezetője hívta fel a figyelmet, hogy mielőtt belemegyünk a mai magyar helyzet kielemezésébe, érdemes beszélni arról, hogy miért is fontos az offshore elleni küzdelem. Miután nem biztos, hogy egy átlag választópolgár számára teljesen egyértelmű, hogy miről van szó, én is azzal kezdeném, hogy egypár szót arról beszéljek, miért óriási nagy probléma, és Magyarországon kifejezetten miért nagy probléma az offshore-ozás.

Először is tegyük tisztába, hogy miért baj maga a jelenség! Kik élnek azzal a lehetőséggel, hogy valahol külföldön, adóparadicsomokban vállalkozást indítsanak, és offshore cégekben helyezték el a pénzeiket? Jellemzően azok élnek ezzel a lehetőséggel, akik itthon nem akarják megfizetni az adót, tehát adóelkerülési céllal teszik ki a pénzeiket ilyen cégekbe. Vagy azok élnek ezzel a lehetőséggel, akik egyszerűen a lopott pénzt akarják eldugni valahova. Ennek megfelelően komolyan kell venni ezt a kérdést, és nem lehet azzal jönni, hogy nincs betiltva az offshore-ozás, és ezért szabadon lehet offshore cégeket létre-

hozni. Ha valaki offshore céget hoz létre, akkor éljünk már a gyanúperrel, hogy vagy lopott pénzt akar eldugni, vagy nem akarja megfizetni az adót.

Miért olyan nagy probléma ez? Azért, tisztelt képviselőtársaim, mert önök, fideszes képviselők, miután kiplakátolták az egész országot azzal, hogy Magyarország milyen jól teljesít, és micsoda nagy-szerű gazdasági növekedés van, mennyivel több pénz juthat a közfeladatok megfinanszírozására, közben előállnak azzal, hogy nincs pénz a nyugdíjakra, 0,9 százalékos nyugdíjemeléssel szűrik ki a nyugdíjasok szemét, a kórházak összeomlóban vannak, a dolgozói szegénység olyan mértéket ért el Magyarországon, hogy az egészségügy azért omlik össze, mert nincsenek nővérek, nincsenek orvosok, hogy gyakorlatilag azok a külföldi vállalkozók is, akik befektetnének Magyarországon, azért halasztják el a beruházásait, mert nincs megfelelően szakképzett munkaerő, mert mindenki elhagyja az országot.

Lehetne-e Magyarországon béreket emelni? Erre azt mondja a közgazdász, hogy akkor lehet béreket emelni, ha a termelékenység is nő. Csakhogy ha megnézzük, hogy az elmúlt jó harminc évben mi történt Magyarországon, azt látjuk - ahogy Schiffer képviselőtársam is hivatkozott már rá -, hogy a Tax Justice Network összeállítása szerint Magyarországon az államadósság többszörösét kitevő pénzt vittek ki az országból offshore ügyleteken, illetve más tőke-kimenekítő ügyleteken keresztül. Tehát miközben nem tudjuk a közfeladatokat megfinanszírozni, nem tudunk normális egészségügyi ellátást biztosítani vagy normális oktatási rendszert fenntartani, aközben valakik óriási mennyiségű pénzt visznek ki az országból, hogy ezek után ne fizessék meg az adót, vagy egyszerűen tüntetik el a lopott pénzeket. Csak hogy milyen mértékről van szó: szó volt már arról, hogy Magyarország benne van a húsz leginkább érintett országban. Csak mondanám összehasonlítás-képpen, hogy gyakorlatilag Malajziával van egy szinten, de megelőzi Szingapúrt vagy Elefántcsontpartot ebben az összehasonlításban, aztán Kazahsztánt, Iránt, Ukrajnát és Törökországot is a kimenekített pénzek tekintetében. Szóval, ez valami egészen komoly, elképesztő jelenség, amiről beszélünk kell.

Nem véletlen az, hogy a politikában időről időre előjön az offshore-ozás. S azt kell mondjam, hogy a 2010-es kampányban a Fidesz még nagyon keményen és komoly politikai kirohanásokkal vette fel szóban a harcot az offshore-ral szemben, és megígérték, hogy itt aztán ezt beszüntetik, soha többet nem lehet majd offshore cégeken keresztül pénzeket kimenekíteni. Azóta is szóban nagyon sok mindent megtesznek, például Seszták Miklós arról beszélt, az, hogy állami cég tisztázatlan hátterű ügyleteljen vagy szerződést kössön, nemcsak megengedhetetlen, de törvénytelen is, ezért Magyarországon nincs ilyen. Bánki képviselőtársunk is az offshore ügyletekről beszélt. Bár érdekes módon ő arról beszélt, hogy a közpénzek felhasználásának tekintetében fontos, hogy ne lehessen offshore-ozni, én meg azt gondo-

lom, a magánpénzek tekintetében is ugyanolyan fontos, hogy ne lehessen offshore-ozni.

(17.30)

Hiszen annak is a célja az, hogy ne kelljen az adót megfizetni. Ha valahol nem fizetik meg az adót, akkor nem lehet a közszolgáltatásokat megfinanszírozni, ha ezek az adóbevételek elmaradnak. De különösen érdekesnek tartom azt, hogy ebben az ügyben Bánki képviselőtársunk volt a vezérszónoka a Fidesznek. Ugyanis, ha megnézzük, hogy a Panamabotrányban mik derültek ki, és itt szeretnék visszautalni arra is, hogy Petneházy képviselőtársunk ki-kérte az egész Fidesz-frakció nevében, hogy hogy jöjünk ahhoz, hogy tisztességtelenséget feltételezzünk itt, és bármiféle gyanús dolgokat próbáljunk meg a nyakukba varrni. Ha megnézzük a panamai offshore aktákat, akkor az derül ki, hogy Kerényi János, aki a Fidesz közép-magyarországi regionális igazgatója, jócskán érintett ezekben az offshore ügyletekben, ugyan nem személyesen, de a feleségén és a fián keresztül.

Hogy csak néhány dolgot megemlítek: dr. Kerényi Árpád, aki az ő fia, az ügyvezetője az Abacon Hungary Vagyonkezelő és Ingatlanhasznosító Kft.-nek, ami teljes egészében egy Cipruson bejegyzett cég tulajdonában áll, vagy a Café Porte cégnek, ami a Seychelle-szigeteken bejegyzett Airport Holding nevezetű cég tulajdonában áll, vagy a Fashion King Kft., amit az Airport Kft. Holding vett át Kerényi Árpádtól, vagy a Royal Property Group Kft.-ben, ami a Belize-ben bejegyzett RP Group Worldwide Limited tulajdonában áll. Őszintén szólva, fölmerül a gyanúm, hogy ha megnézzük Horváth Zsolt offshore ügyleteit, lehet, hogy ez nem egy önálló, elszigetelt történet, hanem egyszerűen fölépítettek egy olyan árnyékbirodalmat, céghálózatot, amin keresztül ezeket a pénzeket eltüntetik, vagy legalábbis átláthatatlanná teszik, hogy hová tűnnek azok a beruházásokból, uniós pénzek felhasználásából származó, túlárazásokból zsebre tett pénzek.

Hogy miért jutott ez eszembe? Azért, mert amiről Bánki képviselőtársam beszélt, abból azt a következtetést vontam le, hogy ők tulajdonképpen fölháborodtak első körben azon, hogy offshore-on keresztül milyen pénzek tűnnek el világviszonylatban, de ahelyett, hogy ezt betiltották volna, ahelyett, hogy ezt megszüntették volna, gyakorlatilag lemásolták ezt a modellt, és egy állami rendszerré tették. Gyakorlatilag a fideszes állami pénzszivattyú részévé tették azt, hogy mindenhol megvannak ezek a szép offshore hátterű cégek, amiken keresztül hatalmas mennyiségű pénzeket tüntetnek el.

És akkor nézzük meg a részleteket, miért merek én ilyen állításokat tenni. Nézzük meg először is a letelepedési kötvényt! A letelepedési kötvény, kedves képviselőtársaim, a Fidesz-kormány pofátlanságának legdurvább része. *(Kortyol a poharából. - Németh*

Szilárd István: Egészségére!) Köszönöm szépen, képviselő úr. Nem másról van szó, mint hogy miközben Orbán Viktor kiment Brüsszelbe és megszavazta saját maga is, hogy harmadik országbéli embereket telepítsenek be Magyarországra, közben hazajött, és nekiállt egy nagy forradalmat csinálni Brüsszel és az egész világ ellen, hogy márpedig ide ne lehessen ilyen embereket betelepíteni.

Aközben létrehoztak egy letelepedési kötvényt, aminek az a lényege, hogy öt darab offshore cégen keresztül azok a harmadikbéli állampolgárok kaphatnak letelepedési engedélyt, akik szeretnének magyarországi letelepedéshez jutni, de ezeknek a fideszes háttérű offshore cégeknek kemény pénzeket fizetnek. Itt nem kevesebb dologról van szó, mint hogy az elmúlt évben, amióta ez a dolog működik, 16 ezer ember kapott ilyen letelepedési engedélyt Magyarországon, amin keresztül ezek a cégek 100 milliárd forint nyereséget tettek zsebre - nem a magyar állam. És amikor arról beszélnek fideszes képviselők, hogy hú, de jól tesznek a költségvetéssel, mert legalább ebből megy a költségvetésbe pénz, akkor tudnia kell mindenkinek, hogy ez egy hazugság. Hiszen nem erről van szó.

Ezek az emberek állampapírt vesznek, amit aztán öt év múlva a magyar állam visszafizet nekik. Közben azok a közvetítő cégek, amelyek ezt forgalmazzák, eddig, mondom, 100 milliárd forint nyereségre tettek szert, az államnak, az adófizetőknek ezzel kapcsolatban meg költségük van, hiszen drágábban jut az állam ezen a papíron keresztül pénzhez, mintha a piacról venne föl kölcsönt. És ha megnézzük ezeket a cégeket, ezt az öt darab offshore céget, akkor azt kell lássuk, hogy három olyan offshore cég van, amiben a háttérben egyértelműen Habony Árpád bukkan föl. Az ő ismeretségi vagy érdekeltségi körébe tartozó cégekről van szó.

De nézzük tovább a más, ilyen fontos, offshore háttérű ügyleteket, hogy nagyságrendjében milyen pénzekről van szó, hogy a Fidesz offshore hálózatában milyen pénzek tűnnek el, mondjuk, az egészségügy és az oktatás elől. Ott van a MET Zrt. ügye. A MET Zrt.-n keresztül 100-150 milliárd forintot nem fizettek be az államkasszába, azaz 100-150 milliárd forint ment magánzsebekbe egy olyan társaságban, ahol, ha kicsit megnézzük a papírokat meg hogy mi jelent meg ezzel a céggel kapcsolatban, akkor a következőt találjuk. Nagyon érdekes dolog, hogy a zürichi Tages-Anzeiger nevű újság, illetve a szintén svájci Basler Zeitung is arról ír, hogy Orbán Viktor svájci utazásai háttérben nagy valószínűség szerint ez a MET Zrt. áll. Ő valószínűleg azért mehetett Svájcba olyan sokszor tárgyalni, mert ennek a MET Zrt.-nek az ügyeit intézhette - tételezik föl a svájciak.

Ez a MET Zrt. olyan szerződést kötött a állammal, aminek végeredményében, arra hivatkozva, hogy rossz helyzetben lévő távhőszolgáltatókat akar az állam támogatni, gyakorlatilag 150 milliárd forint nyereséghez juttatta ezt a céget, amit egy igen zűrös offshoré háttérű céghálózaton keresztül szépen

el is tüntettek. És csak feltételezhetjük, hogy pontosan akkor ezek a pénzek hová, kihez és milyen csatornán jutottak el.

De hát nézzük tovább! Szó volt itt arról, még hozzá Szabó László államtitkár úr beszélt arról, hogy 2010-ben Magyarország helyzete rosszabb volt, mint Görögorszáé. Húha! Rögtön, amikor itt az offshore-hoz érünk, ez egy igen érdekes mondat, hiszen a Magyar Nemzeti Bank legújabbán ezen a szép fideszes offshore hálózaton keresztül kezdte el eltüntetni azt a 260 milliárd forintot, aminek jelentős részét, tisztelt képviselőtársaim, nem máson kerestem meg, mint amikor 2010-ben a Fidesz jelenlegi frakcióvezetője kiállt és bement a nagyvilágnak, hogy Magyarország rosszabb helyzetben van, mint Görögország, ami egyébként nem volt igaz, de elég volt arra, hogy a piacokat jól megjessze, akkor úgy be döntötte a forintot, hogy ezen a forintválságon a Magyar Nemzeti Bank hatalmasakat nyert. És azóta is olyan forintügyleteket csinált a Magyar Nemzeti Bank, amivel a forint gyengülésén nyert 260 milliárd forintot.

Tisztelt Képviselőtársaim! Itt már nemcsak azzal van baj, hogy utána offshore cégeken keresztül, ingatlanbizniszeken át tüntetik el ezeket a pénzeket magánzsebekbe, hanem azzal is nagy baj van, hogy ehhez a pénzhez úgy jutott hozzá a Magyar Nemzeti Bank, hogy közben magyar családokat tettek tönkre. Embereket öltek meg, mert ebbe a válságba, abba a forintválságba, amit ezek a kijelentések tettek, abba igenis emberek haltak bele, családok mentek tönkre, mert hirtelen nem tudták finanszírozni azokat a hiteleket, amik így a forint gyengülése miatt finanszírozhatatlanná váltak. De a Magyar Nemzeti Bank nyert rajta 260 milliárd forintot, és önök ráadásul azon túl, hogy ezeket a pénzeket, mondom, ezeken az offshore cégeken keresztül megpróbálják eltüntetni, mint például az Eiffel Palace Kft. ingatlanügylete, amihez ráadásul Trócsányi László igazságügyi miniszter cége adta a jogi támasztékot, ezeken keresztül próbálják meg eltüntetni.

(17.40)

Ráadásul, amikor ezek az ügyek kiderülnek, akkor ahelyett, hogy minden szereplőt gyorsan eltüntetnének a közéletből, hiszen ez teljesen elfogadhatatlan és felháborító, még ráadásul be is mondják azt Matolcsy saját szájával, hogy neki jár az 5 millió forintos fizetés, mert akkora nagy géniusz, akkora nagy zseni, hogy sikerült a magyar családok kárára, a forint gyengülésére játszva 260 milliárd forintot csinálnia. Gratulálók! Utána pedig sikerül ezeket a pénzeket eltüntetni ezen a hálózaton keresztül. Ehhez is gratulálók!

A másik ilyen hatalmas nagy botrány, szintén nagyságrendileg ez a 200-250 milliárd forintos pénzeltüntetés - egyébként csak úgy mondanám, ami egy oktatási rendszer éves költségvetésével megegye-

zó pénz -, a Quaestor-botrány. Quaestor-botrány: nem is értem, hogy ebben az országban ez hogyan fordulhat elő. A Quaestor tulajdonosi háttéréről annyit tudunk, hogy van két nevesített személy, Tarsoly Csaba és felesége, meg van egy offshore cég. Senki-nek semmi kétsége ne legyen afelől, hogy ugyan Tarsoly Csaba úgy nyilatkozott, hogy ez az offshore cég is az övé, de erre a mai napig semmi bizonyítékot nem tudtak felmutatni, hogy ha van nevesített tulajdonos egy cég mögött, és van egy olyan offshore cég, amiről a mai napig nem lehet tudni, hogy ki áll a háttérben, akkor valószínűleg az igazi tulajdonos, ahova a pénzeket eltüntették, ahol kéne keresni azt, hogy hova tűnhetett el a 260 milliárd nagyobbik része, az ott lehet ebben az offshore cégben.

Én elhiszem azt mindezek alapján, hogy a Fidesz képviselői ebben a mai vitában igen idegesek. Az eddigi felszólalásaikból is az látszott, hogy próbáltak vagdalkozni, és láthatóan Schiffer képviselőtársamat is leteremtették, hogy miért kezdeményezte ezt a vitát, de ennek a vitának helye van. Ha csak azokat a dolgokat, amelyeket én itt elmondtam, összeadjuk, önmagában egy 700 milliárd forintos tételről van szó, ami ezen a bizonyos fideszes offshore hálózaton keresztül lett eltüntetve. Amikor ez előfordulhat Magyarországon, akkor igenis beszélnünk kell arról, hogy ezt a jelenséget hogyan lehet megszüntetni.

Teljesen egyetértek Gógös képviselőtársammal, aki megerősítette azt az egyébként jobbikos felvetést, hogy a magyar parlamentben nincs helye olyan képviselőnek, aki ilyen offshore ügyekben érintett. Ezért például javasolnám azt is, hogy ha nincsen igazam, akkor ugyanúgy Bánki képviselőtársam, mint a többi fideszes regionális igazgató is elsősorban, de az összes parlamenti képviselő tegyen nyilatkozatot arról, hogy nem érintett semmilyen offshore háttérű cégben, vagy vallják be, hogy hol vannak ilyen cégeik, mennyi pénzt parkoltatnak benne.

Egyszer ebben lássunk már tisztán! Mert amíg ebben nem látunk tisztán, addig Magyarországon nem lehet tisztességesen egy olyan országot felépíteni, ahol átlátható módon költjük el a pénzeket arra, amire a dolgunk lenne, hogy elköltsük a pénzeket, mert Magyarországon ezek a pénzek megtermelődnének. Ebből lehetne tisztességes oktatást fenntartani. Ebből lehetne működképes egészségügyet, kórházakat finanszírozni, csak nem kéne hagyni, hogy az a politikai elit, amely talán amiatt is, hogy nem volt Magyarországon igazi rendszerváltás, csak egy ilyen laza átalakulás, az elmúlt években egy olyan rendszert épített fel, amelyben elfogadhatóvá vált az, hogy a politika és a gazdasági elit nem számol el tisztességesen a pénzekkel, és hogy megkérdőjelezhető csatornába is források folynak el, mint ezekbe az offshore cégekbe.

Szerintem itt az ideje, hogy ennek véget vessünk. Minden politikusnak nyilatkoznia kell arról, hogy nem érintett ilyen pénzszivattyú társaságokban, és végre a politikának azzal kell foglalkoznia, hogy minden létező erőforrással a közjót építse.

Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kormányzati felszólalások következnek. Elsőnek Fónagy János államtitkár úrnak adok szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tizennyolc évi parlamenti szolgálat után tisztában vagyok azzal, hogy a politikai vitanap elsősorban arra való, hogy az ellenzék a kormányt gyalázza.

Ugyanakkor ez a téma szakmailag annál sokkal fontosabb dolog, mint hogy ilyen - hogy mondjam - szintre vigyük a dolgokat, ezért engedjék meg, hogy az első egy-két mondatomban a visszaemlékezést mondjam, és azt, hogy adott esetben egy jogi funkció és annak a használata nem mindig fedi egymást. A parlamentben már többször elmondtam, hogy a késsel lehet kenyeret szelni és lehet embert ölni, és nem a késre kell haragudni, hogy mit csinál, hanem az agyra, amely azt irányítja. Az offshore önmagában nem tilos, az egy ismert dolog. Annak mindenfajta kirekesztése azt jelenti, hogy Magyarországot kirekesztjük a világból. Ezek a nexusok megvannak.

Kérdés az, hogy mire használják. Ha rosszra használják, akkor az természetesen rossz. Hogy egy történelmi példánál maradjak, húsz éve mi csak megkeseredett szájjal tudunk beszélni a privatizációról, mert mind a mai napig nyögjük mind a spontán privatizáció, mind utána a liberális-szocialista privatizáció következményeit. Ugyanakkor kérdés az, hogy lehet-e egy társadalmi rendszerváltást megcsinálni egy olyan országban, ahol 90 százalék állami tulajdon és 10 százalék magántulajdon van anélkül, hogy ezt a 90 százalék állami tulajdont magánosítsam. Nyilván nem lehet. A kérdés az, hogy ezt hogyan csinálják meg. Ha úgy csinálják meg, ahogy ezt Magyarországon csinálták, azzal odajutottunk, hogy a magyar állami vagyont kijátszották, kirabolták, elvitték, megszűnt gyakorlatilag a magyar alapanyagipar, megszűnt a magyar energiaipar, megszűnt a magyar szolgáltatórendszer, és jelentős része külföldi kézbe került. Ez azt jelenti, hogy nem kellett a gazdasági rendszerváltást megcsinálni? Dehogynem, meg kellett csinálni - csak nem így kellett volna. Azért mondom, hogy ezekkel a nagyon sommás véleményekkel, én kérem, hogy kicsit átgondoltabban bánjunk.

Azért kértem szót, hogy elmondjam, hogy ott, ahol az offshore-t rosszra használják, ott talán a legveszélyesebb terület, és ezért hoztam a privatizáció példáját is, az az állami vagyon, az állami tulajdon. Nem véletlen az, hogy amikor 2010-ben a választók bizalmából ismételtén kormányra kerültünk, akkor elsősorban éppen a rossz privatizációs emlékek és éppen az elmúlt évek offshore-ozásából leszűrt rossz

tapasztalat alapján úgy gondoltuk, hogy az egyik legelső dolgunk az állami vagyon védelme. Aki akkor itt volt a képviselőtársaim közül, talán emlékszik rá, hogy nem véletlen, hogy 2010-ben talán a legelső törvény, amit előterjesztettünk, az állami vagyon védelméről szóló törvény volt. Rossz emlékeink voltak, legyen az Sukoró, legyen az a Posta-palota eladása, legyenek egyéb különböző alvállalkozói dolgok, úgy gondoltuk, hogy 2010-nek ebben mérföldkőnek kell lenni, és többet ilyen eszközökkel, egyébként jó célra is használható, de rosszul használt eszközökkel az állami vagyonba ne lehessen belematolni.

Az első pillanattól kezdve, és ez nemcsak 2010-re, hanem '98-ra is igaz volt, azt mondtuk, hogy az állami vagyont elsősorban gyarapítani kell, és hogy a privatizációra is azt mondtuk, hogy mint ezt a lejárt fogalmat meg kell szüntetni, a jövőben csak az állami vagyon gyarapítása érdekében lehet az állami vagyont működtetni. Ez vonatkozott tulajdonképpen az elmúlt évek rossz szájízt, rossz következményt hozó offshore-ozására is.

Nem véletlen, hogy az öt éve született Alaptörvény a lehető legmagasabb szinten követeli meg az átláthatóságot, hiszen az offshore-ozásnak nem maga az, amit csinál, a baja, hanem ahogyan csinálja, hogy átláthatatlanságot eredményez. Mindezt az Alaptörvény egyértelműen megköveteli az átláthatóságot minden olyan szervezetnél, amely a nemzeti vagyon átruházására vagy hasznosítására jött létre. A központi költségvetésből az Alaptörvény szerint kizárólag olyan szervezet részére nyújtható támogatás vagy teljesíthető szerződés alapján kifizetés, amelynek tulajdonosi szerkezete, felépítése és tevékenysége átlátható.

(17.50)

A kormány tehát a hazai jogszabályi hierarchia legtetején az Alaptörvényben zárta ki a közpénzek offshore cégekbe áramlásának lehetőségét. A szintén 2011-re dátumozható, államháztartásról szóló törvény is világosan fogalmazva rögzíti, hogy offshore háttérű cégek közpénzekhez nem juthatnak.

A jogalkotási munka egyik legnagyobb eredménye, hogy a törvényhozó egy régi joghézagot felszámolva meghatározta az átlátható szervezet fogalmát. Ezt azért is hangsúlyozni szeretném, mert az előttem megszólaló képviselőtársaim egynémelyike utalt arra, hogy ez nincs meghatározva; jelentem, meg van határozva, világosan deklarálva van.

A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium öt éve terjesztette be a nemzeti vagyonról szóló törvényjavaslatot, az Országgyűlés által elfogadott sarkalatos jogszabály a lehetőség szerinti legpontosabb definícióját adja az offshore vállalkozásoktól élesen elhatárolható, átlátható szervezet fogalmára. Tehát a lényeg nem az offshore-on van, hanem az átláthatóságon. A törvény az átlátható, hatékony és felelős országos és települési vagyongazdálkodás szigorú kö-

vetelményeként rögzíti, hogy az állam és a helyi önkormányzat nem alapíthat olyan gazdasági társaságot, és fő szabályként nem is szerezhet részesedést olyan gazdasági társaságban, amely nem átlátható. Ha a köztulajdonban lévő cég, az állami, önkormányzati alapítás részesedésszerzést követően válik nem átláthatóvá, a társasági szerződés felülvizsgálatát és a tulajdonosi szerkezet megfelelő átalakítását kell kezdeményezni.

A jogszabály hasonló előírásokat vezetett be a többségi állami tulajdonban lévő gazdasági társaságra és leányvállalatokra is. A jogalkotó az átláthatósági kritériumok maradéktalan érvényesítését követeli meg az államtól nemcsak tulajdonosként, hanem szerződő partnerként is. A 2012. január 1. óta hatályos sarkalatos törvény kimondja, hogy a nemzeti vagyon hasznosítására vonatkozó vagy koncessziós szerződés a természetes személyek mellett kizárólag átlátható szervezetekkel köthető. A vagyonhasznosítási szerződésben a szerződő partnernek vállalnia kell, hogy a hasznosításba csak átlátható szervezetet von be harmadik félként. A törvényi előírás szerint a nemzeti vagyon tulajdonjogának átruházása esetén is alapkövetelmény az átláthatóság.

A nemzeti vagyonról szóló törvény nemcsak jövő idejű elvárásokat fogalmazott meg, hanem a megörökölt káros gyakorlat teljes körű felülvizsgálatát is. A jogszabály 2012. végi határidővel irányozta elő az állami és önkormányzati érdekkörben meglévő, nem átlátható szervezetek tulajdonosi szerkezetének átalakítását. A kétes háttérű szervezetekkel korábban megkötött vagyonkezelési vagy hasznélvezési szerződéseket a tulajdonosijog-gyakorló a törvényi felhatalmazás alapján kártalanítás nélkül és azonnali hatállyal felmondta.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormányzat offshore jelenséggel szembeni határozottan elutasító álláspontját a most már fél évtizede megtett intézkedések látványosan demonstrálják. A hazai szabályozás a nemzetközi összehasonlítás próbáját is kiállja: európai kitekintésben az átláthatósági szabályaink a legszigorúbbak közé sorolhatók. Az Egyesült Királyság és Luxemburg vagyonjogi szabályozása nem rögzít offshore jelenséghez kapcsolódó korlátokat a vagyonhasznosításban.

Több uniós tagállam általános tilalom nélkül, eseti jelleggel, konkrét ügyletekhez kapcsolódóan, ügynökségi szinten vizsgálja az átláthatóságot, ilyen például Franciaország és Lettország. Görögországban az offshore cégek nincsenek automatikusan kizárva az állami tenderekből, olyannyira nem, hogy az általuk megszerzett állami vagyon értékének 15 százalékát adóként be kell fizetni. Csehország az offshore jelenség hatékonyabb elkerülése érdekében éppen most készül szigorítani a vagyonjogi szabályozást.

A hazai keretekhez talán a leginkább a rigorózus bolgár előírások foghatók. Bulgáriában törvény tiltja az offshore cégek részvételét a közbeszerzésekben, a koncessziós és privatizációs szerződésekből, és nem engedi, hogy tulajdoni részesedéssel rendelkezzenek

a fontos gazdasági szektorokban: média, bankok, biztosítók, nyugdíjpénztárok. Szófia szigora Brüsszel nemtetszését is kivívta, többször követelték a tilalmak enyhítését, a módosítások elmaradása esetén eljárás indítását helyezték kilátásba.

A magyar kormány feltett szándéka, hogy ebben a kérdésben is elmenjen a falig, ezért a hatályos, komoly visszatartó erőt jelentő és összességében eredményesen alkalmazott törvényi rendelkezések esetleges további szigorítását is lehetségesnek tartjuk. A közelmúltban napvilágot látott információk arra engednek ugyanis következtetni, hogy még mindig nem látunk tisztán a 2010 előtti időszak offshore szálaktól sem mentes - tehát nem az a bajunk bele, hogy offshore -, azokat szinte szériatartozéként magukba foglaló korrupciós ügyekben. Simon Gábor neve itt már felmerült.

Az Alstom-ügy nemzetközi hatásait a sajtó tárgyalja, és ezek megítélése más fénytörésben látszik a vizsgálatok alapján.

Hogy egy teljesen friss és ezzel kapcsolatos, hogy mondjam, személyes élményt is megosszak önökkel: erre a mai napra készülvén igyekeztem összeszedni az Alstom ügyeit 2002 és 2010 között a minisztériumi archívumokból (*Felmutat egy papírlapot.*), és meg kell mondjam, hogy a 2002 és 2005 készült anyagok egyszerűen nem fellelhetők a magyar irattárakban, valahova kirakták, és itt a nagy harci zajban annak idején eltűntek. (*Német Szilárd István: Elfújta a szél!*)

A közismert adatok szerint az offshore kapcsolatok vétkében a jelenlegi ellenzéki pártok mellett a visszaéléseket legzajosabban elítélő hírportálok sem maradnak teljesen ártatlanok, hiszen sok esetben nem tudhatjuk, hogy milyen külföldi támogatók állnak ezen sajtóorgánumok mögött.

Tisztelt Képviselőtársaim! Természetesen van még tennivalónk, de a kormány elszánt ebben, a kormány elszánt a jelenség hazai visszaszorítása és az egyre nyilvánvalóbb káros hatások fokozatos mérséklése, az esetleges kiskapuk bezárása érdekében. A Nemzeti Fejlesztési Minisztérium az eddigiekhez hasonlóan a továbbiakban is mindig mindenben rendelkezésre áll e küzdelem sikerre vitelében. Köszönöm a figyelmet. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget. (*Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Folytatjuk a kormányzati felszólalásokat. Vítályos Eszter államtitkár asszony következik. Parancsoljon, államtitkár asszony!

DR. VITÁLYOS ESZTER, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Hogy mi az offshore és mi az, amit ma Magyarországon offshore-nak tekintünk, az két különböző dolog. Engedjék meg, hogy mindenekelőtt rávilágítsak a különbségre egy rosszul értelmezett fogalom és a valós jelentése között!

Az offshore szakmai definíciója szerint, ha valaki A országban végez valamilyen üzleti tevékenységet, ehhez ott igénybe vesz erőforrásokat, de megítélése szerint ennek a tevékenységnek túl magas az adókulcsa, a céget átviszi egy B országba, és ott adózik utána. Kétféle offshore trükközés létezik. Az egyik keretében az Unión belül kedvezőbb adózási feltételeket kínáló tagországba viszik pénzüket az érintettek, ezzel egységes uniós adózási politika híján nem tudnak mit kezdeni, már csak a tőke szabad áramlására vonatkozó alapjog miatt sem. Az offshore ügyek másik típusa az, amikor a cégek tulajdonosait akarják elrejtetni a különböző adóparadicsomokba bejegyzett cégekkel.

Amit azonban ma Magyarországon offshore-nak tekint a közvélemény, és amiről a vita szól, az az, hogy látjuk-e az utolsó tulajdonost egy bonyolult cégháló mögött, amely akár költségvetési forráshoz is juthatott. Önmagában az, hogy valaki az üzleti tevékenységéből származó forrásokkal mit csinál, mire és hol használja, a magyar közvélemény számára, azt gondolom, irreleváns, nem ez van a vita fókuszában ugyanis. Szögezzük le, hogy amiről a közvélemény általában negatív ítéletet alkot, az arról szól, hogy nem átlátható egy cég tulajdonosi háttere, azaz nem látszik, hogy ki a valódi tulajdonos, kiderül-e például az, hogy vannak-e ezek mögött a cégek mögött politikusok, politikához kötődő üzletemberek.

Ami a legfontosabb, és amit minden más előtt le kell szögeznünk: Magyarországon most van először olyan Alaptörvény, amely megtiltja, hogy átláthatatlan cégek közpénzhez jussanak. Meggyőződésünk szerint az állam csak akkor adhat pénzt egy vállalkozásnak, ha ki lehet deríteni, hogy ki áll a cégláncolat végén, ki a tulajdonos, tehát ha transzparens a cég.

(18.00)

Úgy véljük, az offshore-ozók, akik az itteni bevételeik után nem itthon adóznak, azok a magyar állampolgárokat lopják meg, mindazokat az állampolgárokat, legyenek azok pedagógusok, nővérek, állami tisztségviselők vagy akár tisztességesen működő vállalkozók, akik jövedelmük egy részét minden hónapban annak rendje és módja szerint adóként befizetik a közösbe. Abba a közösbe, amiből a magyar állam működteti az iskoláinkat, kórházainkat, amiből felújítjuk a kátyús utakat, amiből eltartjuk például azokat a rendőröket, katonákat, akik ezekben a percekben is a határainkat őrzik. Őket lopják meg az adóelkerülő offshore-ozók, akik Magyarországon megtermelt jövedelmük után nem hazánkban akarnak adózni.

Persze, az offshore lovagok nagyon diplomatikusan inkább adóoptimalizálásról beszélnek, nekik optimális, az országnak, a tisztességesen adót fizető millióknak viszont egyáltalán nem az. Alapelvünk, ahogy azt már miniszterelnök úr is világosan leszögezte, a magyar állam nem kíván foglalkozni azokkal

a jogi vagy magánszemélyekkel, illetve társaságokkal, amelyekkel nem áll üzleti kapcsolatban. Ha ők a törvényeket nem sértik meg, akkor az államnak nincs köze hozzá, hogy hol és milyen cégeket alapítanak. Az viszont szintén alapelv, hogy ott kell adózni, ahol valaki megkereste a pénzt. Ezért, aki itt kereste meg a pénzt, annak hazánkban a magyar törvények alapján kell adót fizetnie.

Természetesen azt sem hagyhatjuk figyelmen kívül, hogy offshore-ozni nem a kispénzű nyugdíjasok, nem a településeink utcáin szolgálatot teljesítő körzeti megbízottak, nem a napi 10-12 órát is ledolgozó műtősnők és pedagógusok szoktak, hiszen nekik általában nem telik rá. Bár ez nem teljesen igaz, hiszen egy olyan tanárnőről tudunk, akik több száz millióval volt érdekelt az offshore bizniszben, de kérem, higgyék el nekünk, bármennyire is szeretnénk, ilyen jól még nem tudjuk megfizetni a pedagógusainkat.

Am az imént említett kivételes tanárnoé eset - aki nem mellékesen egy vezető szocialista párti politikus felesége is - rávilágít az offshore-ozás másik, még nagyobb gondjára, ami miatt a magyar kormány nem tűri az offshore-ozást. Nevezetesen az hogy nemcsak adóelkerülésre ad lehetőséget, hanem a gyanús eredetű pénzek eltüntetésére is. Joggal merül fel a kérdés minden normálisan gondolkodó magyar állampolgár fejében, miből offshore-ozott több száz millió forinttal egy átlagos magyar tanárnoé. Az adózott fizetésből vagy esetleg a férjének a parlamenti fizetéséből? Ha igen, akkor is fölmerül a kérdés: miért kellett ezt a pénzt elrejtetni a világ, de főleg a magyar választópolgárok és a magyar adóhatóság szeme elől? Ebben és az ehhez hasonló ügyekben is joggal beszélhetünk kétes eredetű pénzekről.

Szeretném azt is leszögezni, hogy 2010 előtt a szocialista kormányok alatt semmilyen törekvés nem volt a közbeszerzéseken induló cégek tulajdonosi háttérének vizsgálatára. Fontosnak tartjuk, hogy a közélet valamennyi szereplője elkötelezett legyen az átláthatóság növelése érdekében. E tekintetben a Jobbiknak is lenne még tennivalója, azt gondoljuk, hiszen az Állami Számvevőszék vizsgálata alapján a párt pénzügyi beszámolóit többszörösen nem felelték meg a legalapvetőbb követelményeknek. *(Közbeszerzések a Jobbik soraiból.)*

Kétes eredetű pénzek, korrupció, adóelkerülés: mindezek az offshore szinonimái is lehetnek. Ezért döntött úgy a magyar kormány, hogy a lehetőségét is kizárja annak, hogy ilyen kétes háttérű, kétes ügyekben érdekelt cégek részt vehessenek a közbeszerzésekben és az uniós pályázatokon. A magyar jog általánosságban nem tiltja külföldön offshore cég alapítását vagy az ilyen cégben való tulajdonszerzést. Magyarország Alaptörvényének 38. cikke értelmében viszont nemzeti vagyon átruházására vagy hasznosítására vonatkozó szerződés csak olyan szervezettel köthető, amelynek tulajdonosi szerkezete, felépítése, valamint az átruházott vagy hasznosításra átengedett nemzeti vagyon kezelésére vonatkozó tevékenysége

átlátható. A 39. cikk szerint pedig a központi költségvetésből csak olyan szervezet részére nyújtható támogatás vagy teljesíthető szerződés alapján kifizetés, amelynek tulajdonosi szerkezete, felépítése, valamint a támogatás felhasználására irányuló tevékenysége átlátható. Tehát mindazoknak a cégeknek az átláthatóságát vizsgálni kell, amelyek támogatást igénylőként támogatási kérelmet nyújtanak be, vagy szállítóként jelennek meg állami tulajdonú kedvezményezettnek.

Kormányunk maximálisan elkötelezett e tekintetben, ezért számos intézkedést vezetünk be az átláthatóság növelésére. Ennek egyik alappillére az 2015. november 1-jén hatályba lépett új közbeszerzési törvény is. Magyarország az első olyan uniós tagállam, amely mindhárom új uniós közbeszerzési irányelvet átültette a hazai joggyakorlatba. Olyannyira élen járunk a korrupció és offshore elleni küzdelemben, hogy a jelzett irányelveket április 18-áig rajtunk kívül csak négy tagállam ültette át a saját jogrendszerébe. Az új közbeszerzési törvény rendelkezései több helyen is szigorúbbak az irányelvi szabályoknál.

Az új közbeszerzési törvény offshore-ellenes intézkedéseket is szép számmal tartalmaz. Az átláthatatlan háttérű gazdasági szereplők kiszűrésére a jogszabály tartalmazza ugyanis az úgynevezett offshore-t kizáró okot. Zárójelben jegyzem meg, a kizáró ok ilyen szigorú formában tudomásunk szerint más tagállamban nem létezik.

Az új közbeszerzési törvény alapján kizárható az eljárásból az a gazdasági szereplő, amely nem EU-, EGT- vagy OECD-tagállamban, a WTO közbeszerzési megállapodásában nem részes államban vagy az Európai Unió működéséről szóló jogszabály 198. cikkében említett tengerentúli országok és területek bármelyikében, illetve olyan államban rendelkezik adóilletőséggel, amelynek nincs kétoldalú megállapodása az Unióval a közbeszerzésekről, illetve Magyarországgal a kettős adóztatás elkerüléséről, illetve amely olyan szabályozott tőzsdén nem jegyzett társaság, amely tényleges tulajdonosát nem képes megnevezni, vagy a gazdasági szereplőben közvetlenül vagy közvetlenül több mint 25 százalék tulajdoni részzel, vagy szavazati joggal rendelkezik; olyan szabályozott tőzsdén nem jegyzett társaság, amely tényleges tulajdonosát nem képes megnevezni. A törvény a 2015. december 1-jei módosítását követően is az egyik legszigorúbb összeférhetlenségi szabályt tartalmazza Európában. Azt gondolom, hogy mindezekből is kitűnik, hogy a magyar kormány erőteljesen és megfelelően védi a magyar adófizetők érdekeit, a közbeszerzések és az uniós források felhasználásának átláthatósága tekintetében mindazoktól is, akik offshore-ozva akarják meglopni az országot.

Végezetül pedig engedjék meg, hogy reagáljak Vona frakcióvezető úr kérdésére, amikor arról érdeklődött, hogy a Regionális Fejlesztési Alap forrásai vajon kikhez vándorolnak. 2013 őszén Lázár minisz-

ter úr rendelte el azt a vizsgálatot, amelynek a kedvezményezett körébe mindaz a 44 ezer projekt beletartozott, amely 2007-13-ban nyert uniós forrást. Ebből mindösszesen 6286 projekt volt az, ahol jogi alátámasztottsága volt a vizsgálatnak. Ebből a 6286 projektből 111 esetben állapítottunk meg szabálytalansági gyanút. Ezt az irányító hatóságoknak, amelyek az operatív programok végrehajtásáért felelnek, kiadtuk vizsgálatra.

Ennyit kívántam ezzel kapcsolatban elmondani. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm azoknak a jelzését, akik jelezték, hogy közben nem ment a Fidesz, illetve a KDNP részére az időfogyasztás, hiszen a kormány képviselői a Fidesz vagy a KDNP időkerete terhére szólhatnak hozzá. 9 óra 56 másodperc volt Vitályos Eszter felszólalása. *(Derült-ség. - Közbeszólások, köztük: 9 perc!)* 9 perc 56 másodperc volt. Kérem szépen, addig nem megyünk tovább, míg ez az időkeret levonásra nem kerül, és azt kérem, hogy ha bármi probléma van a műszaki személyzet részéről, jelentsék, mert akkor külön oda kell figyelni, hogy az időkeret hogyan alakul.

Még Hornung Ágnesnek felszólalási lehetőséget akartam adni, de ezek szerint már ő távozik. Szabó László kért még szót. Tisztelettel azért azt jelzem az államtitkár hölgyeknek és uraknak, hogy többen fölkészültek és hozzá szeretnének szólni, be kellene osztani a hozzászólásokat és nem egyszerre elmondani. Természetesen, ha így akarják, én ahhoz adok lehetőséget, amit kérnek. A Hárszabály szerint az előterjesztő, a kormány képviselője bármikor, bármilyen időkeretben felszólalhat. Szabó László államtitkár úrnak adok szót.

DR. SZABÓ LÁSZLÓ külgazdasági és külügyminisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Ígérem, rövid leszek. Röviden szeretném azt elmondani, hogy az Európai Unió Bizottsága a panamai offshore botrány következtében kialakult helyzetre reagálva hangsúlyozza az adóügyi átláthatóság és az adóelkerülés elleni intézkedések fontosságát. A botrány eredményeként kialakult helyzetben szeretné, ha a tagállamok a már elfogadott szabályokat minél hamarabb átültetnék, valamint szeretné, ha a folyamatban lévő jogalkotási feladatok gyors megegyezés eredményeként hamarosan átültetésre kerülnének.

(18.10)

Na most, a magyar kormány itt igazából tényleg úttörőként viselkedett már az elmúlt években is, a panamai botrány kitérését jóval megelőzően Magyarország elkötelezte magát az adócsalás elleni küzdelemben, és ennek keretében a nemzetközi és

európai uniós információcsere-egyezményekben is részes állam lett. Magyarország kettős adóztatási egyezményeit is csak az OECD által ajánlott információcsere-re vonatkozó szabályok elfogadása esetén köti meg.

Ahogy azt Hörcsik elnök úr is már említette, Magyarország több olyan, a közelmúltban aláírt nemzetközi egyezménynek is részese, amik segítenek abban, hogy az adóhatóság naprakész információkkal rendelkezessen arról, hogy külföldön magyar illetőségű személyek és vállalatok milyen összegeket tartanak. Magyarország adóügyi információcsere-partnereinek száma megközelíti a százat, 2017-ben több mint 70 országból érkezik Magyarországra automatikus információcsere keretében magyar illetőségű személyek tekintetében pénzügyviszámlel információra vonatkozó adat.

Az offshore ügyek felgöngyöltése érdekében a NAV-on belül szakértői munkacsoport kezdte meg a magyar vonatkozású információk elemzését, az állami adó- és vámhatóság teljes eszközzel szisztematikusan a magánszemélyeket és cégeiket is érintően vizsgálja, történt-e Magyarországon adóeltitkolás. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. A KDNP képviselőcsoportjából Hollik István képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Engedjék meg, hogy mielőtt elmondanám, amit előre elterveztem, néhány szóban reagáljak az ellenzéki felvetésekre, és azt kell mondjam, hogy a vádaskodásokra is.

Az első, amit szeretnék elmondani, hogy itt előttem államtitkár asszony, államtitkár urak, de Bánki Erik is utalt már arra, hogy ma az offshore cégekkel kapcsolatos magyar törvények világosak: ma közpénz felhasználásának a közelébe se mehetnek offshore cégek, ezt a magyar kormány, a Fidesz-KDNP-kormány az Alaptörvényben, az államháztartásról szóló törvényben, de ahogy az előbb hallhattuk, a közbeszerzésről szóló törvényben is garantálja. Éppen ezért, ha valakinek ezzel ellentétes információja van, olyan információja van, hogy ezekkel a törvényekkel ellentétben mégis az állam ilyen cégekkel szerződést köt, akkor ezt kötelessége egyébként jelenteni a hatóságoknak. *(Dr. Staudt Gábor: Meg is tettük!)* Tehát, tisztelt jobbikos képviselőtársaim, legyenek szívesek, forduljanak a hatóságokhoz, de amíg egyébként azt látjuk, hogy önök csak vádaskodnak *(Mirkóczki Ádám: Nem, azok ti vagytok!)*, addig ez nem túl hiteles az önök részéről. Tehát legyenek szívesek bejelentést tenni, addig viszont meg ne vádaskodjanak, mert addig ez üres vádaskodást jelent.

Szeretném még egyszer elmondani azt, az államtitkár asszony beszélt itt a közbeszerzési törvényről,

láthatjuk, az rendkívül szigorú, tehát még európai összevetésben is szigorú. Akkor szeretném megkérdezni szocialista képviselőtársaimtól, illetve jobbkios képviselőtársaimtól: miért nem szavazták meg a közbeszerzési törvényt? *(Szórványos taps a kormánypártok soraiban. - Mirkóczki Ádám: Nagy király vagy!)* Önök nem szavazták meg! Miért nem szavazták meg? Államtitkár asszony világosan elmondta, hogy ez az egyik legszigorúbb törvény egyébként abban a tekintetben, hogy mit enged meg offshore cégekkel kapcsolatban, merthogy semmit. Ezért kérdezem azt, és erre a mai napig nem hallottunk önöktől választ: miért nem szavazták meg ezeket a törvényeket?

A második kérdés: a Jobbik felvetette azt, hogy minden képviselőnek rendelkeznie kell arról, hogy van-e offshore cége vagy sem. Ezt megint egy nagyon hangzatos bemondásnak tűnik, csak hogy jobbkios képviselőtársainknak szintén biztos, hogy tudomásuk van arról, hogy a vagyonyilatkozatban minden gazdasági érdekeltséget fel kell tüntetni. *(Mirkóczki Ádám: Amit öt évre visszamenőleg módosítottok!)* Aki nem valós adatokat tüntet fel, az törvényt sért, tehát teljesen fölösleges az országgyűlési képviselőket nyilatkoztatni, hiszen ha egyébként nincs benne a vagyonyilatkozatában, de mégis van bármely képviselőnek offshore érdekeltsége, az törvényt sért, márpedig, aki törvényt sért, azt a hatóságok meg fogják büntetni, merthogy Magyarország egy olyan jogállam, ahol senki nem áll a törvények fölött, tisztelt képviselőtársaim.

A harmadik felvetésem pedig, hogy én érdeklődéssel, a végén viszont sajnálattal hallgattam a Jobbik elnökének a felszólalását, hiszen semmit sem hallottunk a Panda Investments Ltd.-ről és Debreczeni Zoltán kapcsolatáról, mert a legfrissebb hírek alapján az látszik, hogy a Jobbik még kormányra se került, de már offshore cégek kötődnek Vona Gábor bizalmi köréhez. Én örülnék neki egyébként, ha önök ebben az esetben is hangosak lennének úgy, mint egyébként szoktak, és legyenek szívesek ezt a kérdést tisztába tenni, mert egyébként... *(Dr. Staudt Gábor: Bánki Eriket már bepereltük! Bánki Erik megy a bíróságra ezért! - Mirkóczki Ádám: Mehetsz te is! - Az elnök csenget.)* Ha megengedik és elmondhatom, akkor azt szeretném mondani, hogy a jobbkios közlemények ebben a tekintetben nem nyugtatnak meg bennünket, mert ezt a kérdést, a Panda Investments Ltd.-et végig kerülik, erről egy szót nem szólnak.

A negyedik ügy, amiről szeretnék szólni, hiszen több ellenzéki képviselőtársam is felvetette, a letelepedési kötvény ügye. Az a helyzet, hogy itt megint ordas nagy csúsztatásokat látunk, ugyanis minden, állammal szerződött cég tulajdonosi struktúrája és tulajdonosi szerkezete ismert. *(Harangozó Gábor István: Nem!)* Tehát, amikor önök azt mondják, hogy nem, Harangozó képviselőtársam, amikor ön azt mondja, hogy nem, akkor nem mond igazat. Öt céget az állam nyilatkoztatott, és az az öt cég egyébként,

amely szerződött végül az állammal, felfedte a tulajdonosi struktúráját. Tehát amikor ön azt mondja, hogy azoknak a cégeknek, amelyekkel az állam szerződött, a tulajdonosi szerkezete nem ismert, akkor ön teljesen egyértelműen nem mond igazat.

A másik kérdés pedig, hogy 1100 milliárd forint bevételt jelentettek az állam számára azok a letelepedésikötvény-vásárlások, amik az elmúlt időben lezajlottak. Tehát tulajdonképpen azt lehet mondani egyébként, hogy a letelepedési kötvény nem közpénzt visz, kedves képviselőtársam, az közpénzt hoz. És ha már egyébként Harangozó képviselőtársam azt mondta, hogy itt a magyar állam, illetve a magyar adófizetők vannak megkárosítva; ha valaki egyébként meg van károsítva, ahol egyébként ezeknek a cégeknek nyeresége képződik, az nem közpénz, nem a magyar adófizetőket károsítja meg úgymond, hanem azokat, akik egyébként a letelepedési kötvényt megvásárolják, hiszen azt az állammal szerződő cég diszkontáron vásárolja meg, és a kettőnek a különbözete náluk marad. *(Harangozó Gábor István: Érted, amit mondasz?)* De az államot, a magyar adófizetőket senki nem károsítja meg *(Harangozó Gábor István: 21 milliót veszít vele az állam darabonként!)*, mondom, a magyar államnak bevétele van abból, hogy letelepedési államkötvényeket vesznek, a magyar állam államadósságát, illetve annak az újrafinanszírozását a letelepedési kötvények segítik, ráadásul olcsóbban, mint ha a piacon valaki államkötvényt vásárolna.

Ezek után pedig engedjék meg, hogy rátérjek arra, amit előzetesen is szerettem volna mondani, és elmondjam a személyes véleményemet az offshore tevékenységről. Én azt gondolom, hogy azt alapvetően rossznak és erkölctelennek tartom, hiszen az offshore vállalat tulajdonosának célja minden esetben az, hogy valamilyen gazdasági tevékenységet vagy valamilyen vagyontárgyat megpróbáljon elrejtetni az adóhatóságok, vagy más hatóságok elől. Tehát alapvetően a tulajdonos kifejezett szándéka a rá vonatkozó szabályok kikerülése és kijátszása.

Az offshore vagy gyakran adóparadicsomnak is nevezett országok jellemezően alacsony adókulcs mellett olyan külföldi személyeknek engednek vállalatokat alapítani, amelyek működésének ellenőrzésére az az adott állam nem fordít kellő figyelmet vagy szándékosan, vagy nem szándékosan, de a lényeg ugyanaz. Az offshore vállalatok alapítása önmagában nem illegális tevékenység, azonban ezek a vállalatok alkalmasak arra, hogy adózatlan pénzeket kezeljenek anélkül, hogy azokról a tényleges tulajdonosok országainak információja lenne. Az ilyen offshore vállalatokat az adócsalás mellett pénzmosásra és egyéb bűncselekmények, így fegyver-, drog- és emberkereskedelem, valamint akár - az utóbbi időben láttunk ilyen híreket is - terrorizmus finanszírozására is használhatják.

A rendszer működésének lényege, hogy azok a magánszemélyek, akik nem szeretnék, hogy az országuk adóhivatala lássa, hogy milyen vagyontárgya-

ik vannak, és esetleg vizsgálják azok forrását, álnéven offshore társaságot alapítanak egy ilyen országban. Ezt követően az offshore vállalatokhoz folynak be a jellemzően adóztatlan vagy akár bűncselekményekből fakadó, származó vagyonok. Az offshore vállalatok ezután közvetítő cégek sorát hozzák létre, így a láncolat végén álló tényleges tulajdonosokhoz szinte lehetetlen visszavezetni a szálat. Ezt követően a cégláncolatokon keresztül végzik befektetéseiket és vásárolják vagyontárgyaikat a tényleges tulajdonosok. Mivel az offshore országok jellemzően nem kötnek a számlaadatok cseréjéről szóló információcsere-egyezményeket, az offshore cégek tulajdonosai nem ismertek a hatóságok előtt.

Röviden tehát: mindez azért történik, mert a tulajdonos az elrejtési kívánt vagyont bűncselekmény elkövetésével szerezte meg, vagy a legálisan szerzett vagyon után nem akar a törvények szerint adót fizetni, és ezért választja az offshore-ozást.

(18.20)

Tehát, ha talán valamiben van egyetértés ellenzék és a kormánypártok között, az az, hogy ez az offshore tevékenység, az offshore-ozás semmiképpen nem szerencsés, és minden országban arra kell törekedni, hogy egyébként ennek a tevékenységnek gátat tudjunk szabni, akár egyébként az országok széles körű összefogásával.

De az a helyzet, hogy van egy harmadik lehetőség is, ami a mai vitanapunk szempontjából a legfontosabb: ha egy politikus vagy kormányzati tisztviselő, aki bizalmas gazdasági előnyt biztosító kormányzati információk birtokában van, ezeket az információkat saját gazdagodásának érdekében és hazájának a kárára használja föl, de mindezt szeretné elrejtteni a nyilvánosság elől, és ezért bújjik el egy offshore cégbe. Mivel a 2010 előtti időszakból több ilyen esetre is emlékezhetünk, erről már képviselőtársaim is beszéltek, sőt két, sőt három szocialista miniszterelnökhöz is kötődtek offshore cégek, ezért teljesen természetes és üdvözlendő volt, hogy a Fidesz-KDNP-kormány mindezek elkerülésének érdekében már az Alaptörvényben is rögzítette, hogy a közpénz felhasználása esetén csak olyan szervezettel köthető szerződés, amelynek átlátható tulajdonosi szerkezete egyértelműen meghatározható. Erről szól az Alaptörvény 38. cikke.

És azt láthatjuk egyébként, hogy Magyarország Kormánya továbbra is elkötelezett ezen célok megvalósítása érdekében, ezért az Orbán-kormány azóta is számos intézkedést tett az átláthatóság növelésére. Államtitkár asszony beszélt az új közbeszerzési törvényről, ami teljesen egyértelműen fogalmaz, és azt mondja, hogy kizárható minden közbeszerzési eljárásból az a gazdasági szereplő, amely olyan nem EU-s államban rendelkezik adóilletőséggel, melynek nincs kétoldalú megállapodása az Unióval a közbeszerzésekről, illetve a kettős adóztatás elkerüléséről.

De azt is tartalmazza, hogy olyan szabályozott, tőzsdén nem jegyzett társaság, mely tényleges tulajdonosát nem képes megnevezni, vagy a gazdasági szereplőben közvetve vagy közvetlenül több mint 25 százalékos tulajdoni résszel vagy szavazati joggal rendelkezik olyan szabályozott, tőzsdén nem jegyzett társaság, mely tényleges tulajdonosát képes megnevezni.

A szocialista kormányzás offshore ügyei után természetesen nem kell csodálkoznunk azon, hogy ezeket a szigorító szabályokat a szocialista képviselőtársaink a múlt évben nem szavazták meg. Azon viszont már csodálkoznunk kell, hogy egyébként a Jobbik és az LMP sem szavazta meg ezeket.

És ha már szóba kerültek a szocialistákhoz köthető offshore ügyek, akkor engedjék meg, hogy két olyat emeljek ki, melyben a baloldal ma is adós magyarázatokkal. Az egyik Erős János ügye, a másik pedig a Dataplex-ügy. Erős János a szocialisták kormányzásának nyolc évében végig a százszázalékos állami tulajdonú MFB-nek volt a vezetője. Hivatali ideje alatt volt egy panamai offshore cége, amelyen keresztül egy Magyarországon jelentős médiaérdekeltségekkel rendelkező osztrák befektetővel üzletelt 2007 és 2009 között. Ez pont az az időszak volt, amikor az OMV meg akarta szerezni a MOL-t, amely ügynek különböző oldalain mindkét érintett a szereplője volt. Erős János az egyik oldalon, illetve a másik oldalon az a Heinrich Pecina, az egyik legismertebb osztrák üzletember, aki régóta jelen van Magyarországon jelentős befektetőként, jelenleg a befektető cégein keresztül az FHB Bankban, illetve a Népszabadságot, a Nemzeti Sportot, a Világgazdaságot és több megyei lapot is kiadó Mediaworks Hungary Zrt.-ben van érdekeltsége.

Az offshore iratokból és a Falter nevű osztrák újság által idézett osztrák cégpapírokból kiderül, hogy Pecina Collegia nevű magánalapítványa ennek az üzletembernek 2007 végén eladott egy Wintercastle nevezetű céget körülbelül 50 ezer euróért a panamai bejegyzésű Garuda Groupnak. Az offshore papírok szerint a svájci UBS Banknál számlával is rendelkező Garuda tulajdonosa Erős János volt.

A Falter által idézett dokumentumok szerint később jelentős pénzmozgás volt a Garuda, tehát Erős János offshore cége és Pecina osztrák üzletember érdekeltségei között. 2009 júliusában a Garuda átutalt 5,4 millió eurónyi, tehát több mint másfél milliárd forintnyi hitelt Pecina egyik cégének, néhány hónappal később azonban ez a cég visszafizette ezt az összeget, de nem a Garudának, ugyanis Erős kérte, hogy egy bécsi vagyonkezelőnek utalják a pénzt.

Az osztrák üzletemberről azt is tudni kell, hogy abban az időben, amikor az OMV meg akarta szerezni a MOL irányítási jogát, megvett - mármint Pecina - az orosz milliárdos Megdet Rahimkulovtól 5,6 millió MOL-részt. 2007. június 25-én az osztrák üzletember bejelentette a MOL-nál, hogy cége, a Vienna Capital Partners ezzel együtt összesen a MOL-részt 6,1 százalékát birtokolja, és még

aznap továbbadta a részvényeket az OMV-nek. Tehát röviden az a lényeg, hogy az MFB elnöke offshore cégén keresztül egy olyan osztrák üzletemberrel üzletelt, aki aktívan részt vett abban a gazdasági manőverben, amelynek a célja a MOL irányításának megszerzése volt az OMV számára.

Számos kérdés felmerül az ügy kapcsán, amelylyel a baloldal a mai napig adós a válaszokkal. Elsőnek: hogyan engedhették meg, hogy egy százszázalékos állami cég vezetőjének offshore vállalkozása legyen? Tehát hogy Erős Jánosnak, miközben az MFB-nek volt a vezetője, offshore cége legyen? Ezt hogyan engedhették meg mint tulajdonos állam képviselői? Másodsor: hogyan engedhették meg, hogy az MFB elnöke egy olyan emberrel üzleteljen, aki sértette a magyar nemzeti érdekeket azzal, hogy a MOL-t megpróbálta az OMV kezére játszani? Harmadsor: hogyan lehet mindezek után, hogy egészen a kormányváltásig élvezhette a baloldali kormány bizalmát Erős János MFB-vezetőként, és nem rúgták ki? Jó lenne, hogyha nyolc év után most már végre ezekre a kérdésekre választ kapnánk. *(Közbeszólás a Jobbik soraiból: Ki van kormányon?)*

A másik ügy, amelyre szeretném felhívni az önök figyelmét, a Dataplex-ügy, hiszen ebben az ügyben volt offshore, de tetten érhető volt az állami vagyon elherdálása és a kormányzati befolyással való üzérkedés is. A Dataplex-ügy lényege röviden az volt, hogy a Bajnai Gordon által vezetett Wallis cégcsoport 2005 szeptemberében megvásárolta a Dataplex Kft.-t, amely szerverkapacitások bérbeadásával foglalkozott, és amelyet néhány hónappal később 3 milliárd forint haszonnal, három ciprusi offshore cég közbeiktatásával eladott a Telekomnak. Az egyik limasszoi vállalkozás, a Fleminghouse, igazgatója maga Bajnai Gordon volt, ez azóta kitudódott, a másik Kóka János SZDSZ-es akkori gazdasági miniszter apósának, Lepp Gyulának az érdekeltségébe tartozott, a harmadik tulajdonosi szerkezetét a mai napig nem tudjuk.

Az ügyben büntetőeljárás indult, ám sajnos az elszámoltatás útvesztőjében ez elhalt. Az egyik szál az offshore-ozás, hiszen kiderült, hogy a ciprusi cégek között Bajnai és Kóka voltak. Egyikük, ugye, későbbi miniszterelnök, másikuk, Kóka János akkor regnáló közlekedési és gazdasági miniszter. Kóka visszaélt a befolyásával és megkárosította a magyar államot, merthogy a szerverkapacitások bérbeadásával foglalkozó Dataplex nem véletlenül lett három hónap leforgása alatt 3 milliárd forinttal nagyobb értékű vállalkozás. Ez annak volt köszönhető, hogy Kóka hathatós kormányzati befolyásának köszönhetően a Dataplex Wallis általi megvásárlása után hirtelen számos zsíros megrendelést kapott állami vállalatoktól és háttérintézményektől, lekötve annak kapacitásait és ezzel együtt értékesebbé téve a céget.

Ez az ügy is jól mutatja, miért került 2010-re a csőd szélére az ország, azért, mert az a baloldal vezette, ahol a nemzeti érdeket minden esetben megelőzte a kormányzati politikusok meggazdagodásá-

nak a vágya. A KDNP ezért, ahogy eddig, úgy továbbra is elkötelezett abban, hogy az offshore lovagokat távol tartsa a közpénzektől. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra a Jobbik képviselőcsoportjából Staudt Gábor képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. STAUDT GÁBOR (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! A mondandómat részben felülírta az a hazugságáradat, amit főleg Hollik Istvántól el kellett hallgatnunk itt, az Országgyűlés ülésén. Ott kezdeném, hogy ha már Kókát említette, akkor ki adott neki diplomata-útlevelet, hogy üzletemberként utazhasson a kormányzati delegációval? Önök. Kik tüntették ki Medgyessyt? Önök. És kik üzletelnek azokkal az emberekkel, akiket elsorolt? Javarészt önök. És önök azok, akik azoknak a cégeknek, amelyeket önök átláthatatlannak minősítenek, és felrakták ezeket a listákat az internetre, ugyanúgy állami pénzeket, közpénzeket, uniós pályázati pénzeket adnak.

(18.30)

Ez történt. Szilágyi György képviselőtársam majd részletesen is el fogja mondani. Hétről hétre egyébként itt az önök fejére olvassa, hogy melyek azok a cégek, amelyeket önök raktak fel az internetre, hogy átláthatatlan háttérűek, és utána önök adnak nekik állami pénzeket.

Arról nem is beszélve, hogy államtitkár asszony itt elmondta, hogy az Állami Számvevőszék milyen szabálytalanságokat derített fel a Jobbik gazdálkodásában. Azt elfelejtette elmondani, hogy ez melyik évekre vonatkozott - a 2006-2007-es év -, és hogy milyen óriási szabálytalanságok voltak. Egyébként a Jobbik semmilyen állami pénzben azokban az években nem részesült. Ezek olyan szabálytalanságok voltak, mint hogy például valaki egy két-három ezer forintos adománycsekkre nem megfelelő módon írta rá a nevét, nem olvasható módon, és ezeket a pénzeket duplán vissza kellett fizetni az állam részére. Ilyen komoly szabálytalanságok voltak. Mi meg ezermilliárd forintok ellopását olvassuk az önök fejére. Azt kell mondjam, hogy a nagyságrendet a szavazópolgárok is el tudják dönteni.

Azt is el kell mondjam, hogy egy újdonság volt számomra, hogy a Kovács Béla-ügy most már offshore ügy is. Erről én nem tudtam, és önök kérik számon azt, hogy milyen információink vannak az ügyben. Semmilyen információnk nincs. Talán Németh Szilárd, mint a Nemzetbiztonsági bizottság tagja, tudna részletesebb információkat adni, de nekünk semmilyen információnk nincs, hogy mivel vádolják. Illetve maximum arról, hogy mivel vádolják Kovács Bélát, de hogy ezen túl milyen részletes információk

vannak, arról sem mi nem tudhatunk, sem a közvélemény nem tudhat. Így nagyon nehéz ezek ellen védekezni is.

Egyébként önök többször felhozták, hogy milyen hatalmas pénzekkel támogatta a Jobbikot Kovács Béla. Tudják, nagyságrendileg mekkora pénzzel támogatta? Amennyit egy állami cégvezető az önök által megemelt fizetésként hazavihet havonta. Ha ezek óriási pénzek, akkor önök nagyon jól megfizetik az állami cégvezetőiket.

Aztán ugyanúgy várjuk a bizonyítékokat azokban az ügyekben is, amiket itt elmondtak. Itt persze lehet az offshore ügyekről úgy beszélni, hogy Vona Gábor egyik ismerőse ismer egy olyan embert, aki hallott már olyanról, aki offshore-ozott. És egyébként ott se közpénzekről beszélünk. Tehát azért a bíróság előtt kell felelni ezekért a kijelentésekért. Egyébként mai közleményként ki is ment, hogy Bánki Eriknek is, mert olyanokat állított, amelyek túlmennek azokon a határokon, amelyeket bíróság előtt ő meg tudna védeni.

És egyébként azt láthattuk, hogy akár Halász Jánosra is utalhatnánk, aki szintén ezeket az ügyeket próbálta felemlíteni. Ő bátor Sir Robinhoz képest ugyanúgy elszaladt a sajtótájékoztatóról, amikor Forrai Richárd elment erre a sajtótájékoztatóra, és szeretett volna szembenézni Halász Jánossal. Ő elszaladt egyébként ugyanúgy, ahogy ön is elszaladt, csak akkor éppen Juhász képviselő úr elől. *(Hollik István: Nem szaladtam el! Nézd meg! Ott álltam!)* A hírekben legalábbis és a videón így jött le, hogy elszaladt. El lehet szaladni, semmi gond nincsen ezzel, csak akkor ki kell állni a választópolgárok felé, és el kell mondani, hogy mit és miért állítanak. Ezt önök nagyon nehezen tudták eddig megvédeni.

Úgyhogy én azt látom, hogy saját magukat nem tudják tisztára mosni, mert ez lehetetlen lenne. Amit lehet csinálni, megpróbálnak másokat besározni. Az MSZP-vel elég könnyű dolguk van, mert 2010 előtt azért az MSZP is számtalan ügyletben érintett volt, de ez önöket ne menti fel, hogy tovább folytassák ezeket a gyakorlatokat. Az, hogy az MSZP-ben ezt csinálták, az állampolgárok, a szavazópolgárok nem azt várják el, hogy önök ugyanúgy folytassák ezeket a piszkos játékokat, ahogy azt elkezdte az MSZP, és ahogy egyébként '90 óta Magyarországon zajlanak az események.

Többször idézték a Tax Justice Network egyébként brit kutatócéget, amely óvatos becslések szerint 250 milliárd dollárra teszi - és ezek a becslések néhány évvel ezelőtt készültek - azt az összeget, amit offshore irányba kiloptak '90 után hazánkból. Ez valószínűleg egyébként sokkal több. Azt szeretnénk tudni, kik lopták el ezt a pénzt. Ez a magyar államadósság két és fél-háromszorosa. Óvatos becslések alapján. Mi ezt szeretnénk tudni. Fideszesek vagy MSZP-sek, vagy teljesen mindegy, mely párthoz tartozók, vagy SZDSZ-esek, szeretnék az emberek tudni, kik lopták el ezt az iszonyatos mennyiségű pénzt Magyarországról. A többi mind csak porhintés,

hogy igen, az MSZP, vagy igen, a Fidesz lopott többit, vagy hogy ebből a 250-300 milliárd dollárból ki mekkora arányban vette ki a részét, ami a lopást illeti. Azt kell mondjam, hogy ez az embereket csak annyiban érinti, hogy az elszámoltatást milyen módon kellene végrehajtani.

Aztán nem beszéltek arról sem, hogy azért elég furcsa ország, ahol a NAV elnökét tiltják ki az Amerikai Egyesült Államokból hasonló ügyek miatt, illetve hogy pontosan milyen ügyek miatt, azt még önök nem tárták a nyilvánosság elé, de amennyit lehetett tudni, azok egyáltalán nem voltak kielégítőek.

Az is átfutott a gondolataimban, miközben, mondjuk, Hollik Istvánt és képviselőtársait hallgattam, hogy ha önök vagy a jelenlévők javarésze nem érintett ezekben az ügyletekben - most legyek nagyon optimista -, akkor viszont milyen lelkiállással tudják elleplezni azt, vagy azokat védeni, akik ezt megteszik.

Mert nekem ne mondja senki, hogy például a letelepedésiállamkötvény-bizniszben, mondjuk, önek, Hollik képviselőtársam, nem tűnik fel, hogy mi zajlik ebben az országban, hogy ezt a körülbelül 100 milliárd forintos jutalékot, amit kifizetnek ezeknek az offshore háttérű cégeknek, egy monopolpiacon más módon, mondjuk, a külképviseletek is meg tudnák tenni ezt a munkát. És azt se tudjuk, hogy mekkora ez a jutalék, mert önök azt mondják, hogy nem közpénzről van szó, miközben eladnak egy állami monopóliumot, a letelepedés jogát. Ez olyan, mint egy koncesszió. Ezt eladják, és az ebből befolyó pénz igenis, hogy közpénznek minősül.

És a bevétel, az tudja, hogy micsoda? Az, amit majd vissza kell fizetni. Ez nem egy olyan bevétel, hogy ezt elköltheti a magyar állam. És erre kamatot kell fizetni. Illetve, ahogy az elhangzott, ez akciós, és a 300 ezer euró helyett 271 ezer euró az, ami majd befolyik, és ennek a különbözetét, nem elég a jutalék, azt is ott hagyják ezeknél a cégeknél. Amikor vizsgálóbizottságot szeretünk volna erre felállítani, akkor ezt elutasították mindenféle mondvascinált indokkal.

Úgyhogy például ezeket az ügyeket kellene tisztázni, és nem hat év kormányzás után az ellenzékre mutogatni vagy a Jobbikra mutogatni. Illetve megtehetik, csak teljes mértékben hiteltelenek lesznek. Olvassák el, hogy a hasonló közleményeik után milyen kommentek érkeznek az internetes portálokon. Akár a legnagyobb internetes portálokon, amelyekhez semmi köze nincs a Jobbiknak. És egyébként olyan kommentelők írják be, akik szintén leírják azt, hogy nem Jobbik-szimpatizánsok, nem Jobbik-támogatók, de amit a kormány csinál, az tarthatatlan. Azt hiszem, hogy 2018-ban meg fogják látni, hogy milyen eredményre vezet ez a politika. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kormányzati felszólalás következik, Vítályos Eszter. Parancsoljon, államtitkár asszony!

DR. VITÁLYOS ESZTER, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Néhány olyan kérdésre szeretnék csak reagálni, amelyet az imént Staudt képviselő úr intézett a kormányzathoz.

Először is azt a vizsgálatot, amelynek az eredményei a honlapunkon szerepelnek, 2013. október 1-je és 2014. június 5-e között folytatta le az intézményrendszer. Tehát ebben az adott időpillanatban voltak érvényesek azok a megállapítások, amelyeket akkor tettünk. Előfordulhat, hogy a vizsgálatot követően átláthatóvá tette magát az adott szervezet. Ezekkel a szervezetekkel most már jogosan köt bárki szerződést. Egyébként ennek a felelőssége mindig annál az intézménynél van, aki szerződést kíván kötni ezekkel a korábban átláthatatlannak minősített cégekkel. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. A Fidesz képviselőcsoportjából Németh Szilárd István képviselő úr következik. Parancsoljon!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Többen megpróbálták megfogalmazni, hogy mi a mai vitanap célja. Azt gondolom, így hallgatva az összehozott ellenzék, mert gyakorlatilag itt szélsőbaltól szélsőjobboldalig mindenki nyomja a magáét *(Moraj az MSZP és a Jobbik sorában.)*, és egyébként a valóság, illetve az arra adott válasz, az arra adott kormányzati, parlamenti intézkedések, a meghozott jogszabályok, az a gazdasági környezet, amiben ma Magyarország élhet, azt gondolom, 2010 óta felmenő rendszerben, de 2014 óta pedig a maga teljességében - hallottuk itt az adócsökkentés politikáját, hallottuk azokat az alkotmányos, alaptörvényi biztosítékokat, amelyek nem teszik lehetővé, hogy vad offshore cégek, tehát direkt adóelkerülő offshore cégek Magyarországon közpénzhez jussanak, Magyarországon részt vehessenek akár a közbeszerzésben -, ezek mind mellékesek a számukra. Elmondják a magukét, jön rá egy válasz, utána megint folytatódik az egész tovább.

Tehát gyakorlatilag a mai vitanap az elmúlt időszak vitanapjait idézi mindenki elé. Ugyanez történt a pedagógus-vitanapon, ugyanez történt a közbiztonsággal kapcsolatos vitanapon, tehát bármilyen vitanapot szervezünk, ugyanezt tapasztaljuk, ugyanezt látjuk, ugyanezeket a mozgatórugókat, a hatalomértséget, a kormány megbuktatási szándékát, a mindenáron való politikai balhékelést látjuk ebben az egész történetben.

Nincs is ezzel probléma addig, amíg történelmi távlatokba vissza nem tekintünk. Szolzsenyicin azt mondta, hogy nincs az a vastag bőrt igénylő hazugság, amit egy kommunista szemrebbenés nélkül ki ne mondana *(Dr. Staudt Gábor: Mert még nem ismerte a Fideszt!)*, ha a mozgalom érdeke vagy a személyes boldogulása így kívánja.

(18.40)

Amin én, mondom, rendkívül csodálkozom, hogy a Jobbik gátlástalanul - és ez olyan, mintha a tegnapi kongresszusuk folytatása lett volna, hallgatva itt Vona Gábort -, gátlástalanul csatlakozik ehhez az elvhez, és gyakorlatilag bármekkora hazugságra képesek. Ne haragudjon, képviselőtársam, de azért a letelepedési kötvényeket így elintézni! 1100 milliárdot hozott a magyar költségvetésbe. 1100 milliárd forintot hozott a letelepedési kötvény a magyar költségvetésbe *(Dr. Staudt Gábor: Nem annyit hozott! 200-at mondott a Rogán. - Az elnök csenget.)*, és a letelepedési kötvény az a forma, az a nem illegális forma, amit egyébként a kedves elvtársak összekeverték, hogy egyébként folyik a küzdelem az illegális bevándorlással, de bezzeg itt van ez a letelepedési kötvény.

Ez a kettő nem ugyanaz. A letelepedési kötvény nemzetbiztonsági szempontból a legbiztonságosabb rendszer. A legbiztonságosabb rendszer, és ehhez nem kell engem megkérdezni, mert a Jobbik képviselője is ott ül a Nemzetbiztonsági bizottság ülésén, és ő is pontosan tudja, amikor a tájékoztatást a Bevándorlási és Állampolgársági Hivataltól megkapja a kötvényekkel kapcsolatban, hogy miről beszélünk. A kötvények jutalékát nem a magyar állam, nem a magyar adófizetők fizetik ki, ezt is pontosan tudják, ugyanúgy, mint mi, de ezzel teljesen ellenkező állítások vannak.

A Magyar Nemzeti Bank által létrehozott alapítványok és a 260 milliárd. Alapítvány, mindenki tudja, nem kell nagyokat nézni - a 260 milliárdot el lehet költeni? Hogy lehetne már elkölteni, az alapítványi vagyon! Az alapítványnak azt kell felhasználnia, és ha abból van befolyó jövedelme, akkor azon felül, ami keletkezett jövedelem, azt költheti el. De itt megy ez a szöveg, most már hozzászoktunk ehhez, és még sorolhatnám az összes olyan, hajánál előrángatott történetet, amit akár a jobbikosok, akár az MSZP-sek megosztottak velünk.

Egy biztos, hogy az, amit én most ismertetni fogok önökkel, egy csepeli példa, hogy hogyan lehet kirabolni egy önkormányzatot, hogy lehet kirabolni a csepeli embereket, hogy lehet gyakorlatilag annak a prosperitását teljes egészében megszüntetni két és fél évtized alatt, az már nem fordulhat elő ma Magyarországon. Itt a Csepel SC-ről, a Csepeli Munkásotthonról és a Csepel Művekről van szó, óriási pénzekről, és mind valahol fókuszban, amikor visszametsszük ezt az egészet, akkor egy offshore cégnél, egy elvtársak által gründolt és helyzetbe hozott offshore cégnél landol az egész ügy.

Nem szeretnék nagyon messzire visszamenni, de elég lesz, ha 1991-ig fölvezöljük ezt a történetet. Csepelen, ami történt, akár, ha nézzük az első világháború előttről egészen a rendszerváltásig, Csepel története nem más, mint a gyár története, az, amit Weiss Manfréd alapított, amiről itt néhány héttel ezelőtt beszélünk, hogy mekkora tette volt Weiss Manfréd-

nak, amikor megalapította ezt a gyárat, illetve meghozta azokat az intézkedéseket, amivel helyzetbe hozta Csepel lakosságát akár kulturális, akár egyéb, szellemi szinten, akár jóléti szinten, ahogy a munkásokról gondoskodott.

Ennek valamikor 1989-90-re teljes egészében vége lett, az elvtársak elveszítették a hatalmat is. Egy 35 fős képviselő-testület jött létre Csepelen, abban volt egy kriptokommunista meg egy kommunista, az összes többi vagy valamilyen új párt, vagy valamilyen régi történelmi párt képviselője volt, és egy SZDSZ-fideszes polgármester került Csepelen a polgármesteri székbe, hatalomra. De úgy hozta az élet, hogy a gazdasági ügyekről nem tudtak dönteni, mert még azt se tudták, hogy hogyan kell bemenni az önkormányzatba, merről támadjanak. De az elvtársak pontosan tudták, az személyükben levezethető egyébként. Később országgyűlési képviselők, polgármesterek lettek a volt első titkárok, Podolák György nyakig benne van ebben az ügyben, Avarkeszi Dezső, gondolom, ismerősek ezek a nevek, volt államtitkár, Tóth Mihály, az utolsó első titkár és így tovább. De ne menjünk ennyire bele a részletekbe!

A gyárat fogták és egy holding szervezetbe szervezték, és tokkal-vonóval ellopták. A Csepel SC teljes vagyonát, az összes ingatlanát, az összes ingóságát egy alapítványba vitték ki, ez a Csepel SC Alapítvány. A Csepeli Munkásotthon szintén egy alapítványba vitték ki, ez a Csepeli Munkásotthon Alapítvány. Legyen az elég, hogy ebben a két alapítványban az egyik vezetője, kuratóriumi főnöke Podolák György volt, a másiké meg Avarkeszi Dezső, és olyan szabályokat hoztak meg, betettek egy-egy díszembert, aki a csikzsebből lógott ki, aztán mindig bólogatott nekik, tehát valaki, mintha a másik oldalon lett volna, de az se ott volt, és ezek az emberek olyan döntéseket hoztak, amilyeneket akartak. Meg lehetett azt tenni tíz éven keresztül, hogy gyakorlatilag felélték a csepeli sport összes ingatlanát, a belvárosi vívótermet, a síófoki üdülőt, a csokonyavisontai szállodát, mindent, ami akkor a sportot szolgálta.

Amikor elfogyott a vagyon vagy már nem lehetett nagyon garázdálkodni, akkor úgy döntöttek, hogy ezt valamilyen formában át kéne játszani, de mindent hagytak legatyásodni teljesen, hogy ne legyen ára, de még mindig így is volt ára a történetnek, 4-5 milliárdot még így is ért. Hát, mit kellett csinálni? 2005-ben egy offshore hátterű cégnek, a Cs. Sziget Investnek, amelyik egy 220 offshore cégből álló cégbirodalom Magyarországon - Jelinek Dánielnek hívják a főnökét, az itteni megbízottját, Delawareben van a főcég bejegyezve -, annak így odaadták az alapítói jogokat, tessék! Szó szerint, se szerződés róla, se semmi. Az alapítók úgymond lemondtak vagy elhaltak, mindegy, valaki valamire eltűnt.

A bírók észnél voltak, kétszer megtagadták ennek a bejegyzését, de nem tudták tovább megtagadni, mert egyszer csak született egy jogegységi határozat. Született egy olyan jogegységi határozat, amelyik azt mondta, hogy de, be kell jegyezni. Mit tudott

tenni a cégbíró? Bejegyezte, és így jutott át az egész Csepel SC-vagyon egy offshore cégbe. És amikor, kedves jobbikosok, én tavaly ide behoztam a Csepeli Munkásotthonról szóló törvényt, hogy ezt megakadályozzam - abban igazuk van, hogy 5 évvel a 2010-es hatalomátvétel után, de ezek ilyen erősek, ezek ellen nem megy úgy a küzdelem, hogy 2010 októberében küzdünk, aztán már novemberében minden le van játszva, ezek ilyen erősek -, akkor a jobbikosok végig itt ellenem beszéltek, az ellen beszéltek, hogy törvényben oldjuk meg ezt a helyzetet, folyamatosan.

Otthon nem merték, otthon a jobbikos képviselő az önkormányzatban megszavazta, de itt végig ellene voltak. Mondják meg, hogy miért. Miért nyújtottak segédkezet ebben az ügyben? Vagy nem ismerték és felelőtlenül megtették, amit megtettek Csepeli Munkásotthon-ügyben, és továbbra is ott tartják egyébként a lehetőséget arra, hogy lenyúlhassák. Igaz, hogy ha most már a bíróság fogja alkalmazni a törvényt, egy éve hoztuk meg a törvényt, de még a bíróság nem döntött, de ha esetleg méltóztatik egyszer alkalmazni, akkor nagy valószínűséggel nem tud másképp dönteni, mint hogy nem engedi, hogy offshore cég kezébe kerüljön, mondjuk, a Csepeli Munkásotthon.

Tehát én azt gondolom, hogy akkor, amikor ezt a vitanapot elhatároztuk, akkor tényleg abban a mederben kellett volna menni, amit az államtitkár hölgy és az államtitkár urak itt próbáltak képviselni. Szerintem nagyon szakmai volt a hozzászólásuk, nagyon tisztességes, a történelmi háttérrel is bemutatta Fónagy államtitkár úr, hogy gyakorlatilag mekkora melóval kell itt küzdeni. Ez nem fog úgy menni, nem tudjuk úgy a saját közös dolgainkat rendezni, nem tudjuk hazánk életét úgy intézni, ha türelmetlenek vagyunk, és folyamatosan azt nézzük, hogy kibe hogyan vágthatnánk bele a fejszét. Tehát azt gondolom, hogy az irány jó, hallottuk a jogszabályi környezetet, a gazdasági környezetet, és azt, amit a kormány és a parlament itt elindított 2010-ben, azt kell, azt hiszem, betetőznünk.

Ma minden biztosíték megvan arra, hogy ilyen, a Vörös Csepel című könyvben összefoglalt Csepeli Munkásotthon, a Csepel SC-t, és akkor mondom, még nem beszéltem a csepeli gyárról, amely a végén teljesen összeér az offshore céggel. Tehát ma a csepeli gyár kétharmada annak az offshore cégnek a tulajdona, akik egyébként le akarták nyúlni a Munkásotthon is, és le akarták nyúlni a Csepel SC vagyonát is. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra az LMP képviselőcsoportjából Sallai R. Benedek képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselő-

társaim! Beszéljünk nagyobb békességgel! Nem tudom, mi vált ki ilyen heves indulatokat. (Németh Szilárd István: Talán a Csepeli Munkásotthon vagy a Csepel SC, nem tudom.) Tehát a Csepel SC, vagy nem tudom, hogy mi az oka.

Kezdem azzal, azért, hogy a békességet hozzam, hogy Hollik képviselőtársamnak rögtön arra reagálok, amivel egyetérték teljes mértékben. Ezt a szót mondta, az offshore alapvetően rossz és erkölcstelen. Teljes mértékben egyetértünk ebben, és ez nagyon messze van attól, amit Fónagy képviselőtársam mondott, aki elkezdte megkülönböztetni azt, hogy közpénzes offshore meg magánpénzes offshore, meg hogy milyen célra használjuk; mondta azt a kést, hogy valakibe bele lehet vágni meg kenyeret lehet szeletelni. Tehát egyetérték Hollik képviselőtársammal, ez a mondata tipikusan erről szól, szerintem alapvetően nem erkölcsös és rossz az offshore, emiatt üldözni kell, és ezért kell róla beszélni, ezért kell az, hogy a problémákkal szembenézzünk, hiszen nézzük meg, hogy önök mit tesznek. Az egyik szavukkal azt mondják, hogy a kormány mindent elkövet annak érdekében, hogy megszüntesse, a másik szóban meg azt mondják, hogy itt a hatalmas offshore botrány tőlem jobbra mindenkit érint.

(18.50)

Most akkor van offshore vagy nincs offshore? Ha önök szembenéznek ezzel és elismerik azt, hogy van bármilyen háttére ennek Magyarországon, akkor gyakorlatilag megteszik azt, hogy szembenézést valósítanak meg, miközben tagadják mégis a létét.

Dömötör Csaba államtitkár úr a propagandaminisztériumból kezdte itt a felszólalásokat. Nagyon érdekes szavakat és kifejezéseket mondott: végre a Fidesznek rendet kellett vágni. Ezt a kifejezést mondta. Ma már minden világos, ezt is elmondta; nem vitathatja senki, hogy mindent megtett a kormány, és utána felhozta az online pénztárgépeket. Mielőtt az online pénztárgépekre rátérek, hadd mondjam el, hogy Dömötör Csaba képviselőtársam valószínűleg még kiscserkész volt, miközben néhány frakciótársa már az MSZP-ben is lopott.

ELNÖK: Bocsánat, képviselő úr, Dömötör Csaba nem országgyűlési képviselő, csak államtitkár.

SALLAI R. BENEDEK (LMP): Én is Dömötör Csaba államtitkár úrra gondolok. Tehát összességében nyilvánvalóan lehet erről beszélni. Azért jó, amikor újból és újból visszakerülnek az online pénztárgépek, mert pont ez az a gondolkozás, ez az a nézetkülönbség, amiről beszélünk, amikor offshore-ról kell beszélni. Az online pénztárgépeknek nincs közvetlen közük az offshore-hoz. Az online pénztárgépekkel önök egy halom kisvállalkozót még inkább arra készítettek, hogy befizessen adókat; nem a multikat, akiknek mindenütt vonalkódos a lehúzásuk,

hanem a kicsiket. Önök egy „anti Robin Hood” programot valósítanak meg, elvesznek a kicsiktől, hogy a nagyoknak adjanak.

Gyakorlatilag erről szól ez a nap, amiről beszélünk, és arról, hogy ezt a rendszert hogyan lehet felszámolni. Azért nem kell mentegetőzniük egy csomó ügyben, nem kell kikérniük maguknak, mert én nem állítom azt, hogy itt minden országgyűlési képviselőnek a frakcióban offshore érdekeltsége van. Mindössze azt állítom, hogy az offshore mint jelenség itt van Magyarországon.

Lefogadom, hogy Hollik képviselőtársam jobban ért a számítógépekhez, mint én. Ha a Google-ba beüti azt, hogy offshore cégek, az első ötven találatban meglátja azt, hogy lehet alapítani Magyarországon, és mennyien kínálják ezt a lehetőséget a mai napig. Amikor készültem ide, ezt tettem, megnéztem. Ez egy lehetőség, így próbálnak adót elkerülni. És ennek nincs pozitív változata. Nincs olyan, hogy közpénz meg nem közpénz.

Az az állítás, hogy közpénz nem megy ki, szintén nagyon-nagyon érdekes, ugyanis elmondják önök, mindent megtesznek annak érdekében, hogy a közforrások ne kerüljenek ilyen átláthatatlan rendszerbe. Igen ám, de közben, ha közvetetten jogi személyek tulajdonolják az offshore-t, és a magyar jogi személynek van egy offshore tulajdonosa, és a magyar jogi személy tulajdonosa még egy jogi személynek, mint azt láttuk konkrétan az EU-s támogatások ügyében, akkor minden további nélkül közvetve ki tud kerülni a magyar adófizetői kötelezettség alól ezeknek a forrásoknak egy jelentős része, hiszen nagyon egyszerű technikákkal úgy kiviszik ott, hogy ne kelljen Magyarországon adózni.

Azért furcsa, amikor Bánki Erik képviselőtársam azzal jön, hogy Dániához, Svédországhoz, Finnországhoz képest itt egy adóparadicsomot csináltunk Magyarországon, mert ha ez egy jó eszköz lenne, akkor a magyarországi mutatók e tekintetben nem lennének rosszabbak, mint az említett országoké. Azoknak az országoknak, amelyeket itt említettek, a legmagasabb adókulcsuk 50 százalék meg afölött van. Ennek ellenére kisebb az offshore részesedésük, mint Magyarországnak. Ennek ellenére az adófizetési fegyelem magasabb, és a legtöbb mutatóban mégis eredményesebbek. Hát akkor, kérem szépen, ez az eszköz nem jó erre, akkor egy másilyen eszközt kell találni. És azok az előterjesztések, amiket a Lehet Más a Politika több alkalommal is idehozott, lehetőséget kínálnak arra, hogy ezt megfontolják.

De én azt is elfogadom, hogy a Fidesz a nemzeti együttműködés rendszerében nem fogad el semmit, ami kívülről jön, de ha legalább elgondolkoztatnák önöket ezek az előterjesztések, legalább lesmittelnék valahogy és átírnák úgy, hogy beterjesztenék önálló képviselői indítványként, akkor lehetne látni egy törekvést. De jelen pillanatban azt látjuk, hogy két dolgot állítanak: hogy nincs ilyen Magyarországon, meg azt állítják, hogy a baloldalnál, a Jobbiknál meg ilyeneknél nagyon van. Ezzel a két állítással nagyon

nehéz mit kezdeni. Miközben azt látjuk, hogy a közpénzeknek igenis van közük az offshore háttérhez.

Spéder Zoltán neve már elhangzott. Tipikus példáját láthatjuk annak, most már a médiumokból is, hogy önök most éppen kimonopolizálják neki a kis-települési postaszolgáltatásokat és így tovább, miközben beütjük a nevét az offshore-ral együtt, és megjelenik, hogy jelentős mértékben érintett. De ugyanígy lehet látni a már többször emlegetett Habony-műveket és a hozzá tartozó Vajna András vállalkozót és kaszinóbizniszt, akiknek szintén megjelenik az érdekeltségük. És ez még nem minden, hiszen ezek csak üzletemberek, akik valamilyen formában kapcsolódnak a kormányhoz.

De kérem szépen, az a balatonfenyvesi ügy, amit jó párszor idehoztunk a parlament elé, amikor valakinek egy Natura 2000-es területből négy hektárt odaadtak ajándékba, hogy csináljon ott egy luxuskötőt, és EU-s támogatásból 100 millió nagyságrendet fordítottak erre, szintén offshore háttérű cég. Azt mondták, hogy tegyünk feljelentést. És mi történt? Tettünk feljelentést? És utána mi történt? Az ügyesség elutasította a nyomozást bűncselekmény gyanújának hiányában. Huszonnégy feljelentésnél tartok két év alatt, mert meggyőződésem, hogy bizonyítható a bűncselekmény. Önök milyen jogon kérik számon rajtam, hogy mit jelentünk fel, amikor gyakorlatilag nem tudunk benne eredményt elérni?

Az a kérdés, hogy milyen lehetőségeket találnak. S miután nagyon fogytán van az időm, hadd mondjam el, hogy egy francia közgazdász szerint az adóparadicsomokba menekített vagyon simán elkobozható lenne. Miért nem gondolkoznak el rajta? Én nem a Fidesz ellen vagyok, hanem azt akarom, hogy növekedjen az államkassza. Miért nem lehet elgondolkozni azon, hogy teljes mértékben betiltsanak Magyarországon bármilyen jogi tevékenységet olyan háttérű cégeknek, amelyek nem egy átlátható háttérű országban bejegyzett? Sőt, továbbmegyek: miért ne lehetne ennél szigorúbb szabályokat hozni, és miért ne lehetne megtenni azt, hogy azt a rengeteg kimenekített pénzt valahogy visszaadjuk a jogos tulajdonosainak, a magyar állampolgároknak?

Hadd mondjak egy érdekes példát: 1791-ben került fel az, hogy a földtulajdon nyilvántartását egységes rendszerbe kell alkotni. Akkor is a tulajdon és a birtok jelentős része ingatlanról és termőföldről szólt. Emiatt kitalálták ugyanebben az időszakban, hogy ennek kell egy egységes nyilvántartás. Ma már, aki itt ül, teljesen természetesen kezeli azt, hogy a termőföldet a földhivatal nyilvántartja, és helyrajzi számonként hozzáférhetően tudjuk a tulajdonosokat. A jogi személyek esetében, a vállalkozások esetében, a cégek esetében miért nem vezetjük be azt a nyilvántartási rendszert, ami lehetőséget teremtene arra, hogy minden egyes üzleti tevékenységet végző magyar üzleti fél teljes háttérrel átlátható legyen? És átlátható legyen az, hogy ne csak a kicsiknek legyen elszámoltatva az adója, mint ahogy az online pénztárgépekkel megvalósították az összes kisvállalkozás

esetében. Nem! Pont ezeknek a nagyoknak, ugyanis a kisvállalkozók között, és megmondom őszintén, a magyar mezőgazdaságban sem ismerem senkit, aki offshore-ban gondolkozna, sőt valószínűleg egy jelentős résznek magyarázni kellene, hogy mi az. De pont azok, akik milliárdokkal bánnak, akik most a magyarországi milliárdos lista élén szerepelnek, azoknak a neve sorra és sorra felmerül. Az egyik milliárdosról nemrég kiderült, hogy 77 milliárdja van még pluszban Szingapúrban, és akkor valaki a fejéhez kapott, hogy ja, ott is van 77 milliárd.

És mi a cselekmény? Semmi. Vezeti tovább a magyar milliárdos listákat, és senki nem gondolkozik azon, hogy mi lesz az a megoldás, amikor azt a közvagyon, amit így kimenekítettek az országból, és megpróbáltak adózatlanul elbújtatni, vagy feketefeldelgetni, azt hogyan lehessen teljes mértékben legalizálni.

Ehelyett mi történik? És itt van a kritika, amiben nem értünk egyet. Megpróbálják ezt legálissá tenni, és amnesztiát adnak az adócsalóknak. Ez történt az elmúlt években. Az adószabályokban éves szinten az amnesztia megtörténik, és azt mondják, hogy hozzák haza a pénzt, és mi engedjük, hogy itt nagyon alacsony adókkal adózzanak, hogy legalább itthon legyen a pénz, mert akkor majd államkötvényben meg nem tudom, miben megjelenik a magyar költségvetésben. Ez az az amnesztia, ami bűn. És ez az, amit felrovunk, hogy ez bizony nem mutat arra rá, hogy önök mindent megtennének.

És ugyanígy, amikor Hollik képviselőtársam számon kéri rajtunk, hogy a közbeszerzésekről szóló jogszabályt - ahogy államtitkár asszony is említette - nem szavazta meg az ellenzék, az azért volt, mert rossznak tartjuk, azért, mert alkalmatlannak tartjuk. Mondhatják azt, hogy ez az univerzum legszigorúbb közbeszerzési szabálya, ha közben a gyakorlat teljesen mást mutat az összes EU-s forrásfelhasználásnál, és nyilvánvalóak azok a családi kapcsolatok, amelyek döntéshozókhöz vezetnek. Lehet mondani azt, hogy ez mennyire jó, de a gyakorlat mást mutat. És azokat a jogszabályokat, amelyek alkalmatlanok egy eszközre, nem fogja megszavazni a frakciónk, mert próbálunk jobbkat keresni.

Azok az indítványok, amiket frakciónk tett ebben az ügyben, véleményem szerint jók. A vitanap arra jó, hogy beszéljünk róla, arra jó, hogy szembesüljenek a problémával, hogy ez létezik, elismerjék a problémát, és keressenek megoldásokat. Az, hogy a nyilvántartás megszülessen, az, hogy az offshore vagyonok elkobzásra kerülhessenek, az önök lehetősége, parlamenti többségük van, minden további nélkül, ha van szándékuk, tudnak tenni ellene. És erre kérem nagy tisztelettel önöket.

Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kétperces felszólalások következnek. Elsőként Schiffer András frakcióvezető úrnak adok szót. Parancsoljon!

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Amit a külgazdasági államtitkár úr egy jó órával ezelőtt elmondott, hogy tudniillik a magyar kormány úgy kívánja felvenni a küzdelmet az offshore-ozással szemben, hogy csökkenti az adókat, az pontosan arra mutat rá, ami a legnagyobb bűne globálisan is az offshore-ozásnak. Pontosán az offshore lovagok logikáját követi Szabó államtitkár úr és az egész Orbán-kormány, hiszen az offshore-ozás éppen azt a politikát erősíti, hogy az államok egymással versenyeznek lefelé az adókban, illetve a bérekben, és úgy veszik fel a versenyt, úgy veszik fel a küzdelmet az offshore lovagokkal, hogy lejjebb és lejjebb csökkentik az adókat, aminek az árát a kórházknál, illetve az oktatásban, a lezülő oktatásban fizeti meg minden adófizető állampolgár.

Katasztrofális Magyarország számára, ha a globális offshore-ozásból a magyar kormány azt a következtetést vonja le, hogy még alacsonyabbra kell tenni az adóterhelés szintjét. Nem erről van szó!

(19.00)

Hollik képviselő úr megint nagyon nagy melénnyel bejött ide azzal, hogy az önök kormánya, ő még a közelében sem járt a teremnek, betiltotta volna az offshore-ozást. Akkor mondanék néhány nevet! Hungary State Special Dept Found. Ez a cég szervezi többek között a letelepedési kötvényeket a kínai állampolgároknak. Ön szerint hol van bejegyezve ez a cég? Segítek: a Kajmán-szigeteken. Önök a Kajmán-szigeteken tőkésítik fel a nemzeti közeposztályt. De mondok más céget is: Voldan Investments; vagy a másik, az Arton Capitol, amelyik Izlám országokban szervezi a gazdasági bevándorlókat letelepedési kötvényekért cserébe. Mind-mind offshore cég. És egyik-másik mögött fölsejlik a kormány hivatásos Raszputyinjának, Habony Árpádnak az alakja is.

De ha már gombot nyomott Hollik képviselőtársam, adjon magyarázatot arra, hogy egy offshore cégháló tetején ücsörgő pók, akit úgy hívnak, hogy Andy G. Vajna, hogyan lehet kormányzati szereplő ma Magyarországon. Erre válaszoljon!

Mit tiltottak itt be önök? Az ég egy adta világon semmit! A mi törvényjavaslatunk pontosan arról szól, hogy seprűzzük ki az országból az offshore lovagokat, tiltsuk ki a közpénzek és az államélet környékéről az offshore-cég-tulajdonosokat. Köszönöm szépen. *(Taps az ellenzéki pártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából kétperces felszólalásra Novák Előd képviselő úr következik. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Tisztelt Országgyűlés! A politikusbűnözés elleni Jobbik-programcsomag offshore-ellenes javaslatait hiába tártuk önök elé, egyetlenegy javaslatunkat sem hajlandó még csak

megfontolni sem a kormány. Itt olyan méltatlan és céltalan, vagy inkább öncélú személyeskedéseket láthatunk, mint mondjuk, a Kovács Béla-ügy, amit hívtak már talán Európa legnagyobb kémügyének, aztán Európa legnagyobb korrupciós ügyének, ma kiderült, hogy új műfajban indulhat, ugyanis offshore ügyletnek is nevezték. Talán majd a választási eljárásról szóló törvény vitájában a legnagyobb választási csalásnak is fogják nevezni. Nem tudom, még hány bört lehet lehúzni erről.

Mindenesetre azt mondom, hogy a megoldásról kezdjünk el inkább beszélni. Éppen ezért ajánlottuk az önök figyelmébe azt, hogy a közérdekkel ellentétes titkosításokat felül kell vizsgálni, ami az elmúlt 25 év kormányzataira mind jellemző volt. Az országgyűlési képviselők egy háztartásban élő hozzátartozóinak, jelenleg az Országgyűlés széfjében őrzött, titkosított vagyonynyilatkozatait nyilvánosságra kell hozni. Ahogy azt a Jobbik kezdeményezte, ahogy azt a Jobbik a saját honlapján nyilvánosságra is hozta. De önök erre nem hajlandóak. Pedig az átláthatósághoz szükség volna erre, hogy kiderüljön például, hogy az MSZP egykori pénztárnokának feleségének nevében, a világ legnagyobb offshore leleplezéséből kiderült, micsoda vagyonok bújnak meg. Ez, mondjuk, legalább a lezárt borítékban, az Országgyűlés széfjében megtalálható volt-e, vagy már ott is törvénysértést követett el? Ezekkel foglalkozni kellene.

Azonban önök nem hajlandóak például az országgyűlési képviselők esetleges más állampolgárságának nyilvánosságra hozatalára sem. Pedig ha tudtuk volna, mondjuk, Simon Gábor esetében már korábban azt, hogy ő egy afrikai banánköztársaságban épített ki magának menekülő útvonalat, hiszen útlevele is volt ugyebár, akkor, azt gondolom, már korábban indulhatott volna eljárás. Ezért kellene ezeket a javaslatokat megfontolni. Miként, ha eljuthatnánk oda, akkor igen, a mentelmi jog felfüggesztéséről, a dupla büntetés bevezetéséről is jó volna, ha beszélhetnénk. De jelenleg nem tartunk a büntetésnél, nem tartunk a nyomozások megindításánál sem, mert önök titkosítottak minden mutyit. Erről kéne beszélni, hogy mikor támogatják végre a Jobbik politikusbűnözés elleni programcsomagjának offshore-ellenes programpontjai közül bármelyiket is. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjából Hollik István képviselő úr következik. Parancsoljon!

HOLLIK ISTVÁN (KDNP): Köszönöm szépen, elnök úr. Nem értem. Ugyanis elmondtuk, az államtitkár urak, asszony is többször elmondta, hogy mi van az Alaptörvényben. Elmondtuk, hogy mi van a közbeszerzési törvényben *(Közbeszólások az ellenzéki padsorokból.)*, mi van benne az államháztartási törvényben. Ez alapján teljesen egyértelmű, hogy olyan cég az állammal nem szerződhet, amelynek tulajdonosi struktúrája nem ismert. Ezzel szemben

önök azt mondják, hogy hát, ezek a törvények nem számítanak, mert egyébként a gyakorlatban teljesen mást látunk.

Én az önök magyarázatából csak egyre tudok következtetni, hogy önök nem tisztelik a jogállamot. Önök nem hisznek a jog uralmában. (Derűtség az ellenzéki padsorokban.) Erről beszélünk. (Az elnök csenget.) Ha önök azt mondják, hogy semmit nem számít, ha a Magyar Országgyűlésben önök hoznak egy törvényt, mert azon így röhögnek, akkor az szerintem felháborító. Az felháborító! Ugyanis, aki nem hisz a jogban, amit egyébként önök fogadtak el, itt voltak az Országgyűlésben, amikor erről szavaztunk, és azt mondják, hogy ennek egyébként semmi kötőereje nincs, semmi jelentősége, nincs Magyarországon jogállam, az szerintem felháborító. (Dr. Schiffer András: Tudod te, miről beszélünk?) Köszönöm szépen. (Taps a kormánypárti padsorokban.)

ELNÖK: Frakcióvezető Úr! Az ön két perce már elhangzott, úgyhogy sajnos nincs lehetőségem még egyszer adni, de ne veszélyeztesse a későbbi hozzászólásának lehetőségét. Harangozó Gábor István képviselő úr következik. Parancsoljon!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen. Hollik képviselő úr, egy nagyon egyszerű kérdésem lenne. Akkor legyen szíves fölvilágosítani bennünket, hogy a Voldan Investments Ltd., amelyhez a balkáni és a volt szovjet országok letelepedési kötvényei tartoznak, a tulajdonosi háttérben kiket tisztelhetünk. Ha erre tud válaszolni, akkor igaza van. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Folytatjuk a rendes felszólalásokat. A Fidesz képviselőcsoportjából Vas Imre képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. VAS IMRE (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Először Sallai R. Benedek képviselőtársamnak mondanám, hogy magyar cégnylvántartás is létezik, nemcsak ingatlan-nyilvántartás. A cégnylvántartás a cégek közül a részvénytársaságokat és a szövetkezeteket leszámítva minden cég tulajdonosát tartalmazza. A szövetkezetnél és a részvénytársaságnál pedig a részvénykönyvet, illetve a tagnyilvántartást bárki a társaság székhelyén megtekintheti. Úgyhogy mindegyik gazdasági társaságnál, illetve szövetkezetnél, közjegyzői irodánál, végrehajtói irodánál tudható, hogy melyik gazdasági társaságnak ki a tulajdonosa. Igaz, nem olyan régi ez a nyilvántartás, mint az ingatlan-nyilvántartás, de több mint 20 éves.

Én elsősorban egyébként a 2010 előtti offshore-okról szeretnék beszélni, amikor lendületben voltak az offshore cégek Magyarországon, a közbeszerzések egész sorát nyerték meg. Korábban a baloldal kisujját sem mozdította azért, hogy a közpénzekhez kizárólag csak átlátható vállalatok juthassanak. A balol-

dali kormányok összehangolt, szervezett akcióval juttattak állami forrásokat általában offshore háttérű magáncégeknek.

Én két ügyet említek meg, amelyek a VII. kerület akkori MSZP-SZDSZ-es vezetőihez köthetők, és a cégek nyereszkeskedtek az önkormányzati vagyonnal. A VII. kerületi ingatlanpanamában az akkori önkormányzat minimális törzstőkéjű kft.-k közbeiktatásával értékesítette ingatlanjait offshore háttérű nagybefektetőknek. Vagy gondoljunk csak a fővárosi Gáray téri piac átépítésére. A piac újjáépítésének háttérét vizsgálva láthatjuk a VII. kerületi ingatlangazdálkodás általános receptjét: végy néhány offshore céget, vedd magad körül bennfentes üzletemberekkel és offshore ügyben járatos jogászokkal, majd vásárolj értékes ingatlanokat a kerülettől olcsón, majd add el nagy haszonnal.

Látható, hogy friss, újonnan alapított, kis tőkéjű cégeken keresztül sikerült olcsón kiemelkedő adottságokkal rendelkező ingatlanokat potom összegekért megvásárolni az akkori MSZP-SZDSZ-es önkormányzati vezetéstől. A 2010 előtti önkormányzati ciklus a privatizáció utolsó időszakát, egy, a nemzeti vagyonnal való stratégia nélküli, pazarló, visszaélésekkel terhelt korszakot jelentett. Az elődök rossz és kártékony megoldásaiból okulva a jelenlegi kormány szakított a korábbi offshore és PPP-párti gyakorlattal, és a köz érdekeit helyezte vagyonpolitikájának középpontjába. Az új vagyonpolitika meghirdetésével, az egységes vagyongazdálkodás elvének meghatározásával és annak mentén tett kormányzati intézkedésekkel egy gazdaságosabb, átláthatóbb, vagyonmegőrzésre összpontosító, felelős vagyongazdálkodási rendszer kiépítése kezdődött meg.

A nemzet vagyonával való tisztességes és hatékony gazdálkodás kormányzati célkitűzései mentén a Fidesz-kormány a nemzeti vagyon védelmét a jogi normák terén is a legmagasabb szinten kívánta biztosítani. (Dr. Schiffer András: Ezt te sem gondold komolyan.)

(19.10)

Erre tekintettel az Alaptörvényben is szerepel, hogy az állam és a helyi önkormányzat tulajdona nemzeti vagyon, továbbá a nemzeti vagyon megőrzésének, védelmének és a nemzeti vagyonnal való felelős gazdálkodásnak a követelményei rögzítésre kerültek. A nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CXCVI. sarkalatos törvény a nemzeti vagyon egészét képező állami és helyi önkormányzati vagyonnal való gazdálkodás egységes szabályozási környezetét teremtette meg az alapelvek rögzítésével. A törvény az Alaptörvény szellemében kizárja offshore társaságok útján megvalósított visszaélések lehetőségét (Dr. Schiffer András: De nem zárja ki, értsd már meg! Nem zárja ki! - Az elnök csenget.), a nemzeti vagyon hasznosítását, értékesítését, az állami és az önkormányzati cégalapítást kizárólag átlátható szervezetek bevonásával engedi meg.

Az előbb említett ügyekből látható, hogy az ellenzék tele van offshore ügyekkel (*Apáti István: Hihetetlen! - Derűltég. - Dr. Gyüre Csaba: Te is nevetsz rajta! - Novák Előd: Oda van írva zárójelben, hogy fapofával! - Az elnök csenget.*), és a jelenlegi kormány által az új vagyonpolitika meghirdetésével, egységes vagyongazdálkodás elvének meghatározásával és az ennek mentén tett kormányzati intézkedésekkel egy gazdaságosabb, átláthatóbb rendszer kiépítése valósult meg. Köszönöm, hogy meghallgattak. (*Taps a kormánypártok padsoraiból.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjából Novák Előd képviselő úr következik rendes felszólalásra. Parancsoljon!

NOVÁK ELŐD (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kérem, tegye fel a kezét az, aki ki meri azt jelenteni, hogy a Fidesz 2010-es kormányra kerülése óta egyetlenegy kormányzati korrupciós eset sem volt! Ha egyetlenegy sem volt, valaki ilyen merész kijelentést mer tenni, az tegye fel a kezét! Ilyen azért nincs. Köszönöm az őszinteségüket. (*Derűltég.*) És ez nem is olyan nagy szégyen, mert az egy akár nem is olyan sok, de azért említettem, mert így akkor valóra válthatják egy 2010-es kormányzati ígéretüket. És nem is olyan merész, nem is olyan radikális politikusokat idézem, sőt az egyik legliberálisabbat, Pokorni Zoltánt, aki 2010-ben azt ígérte: „az elsőnek, aki belenyúl a pénztárba, le fogjuk vágni a kezét”. Hát lássuk! (*Dr. Völner Pál: Senkinek nem vágják le!*) Hát lássuk! Ha önök is elismerik, hogy legalább egy történet, akkor lássuk azt a legelsőt, ha a 2010-es kampányban még az egyik legliberálisabb politikusuk is így kampányolt, így nyerték meg a választást, az elszámoltatás ígéretével, és azzal, hogy önök majd mások lesznek. Hát, nem ez történt! (*Dr. Völner Pál: Te sem vagy már alelnök!*)

Nem ez történt, sőt rabolhatnak tovább akár két kézzel is, hiszen itt van például Orbán Viktor kétkarú rablója, a haszonmagyar Andrew G. Vajna. És ha már offshore ügyleteknél tartunk, a kaszinómutyjának offshore kapcsolataira és az általa alapított, szintén offshore InterCom Zrt. filmforgalmazó cég ügyeire most nem is térnék ki, de egy kevésbé ismert, ugyanakkor a magyar állam által támogatott offshore vállalkozásáról szeretnék beszélni.

Ugyanis a Digic Pictures Kft.-t Andrew G. Vajna alapította 2002-ben, de hivatalosan persze már nincs benne tulajdonrésze. A cég a Magyar Enterprises tulajdonába került, amely a Holland Antillákon bejegyzett offshore cég. Ez az offshore cég pedig 2013-ban nagyságrendileg 150 millió forint közvetett állami támogatáshoz jutott (*Dr. Schiffer András: Csak?*) a filmtörvény 2012-es módosításának eredményeként. (*Dr. Schiffer András: Csak?*) Valóban nem olyan nagy összeg ez, számára talán csak zsebpénz, a ruletten egy nap alatt is talán eljátszhat vagy tisztára moshat egy ekkora pénzt, azonban az átlát-

hatatlan tulajdonosi háttérű Magyar Enterprises offshore cég ezer szállal kötődik Vajnához, tulajdonolja például azt a Buno Kft.-t, amelynek Vajna talán még jelenleg is az ügyvezetője. A Magyar Enterprises tulajdonosa az InterComnak is, amelyből Vajna állami megbízatásai, összeférhetetlenségei miatt hivatalosan persze szintén kiszállt.

Tisztelt Politikusbűnözők! Visszatérve az offshore cégének országgyűlési támogatására, amit önök voltak szívesek törvényesíteni és megszavazni, egy Andrew G. Vajna személyére szabott filmtörvényt módosításnak köszönhetően a Vajna által alapított Digic Pictures Kft. is jogosulttá vált a 20 százalékos közvetett állami támogatásra az általuk készített néhány perces, játékipari multik öldöklős videojátékait reklámozó animációs videók után.

Korábban a filmtörvény nem tartotta államilag támogatandónak az ilyen alkotásokat, ha ezt lehet annak nevezni, amelyeket a Digic Pictures Kft. készít, de a módosítás után már bekerült a támogatható filmalkotások közé - idézem - a „számítógépes vagy bármilyen platformon hozzáférhető játékprogram előzeteseként készülő anyag is”, mely így már jogosulttá vált a közvetett állami támogatásra. Az általam már egyébként az elfogadása előtt is ostromozott törvényt módosítás idején már filmipari kormánybiztos volt Andrew G. Vajna, vagy Vajna András György, mert ugye, amióta tudjuk, hogy ott a haza, ahol a haszon, így hívják hivatalosan, legyünk korrektek akkor.

A Digic Pictures Kft. ráadásul egyáltalán nem szorul állami támogatásra, hiszen korábban is százmilliós nyereséggel működött. Ráadásul az adókedvezményre jogosító alkotások videojátékok népszerűsítését szolgálják, tehát valójában pusztán reklámok, reklámfilmeket pedig nem kellene az adófizetők pénzéből támogatni.

Végül hab Vajna tortáján, hogy a Digic Pictures olyan alkotása is lehívta az adókedvezményt, amely még a 2012-es törvényt módosítás, tehát a lex Vajna előtt készült el. Ezekre volt pénz, miközben magyar történelmi filmekre, tudjuk jól, nem. Épp egy mai hír, hogy a Filmalap által nem is támogatott, A lovasíjász című filmet többen látták, mint a többi idei magyar filmet összesen. Azt gondolom, hogy mindezek fényében a szurkolók nélküli stadionok építéséhez lehet csak hasonlítani azt, hogy a magyar filmekre alig váltanak jegyet a hazai nézők. Éppen ezért sokkal inkább helyénvaló volna az ilyen alkotásokat támogatni az afféle offshore cégek helyett, amiben tulajdonképpen Andrew G. Vajnának nagyon nagy szerepe van, hiszen nagyon sok érdekeltsége is van. Mégis úgy tűnik, hogy ha valaki Orbán Viktor személyes jó barátja és kétkarú rablója, akkor ezt következmények nélkül megteheti. (*Taps a Jobbik padsoraiból. - Dr. Schiffer András tapsol.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A KDNP képviselőcsoportjából Rétvári Bence kért szót. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. RÉTVÁRI BENCE (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Igazából kíváncsian várom, hogy ha Novák Elődnek egy újabb belső levelezési listára szánt levele szivárog ki, amelyben majd értékeli a Jobbik körüli offshore ügyekbe keveredett háttéremberek, akkor ott mi lesz a valódi vélemény, amit megtudhatunk, valójában hogyan áll ehhez a kérdéskörhöz, és mi az, amit a párt körül egyre inkább sertepertélő offshore lovagokról valójában gondol. Reméljük, hogy előbb-utóbb majd ezt is elolvashatjuk (*Dr. Schiffer András: Vajna jobbikos lesz?*) egy másik fórumról kiszivároghat. (*Novák Előd: Vajnáról beszélj addig is! - Zaj. - Az elnök csenget.*)

Engedjék meg, hogy a KDNP nevében először is arról szóljak, hogy minden ilyesfajta ügynek, sorozatnak vagy mechanizmusnak, amely adóelkerülésre, adóeltitkolásra, a tulajdonosi kör eltitkolására épül, nyilván van egy nagyon erős etikai hiány alapja. Az, amikor akár a politikában, akár máskor arról beszélünk, vagy amikor azt írjuk az Alaptörvényben, hogy Magyarországnak egyfajta lelki vagy etikai megújulásra van szüksége, azt hiszem, hogy igazán az ilyen ügyeknél látjuk, hogy mekkora szükség van erre. Mekkora szükség van akár a képzésben is, a közgazdászképzésben vagy máshol etikai oktatásra, és mennyire szükség van alapvető értékek lefektetésére. Hiszen ha ezek erősebbé tudnak válni, és nem a pénz az egyetlen értékmérő az életben, hanem, ahogy ezt a KDNP is vallja, hogy ehhez képest sokkal fontosabb morális, erkölcsi értékeket is tudunk a társadalomban egyértelművé tenni, akkor sokkal inkább elkerülhetőek ezek a trükkök.

Mert bizonyára sok országban, sokféle szabályt hoztak, és nagyon sok nemzetközi szerződés van, az Európai Unión belül is számtalan kezdeményezés volt, főleg a nagy iparosodott termelő országok részéről, hogy az offshore-ozást akár Unión belül, akár Unión kívül visszaszorítsák, de alapvetően mindig újabb és újabb módokat keresnek ezek a spekulánsok, hogy a jövedelmüket és a kilétüket eltitkolják. Így tehát nem lehet más, mint az etikai alapelvek erősítése az, ami a leginkább megóv minket az ilyesfajta pénzkimenekítéstől, nyereségkimenekítéstől.

Fontos alapelvünk, ami lehet, hogy távolinak tűnik a mai vitanapon, hogy maga a tőke, a pénz nem válhat el az értékteremtő munkától. Minél inkább egy-egy pénztömeg vagy tőketömeg emberibb lépésekben felfoghatatlanná válik, embertelenné válik, a tulajdonos már nem tudja befolyásolni pontosan annak a nagy befektetési alapnak vagy annak a pénztömegnek a sorsát, eltávolodik az embertől, embertelenné válik, ami egy családi vállalkozás vagy egy nagyobb cég számára felfoghatatlan, az előbb-utóbb emberellenes is lesz.

Márpedig ezek azért emberellenesek, hiszen azt a közterhet viszik ki az országból, azt a közterhet spórolják meg a tulajdonosnak, ami igazából abban az országban járna a közösségnek, járna az embereknek a közteherviselés jegyében.

Mi, kereszténydemokraták azt valljuk, hogy a tulajdonnal, a pénzzel, a nagyobb vagyonnal két kötelezettség is jár. Az egyik a másoknak való munkahelyteremtés kötelezettsége, a másik a jótékonykodásnak, a társadalmi szolidaritásnak a kötelezettsége. Akik így adóoptimalizálással eltüntetik a vagyonukat, ezt a két, szerintünk alapvető, a tulajdonnal, a pénzzel járó kötelezettségüket nem teszik meg, hanem csak a földi vagyonukat gyarapítják minél nagyobb és nagyobb mértékben. Márpedig a profitmaximalizálás mellett a társadalmi felelősségvállalás is fontos, figyelembe veendő szempont kell hogy legyen mindenkinek.

(19.20)

Az államnak pedig nyilván feladata ezzel a közteherviseléssel a társadalmi különbségek csökkentése. Minden ilyen offshore-ozás igazából a társadalmi különbségek növelését segíti elő ahelyett, hogy a helyben termelt értéknek, a helyben a nemzeti összterméket gyarapító többletnek mindenki valamelyes részben a haszonélvezője lenne. Ez az etikai alapja annak, amiért mind az offshore-t, mind az offshore-hoz vezető utat a KDNP a magyar Alaptörvénynek is a bázisán elutasítja.

Na de hát kicsit nehéz helyzetünk van itt, Európában az Európai Unió tagjaként, hiszen tudjuk, hogy az Európai Unió vezetője, Jean-Claude Juncker egy olyan Luxemburnak volt éveken, évtizedeken keresztül a vezetője miniszterelnökként, pénzügyminiszterként, amely nagyhercegséget a nemzetközi tudományos életben például Stephen Shay professzor, a Harvard Egyetem nemzetközi adójogi szakértője, Jean-Claude Juncker ideje alatt csak adóügyi eldorádónak nevezte, ahol minden nagyobb cég szinte megfordult, aki megpróbálta multinacionális cégeként az adóbevételét vagy eltitkolni, vagy minimalizálni.

Igen, azt hiszem, elég sok nemzetközi újságírói vagy más szervezet állapította meg, hogy az Unió mai elnökének vezetése alatt Jean-Claude Juncker - hiszen '89-től 2009-ig pénzügyminiszterként, '95-től 2013-ig pedig miniszterelnökként - határozta meg Luxemburg adóparadicsommá válásának történetét. Nos, hát ezzel nagyon sok adóbevételt húzott ki más országok, elsősorban más uniós országok zsebéből. Ezt nemcsak mi állítjuk, hanem az ENSZ fejlesztési szervezete szintén megállapította, hogy Luxemburg egy olyasfajta tőkebefektető országgá vált, amely igazából csak adóoptimalizálást szolgáltat, hiszen az a pár százezer ember, aki ott él, nem indokolt ekkora pénzügyi mozgásokat.

A Financial Times azt írta Jean-Claude Junckerről, hogy 18 éves miniszterelnöksége alatt Luxemburg az EU legnagyobb adóparadicsomává vált, és az OECD is azt állapította meg, hogy a nagyhercegség, Luxemburg nem felelt meg a pénzügyi átláthatósági és nyilvánossági előírásoknak. A Bi-

zottság, amikor még nem Juncker vezette, hosszú időn keresztül kívánt fellépni ezzel a más országokat megkárosító gyakorlattal, aránytalan gyakorlattal szemben, nemcsak Luxemburggal szemben, de Hollandiával és Írországgal is, hiszen azt mondta a Bizottság, a még nem Juncker által vezetett Bizottság, hogy a Juncker által vezetett luxemburgi és a másik két ország tisztességtelen adóelőnyhöz juttatott multinacionális cégeket. A másik két ország együttműködött a Bizottsággal, Juncker Luxemburgja nem működött akkor együtt a Bizottsággal. Ez is beszédes, hogy minket hányszor szólít fel a Bizottsággal való olyan területeken is az együttműködésre, amely nem harmonizált terület, mert nemzetállami hatáskör, ő maga pedig egy harmonizált területen sem volt hajlandó, ha ilyesfajta optimalizálásról, adóelőnyről vagy speciális adójogszabályokról, adómegállapodásokról volt szó, ő maga nem volt hajlandó az akkori Bizottsággal együttműködni.

A mostani panamai dokumentumok kapcsán kiderült botrány kapcsán elmondhatjuk azt is, hogy a Panamához kapcsolódó országok közül a második helyezett Jean-Claude Juncker hazája, Luxemburg 10 877 offshore céggel, és ezután erősen lemaradva következik Ciprus 6374 ilyen céggel. Teljes mértékben megkérdőjelezhető a kiszivárgott iratok alapján is a nagyhercegség teljes adórezsimje, ami nem más, mint a Juncker-kormányoknak, a mostani bizottsági elnöknek a terméke.

A luxemburgi kormányt, ahogy mondtam, 18 éven át irányította, és ezalatt 2002 és 2010 között külön testre szabott hivatalos adómegállapodást kötött 343 multinacionális céggel. Ilyen volt az IKEA, az Apple vagy a Deutsche Bank. Azt mondhatjuk, hogy a szóban forgó cégek igen előnyös feltételek mellett több száz milliárd dollárt folytattak át Luxemburgon, luxemburgi cégeken keresztül. A Financial Times számításai szerint a Luxemburgba átmentett nyereség után effektíve kevesebb, mint 1 százalék, azaz egyetlenegy százaléknál is kevesebb adót fizettek.

Az ötszáz legnagyobb amerikai vállalatcsoportból 170 volt jelen leányvállalatával Luxemburgban, 95 milliárd dollárnyi bevételt folytattak keresztül, és 2012-ben ebből a 95 milliárd dollárnyi bevételből Luxemburgnak 1 milliárd 40 millió dollár adót fizettek be. Ez is az 1 százalék körüli adótételnek a bizonyítéka. Erre mondta - ahogy mondtam - a Harvard Egyetem nemzetközi adójogi szakértője, hogy ez egyfajta eldorádóvá vált.

Jean-Claude Juncker végig védelembe vette hazájának az adórendszerét, csak amikor már az Unió büntetésekkel fenyegette, akkor volt hajlandó bármifajta engedményekre Luxemburg, és akkor változtatott ezeken a szabályokon, átláthatósági szabályokon, de lényegében a banktitok ott a gyakorlatban 2017-ig is fennmarad, elég sokáig megőrizve ezeknek a cégeknek a megfoghatatlanságát, vagy biztosítva nekik ezt az adóügyi optimalizálási, más néven adóelvonási lehetőséget nemzetközi téren. Arról már

nem is szólnék most hosszabban, hogy milyen transzferázási központ is volt az a luxemburgi cég-háló, ami kiépült. Tehát nehéz az Európai Unióban úgy az offshore ellen fellépni, hogy ha rabló-pandúr oldalt nézünk, akkor nem biztos, hogy a Bizottság elnöke éppen a jó oldalon szerzett mély ismereteket az offshore-ozás természetéről.

Azért is nehéz erről teljes mértékben a nagy nyilvánosság előtt objektíven beszélni, hiszen a sajtóban is nagyon sok téren merül fel offshore tulajdon. Ha megnézzük az elmúlt időszakban a legolvasottabb portálok tulajdonosi szerkezetét, az Indexnél láthatjuk a Panama-botrányban felmerült nevek egyikét, aki a kiszivárgott iratok szerint két cégnél is meghatalmazottként szerepelt, a Whitestone International Seychelle-szigeteki társaságnál és a Novum Asset Managementnél. A Whitestone éveken át tulajdonosa volt az Indexet is kiadó Central European Media Publishingnek, a CEMP-nek. Az Index Zrt. közvetlen tulajdonosa a Fleminghouse Investment Ltd. nevű ciprusi offshore cég volt, ami a sajtóban megjelent értesülések szerint Bajnai Gordonhoz oly mértékben vagy inkább olyan tekintetben volt bekötve, hogy ő volt a kézbesítési megbízottja a cégnek. De tulajdonolta az Index-portált egy másik ciprusi offshore cég, a Vitonas Investments Ltd. is, amely fedőcég közbeiktatásával tudta irányítani ezt a médiabirodalmat is.

A közben megszűnt Cinkről a mai napon is lehetett olvasni, hogy az amerikai kiadója, aki erre pénzt adott, milyen nagy bajba került, és lehet, hogy be kell zárnia egy személyiségi jogi per miatt az üzletet, ami nagyon sokat termelt neki korábban, de a személyiségi jogi védelem Amerikában, úgy látszik, végül ezen a téren megállította ezt a fajta médiaalkotási vagy lájkvadászati hullámot. Ennek az egykori honlapnak is a tulajdonosa a Blogwire Hungary Szellemi Alkotást Hasznosító Kft. volt, amely cégnek egyedüli üzletrész-tulajdonosa a Kajmán-szigeteken bejegyzett Gawker Media Group Inc. volt. Ennek az alapja volt egy amerikai honlap is, amelyből kifejlődött egy honlapcsalád.

Ha szintén további médiaorgánumokat nézünk, a 444 vagy a Magyar Narancs esetében a Panama-iratokban felmerült még egy magyar ügyvédi iroda neve is, amit az újságírók által feltárt Panamapapírok 96 offshore cég esetén neveznek meg közvetítőként, ami azt is jelenti, hogy az ügyvédi iroda a legaktívabb magyar szereplőként vett részt a panamai offshore buliban. A cégjogi ügyekkel foglalkozó iroda volt egyébként a Media Development Investment Fund Inc. kézbesítési megbízottja. Ez a cég - mondjuk MDIF-nek röviden - 2014-ben a 444.hu-t kiadó Magyar Jeti Zrt.-ben vásárolt tulajdonrészt, korábban pedig a Magyar Narancs kiadójában is. Lehetne még sorolni példákat, de ebből látszódik, hogy azért is nehéz a teljes felderítés, hiszen a sajtó egy részében is, illetve az Európai Unió vezetésében is megtalálhatjuk azt az offshore szálát, ami akadálya lehet a teljes igazság kiderítésének.

S ha már az igazság minden részletének kifejtésénél tartunk, ne feledkezzünk meg Gyurcsány Ferenc volt kormányfőnek az Altus Luxembourg nevű - a már említett Luxemburg kapcsán - érdekelt-ségén keresztül ellenőrzött vállalkozásairól. Gondoljunk arra, hogy Bajnai Gordon egykori miniszterelnök a 2000-es évek első felében ciprusi offshore társaság kézbesítési megbízottjaként járt el, vagy gondoljunk Puch László szocialista exkincstárnokra, akihez kötődő vállalkozásokat adótervezésre alkalmas svájci cégek birtokolhatják, Veres Jánosra, Simor Andrásra, Boldvai Lászlóra. Ezek azok a szocialista politikusok, akik bizonyára sokkal bővebben tudnának az offshore-ról beszélni, hiszen mi magunk az iratokból vagy újságcikkekből táplálkozunk, ők maguk pedig egy-egy részén oly mértékben érintettek voltak, hogy az MSZP expénztárnoka vagy egykori pénzügyi főembere, Boldvai László még vissza is lépett a párttisztaságtól, de Tóbiás József, aki jelenleg az MSZP elnöke, biztosította őt, hogy a továbbiakban is számít rá. Ebből látszik, hogy itt nagy változásra a baloldalon nem lehet számítani, hiszen bárki bármilyen ügybe keveredik, az MSZP bizalma továbbra is fennáll vele kapcsolatban.

(19.30)

Azt tudom mondani konklúzióként is, mint amit az elején mondtam, hogy az ilyesfajta ügyektől, az ilyesfajta ügyeskedésektől ugyan a jogszabályok nagy garanciákkal tudnak minket távol tartani, de nagyon fontos, hogy Magyarország Alaptörvénye úttörőként - és azt hiszem, akár az európai jogalkotás számára is példaértékűen - tartalmazza az offshore tilalmat, amely minden olyan intézkedésnek megadja az alapját, a lehetőségét, amit ma itt ebben a vitában bárki kér és követel.

Azoknak a jogos igényeknek az alapját, amelyek akár a parlamentben, kormánypárti és ellenzéki oldalon megfogalmazódnak, akár a közvéleményben megfogalmazódnak, és azt kívánják, hogy az állami életből, az állami élet környékéről minél inkább száműzzük az offshore cégeket, amelyek átláthatatlan tulajdonosi szerkezetűek vagy az adót kiviszik, a megfizetendő adó értékét kiviszik Magyarországról, ezeknek a követeléseknek a jogi alapját az öt évvel ezelőtt elfogadott és hatályba lépett új magyar nemzeti Alaptörvény fektette le. E nélkül az Alaptörvény nélkül sokkal gyengébb lenne Magyarország, sokkal kevésbé tudnánk fellépni ezen vállalkozásokkal szemben, már csak azért is, hiszen egy kétharmadba öntött jogszabályban, az Alaptörvényben szerepelnek ezek a kitételek, amelyek mindenki számára egyértelművé teszik, hogy hosszú távon, még ha kormányok változnak is, jönnek-mennek Magyarországon, és újra olyan kiváló, idézőjelben mondom a kiválót, személyek kerülnek kormányra, akiknek a kinevezettjei olyan mondatokkal örvendeztetik meg Magyarországot, mint Simor András, hogy: „Nincsenek offshore befektetésem, de

hazahozom őket.”, tehát még ha ilyenek is kerülnének újra Magyarországon hatalomra, akkor őtőlük is a magyar Alaptörvény meg fogja védeni az adózókat, meg fogja védeni a nemzet közösségét, mert az offshore tilalmat hosszú távon kiszámíthatóan szerepeltette az Alaptörvényben.

Úgyhogy aki offshore-ozni akar, az jobb, ha a magyar államot és a magyar közpénzeket elkerüli, ehhez az Alaptörvény megteremtette a jogi fellépés lehetőségeit. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra az LMP képviselőcsoportjából Schmuck Erzsébet képviselő asszony következik. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ma több sajtóórán megkérdezte tőlem, hogy mi az LMP által kezdeményezett offshore vitanap célja. Egyik célként én azt fogalmaztam meg, hogy emlékeztetni szeretnék a miniszterelnököt hat évvel ezelőtti ígéretére, amikor azt mondta, hogy kiséprűzik az országból az offshore lovagokat; erről sajnos elfeledkezett, mintha el sem hangzott volna. A másik cél pedig annak a tudatosítása, hogy az offshore biznissz komoly gazdasági és erkölcsi károkat okoz az országnak.

Mind a kettőből az következik, hogy szigorú szabályokat kellene megalkotni az offshore biznissz megállítására: minimum, hogy az állami támogatásokból, EU-s támogatásokból ki kell zárni a gazdasági offshore cégeket is, de számunkra az is evidens, hogy az állami vezető, köztisztviselő nem lehet tulajdonosa, de résztulajdonosa sem offshore cégnek. Sajnos, a kormány erre vonatkozó szándékát nem lehet felfedezni, talán nem véletlenül. Bánki Erik hozzászólásából kiderült, hogy még büszkéek is arra, hogy támogatják a multinacionális vállalatok adóoptimalizációját, ami most épp egy nyugati ország adófizetőit károsítja: Magyarország nyer 500 milliárdot, az óriáscég 1500 milliárdot, máskor pedig minket foszt ki egy ugyanilyen üzlet.

Kedves Képviselőtársaim! Ebben a játékban ország nem nyerhet, ebben csak a transznacionális vállalatok és tulajdonosaik, az a bizonyos 62 ember gazdagodik, akikről Schiffer képviselőtársam beszélt. Ennek alapján nem véletlen, hogy Magyarország szerepel a brazil offshore tiltólistán. Úgy tűnik, ma Magyarországon itt tartunk, azt kell magyarázni és bizonygatni, hogy a gazdasági offshore káros egy ország számára, minél fejletlenebb, annál károsabb. És az államtitkár úr javaslata erre az, hogy akkor csökkentjük az adókat, ezzel azonban még gazdagabbá teszi a multikat, és még inkább elszegényíti a saját országát.

Először arra a kérdésre kellene válaszolni, hogy ha az adószinteket felére, aztán harmadára, aztán negyedére csökkentjük, és még abból kedvezményeket is adunk, akkor miből fogjuk a közszolgáltatásokat

kat finanszírozni. Az egykulcsos, egy számjegyű adó remekül hangzik, de a tanárok és az ápolók majd a levegőből táplálkoznak? De meg lehet fontolni egy afrikai példát is, sok tekintetben ahhoz közelebb állunk. Zambiában a cukortermelés kétharmadát egy offshore, brit tulajdonú vállalat ellenőrzi, és ennek az óriáscégnek a nyeresége öt év alatt 132 millió dollár volt. Ebből adót alig fizetett, összesen vagy 0,5 százaléknyi, ezzel szemben az ő termékeit áruló kiskereskedők a piacon súlyos adókat fizetnek, lényegében ők tartják el az országot.

Mindezek arra mutatnak, hogy igenis fel kell lépni a gazdasági offshore-ozás ellen, és itt el is jutottunk a lényeghez: a jogi offshore-ral ellentétben ebben a Fidesz nemhogy nem jár élen, de még azokat a kezdeményezéseket is gáncsolja, amelyek európai szinten megoldást jelentenek.

Vejkey képviselőtársam a megoldási javaslatokat hiányolta. Íme, néhány, mindegyik olyan, ami ellen a Fidesz foggal-körömmel harcol. A magyar kormány nem hajlandó elfogadni az EU-s kezdeményezést az adóalapok egységesítéséről a közös konszolidált társasági adóalap tekintetében, amit az Európai Bizottság 2015 júniusában javasolt. Ahogy Orbán Viktor fogalmazott: „Nem az a kérdés, hogy gyorsan vagy lassan menjünk az adóegységesítés irányába, hanem el sem szabad indulni ebbe az irányba. Ez a határozott magyar álláspont.” A Bizottság egy hatástanulmánya szerint a konszolidált társaságiadó-alap bevezetése évi 1 százalékponttal fogná vissza a gazdasági növekedést Magyarországon. Ez világos és egyértelmű állásfoglalás: Orbán Viktor az adócsaló multik mellé állt, az az 1 százalékos növekedés ugyanis, amit sirat, nem az ország vesztesége, hanem a GDP felét termelő multiké.

A másik javaslat, amelyet a Fidesz támogathatna, az országokénti jelentéstételi kötelezettség, a multinacionális cégek ugyanis azzal trükköznek, hogy a számos telephelyük és leányvállalkozásuk között áramoltatják a jövedelmeket, és erre még rálátásunk sincs. Ha legalább azt lehetne látni, hogy melyik országban mennyit termelnek, és abból mennyit adóznak, már világos lenne, hogy honnan hová szivattyúzzák a pénzeket. És ezen túl is vannak olyan kezdeményezések, amelyeket fel lehetne karolni, különösen az Európai Parlamentben.

És még egyszer hangsúlyozom: nagyon balga és önsorsrontó, kormányzati pozícióban pedig országrontó az, aki azt hiszi, az országok közötti lefelé tartó adóversenyt meg lehet nyerni adócsökkentésekkel. Ennek a versenynek egyetlen nyertese van: a transznacionális, globális vállalati hálózat. Ehelyett másokkal összefogva éppen hogy korlátozni kellene ennek a versenynek és az offshore-ozásnak a lehetőségét.

Végül engedjék meg, hogy néhány szót szóljak az offshore-ozás erkölcsi oldaláról is! Súlyosan erkölcsromboló, mert az emberek azt tapasztalják meg, hogy aki csal, elcsalja az adót, az nyer, az gazdagodik meg, és aki becsületes, az a rövidebbet húzza. Az

elcsalt adó terhét a kisemberek viselik, erről ne fedkezzenek el, amikor ellenállnak az LMP szigorítást követelő javaslatainak. Köszönöm a figyelmet. *(Taps az LMP padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kettőperces felszólalások következnek. Elsőként az MSZP képviselőcsoportjából Harangozó Gábornak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm, elnök úr. Rétvári államtitkár úr nagyon szépen fogalmazta meg, hogy az adóelkerülési technikák mennyire nem egyeztetetők össze a keresztény erkölcsi szellemiséggel, és hogy ő ezt milyen módon elítéli. Tisztelt Államtitkár Úr! Akkor javaslom, kérdezze meg a gazdasági tárca képviselőjét - Hollik képviselőtársa ezelőtt pár perccel arról beszélt, hogy az az öt offshore cég, amelyik a letelepedési kötvényeket forgalmazza, 1100 milliárdnyi bevételt produkált már, és ha gyorsan kiszámoljuk, akkor ebből nekik 120 milliárd forint haszon keletkezett -, kérdezze már meg, legyen szíves, az államtitkártársát, hogy ez az öt offshore cég, amelyik ezt az 1100 milliárdnyi papírt forgalmazta, és 120 milliárd forintot keresett vele, mennyi adót fizetett be Magyarországon. 120 milliárd forint után egy magyar vállalkozásnak minimum 50-60 milliárd forintnyi adót kellett volna befizetnie. Amennyiben ezt az összeget ez nem éri el vagy netán nulla, akkor legyen szíves, gondolkodjon el azon, hogy valóban jó helyen van-e, ha ez önt ennyire felháborítja, hogy adóelkerülési technikák vannak - egy.

Kettő: Úgy látom, hogy azért az igazmondás elkerülése vagy a hazugság nem annyira összeegyeztethetetlen az ön erkölcsi mércéjével, hiszen szocialista politikus egy volt érintett offshore ügyben: Boldvai László, aki régen volt a Szocialista Párt pénztárnoka. Amikor kiderült, hogy érintett offshore ügyletben, másnapról nem volt tagja a Magyar Szocialista Pártnak. *(Dr. Rétvári Bence: De számítanak rá!)*

(19.40)

Ezt ajánlom önöknek is, az önök által lebukott képviselők és érintett politikusok mind a helyükön vannak, és önök büszkén védik őket. Lehet, hogy példát vehetnének rólunk ebben az ügyben. Köszönöm szépen. *(Sallai R. Benedek tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Ugyancsak kettőperces felszólalásra a Jobbik képviselőcsoportjából Apáti István képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

APÁTI ISTVÁN (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Kanyarodjunk vissza a letelepedési államköt-

vényekhez! Mondjon már nekem arról valaki valamit, valami érdemlegeset, egy valós indoklást, hogy mi tette szükségessé, hogy azt, amit egyébként az állam közvetlenül is eladhatna 300 ezer euróért, teljesen felesleges és értelmetlen módon 271 ezer euróért kínálja, és teljesen feleslegesen és értelmetlenül közbeiktatnak cégeket, akiknek eladják ezt 271 ezerért, amely cégek aztán ezt 300 ezerért adják tovább. 29 ezer eurót vesznek ki ezáltal az állam zsebéből. Semmi értelme egy ilyen közbeiktatásnak, semmi keresnivalója ott magáncégeknek, amelyek között egyébként van luxemburgi meg kajmán-szigeteki offshore-gyanús cég is. De ez önöket nem zavarja.

És az sem zavarja önöket, hogy nemcsak államkötvényenként ez a körülbelül 10 milliárd forint esik ki, hullik ki az állam zsebéből, hanem körülbelül fejenként még 40-45 ezer eurónyi úgynevezett ügyintézési díjakat is levesznek, leszednek, lehúznak, lerántanak ezekről a személyekről. *(Dr. Schiffer András: Ez a lényeg.)* Innentől kezdve már 70 ezer euró/fő körüli az a haszon, ami azért egy izmos, több mint 20 milliárd forintos összeg, amely vándorolhatna az államhoz is, gazdagíthatná, gyarapíthatná az államot is, ehelyett gyarapít olyan magáncégeket, offshore cégeket, amelyek vagy Andy Vajnához vagy Habony Árpádhoz vagy éppen adott esetben áttételesen, mondjuk, Rogán Antalhoz köthetőek. De persze, egy magyarázata van ennek a közbeiktatásnak, mert a Viktor megengedte a Tóninak. Erről szól a történet. *(Derültség a Jobbik és az LMP soraiban.)* Semmi másról, tisztelt hölgyeim és uraim! Hát, ettől kevésbé fajsúlyos ügyek sem mehetnének Orbán Viktor gyémántfokozatú főtámogatása nélkül, ezek meg aztán pláne.

Erről szól a történet, erre adjanak értelmes válaszokat, és ne mellébeszéljenek, meg ne játsszák az ellenzék ellenzékét, mint amit már csinálnak itt hat éve, mert rendkívül unalmas és borzasztóan idegesítő! Köszönöm. *(Taps a Jobbik, az MSZP és az LMP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az LMP képviselőcsoportjából Schiffer András frakcióvezető úr következik kettő percre.

DR. SCHIFFER ANDRÁS (LMP): Köszönöm szépen, elnök úr. Folytatnám onnan a történetet, hogy amikor az offshore jelenségről beszélünk, nem pusztán csak egzotikus szigetekre kell gondolni. Ugye, az Amerikai Egyesült Államok száz legnagyobb vállalatából 99 kiterjedt offshore hálózattal rendelkezik. De ugye, tudjuk azt, hogy Orbán Viktornak a legjobb cimborája az Unióban belül David Cameron, ehhez képest az offshore-nak az egyik legnagyobb mozgatója a londoni City és a brit fennhatóság alatt álló szigetek, Csatorna-szigetek, illetve Kajmán-szigetek a fő offshore célpont.

Éppen ezért nagyon érdekes az, hogy a magyar miniszterelnök miért nem tett hivatalba lépése óta

egyetlen lépést sem az Unióban annak érdekében, hogy az adóparadicsomokat felszámoljuk. Az is világos egyébként, hogy a fejlődő országoknak nyújtott támogatások jelentékeny része elszivárog adóparadicsomokba, ha úgy tetszik, az offshore-ozás nem egyéb, mint a gyarmatosítás folytatása más eszközökkel.

De, tisztelt Rétvári államtitkár úr, meg aki még itt van, bár Hollik képviselő úr legnagyobb sajnálatomra elment, szerintem egyenes kérdésre egyenes választ kellene adni. Az lenne a tiszteletteljes kérdésem, hogy ha annyira az átláthatóság bajnokai, ugyan mondják már meg, hogy a kajmán-szigeteki nemzeti nagytőkés Hungary State Special Debt Fundnak, a VolDan Investmentsnek, illetve az Arton Capitalnek kik a tényleges tulajdonosai. Ki áll a három letelepedési kötvényt közvetítő cég mögött? Kettő: miért állnak annak ellen, hogy mondjuk ki törvényben azt, hogy összeférhetetlen az országgyűlési képviselőséggel az offshore érdekeltség?

Vejkey képviselő úr, remélem, fölfogta, nemcsak azt tekintjük offshore-nak, ha átláthatatlan a tulajdonosi struktúra, hanem akkor is, ha közismert, az LMP törvényjavaslatában A-tól Y-ig felsorolt egzotikus adóparadicsomban van bejegyezve a tulajdonos. *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az idő leteltét.)* Valljanak színt, miért állnak ellen annak, hogy az LMP javaslatának megfelelően kiséprűzzük a közpénzek és közhatalom környékéről az offshore lovagokat! Köszönöm szépen. *(Taps az LMP és a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, frakcióvezető úr. Megkérdezem Rétvári Bence államtitkár urat, hogy a kormány képviselőcsoportjában... *(Jelzésre:)* Akkor a helyére legyen szíves, államtitkár úr, fáradni, mert csak onnan szólalhat meg képviselőként. Ha a patkóban ül, akkor tudnia kell, hogy a kormány képviselőcsoportjában szólal meg. Addig Csizi Péter képviselő úrnak adok szót, a Fidesz képviselőcsoportjából. Parancsoljon!

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Azt gondolom, hogy ezen régen megépített háznak a falai nagyon sok mindent elbírnak akkor, amikor a Magyar Szocialista Párt képviselői hozzászólnak egy adott vitához. Főleg akkor, amikor Harangozó Gábor azt mondja, hogy a Magyar Szocialista Pártban senki nem volt érintett offshore ügyeit tekintve, és hogy mi miért hozzuk itt elő Bajnai Gordont vagy Oszkó Pétert vagy a Nemzeti Bank korábbi elnökét, vagy éppen Gyurcsány Ferencet. Tisztelt Képviselő Úr! Gyurcsány Ferenc az Altus Rt.-nek a tulajdonosa, aki egyébként a Horn-kormány bukása után megalapította az Altus luxemburgi cégét. Egyébként az Altus magyarországi cégcsoportjának, a Fortus tulajdonosi körén belül volt egy ciprusi leányvállalata. *(Dr. Schiffer András közbeszól.)* Ez a ciprusi leányvállalat egyébként teljesen érdekes módon az Energol Rt. egyik vezetőjénél tartott házkutatás során kapott nyilvánosságot.

Vagy, tisztelt képviselő úr, amikor ilyen hevesen kérdezi a kormánypárt képviselőit, akkor kérem, hogy segítsen *(Dr. Schiffer András közbeikt.)* és legyen partnerem abban a heveségében, hogy megkérdezi a saját pártjának frakcióvezető-helyettesét, Tóth Bertalant, hogy amikor a pécsi Nickudvart akarták értékesíteni *(Dr. Schiffer András: Jogos.)* egy Seychelle-szigeteki cég irányába, akkor ő kivel tárgyalt. Mert azt nem árulja el azóta arra hivatkozva, hogy az offshore cég. Szintén nem árulja el Tóth Bertalan, hogy alpolgármesterként Pécsset kivel tárgyalt a Zsolnay-gyár értékesítése kapcsán, ahol egy máltai tulajdonú offshore cég jelentkezett nála, és szintén nem árulja el, hogy ki a tulajdonosa annak a cégnek, akiknek a pécsi tulajdonú, pécsi közösségi közlekedés tulajdonában lévő buszokat kiszervezték *(Dr. Schiffer András: De ki van kormányon?)*, és ezért a kiszervezésért 1,6 milliárd forintos adóbüntetést kellett fizetnie Pécs városának. *(Dr. Schiffer András: Számoltassátok el! - Az elnök csenget.)*

Úgyhogy kérem képviselő urat, hogy a heveségében legyen partnerem, és tudjuk meg, hogy Tóth Bertalan e három esetben milyen érintettségi körrel rendelkezett. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjából Rétvári Bence képviselő úr következik kettőperces felszólalásra.

DR. RÉTVÁRI BENEC (KDNP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Hadd folytassam képviselőtársam gondolatait. Egy embert tudunk megszólítani az MSZP-ből jelenleg, mert egyedül ő van most itt a vitában. Harangozó képviselő úr azt mondta, hogy Boldvai úr mint párt pénztárnok, egykori főbizalmi ember az MSZP-n belül, amikor körülöngte az offshore-ozás vádját, akkor azon nyomban lépett, nem tudom pontosan, hogy felfüggesztette a párttagságát vagy kilépett, ez, azt hiszem, másodlagos is, mert nem ez a lényeg benne, hanem az, hogy akkor Tóbiás elnök úr azt mondta, hogy számít Boldvai úrnak, Boldvai Lászlónak a további tevékenységére.

Őn pedig most azt mondta az előbb, pár perccel ezelőtt, hogy lám, lám, az MSZP-ben, amint valaki az offshore vád közelébe került, abban a pillanatban már nincs is az MSZP-ben. Valami ilyesmit próbált ön érzékeltetni. Most akkor mondja el nekünk, Harangozó úr, hogy ön most azt szeretné, ha Boldvai László továbbra is az MSZP-t segítené, ahogy ezt a pártelnöke kérte, most a pártelnökével ért egyet, vagy nem ért egyet a pártelnökével *(Dr. Schiffer András közbeszól.)*, hiszen azt sugallta, hogy azt szeretné, ha Boldvai László távol lenne az MSZP-től.

Kérem, hogy ezt tisztázza, hogy egyet tud érteni a pártelnökével, nem tud egyetérteni, csatlakozik Tóbiás úr nyilatkozatához vagy pedig sem, mert itt úgy tűnt, mintha mást mondana erről az ügyről, mint a pártelnöke. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Harangozó Gábor képviselő úr, nem tudok most szót adni, csak a következő kör végén, mert akkor van lehetőség újra kettő percre. Az pedig négy felszólalást követően fog sorra kerülni.

A Fidesz képviselőcsoportjából rendes felszólalásra Boldog István képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! A mai vitanap is arról győzött meg, hogy nem fogjuk meggyőzni egymást. Igazából csak két felszólalás volt, amelyik meglepett engem. A szocialisták felszólalásai nem lepnek meg, nyakig vannak ebben az egész korrupciós, offshore-os világban, csak a Simon Andrászt mondjuk... *(Közbeszólások: Gábor!)* Vagy mondjuk, a Simon Gábort. Simon Andrászt se felejtjük el, a Simon András, amikor jegybankelnök volt, akkor igen komoly offshore érdekeltiségei voltak, tehát nem tévesztettem el, képviselő úr. *(Közbeszólások: Az meg Simor!)* Simor, bocsánat. Tehát az a lényeg, hogy Simor András is benne volt és Simon Gábor is nyakig benne volt ebben a dologban, és megpróbálják letagadni Gyurcsány Ferencet, mert azt miért ne lehetne. Boldvait Lászlót éppen kicsit felfüggesztették.

(19.50)

Azt gondolom, hogy mindezt nem lehet a háttérbe nyomni.

Visszont Schiffer képviselő úr meglepett. *(Dr. Schiffer András: Na!)* Azt mondja, hogy az adócsökkentéssel az offshore világot erősítjük. Ne haragudjon, a pedagógus ismerőseimnek nem ez a véleménye. Miután kevesebb lett a személyi jövedelemadó-juk, nem mentek el offshore-ozni. Igaz, előtte sem. *(Dr. Schiffer András közbeszól. - Az elnök csenget.)* Tehát ne haragudjon meg, de az adócsökkentés arra ösztönzi az embereket, hogy minél kevesebb adót kell fizetni, annál inkább befizetik az adót, és nem kockáztatják meg a büntetést.

De aki önnél is jobban meglepett, az Vona Gábor volt. *(Szilágyi György: Hoppá!)* Hát azért mégis csak Vona Gábor az a pártelnök ebben az egész Országgyűlésben, aki még Gyurcsány Ferencen is túl tudott tenni, hiszen a pártalapítvány pénzét a saját személyes tulajdonú cégéhez utaltatta. *(Szilágyi György: Mi van? Nincs is cége!)* Hát kérem szépen, ilyet azért még senki nem tett meg! *(Apáti István közbeszól.)* Ma már nincs, de volt, csak már túladdott rajta. Tehát azért ne tagadjuk le! *(Közbeszólások a Jobbik soraiban.)* Tehát ne tagadjuk le a dolgot, ez történt. Igaz, hogy ezt kezdték megmagyarázni, de ez történt.

És mégis csak a Jobbik az a párt, amelynek van egy képviselője, Lukács László György, aki a családi érdekeltségen keresztül, miközben itt aggódott, hogy az orvosokkal mi a helyzet, és elmennek Magyarországról, aközben az orvosokat ők közvetítették ki a

családi cégen keresztül külföldre. (Dr. Schiffer András: *Hogy jön ez ide? - Közbeszólások a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Egy pillanat, képviselő úr! Schiffer frakcióvezető úr és tisztelt jobbikos képviselőtársaim, várom a kétperces bejelentkezésüket. Azt kérem, hogy próbálják arra sűríteni a közbeszólásaikat. Most Boldog képviselő úrnál van a szó.

BOLDOG ISTVÁN (Fidesz): Mégiscsak a jobbikos képviselők pártjához tartozik az az alapítvány, amely alapítványból autószerelőknek, sofőröknek és rokonoknak juttattak több millió forintot mindenféle tanulmányokért, amely a végzettségükből nem jött ki, hogy ilyet tudnak írni. (Mirkóczki Ádám: *Honnan tudod?*) Ezek után önök beszélnek korrupcióról meg offshore-ozásról; azt gondolom, hogy kicsit durva.

De nem csodálkozom én ezen. Azon sem csodálkozom, hogy most, amikor cukissá váltak állítólag, és most már nagy nemzeti cuki párt lettek, kiderült, hogy az önök pártelnöke barátjának nagyon jó kis offshore cége van a barátaival együtt, vagyis volt, mert már azon is túladdott, mert a barátjának túladdta. És nem is akármilyen neve van ennek a cégnek - nyilván ez is cukiság jegyében (Szilágyi György: *Panda!*) -, Panda (Szilágyi György: *Azaz!*), mert a panda egy cuki állat, így van. Tehát úgy látom, hogy nagyon bejött önöknek ez a dolog, és nagyon jól élnek ezzel. (Közbeszólás a Jobbik soraiban: *Erdőben él, mint a vipera.* - Mirkóczki Ádám: *Most komolyan, ez a szint?!*)

Én arra hívnám fel az önök figyelmét, hogy nem elég másra mutogatni, a saját portájukon is szét kellene nézni, mert miközben önök politikusbűnözésről beszélnek, az önök képviselője, Novák Előd politikusbűnözésről beszél, mindenféle gyanús ügyek vannak az önök háza táján, kezdve a pártelnökükkel, akinek meg kellene magyarázni azt, hogy miért utalt a pártalapítvány a családi cégébe, az ő személyes tulajdonú cégébe több millió forintot. Azt gondolom, ez egy fontos eset. (Dr. Schiffer András: *Nem családi cége, értsd már meg!*)

Azt gondolom, mi pedig mindent elkövetünk azért, hogy az offshore cégeket ne engedjük a közbeszérések közelébe, ezért hoztunk erre törvényt, és nem is kerülnek oda. Köszönöm szépen. (Dr. Schiffer András közbeszól. - *Taps a kormánypártok soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Mielőtt továbbmennénk, tisztelettel bejelentem, hogy a Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja a politikai vitában a frakció időkeretéből 20 percet a Fidesz képviselőcsoportja javára átad. Kérem a munkatársakat, hogy az időkereteket a bejelentésnek megfelelően módosítsák. Köszönöm szépen.

A Jobbik képviselőcsoportjából Szilágyi György képviselő úr következik. Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Megmondom őszintén, most szomorodtam el igazán, bár látom, Boldog Istvánnak ennyi elég is volt, gyorsan elmegy, teljesítette a penzumot; nem volt rajta az a szép nyakkendő, amiben be szokott járni. Képviselő úr, az a problémám, megmondom őszintén, hogy azt hittem, hogy itt elkezdünk beszélgetni arról, hogy hogy lehetne változtatni a dolgokon. De rájöttem, hogy ön azt se tudja, hogy mi az, hogy offshore. Tehát nemhogy a problémán lehetne változtatni, hanem egyáltalán nem is érti, hogy miről beszél. (Derűlttség a Jobbik soraiban.) Egy csomó hazugsággal teletűzdelt zagyaságot hallottunk tőle... (Az elnök kikapcsolja a szónok mikrofonját. - *Felzúdulás a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Képviselő úr, az elején világossá tettem, a személyeskedést nem fogom eltérni. (Apáti István: *Neki lehetett?* - *Közbeszólások a Jobbik soraiban.* - *Az elnök visszakapcsolja Szilágyi György mikrofonját.*)

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Én nem azt mondtam, hogy hogy néz ki, mondjuk, Boldog István, mert arról is beszélhettem volna, de nem szeretném megsérteni...

ELNÖK: A nyakkendőjét említette képviselő úr, arra szólt... (Derűltség.)

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Én azt minősítem, amit mondott, hát abból egyértelmű volt, hogy nem is tudja, hogy mi az, hogy offshore, és ezen vitatkoztunk. És hazugságokat mondott, amely hazugságokért, remélem egyébként, ugyanúgy őt is majd be fogjuk perelni; ahogy például Halász János elszaladt arról a sajtótájékoztatóról, ott pedig tisztázhatuk volna ezeket a helyzeteket - na, mindegy.

Az a probléma egyébként - és ezeket nem értem, tényleg nem értem, az érvelésüket nem értem -, hogy elmondják itt folyamatosan szinte minden egyes felszólalásukban, hogy a szocialisták loptak és offshore-oztak. Jó, rendben van. De hát ez most följogosítja önöket arra, hogy önök is lopjanak meg offshore-ozzanak!? Nem! Elmondják, hogy a szocialisták hazudtak. Rendben van. De ez följogosítja önöket, hogy önök is hazudjanak!? Hát nem! Hát ez a probléma, hogy önök olyan érveket hoznak ide folyamatosan, hogy azt mondják, hogy ezzel önöket feljogosították.

A másik: mondtuk, hogy az offshore nyilatkozatot, hogy nincs offshore cégünk, minden jobbikos képviselő aláírta. Önök mit mondanak, miért nem írják alá ezeket a nyilatkozatokat? Mert azt mondják, hogy önöknek nincs takargatnivalójuk, hiszen a vagyonynyilatkozatukban kell nyilatkozni arról, hogy van-e bármilyen cégük. Ezt mondják, ez az érvelésük, és közben ott van Horváth Zsolt, uraim! Horváth Zsoltnak le kellett adni vagyonynyilatkozatot? Le kellett adni! Benne volt az offshore cége a vagyonyni-

latkozában? Nem volt benne! Akkor miről beszélünk?! Hát, ha önöknek nincs offshore cégük, a vagyonyilatkozatukat normálisan töltötték ki, akkor mondják már meg nekem, hogy milyen akadálya van annak, hogy aláírjanak még egy másik papírt is, amiben szintén azt mondják, hogy nincs offshore cégem, és aláírják!? Hát semmi, mert önöknek nincs takargatnivalójuk. Ez is egy olyan érvelés, amire azt mondom, hogy nem is értem. Horváth Zsolt, az önök volt országgyűlési képviselője az ékes példája annak, hogy egy offshore céggel rendelkező országgyűlési képviselő - hiszen offshore céggel rendelkezett akkor, amikor országgyűlési képviselő volt - nem írta bele az offshore cégét a vagyonyilatkozatába. Hazudott! Becsapta az állampolgárokat és becsapott mindenkit. Akkor? Hát akkor itt a példa rá! Hát akkor miért nem változtatnak ezen?

Az elmúlt három esztendő során több tucat olyan esetet tártam csak én fel és tártam a tisztelt Ház elé, amelyekben a közpénzekkel szembeni visszaélések körvonalai elég alaposan kirajzolódtak. Azt kell mondanom, hogy sajnos hiába a megannyi hangzatos szónoklat, 25 esztendő elteltével ma sem a közérdek, a közvagyon gyarapítása, illetve a fejlődés lehetősége az, ami a felelős döntéshozók számára vezérelvként szolgál. Megcsapolták az EU-támogatásokat, ahogy a hazai költségvetési forrásokat is, a különböző, korábban szabadon gyakorolható jogokat államosították, majd divatos szóval élve koncesszió átadásával ott aratnak, ahol soha nem is vetettek. Ez volt az elmúlt hat év. Hol strómanok, hol offshore szervezetek mögé bújva szabotálják el a közvagyonnal történő, átlátható, felelős gazdálkodás elvének érvényre juttatását.

Egyvalami azonban minden ilyen ügyben közös, mégpedig az, hogy 2012. január 1-je óta törvénytelen. 2012. január 1-je óta önök nem tesznek egyebet, mint a saját maguk által alkotott szabályrendszert rúgják fel, és követnek el törvénytelenéseket lépten nyomon; hangsúlyozom, törvénytelenéseket. Gátáltsátságuk és arroganciájuk miatt pedig büntetőjogi szófordulattal élve könnyelműen bíznak a következmények elmaradásában. Még egyszer mondom, törvénytelenül csinálják.

Az offshore szervezetek milliárdos támogatása, majd az ugyanezen szervezetek közbeszerzési eljárásokban történő versenyeztetése, majd megbízása, mind-mind olyan jogügylet, amelyek egész egyszerűen semmisek. Látom és tapasztalom, hogy az egyes kormánypárti képviselők, kiemelt államicég-vezetők képtelenek ellenállni annak, hogy a legkülönbözőbb egzotikus országokban jegyzett szervezetekkel közös érdekeltségeket tartsanak fenn. Nekik csak azt tudom ajánlani, hogy izlelgessék, ismételgessék a polgári törvénykönyv rendelkezéseit, amely így hangzik: semmis az a szerződés, amely jogszabályba ütközik, vagy amelyet jogszabály megkerülésével kötöttek.

A Jobbik kormányának megalakulásával hamarabb elérkezik az idő, mint azt önök most gondolnák, amikor ezekről az ügyletekről ki fogják mondani a

semmisséget, és a most könnyen zsebre vágott adóforintokat kinkeservvel, kamatostól fogják önök visszafizetni. A mai napig nem tudni, hogy kik állnak azok mögött a cégek mögött, amelyek 30-40 milliárd forintnyi EU-támogatást kapnak kizárólag 2012-ben. Államtitkár úr, látom, mosolyog rajta, így volt. 2012. január 1-je óta érvényes az a törvény, hogy átláthatatlan tulajdonosi szerkezetű offshore cégek nem kaphatnak európai uniós támogatást, nem kaphatnak közpénzt, mivel közpénz van az európai uniós támogatásokban is, nem kaphatják meg.

(20.00)

Mi történt? 2012 augusztusában - megnéztük - 76 cégnek több mint 30 milliárd forintnyi pénzt adtak oda. Ezért szűnt meg az NFÜ. Ezért vették el az akkori minisztertől az összes jogot. Ezért került Lázár Jánoshoz. Ezt csinálták önök, odaadták ezeknek a cégeknek ezeket a pénzeket, több mint 30 milliárd forintot. Lehet ezen mosolyogni, csak ez történt. Ezek tények. Majd kérdezze meg Lázár miniszter urat, hogy így volt-e, jó!? Kérdezze meg tőle, nyugodtan! Akkor kezdték el vizsgálni ezeket a cégeket.

Ahogy a nemzetközi hullámokat vert Panama pedig számos neves politikai vezető karrierjének a végét jelentette, a hazai gyakorlat, Orbán Viktor kormányának gyakorlata egészen mást mutat. Hétről hétre az Országgyűlés elé tárom azokat a konkrét eseteket - gondolom, ez sem igaz majd -, amiben nyilvánvalóan törvénytelenül fizettek ki olyan offshore cégeket, amelyeket korábban maga a Miniszterelnökség minősített átláthatatlannak. Azoknak a vezetőknek pedig, akik ezeket a botrányos ügyeket aláírták, hajuk szála sem görbül.

Látom, ez sem igaz. Valószínűleg Hollik István, ha itt lenne, nem ment volna el, aki azt mondja, hogy mi nevetünk a törvényeken - pontosan önök nevetnek a törvényeken, pontosan önök nevetnek valamennyiünk arcába (*Dr. Völner Pál: Mi hozzuk a törvényeket.*), amikor a törvényekkel ellentétesen offshore cégeket bíznak meg folyamatosan. Mert valóban, az Alaptörvény, a közbeszerzési törvény és sorolhatnánk, rendelkeznek arról, hogy lehet-e offshore cégekkel szerződést kötni. (*Dr. Völner Pál: Mi szavaztuk meg.*)

Akkor elmondom önnek, de biztos utánanézett, mert gondolom, államtitkár asszony otthon van ezekben a dolgokban, amikor ez az NFÜ nem történt meg, nem oszlatták fel az NFÜ-t, és nem vizsgáltak meg 44 ezer céget, sőt akkor valószínűleg az sem igaz, hogy 260 cég ma is kinn van a Miniszterelnökség honlapján, amit önök nyilvánítottak offshore cégnek. Így van? Van 260 cég? Önök nyilvánították offshore cégnek? (*dr. Vitályos Eszter: Így van.*) Valóban, nagyon jó. Akkor mondja már meg nekem, hogy mi lehet a hasonlóság a következő cégek között: Montana Kft., Szaktudás Kiadó Ház Zrt., Pentamen Kft. vagy Noreg Kft. Mi is a hasonlóság e között a

négy cég között? Mindegyik benne van a 260 cégben, önök offshore-nak nyilvánították, és több milliárd forintot fizetnek ki nekik közbeszerzési eljárásokban. Olyan állami intézményektől kaptak megbízásokat, mint a Közbeszerzési és Ellátási Főigazgatóság, a Nemzetbiztonsági Szakszolgálat. Milliárdokról beszélünk! Offshore cégeknek fizették ki ezeket a milliárdokat! Sőt, a Noreg Kft. esetében önök még vissza nem térítendő támogatást is adtak. Igaz, hogy offshore cég, de adjunk neki! És mit csinálnak önök, miért nem offshore cég önök szerint? Mert odatettek eléjük egy papírt, és megkérdezték tőlük, hogy mondjátok már meg, offshore-ok vagytok? Ő meg aláírta, nem, nem vagyunk offshore cég. Ugyanezt csinálták a Nemzeti Fejlesztési Ügynökségnél is. Ez volt a nagy, törvényben előírt elszámoltatás.

*(Az elnöki széklet Lezsák Sándor,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)*

De miért lehet ez? Mert Magyarországon vannak jó offshore cégek meg rossz offshore cégek. A rossz offshore cégekre vonatkozik a törvényi előírás, a jó offshore cégekre, a haverok cégeire meg nem vonatkozik, azok nyugodtan azt csinálnak, amit akarnak. És ez sajnos így van. Tehát ez az arcátlanság, ez az, amikor valamennyiünk arcába nevetnek, és azt mondják, hogy önök bármit megtehetnek.

Önök saját maguk generálják azokat a helyzeteket, amelyekben egyesek a köz kárára hozhatnak létre irtatlan magánvagyonokat, így kívánják megteremteni a saját gazdasági bázisukat. Ez az önök valódi arca. Ebből azonban sem gazdaságfejlesztés, sem munkahelyteremtés, sem a belső fogyasztás növelése nem várható. Önöknek mindezek legfeljebb másodlagos szempontként jelennek meg, az igazság az, hogy a piacon boldogulni és érvényesülni képtelen személyek átláthatatlan szervezetek mögé bújva, az állam hatalmával visszaélve, tisztességtelenül szereznek meg állami megrendeléseket, sőt egész ágazatokat, kiszorítva onnan minden más piaci szereplőt.

Elég csak egy pillantást vetni a következő felsorolásra, hogy a miniszterelnök egyik jobbkeze, a Fidesz közép-magyarországi regionális igazgatója, országgyűlési képviselője, Kerényi János offshore lovag. Közvetlen hozzátartozói Belize-ben, a Seychelle-szigeteken és Cipruson bejegyzett cégekben érdekeltek. A miniszterelnök jó barátja, Andy Vajna ugyancsak offshore lovag létére a filmipari kormánybiztos, állami segédlettel kaszinómogul, tévétulajdonos lehetett. Vagy a többször emlegetett letelepedési kötvényes ügyében offshore cégek érdekeltisége és fideszes érdekeltiség kapcsolódik hozzá. De mondok mást is, biztos ez sem igaz, gondolom, hogy az állami tulajdonú HM EI Zrt. igazgatóságának vajon ki az elnöke? Maróth Gáspár. Vajon ez a Maróth Gáspár mit csinál? A ciprusi Herbex holdinggal közös cégben érdekelt. Tehát egy olyan vállalkozása van, ami offshore. Írunk az illetékes szaktárcának, írunk a

miniszter úrnak, mit válaszol vissza a miniszter úr? Ez így teljesen rendben van. Ez egy akkora cég, amelyben négyezer ember dolgozik. Ez rendben van, hogy annak a vezetője offshore-ozik. Hát miért ne offshore-ozhatna? Hát küzdenek önök az offshore ellen szavakban!

Szóval, elég csak egy pillantást vetni az offshore ötven árnyalatára, és egyetlenegy közös dolgot minden ügyben könnyedén felfedezhetünk - tudják, mi az? Az, hogy egyetlenegy ügynek sem lett semmilyen következménye. Az érintettek nemcsak hogy háborítás nélkül megmaradhattak hivatalaikban, hanem egy-két csínytevés után a további felívelő pálya, a kirobbanó siker garantált a számukra. Ezek után ne mondja senki sem, hogy ezek az ügyek nem a miniszterelnök tudtával, jóváhagyásával, akarata és szándéka szerint mentek végbe! Hiszen tudjuk Rubovszky Györgytől: Viktor engedi, vagy nem engedi. Ezeket a Viktor engedi, valószínűleg ezért történhetek meg.

Az elmúlt hat esztendő során, mint ahogy lényegében mindennapra jut egy-kettő vagy akár több korrupciós eset, szóval, mindennap lett volna rá módjuk, hogy a felelősöket számon kérjék, példát statuáljanak, és elejét vegyék a további offshore-ozásnak, a korrupciós visszaéléseknek. Ha a letelepedési kötvények ügyét vesszük szemügyre, akkor azt látjuk, hogy kifejezetten offshore cégek sáfárlkodnak az állampolgárság kiadásával. Az állam maga hozta létre a kereteit annak a rendszernek, ahol a mesés és más ágazatokban elképzelhetetlen mértékű jutalékért tevékenykedhettek a kiváltságosok. Ez a példa talán, ami a legjobban kifejezi a Fidesz politikáját, ami maga az offshore lovagok által uralt rendszer szintű korrupció. Ez a Fidesz politikája.

Az offshore eredeti értelmében azokra a cégekre vonatkozott volna, amelyek kedvezőbb adózás miatt fejtették volna ki a tevékenységüket, de önök ezt megváltoztatták teljesen, hiszen most már nemcsak erről van szó, hanem az illegális pénzek eltüntetése, az adóhatóság előtti elbújás az, ami miatt ezeket az offshore cégeket létrehozzák, és ami miatt ezeket az offshore cégeket működtetik. Ez a fehérgalléros bűnözés, nyugodtan mondjuk ki, amelyhez szorosan kapcsolódik a politikusbűnözés; az állam eszközeinek és a nemzet erőforrásainak magáncélra történő felhasználása, majd ezen tevékenységek offshore cégek mögé rejtése. Az mind-mind a gazdaságunkat, mind a társadalmunkat belülről rágja és emészti, beláthatatlan rombolást okozva.

És a végén engedjék meg, hogy egy dolgot még elmondjak. 2010. június 6., Orbán Viktor a következőket mondotta itt a parlamentben napirend előtt: „Az a körülmény, hogy milliók kényszerültek pusztán a lét-fenntartás érdekében kijátszani ezt az adórendszert, alapot adott egy szűk csoportnak arra, hogy adócsalásból, adómegkerülésből önálló üzletágat építsen ki. Ez lett az offshore lovagok világa, akik beették magukat az állam bőré alá is, és nem áttallanak sok száz milliós offshore-os jövedelem után sem jó néhány

millió forintnyi közpénzt fölvenni az adófizetők forintjaiból.” A miniszterelnök úr helyzetértékelése 2010. június 6-án teljesen helytálló volt. *(Dr. Gyüre Csaba: Időszerű ma is.)* Egy nagy probléma van, ez a nagy tragédia, hogy 2016. május 30-án is maradéktalanul időszerű. *(Dr. Gyüre Csaba: Így van!)* Éppen a kormányközeli körökből áll ma is az offshore lovagok világa, akik beették magukat az állam bőre alá is, és nem áttallanak sok száz milliós offshore-os jövedelem után sem jó néhány millió forintnyi közpénzt fölvenni az adófizetők forintjaiból.

Azt gondolom, éppen itt az ideje, hogy megtisztítsuk a közéletet az offshore lovagoktól. De önök ezt úgysem fogják megtenni, hiszen önök maguk a korrupció, önök maguk az offshore, ezért soha nem is akarnak ezen változtatni. *(Dr. Gyüre Csaba: Így van!)* Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Soron kívül megadom a szót dr. Vitályos Eszter államtitkár asszonynak.

DR. VITÁLYOS ESZTER, a Miniszterelnökség államtitkára: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselő Hölgyek és Urak! Néhány gondolatra szeretnék reagálni, amit Szilágyi képviselő úrtól hallhattunk. Amint már említettem egy korábbi felszólalásomban, az az átláthatósági vizsgálat, amely a honlapunkon szerepel, 2013 őszétől 2014. júniusig tartott, és ebben az időpontban gyakorlatilag tartalmaz megállapításokat azokra a cégekre vonatkozóan, amelyek fent vannak a honlapon.

44 ezer projektet vizsgáltunk, ezek kaptak a '07-13-as időszakban addig az időpontig támogatást. A 44 ezer projekt közül mindössze 6286 esetében tudtunk jogilag alátámasztott átláthatósági vizsgálatot lefolytatni. Ezek azok a cégek, amelyek olyan pályázati felhíváson nyertek támogatást, amelyek 2012. január 1-je után jelentek meg.

(20.10)

A honlapon fent van egyébként a maradék, körülbelül 36 ezer projektnek is a vizsgálati eredménye, így lesz körülbelül olyan 300 körüli az a szám, amit az előbb képviselő úr emlegetett, ami az akkor átláthatatlannak minősített szervezetek listáját tartalmazza. Igen ám, de ezek a szervezetek azóta átláthatóvá teheték magukat. Így történhetett meg az, hogy abból a 111 darab projektből, amelyiknél egyáltalán releváns lehetett az, hogy megállapítsunk szabálytalansági gyanút, ott 68 esetben az irányító hatóság nem állapított meg szabálytalanságot, például azért, mert közben átláthatóvá vált a szervezet; 40 esetben szabálytalanságot állapított meg az irányító hatóság, a döntés jogerőre emelkedett; 2 esetben a szabálytalansági döntés nem jogerős, 1 esetben pedig még szabálytalansági eljárás volt folyamatban április

végén. 40 esetben, amit említettem, hogy a döntés jogerős és szabálytalanság lett megállapítva, a támogatási szerződéstől elálltak az irányító hatóságok.

Azok a cégek, amelyeket a felszólalásában említett, a Montana Pentamen, Noreg Kft. A Montanával kapcsolatban megállapítható, hogy 2012. január 1-je előtt megjelent felhíváshoz kapcsolódnak azok a pályázatok, amelyekre támogatást nyert, így az irányító hatóságok nem tudtak megállapítani szabálytalanságot, éppen azért, amit említettem, nem volt jogi alátámasztása, miután az Alaptörvény 2012. január 1-je után lépett hatályba. A Pentamen Kft. ugyanígy 2012. január 1-je előtt megjelent felhíváshoz kapcsolódik.

Tehát, képviselő úr, azt kell mondjam, hogy azokkal az esetekkel, amelyeknél képtelenek vagyunk, mert nincsen hozzá jogi alátámasztás, megállapítani szabálytalanságot, nem tudunk mit kezdeni, így a Szaktudás Kiadó Ház Zrt. esetében is ez volt a helyzet.

Azt hiszem, hogy ezeket a cégeket említette. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Vitályos Eszter államtitkár asszony. Következik... Ki következik? *(Jelzésre:)* Manning János képviselő úr, Fidesz.

MANNINGER JENŐ (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Lehet, hogy egy ilyen vitanapnak az eredeti szándék mellett van olyan célja is, hogy valóban érdemben vitatkozzunk bizonyos témákról, de ahogy szokott, egy vitanap aztán inkább egy ilyen verseny lesz, hogy ki tud nagyobbat mondani. Nyilván az ellenzék részéről, azt hiszem, hogy Novák Elődöt és Harangozó Gábort nehéz túlszárnyalni, de igyekezni kell még a hátralévő időben.

Én magam is úgy gondoltam, hogy nem nagyon beszélek már az MSZP-s múltról, de aztán itt elhangzott egy olyan képtelen mondat, amit Novák Elődnek is nehéz lesz túlszárnyalnia: Harangozó képviselő úr azt mondta, hogy példát kell majd venni az MSZP-ről.

Javasolom fiatal kora ellenére, hogy tanulmányozza egy kicsit a képviselőtársainak és annak a közegnek a nem régi múltját, amelyben dolgozik, hiszen az MSZP valóban egy olyan szervezetként működött, amely az állami vagyon eltüntetésére, kiszervezésére szakosodott, és természetesen azért ennek volt offshore háttere is.

Egészen konkrétan, ha példát akarnánk venni róla, akkor az nagyon szomorú lenne az egész országra nézve. Voltak olyan esetek, itt elhangzott már, és említették sokan, a Magyar Nemzeti Bank elnökét akkor nevezték ki, amikor az MSZP volt kormányon, amely offshore-ban tartotta a vagyonát, de beszélhetünk nagyon sok minden másról is. Én most egy kevésbé ismert dologról beszélnék, amely szintén azért egy példa volt arra, hogy hogyan próbálták kiszervezni a vagyont, mert vagy privatizálták a vagyont és eladták, vagy úgynevezett kiszervezés címén próbálták meg különböző cégeknek átjátszani. Akkor

alakult meg a Volán-vizsgálóbizottság, amelynél egyértelműen az MSZP idején elkezdték a közlekedési cégek kiszervezését is. Szerencsére aztán ez nem valósult meg. A Volán esetében is láthattuk a vizsgálóbizottság működése esetén, hogy az alvállalkozók már MSZP-s kötődésekkel rendelkeztek, és jelentős offshore háttérük is volt. Szerencsére már nem volt idő végrehajtani az eredeti célt és kiszervezni a tevékenységet. 2010 után pedig, amikor megalakult az új kormány, valószínűleg látva azt, hogy megváltoztak a körülmények, érdekes módon ezeknek a cégeknek, amelyeknek különböző szerződéseik voltak a Volán-cégekkel, itt elsősorban a Volán-busszal, hirtelen magyar tulajdonosuk lett. Tehát megváltozott a tulajdonosi struktúra.

Ez így elmaradt egyébként, kétségtelenül ezt el kell ismerni, hogy elmaradt a számonkérés, habár ennek egyértelmű okai vannak. Próbáltuk kikutatni, hogy kik állnak az offshore háttér mögött. Nem lehetett kikutatni, mert természetesen jogszerű módszerekkel ezt nehéz is elérni, hisz az offshore-nak pont az a lényege, hogy ne tudjuk meg, hogy ki van a cégek mögött. Azt gondolom, hogy mindent elkövetünk. Ez nem sikerült, a számonkérés tehát így elmaradt, de az is elmaradt, hogy az MSZP ki tudja privatizálni, ki tudja szervezni és eltüntetni a közlekedési cégek vagyonát offshore háttérben is.

Tehát ez az MSZP-s múlthoz kőkeményen hozzátartozik. Tehát ezeket a példákat azért említettem, hogy ha már példát kéne venni az MSZP-ről, egyetlen példát lehet venni, azt lehet mondani, hogy amit az MSZP csinált, azt nyilván nem szabad csinálni.

Azt gondolom, hogy itt elhangzottak különböző vádák. Én az uniós forrásokra szeretnék még egy mondat erejéig kitérni. Azt gondolom, hogy igenis 2013 után nagyon szigorú törvények és előírások léptek életbe. Tehát nem lehet találni az elmúlt években olyat, hogy offshore cégek uniós támogatáshoz jutottak volna. Nagyon sok eljárást felfüggesztettek, és körültekintően jár el ilyen szempontból a kormányzat. Azt gondolom, hogy ez is azt igazolja, hogy mindent megtesz azért, hogy ne offshore cégekhez jussanak az állami támogatások és az állami pénzek. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A következő hozzászóló Ikotity István képviselő úr, LMP.

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az egyik legfontosabb kérdés, hogy miért nem történik határozottabb fellépés az offshore-ozás és az adóparadicsomok ellen, ha ez ennyire káros. A válasz az, hogy azért, mert akik megtehetnék, maguk is a rendszer hasznélvezői, mind országos, mind egyéni szinten. Engedjék meg, hogy erre néhány példát mondjak.

A britek 1973-as uniós belépésükkor külön bebiztosították, hogy a Csatorna-szigetek, tehát Guern-

sey, Jersey és az ide nem sorolható, kicsit távolabb lévő Man-sziget is hasonlóképpen ne legyen az EU része, ne kelljen alkalmazniuk az uniós tőkepiaci jogot. Ugyanezt tették Hongkonggal és Makaóval a kínai tőke felszívására, a Karib-szigetekkel, érte itt Bahamát, a Kajmán-szigeteket, Brit Virgin-szigeteket, pedig az amerikai tőke bevonására.

Aztán a másik példa, az Amerikai Egyesült Államok a világ egyik legnagyobb onshore-offshore központja. Ezen belül is kiemelkednek egyes tagállamok, mint például Nevada vagy Wyoming, de különösen Delaware.

Amikor is, egy érdekes történet, Barack Obama megemlítette egyszer, hogy a Kajmán-szigeteken létezik egy Ugland House nevű épület, ahova 12 ezer vállalat van bejegyezve. Képviselőtársaim, 12 ezer vállalat van bejegyezve egy kajmán-szigeteki épületbe! Erre nem volt rest Anthony Travers, a kajmáni pénzügyi felügyelet elnöke, és a következőképpen válaszolt. Delaware fővárosában, Wilmingtonban az Orange Street 1209. szám alatt nem kevesebb, mint 217 ezer vállalat van bejegyezve. Egyetlenegy delaware-i lakcím alatt 217 ezer vállalat!

Ha Magyarország második legnagyobb városa, Debrecen lakossága elköltözne oda, és mindenki kapna egy céget, még maradna 10 ezer. 217 ezer! Ha itt lenne Seszták Miklós miniszter úr, azt gondolom, hogy elbújna valahova szégyenében. Ő egy címre csak 550 céget tudott bejegyezni; persze azok nem offshore cégek, Kisvárdáról van szó.

Érdemes még egy pillanatra megmaradni itt ezen az Orange Street 1209. alatt, ahol azt is érdemes tudni, hogy a Fortune 500 vállalatnak a kétharmada ebbe a városba van bejegyezve, akárcsak a 2007-es elsődleges kibocsátásuk 90 százaléka.

(20.20)

Nézzünk néhány példát a személyes érintettségekre! Ismert jelenség, hogy egyes országok miniszterelnökei, pénzügyi vagy gazdasági miniszterei mandátumuk lejáta után multinacionális cégeknél helyezkednek el és ilyen cégeknek lesznek a tanácsadói. S néha, nem is ritkán vissza is térnek onnan, vissza a politika világába. Ezt hívják forgóajtó jelenségnek. Ez a jelenség biztosítja, hogy már politikusként sem a választóik és nem az ország, az adott ország érdekeit képviselik, hanem azokat a magánérdekeket, amelyek ezen multinacionális cégek, gyakran offshore cégek mögött vannak. S nemcsak a cégeket segítve, de magánemberként is offshore-oznak.

A brit Konzervatív Pártból egy példa. A hosszú időn át regnáló alelnökről, Lord Ashcroftól éveken át cikkeztek a brit lapok offshore ügyben. Mivel jelentős adományozója volt a pártnak, ezért Cameron miniszterelnök nem volt hajlandó őt lemondadni. Most is ő szerepel ebben a panamai anyagban, amely néhány hónapja nyilvánosságra került.

De megtaláljuk a magyar kormány által tisztelt, rendkívüli mód tisztelt Putyint és környezetét is az

offshore-ozók és a panamáozók között, emellett ukrán, pakisztáni, argentin, kínai, egyiptomi, azeri és szaúdi vezetők is ott szerepelnek, valamint magyar magánszemélyek, és bizony köztük fideszes politikus is. Érdekes tény, hogy Izlandon néhány hete, egy-két hónapja ebbe a miniszterelnök bele is bukott.

Európában a londoni Cityn kívül fő offshore-ozó Luxemburg és bankárlobbi, Jean-Claude Juncker. Elképesztő, hogy ő, az 500 milliós EU első embere az EU 1 ezrelékét kitevő, adócsalásból élő miniállam volt pénzügyminisztere és miniszterelnöke.

Azzal is védik az adóparadicsomokat, hogy bár a felszínen kampányt indítanak ellenük, a hangzatos szavak után a konkrét intézkedéseknél nagyon szűkre szabják a definíciót, nem az összes vállalatra, nem minden tevékenységre vonatkoznak ezek, értékhatárok lépnek fel, tehát folyamatosan puhítják ezeket belülről. Tehát nem lehet túl sok illúziónk, de látni kell a lehetőségeket is.

Éppen a Panama-iratok, a LuxLeaks és más botrányok miatt szűkül ennek az elitnek a mozgásterét. A nyugati országok nemcsak a problémát, de az ellene való fellépést is kitermelik úgymond. Bízunk benne, hogy ebben úgymond rövid időn belül, szépen, fokozatosan várható előrelépés. A mi dolgunk az, hogy az utóbbiakat, az adókerülő multikat megfékezni akaró civileket és ezeket az erőket támogassuk. A nyilvánosság egy nagyon jó eszköz mindezekre, szemlato-mást.

Végül néhány reakció a vitából. Én őszintén sajnálom, nyilván mi új pártként vagyunk itt, a Lehet Más a Politika - (Közbeszólásra:) hát, ahhoz képest -, hogy azt halljuk a Fidesztől, hogy az MSZP-re hivatkozik vissza igen gyakran, hogy ott mi minden történt. Csizi Péter hozzászólásában ma nagyon pozitív dolgok hangzottak el, azt gondolom, csak hát 2016 van, mindezeket már intenzíven meg kellett volna valósítaniuk. Tetszetek volna ebben szépen előrelépni! Ezt hiányoljuk igazából. És az pedig, hogy folyamatosan visszamutogatás történik, önök is nagyon jól tudják, hogy ez nem legitimálja a cselekedetüket. Ezzel önök lefelé viszik az országnak a morális állapotát is, hogy arra hivatkoznak még újra és újra, Manninger képviselőtársam is nemrég, hogy mit csinált az MSZP.

Arra kérem tisztelettel képviselőtársaimat, hogy inkább előre nézzünk. A múltban nagyon sok probléma volt, a jelenben is nagyon sok probléma van, a megoldást kéne keresnünk, nem pedig visszamutogatni a pártoknak, az egyiknek a másikra, hanem ezeket a dolgokat azt gondolom, hogy a politikának is előre kéne mozdítania. Nem volna szabad megvárni azt, hogy egy olyan világ jöjjön el, amikor a teljesen politikától független civileknek a kizárólagos lehetősége lesz az, hogy a politikát megtisztítsák. Azt gondolom, hogy a mi feladatunk is az, a politikusok feladata, hogy itt bizony előrelépést kell tenni, mert ha ezt nem tesszük meg, tisztelt képviselőtársaim, akkor meg fogják tenni mások, és azt fogjuk észrevenni, hogy ez a politika, ez a politikai rendszer

megbukott. Természetesen a Lehet Más a Politika ebben is ki szeretné nyilvánítani azt, hogy ennek a politikának mindenképpen másnak kell lenni. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kétpercesek következnek. Elsőként Harangozó Gábor, MSZP.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Azt hittem, hogy Rétvári Bence azért nyomott gombot nekem válaszolva, hogy bejelentse, hogy le vagyok maradva, hiszen Kerényi János, a Fidesz közép-magyarországi regionális igazgatója már nem tagja a Fidesznek, hiszen nyilván érintettsége okán lemondott a párttagságáról, és visszafizette az összes elkerült adót, befizette a magyar államba. Sajnos nem ez történt, hanem valami szárnalmas mellébeszélést hallhattunk tőle is, és azóta több fideszes képviselő is ugyanezt folytatta.

De a kérdésem másik része továbbra is fennáll. Kérdezném a gazdasági tárca államtitkárát, hogy a Rogán-kötvényeket forgalmazó öt offshore cég a 120 milliárd forintnyi bevétele után mennyi adóforintot fizetett meg a magyar államnak. Erre még továbbra is várjuk a választ. Köszönöm szépen, elnök úr. (Taps az MSZP soraiban.)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szilágyi György képviselő úr, Jobbik!

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót. Államtitkár asszony, azt hiszem, három dologban megegyezhetünk. Gondolom, abban megegyezhetünk, hiszen Lázár János is elismerte, hogy az NFÜ törvénytelenül fizetett offshore cégeknek európai uniós támogatást, ezért indították a vizsgálót. Abban is megegyezhetünk, hogy az offshore cégekről önök, amiket megvizsgáltak, kiadtak egy listát, ami ma is fenn van a Miniszterelnökség honlapján; önök nyilvánították ezeket offshore cégeknek. És azok a cégek, amikről ön beszél, szerepelnek ezen a listán. Akkor vagy jogtalanul szerepelnek rajta, vagy pedig offshore cégek.

És abban is megegyezhetünk, ugye, hogy az államháztartásról szóló törvény kimondja, hogy amelyik offshore cég, átláthatatlan tulajdonosi szerkezettű, azzal nem lehet szerződnie állami intézményeknek. Mégis, amiket én mondtam, tudok tényeket mondani: Pentamen Kft. Valóban igazuk van, offshore cég, hiszen 2009. december 16. óta a Netberg Ltd., egy Seychelle-szigeteki cég a tulajdonosa. Akkor miért szerződött vele többek között a Markhot Ferenc Kórház, az EMMI, sőt, úgy hívták meg őket, hogy direkt 50 ezer forinttal a 25 millió forintos értékhatár alatt, hogy ne kelljen nyílt közbeszerzést csinálni.

De akkor mehetünk tovább, itt van a következő cég. Valóban offshore cég a Montana Kft., hiszen helyesen jelent meg önöknél, a YES Investment az, amelyik a tulajdonosa. Ez is egy Luxemburgban be-

jegyzett cég. Ezzel az Országos Rendőr-főkapitányság, a Gyemszi, a Közbeszerzési Ellátási Főigazgatóság 15 milliárd forint értékben szerződött.

De érdekes a harmadik cég is, amiről beszélünk, a Noreg Kft., amelyik a Bajnai-kormánytól is kapott 30 millió, önkéntől pedig 125 millió EU-támogatást, de ez a cég egyébként ugyanúgy átláthatatlan. Vajon ki a tulajdonosa? Ugyanaz a YES Investment. Ugyanaz az átláthatatlan tulajdonosi szerkezetű cég, és ő is kapott a Közbeszerzési Ellátási Főigazgatóságtól, a Nemzetbiztonsági Szakszolgálatától 13 milliárd forint értékben megbízást.

Hát akkor két dolog van, vagy rossz az önök listája, és akkor vegyék le onnan ezeket a cégeket, mert még mindig kint vannak, vagy ha offshore, akkor törvénytelenül kötnek velük szerződést. Hát ezt mondom! (*Taps a Jobbik soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül megadom a szót Vitályos Eszter államtitkár asszonynak.

DR. VITÁLYOS ESZTER, a Miniszterelnökség államtitkára: Elméletileg sok mindenben egyetértek önnel azok közül, amiket mondott. Azt gondolom, hogy három téma nem képezi vita tárgyát köztünk. Viszont az, hogy a vizsgálatot mikori időpontra néztük, tehát mikori felhívások voltak azok a releváns felhívások: 2012. január 1-je után megjelent pályázati felhívástól lehetett vizsgálódni. Azok a cégek, amelyek 2012. január 1-je után megjelent pályázati felhívásra adtak be pályázatot, és utána nyertek el európai uniós támogatást, azoknak az esetében lehetett kimondani nekünk az átláthatatlanságot. De képviselő úr, az ön válaszai a kérdésében rejlenek. Ahogy mondta, 2009-ben volt a Pentamen Kft. átláthatatlan, és akkor kapott. (*Közbeszólások. - Az elnök csenget.*) De értse meg, nekünk nem volt jogi lehetőségünk arra, hogy kimondjuk, 2012. január 1-je előtt pályázati felhívás keretében mit nyert. Most mondom, nem tudtuk megállapítani. Mi ebben az adott időpillanatban néztük. (*Harangozó Gábor István: Az Alaptörvény!*)

(20.30)

Nem tudtuk az Alaptörvény hatálybalépése miatt, pontosan azért nem tudtuk megnézni a korábbiakra.

ELNÖK: Államtitkár asszony! Ne törődjön a bekiabálással! Köszönöm szépen. (*Mesterházy Attila: Hülye képviselők csak dumálnak.*)

Előre bejelentett felszólalók következnek; elsőként Galambos Dénes képviselő úr, Fidesz.

GALAMBOS DÉNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Ikotity képviselőtársam visszahivatkozott Manninger Jenő képviselőtársamra, hogy ne tekintsünk vissza a

múltba, hanem tekintsünk előre. Majd a felszólalásom második részében ez a fő irány. Azért hadd ragadjam meg az alkalmat arra, hogy a múltba visszatekintsünk, és nem is a régmúltba, hanem viszonylag a közelmúltba. De előtte engedjék meg, hogy egy definíciót azért a magam részéről is fölállítsak vagy elmondjak az offshore fogalmát illetően. Az offshore egyszerű adóelkerülési kategória, természetében káros, hiszen a transzparencia hiányát, az átláthatatlanságot segíti elő, miközben a cél az, hogy lehetőleg ne kelljen adót fizetni abban az országban, ahol a tényleges gazdasági tevékenység folyik.

Azt gondolom, hogy ez a megállapítás mindenképpen fontos annak felvezetéseként, hogy egy olyan botrányköt említsek önöknek, amely 2008-ban rengette meg Magyarországot, illetőleg amelyik komoly következményekkel járó eseményeket indított el. 2008-ban, mindenki emlékszik még arra, az egykori szocialista kormányzati tisztviselők mintegy 20 milliárd forintos kárt okoztak azzal, hogy a 17 ezer négyzetméteres moszkvai belvárosi ingatlant elkótyavetyélték. A mai napig nem tudni pontosan, hogy kinek az utasítására, de az biztos, hogy törvényellenes mód jellemezte a tranzakciót.

Az akkori moszkvai nagykövet aláírt egy adásvételi szerződést arról, hogy a magyar állam értékesíteni fogja és értékesíti ezzel a szerződéssel az egyedülálló stratégiai jelentőségű objektumot. Hozzá kell tennem rögtön, hogy ez azért is botrányköt, mert volumenében és kiterjedtségében a legnagyobb kereskedelmi partner fővárosában egy ilyen objektumot értékesíteni, majd elmondom, milyen árdifferenciával, nem hiba, hanem bűn.

2008-ban egy luxemburgi offshore cégtől kapta meg az állam a teljes vételárát, ami nagyjából hetede volt a piaci árnak. Mindez ráadásul azt megelőzően történt, hogy megszületett volna az a kormányzati döntés, hogy egyáltalán milyen mechanizmus keretében értékesítik az ingatlant. Az a luxemburgi offshore cég, amelyik hozzájutott a moszkvai kereskedelmi kirendeltséghez, nem sokkal az épület átvétele után majdnem hétszeres áron adott túl az ingatlanon. A kereskedelmi kirendeltség épületét 23,5 milliárd forintért adták el, miután a magyar államtól 3,5 milliárd forintért szerezték meg. Ezen példa és a mai napon a Fidesz-KDNP-frakcióhoz tartozó képviselőtársaim által említett esetek is mutatják, hogy 2010 előtt a szocialisták stratégiai partnerei az offshore cégek voltak.

Felszólalásomban azonban nemcsak ezen méltatlan és botrányos ügyről szeretnék szót ejteni, hanem folytatva Szabó László külügyi, külgazdasági miniszterhelyettes úr, Fónagy János államtitkár úr és Hörcsik Richárd képviselőtársam gondolatmenetét, szeretnék arra is utalni, hogy mi az az irány, amit a külföldiek bevonásával a magyar kormány végrehajt, és amit nem mindig abban a körben említünk, hogy letelepedési kötvény, hanem más irány. Ez pedig a kormány stratégiai partnerségi programja, egy olyan program, amit jelenleg a Külgazdasági és

Külgügyminisztérium kezel, és meggyőződésem szerint Magyarország és a magyar emberek érdekeit szolgálja.

2011 óta a kormány olyan nagyvállalatokkal lép stratégiai partnerségre, amelyek vállalják, hogy új munkahelyeket teremtenek, magas hozzáadott értékű tevékenységet folytatnak, és részt vesznek a társadalmi felelősségvállalás programjában, illetve a magyar beszállítók foglalkoztatásában. Úgy is fogalmazhatnánk, hogy azokkal lép szövetségre, akik szeme előtt nem az adóelkerülés lebeg, hanem akik szándékot mutatnak arra, hogy nyereségük egy részét Magyarország javára, magyarországi fejlesztésekre fordítsák vissza. A magyar kormány stratégiai partnerei több mint 200 ezer embernek adnak munkát, és jelenleg közel 15 ezer fővel foglalkoztatnak több munkavállalót, mint a megállapodások megkötésének első szakaszában.

A megállapodások óta megközelítőleg 1500 milliárd forintot fektettek be ezen vállalatok Magyarországon. A kormány ezen programjához szeretnék egy jó példát is hozni a választókerületemből, a Hankook Tire Magyarország Kft.-t. A Hankook megközelítőleg 90 milliárd forintot fektetett be a térségben, és 2013-ban a fejlesztés harmadik üteméhez kapcsolódóan 950 munkahelyet teremtett Dunaújváros térségében. A gyár által foglalkoztatott létszám ma már eléri a 3300 munkavállalót. Örülök annak, hogy államtitkár úr már a teremben van, és ezt el tudom mondani. A magyar beszállítók aránya megközelítőleg 70 százalékos. Felelős vállalatként évente több száz millió forinttal támogatja a térség kulturális és sportéletét, egyesületeit, milliárdos nagyságrendben járul hozzá az adóbevételekhez helyi és országos szinten is.

Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Úgy gondolom, sikerült rávilágítanom arra, hogy milyen alapvető filozófiai különbség van a jelenlegi kormánypártok és a korábbiak között. A magyar kormány stratégiai szövetségesei azon vállalatok, amelyek felelősséget vállalnak Magyarország gazdasági fejlődésének jövőjéért. Jelenleg 68 stratégiai partnere van az országnak, és reméljük, hogy minél többen lesznek, és ezzel, úgy gondolom, megmutattuk azt a lehetőséget, hogy van a külföldiek számára is olyan lehetőség, ami nem az offshore és nem az adóelkerülés irányába hat, hanem a magyar munkahelyek növekvő számában. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Mirkóczki Ádám képviselő úr, Jobbik.

MIRKÓCZKI ÁDÁM (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tekintettel arra, hogy itt a vita első szakaszában a szokásos, egészen elképesztő és hajmeresztő vádaskodással találkoztunk, én erre mindenképpen szeretnék reagálni. Teljesen nonszensz az, hogy egy idestova hat éve kormányon lévő politikai közösség egyetlen érve, hogy azon túl, hogy

saját álláspontját nem tudja megvédeni ezen témakör kapcsán sem, az egyetlen érv, hogy bődületes nagy hazugságot rázúdítunk az éppen politikai riválisra, és azt mantrázzuk 0-24-ben.

Az már tény, hogy Bánki Erik képviselőtársunkkal majd a bíróságon találkozunk, szerintem felkészül Hollik István és Boldog István, mert az, amit itt megfogalmaztak, hihetetlen. Ilyen alapon én is mondhatnék valami bődületes nagy hazugságot, és onnantól kezdve csak megkérném a... - nekünk ugyan nincs, de önöknek van a Habony-művek kapcsán egy elképesztő szintre sülyedt lakájmédiája, amely 0-24-ben terjeszti ezt a hazugságot. És tekintettel arra, hogy közpénzből ki vannak stafirozva, bőven belefér, hogy majd két év múlva fogják és a bírósági ítélet után fizetnek.

Hollik képviselőtársamnak azt azért mindenképp szeretném figyelmébe ajánlani, hogy ő egyfajta aduásként elővette azt, hogy nem kellene ilyen, Jobbik által kezdeményezett nyilatkozatokat aláírni, hiszen ott van minden képviselő vagyonynyilatkozata, és az Btk.-felelősségünk teljes tudatában a valóságot tartalmazza. Akkor javaslom Hollik képviselőtársunknak és mindenkinek, hogy nyugodtan nézzen utána, például az önök padsoraiban, hogy kik és hogyan töltötték ki a vagyonynyilatkozatokat, mely cégeket, mely vagyonelemeket hagyták ki belőle. Aztán annyi történt, volt olyan eset a közelmúltban, hogy öt évre visszamenőleg simán belevitok, és kész, ezzel el van intézve.

És akkor ezen történések alapján mi higgyük el, hogy persze, nincs szükség külön nyilatkozattételekre, mert ez így rendben van. Hát, szerintünk meg nagyon nincs rendben, és minden egyes ténykedésük pontosan mutatja, hogy bizony, bizony, tisztelet a kivételnek természetesen, rengeteg disznóság van, és rengeteg takargatnivaló van. És ha önökben is lenne egy minimális bátorság, és az önökkel egy háztartásban élő családtagok vagyonynyilatkozatát nyilvánosságra hoznák, akkor lehet, hogy lenne még több meglepetés. Így nyilván csak sejthetjük.

Amit itt többen elmondtak, hogy ott van az Alaptörvény, aztán ott van az államháztartásról szóló törvény, ez igaz. Van szabályozva, vannak jó jogi garanciák, illetve lennének, ha azt betartanák. Én azt mondom, hogy nem kell föltalálni feltétlenül a spanyolviaszt, egyszerűen csak azokat a törvényeket kellene betartani, amelyek egyébként jelenleg is hatályban vannak. De lehet itt arra mutogatni és lehet azzal érvelni, hogy hát, mi hoztuk ezeket a törvényeket. Igen, önök hozták és önök nem tartják be. Ez a probléma.

(20.40)

Nem kell feltétlenül föltalálni mindig nagy újdonságokat, a meglévőket kellene betartani és betartatni. Ez nem működik, és az elmúlt néhány órában vagy percben elhangzott példák pontosan ezt mutat-

ják, hogy hiába van szabályozva, ott rúgják föl, ahol éppen akarják.

Tekintettel arra, hogy önök oly sokat fényezték magukat az elmúlt időszakban, hogy hogyan vigyázzuk a közpénzt és hogyan szűrjük ki a szélhámosokat, szeretnék elmondani egyetlenegy egri példát. Ez már a második Orbán-kormány időszakára vonatkozik, a 2010 utáni időszak, az egri parkolóház története, amely nagyjából úgy nézett ki, hogy van egy kétharmados Fidesz-többségű betonbiztos kormány, aki nagyon vigyázza a közpénzeket és nagyon vigyázza a törvényes, tiszta üzletmeneteket, és van egy egri önkormányzat, ami ugyanúgy Fidesz-többségben van fideszes polgármesterrel.

Fogja az önkormányzat és eladja a saját tulajdonát, az ingatlant, majd megbíz egy ezzel létrehozott céget, hogy építsen egy parkolóházat. Ez a cég önerőként a parkolóház tervezett 800 millió forintos összegének a felét egyébként úgy teszi bele, hogy ezt megteheti hitelből, hiszen később vissza lehet igényelni az önrészt, és nyilván ezt meg is teszik, cserébe az egri önkormányzat tulajdonában lévő cég viszszebérli az ingatlant ettől a cégtől havi 4,5 millió forintért. Gyakorlatilag a cég nulla forintot tett bele, nulla kockázatot vállalt, és nagyságrendileg néhány év leforgása alatt egymilliárd forint üti a markát. És a hab a tortán, hogy a cég kit biz meg alvállalkozónak, aki egyébként a kivitelezést lefolytatja? Egy olyan kft.-t, ez a Crosscom Kft., amelynek a tulajdonosi körében egyébként, mit ad Isten, egy ciprusi bejegyzésű limassoli offshore cég van - mindez 2012-ben.

Na, így vigyázzák önök a közpénzeket és így küzdenek az offshore lovagok ellen. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő hozzászóló Csizi Péter képviselő úr, Fidesz.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ma már régóta tart a vita, a politikai vitanap és sok minden elhangzott, különböző politikusok és politikához kötött szervezetek és cégek kerültek bemutatásra, jöttek támadások a Jobbiktól a Fidesz irányába, a Fidesz irányából az MSZP irányába, és sorolhatnám még. Egy dologról viszont nem beszéltünk: nem hasonlítottuk össze a 2010-et megelőző időszak offshore-ellenes törvényeit a 2010-et követő időszak offshore-ellenes törvényeivel.

Nagyon egyszerű, hiszen nincsen összehasonlítási alap, 2010-et megelőzően nem vonatkozott semmilyen törvény az offshore cégek kizárására, 2010-et megelőzően sem az adóelkerülést, sem pedig az állami, önkormányzati vagyon megvásárlását nem tiltották az offshore cégek irányában, pedig mind a kettőre volt példa. Adóelkerülésre is volt példa, ahogy ma már nagyon sokat beszéltünk Gyurcsány Ferencről, Oszkó Péterről, Bajnai Gordonról, és csak sorolhatnám a korábbi MSZP-s kormánytagokat, és

az ingatlanok kimentéséről is, hogy hiszen Pécestől Újpalotáig, ahogy már hallhattuk a példákat, rendre megjelentek offshore cégek, akik állami, önkormányzati vagyont szerettek volna megvásárolni úgy, hogy a nap végén nem derül ki senki számára, elsősorban a közvélemény számára, hogy valójában az értékes közvagyon kihez került.

Ezért, tisztelt hölgyeim és uraim, mivel ezen a területen nincs vita és nincs összehasonlítási alapunk, mármint hogy melyik kormányzat hozott erősebb törvényt az offshore cégek védelmére, ezért érdemes megnézni az európai kitekintésben, hogy hazánk hol áll a válságot követő időszakban az offshore-ellenes harcban. A válságot követő időszokról beszélek, hiszen azért az adómegkerülést elsősorban a válság után tették vagy gondolták fontosnak az európai országok, bár mondjuk, bár mondjuk, azért a válság előtt is jó lett volna, ha a Gyurcsány Ferenc, Bajnai Gordon által vezetett kormányok inkább az offshore cégek megadóztatásával pótolták volna a költségvetés hiányát, nem pedig nemzetközi szervezetektől fölvetett drága hitelekben és elköteleződésben látták volna a megoldást.

De visszatérve a törvényesség terepére, Magyarországon, ahogy már oly sokan mondtuk a mostani vitában, már az Alaptörvény is rögzíti, idézem: „A központi költségvetésből csak olyan szervezet részére nyújtható támogatás vagy teljesíthető szerződés alapján kifizetés, amelynek tulajdonosi szerkezete, felépítése, valamint a támogatás felhasználására irányuló tevékenység átlátható.” Az Alaptörvényünket követte a tavalyi évben az új közbeszerzési törvény is, ami szintén számos pontban offshore-ellenes intézkedéseket tartalmaz. Erre egyébként volt egy kötelezvényünk is, hiszen az OLAF, az Európai Csatlás Elleni Hivatal megfogalmazta azon ajánlásait, amely irányelveket az Európai Unió 28 tagországának 2016. április 18-áig a közbeszerzési törvényeibe be kellett volna építeni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A 28 tagországból Magyarországgal együtt ezt az ajánlást csak öten vitték véghez, úgyhogy ha összehasonlítjuk, ahogy az ellenzék is mondja, hogy kevés vagy jó az a törvénykezés, amivel Magyarország harcol az offshore cégek ellen, akkor először is meg kell néznünk a múltat, 2010 előtt nem voltak ilyen törvények, nem voltak ilyen intézkedések, meg kell nézni az európai példát, az Európai Unió tagállamaiból, a 28 tagállamból öten tartották fontosnak, hogy az irányelveket és a határidőt beépítsék saját jogrendszerükbe.

De vizsgáljuk meg akkor azt az öt országot, akik léptek határidőre, hogy milyen intézkedéseket tettek. Bulgáriáról, Dániáról, az Egyesült Királyságról és Franciaországról beszélünk Magyarország mellett, ahol, nem győzöm hangsúlyozni, hogy az Alaptörvény is kizárja, hogy offshore cégek részesüljenek állami megbízásból. Franciaország 2012-es 203. törvényében fölállított egy állami ingatlankezelési tevékenységet és annak minőségét, átláthatóságát ellenőrző bizottságot, gyakorlatilag csak konzultációs kötelezettséggel bír ez a

bizottság. Az Egyesült Királyság 2013-ban egy összehangolt stratégiai tervet készített az offshore jelenségek leküzdésére, és csatlakozott az automatikus információcseréről szóló megállapodással az Amerikai Egyesült Államokhoz, de az említett két országban nem történt szabályozás, ami az állami vagyon hasznosítására terjedt volna ki. Egyedül egy ország van, Bulgária, ahol egyértelműen rögzítik, hogy állami és önkormányzati tulajdon nem engedhető át kedvezményes adózási feltételek mellett bejegyzett cégek számára, tehát offshore cégek irányában.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az európai kitekintés is jól mutatja, hogy Magyarországon hoztuk meg az elmúlt években a legerősebb jogi intézkedést annak érdekében, hogy offshore cégek egyfelől ne tudjanak kedvezőbb adózással még nagyobb vagyonhoz jutni, hogy vegyenek részt a hazai közteherviselésben, másfelől pedig ne jussanak állami vagyonhoz, ne jussanak állami ingatlanokhoz. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő hozzászóló Ander Balázs képviselő úr, Jobbik.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A magyar vagyonvédelmi piac éves nagyságát mintegy 1000 milliárd forintba taksálják a szakértők, ennek az összegnek nagyjából a 40 százalékát, tehát mintegy 400 milliárd forintot önkormányzati cégek vagy éppen állami cégek közbeszerzések útján osztanak ki. És ha belegondolunk ennek az összegnek az irdatlan nagyságába, akkor, ha mondjuk, ezt a rendőrségi vagy éppen a honvédelmi kiadásokhoz hasonlítjuk, azzal vetjük össze, akkor máris egy nagyon plasztikus képet kapunk arról, hogy milyen hatalmas nagy húsosfazékról van itt szó.

Nem véletlen, hogy a vagyonvédelmi ágazat Magyarországon már-már hagyományosan a legfelettebb szektorok közé tartozik, a Nemzeti Munkaügyi Hivatal és a Nemzeti Adó- és Vámhivatal hivatalos statisztikái alapján az építőipar után a második legnagyobb feketefoglalkoztatónak számít. A kormány által korábban megállapított minimális rezsioradíj segített ugyan rendezni a helyzetet, hiszen jogszabályi szintre emelték a vagyonvédelmi szolgáltatások közbeszerzéseinek minimális árazását, nyilvánvalóvá téve, hogy e szint alatt csak ráfizetéssel vagy illegális megoldásokkal lehet vagyonőröket alkalmazni ma Magyarországon.

(20.50)

Tehát figyelem, kedves kormánypárti képviselőtársaim, ha van jó dolog, mi innét, ellenzékéből is képesek vagyunk azt elismerni, ilyen volt egyébként ez a lépés is. Csakhogy ez első szinten van rendben, viszont az, hogy hol és milyen helyen bejegyzett, mennyire tróger cégeknél ér véget az alvállalkozói

lánc, az már egy egészen más kérdés. Persze a pályázatokon nyertes, véletlenül mindig jó politikai kapcsolatokkal rendelkező fővállalkozó mossa kezeit, és azzal az ájtatos szöveggel intézi el a dolgot, hogy alvállalkozójuktól elvárják a jogszabályok betartását.

Döbbenetes példa erre, hogy a Magyar Posta telephelyeit őrző cégek áttétes csápjai egészen a nemzetközi hírhedségnek örvendő vanuatubeli offshore lovag, bizonyos Charlie Calo Pungi cégeiig értek. Az általa foglalkoztatott és nagyon csúnyán átvert magyar vagyonőrök sokat tudnának mesélni erről az esetről is. A Posta mostani vagyonvédelmi piramisának csúcán egyébként a Spéder-féle JNT Security, illetve Pintér Sándor belügyminiszter korábbi vállalkozása, a Civil Biztonsági Szolgálat Zrt. áll.

Ilyen anomáliák mellett különösen felháborító és érthetetlen a vasútéri tevékenység MÁV-tól történő kiszervezése, amiről már jó néhányszor beszéltem én magam is e ház falai között. Nem sok eredményre, be kell hogy valljam, ugyanis az önök részéről, tisztelt kormánypárti képviselőtársaim, vajmi kevés fogadókészség volt arra, hogy meghallják azokat a jogos panaszokat, amelyek a vasútőröktől érkeztek. Pedig sem szakmai, sem gazdaságossági érvek nem támasztják alá az ilyen machinációkat, viszont a sokmilliárdos üzlet néhány bennfentes és pénzéhes cápának tovább tömné a zsebét.

Az meg, hogy az érintett, valóban keményen dolgozó és az alvállalkozók alvállalkozói által kiszippolyozott, felháborítóan alacsony bérekért és elképesztően rossz munkakörülmények között foglalkoztatott kisemberek mennyire rettegettek tekintenek a bizonytalan jövőbe, már nem nagyon érdekli az illetékeseket. Legutoljára egy hónappal ezelőtt szóltam fel az érdekükben, akkor szerettem volna átadni azt az aláírás-paksamétát, amely itt van most is egyébként, és tetszik vagy nem, de felszólalásom végén oda fogom adni, le fogom tenni valamelyikük asztalára. Nagyon remélem, bízom benne, hogy most legalább lesz olyasféle fogadókészség, hogy önök, tisztelt képviselőtársaim, ezt majd továbbítják a megfelelő helyre. Itt van névvel és címmel ellátva, hogy ezek a keményen dolgozó kisemberek hova várják a megnyugtató választ. Csak reménykedni tudunk benne, ismétlem még egyszer, hogy meghallják a szakszervezeteknek és ezeknek a munkásembereknek a panaszát.

A másik fontos terület, amiről mindenképpen szólni kívánok, a Volán-társaságokkal kapcsolatos. Mint ismeretes, 2012-ben parlamenti vizsgálóbizottság firtatta a Volán egyes vagyonelemei széthordásának messze büzlő történetét. Ennek felidézésekor bizony sokszor botolhatunk offshore hátterű cégekbe. A Fidesz elszámoltatási impotenciájára jól jellemző, hogy senkinek még csak a haja szála sem görbült meg a milliárdos tételek lenyúlásáért. Szóval, amit a nagy rendrakásról annak idején beígértek, az pont úgy volt blöff, blöff és blöff, mint az MDF tovarisi konyeca, vagy éppen a vérbolsi gyökerű SZDSZ híres-hírheht antikommunizmusa.

Hozzáteszem egyébként, hogy amit Harangozó képviselőtársam elmondott az előbbiekből, azzal teljes mértékben egyetértek. Viszont amikor ez a vizsgálóbizottság felállt, a szocialistáknak volt egy különvéleménye, amely szerint semmiféle olyan visszasság nem történt, amely a magyar államot, a magyar adófizetőket károsította volna meg. Ezzel abszolút nem tudunk egyetérteni. Az, hogy az elmúlt hat évet megelőző nyolc évben önök hogyan viselkedtek, milyen dolgokat követtek el, nyilván nem menti a mostani kormánypártokat. Ez az eset is nagyon jól bizonyítja, hogy a színpalak mögött valamilyen formában jól összenő az, ami amúgy is összetartozik. A XX. század pártjai ebben az esetben szépen egymásra találtak, ugyanis kéz kezet most elve alapján semmi nem történt ezeknek a konkrét disznóságoknak az ügyében.

Csak néhány gyöngyszem ezekből a tényleg vérforraló, felháborító történetekből. Panamai cégé lett a szentendrei műszaki telephely, az ottani pályaudvar pedig luxemburgié. De egy wisconsinai cég értébecslésére hagyatkozva megszabadultak az Andor utcai telephelytől is, hogy a ciprusi meg Wallis-érdekeltségbe tartozó új tulaj, utóbbi igazgatótanácsában Noa Steinberg úrral, mindössze négy hónap múlva 700 millió forintos haszonnal már tovább is passzolja a szerzeményt.

Mindez az adófizetőknek 540 millió forintnyi indokolatlan többletköltséget okozó járatkiszervezések esetében is hasonló módon működött, tobzódtak a meglehetősen homályos tulajdonosi hátterű cégek, így a részben Seychelle-szigeteki Color Tours, vagy a gödöllői térségben, illetve a pesti régióban terjeszkedő, részben luxemburgi T&J Busz Projekt Kft. Ennek ellenére nemcsak felelősségre vonás nem volt, az elmaradt, „elévülés”, „nem azonosítható tulajdonosok”, „bizonyítékok hiánya” típusú magyarázkodással kenték el az egészet, hanem négy év elteltével boldogan üzletelnek tovább az akkori szereplőkkel, sőt új piacokat adnak nekik. Gondoljunk csak arra a vállalkozásra, amely a Volánbusz után a BKK-tól is kapott egy csilli-villi és méregdrága üzemeltetési szerződést.

A politika lényege az, tisztelt képviselőtársaim, hogy hazudtak a közvéleménynek akkor is, amikor azt mondták, hogy felelősségre vonják majd a közpénzek fosztogatóit, meg akkor is, amikor elhittették az emberekkel, hogy az önök kedvezményezettjeinek a zsebei nem fognak tovább dagadni majd az offshore pénzekről. Hát dehogynem! A valóságban annyira megtetszett ez a módszer és ez a gyakorlat, hogy nemcsak a strómanokat foglalkoztatják tovább mind a mai napig, de az akkori értelmi szerzők is bekerültek a brancsba, mint fontos tanácsadók. Lásd, mondjuk, a diplomata-útlevelel és nem vezetőszáron közlekedő Kóka János megjelenését a tanácsadói holdudvarban.

Márpedig mindezen dolgok fényében igencsak jogos kérdés, hogy milyen érdekességekre bukkanunk majd akkor, amikor az Európai Unió elvárásai

nyomán nemsokára kezdetét veszi Magyarországon a közösségi közlekedés liberalizációja, amely úgymond a távolsági személyszállítás piacosítását hivatott megvalósítani. Figyelem, mindez nagyjából 1400 milliárd forint értékű szolgáltatás tendereztetését jelenti a tíz évre szóló koncesszió keretében, ahol a pályázatokon a szolgáltatásokért jelenleg felelős Volán-társaságok mellett további cégek indulhatnak majd. Jó lesz tehát vigyázni! A Jobbik mindenestre rajta tartja majd a szemét ezeken a folyamatokon. Úgy fogunk tenni, mint a jó cserkész: résen leszünk. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. Két percre megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Csizi Péter felszólalására szeretnék reagálni.

Senki nem mondta azt, képviselő úr, hogy 2010 előtt és 2010 után ugyanaz lenne a törvényi környezet. Változott a törvényi környezet. Csak felsorolhatják önök azokat a törvényeket, amelyeket megváltoztattak! Valóban 2012. január 1-je után offshore cég nem kaphat EU-s támogatást és hasonlót, Alaptörvény, közbeszerzési törvény, felsorolhatjuk. Nem ez a baj! Az a baj, hogy önök nem tartják be ezeket!

Tehát a problémám az, hogy amit felsoroltunk, pont azt mutatja, hogy hiába van benne a törvényekben, hogy nem lehetne ezekkel a cégekkel például szerződést kötni állami szerveknek, a nemzetbiztonsági szolgálattól kezdve mindenki szerződést köt velük. Lehet egy törvény, ha nem tartjuk be! Pont az lenne a lényege! Így hiába van egy szigorú törvény, ha nem tartjuk be. Ugyanaz a helyzet, mint 2010 előtt. Ugyanúgy lubickolnak és jól érzik magukat az offshore cégek, mert a törvényeket nem tartják be, amelyeket önök hoztak.

Ez a legnagyobb probléma! Minden törvény annyit ér, amennyit betartunk belőle. Ezekre meg rámutattunk nem egyszer, nem kétszer, hogy nem tartják be, és amikor nem tartják be és erre felhívjuk a figyelmet, akkor az lenne a feladata egy felelősen gondolkodó kormánynak, hogy azonnal cselekszik. Elismeri a hibáját, mert miért ne ismerhetné el? Miért ne hibázhatna a kormány is? És azt mondja, elismerem a hibámat, és azonnal kijavítom. De nem ez történik, hanem önök inkább mentegetik. Ilyenkor felmerül a kérdés, hogy vajon miért mentegetik ezeket a cégeket. Talán azért, mert van bármilyen kötődés önökhöz? És azért nem szabad ezekkel a cégekkel kapcsolatosan törvényesen fellépni? Mert fel kellene lépni.

Köszönöm szépen. *(Taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm. A következő előre bejelentett felszólaló Becsó Zsolt képviselő úr, Fidesz.

BECSÓ ZSOLT (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! A panamai iratok napvilágra kerülé-

sével, úgy tűnik, végeláthatatlan azon politikusok listája, akik érintettek az offshore botrányban.

(21.00)

Bár hosszú a sor, én csak a Nógrád megyei szállal, pontosabban a salgótarjáni szállal kívánok foglalkozni. Ugyanis Boldvai László, az egykori MSZP-kincstárnok, országgyűlési képviselő és megyei pártelnök feleségén keresztül szintén érintettje lett a történetnek. Kiderült, hogy a házastársnak tulajdona volt egy, a Szamoa szigetére bejegyzett, működése során jelentős összegeket megmozgató offshore cégben, és a szamoai céggel együtt hozzájutott egy bankszámlához is az egyik legpatinásabb svájci banknál, és pont a tulajdon szerzésének napján történtek intézkedések, hogy a cége megkaphasson egy nagyobb, közel 80 millió forintos összeget. A botrány következményeként Boldvai felfüggesztette párttagságát, de cseles módon nem vonult vissza, megyei közgyűlési mandátumát megtartotta. Harangozó úrnak még azt is szeretném elmondani, hogy továbbra is élvezi Boldvai úr Tóbiás elnök úr támogatását, bizalmát. Mélységi munkát is végez a városban, és úgy látszik, továbbra sincs béke az MSZP-n belül Nógrád megyében, Salgótarjában.

Hogy kiderült a szocialista politikus érintettsége, nagy vihart nem kavart a nógrádi megyeszékhelyen, ugyanis sokan emlékeztek még Salgótarjában egy 2004-es történetre. Tizenkét évvel ezelőtt 864 millió forint vissza nem térítendő támogatást ígért a Medgyessy-kormány egy izraeli cég salgótarjáni beruházásához. A külföldi tulajdonú társaság egy gyémántcsiszoló üzemet létesített volna 4 milliárd forintból a privatizációra váró öblösüveggyártó bérelt területén.

Akkoriban többen tudni vélték, hogy az üzlet hátterében egy izraeli úriember állt. Ma már csak annyi látszik, hogy a cégszámok szerint a kérdéses időszakban a mára felszámolás alá került Duna Silver Kft. ügyvezetője valóban egy izraeli üzletember volt. Külön érdekessége az ügynek, hogy a céget a szokásos módszert követve minimális, 3 milliós törzstőkével jegyezték be, és a tulajdonosi szerkezete offshore cégekben végződött. Igaz, a gyémántcsiszoló ügyét akkoriban Boldvai László MSZP-s parlamenti képviselő erőltette, és a projektet támogatta Burány Sándor akkori munkaügyi miniszter is, de végül is a beruházás nem valósult meg, és az sem derült ki soha, hogy hova tűnt 864 millió forint.

Úgy gondolom, a régmúlt és közelmúlt botrányai is megerősítették, hogy fokozottabb nemzetközi együttműködésre van szükség. Nézzünk néhány ténnyt ennek keretében! Magyarország több olyan, a közelmúltban aláírt nemzetközi egyezménynek is részese, amelyek segítenek abban, hogy az adóhatóság naprakész információkkal rendelkezessen arról, hogy külföldön magyar illetékességű személyek és vállalatok milyen összegeket tartanak. Magyarország

adóügyi információcsere-partnereinek száma meghaladja a százat, 2017-től több mint 70 országból, köztük számos adóparadicsomból érkezhethet Magyarországra automatikus információcsere keretében magyar illetőségű személyek pénzügyi számlainformációira vonatkozó adat. A várható hatalmas adatmennyiség hozzájárulhat az adóelkerülés elleni hatékony küzdelemhez is, és alátámasztja, hogy törekszünk az adóelkerülés minél szélesebb körű feltérképezésére.

Ami pedig a nemzetközi adóügyi információcsere kérdését illeti, Magyarország 2013. november 12-én írta alá az adóügyekben történő kölcsönös adminisztratív segítségnyújtásról szóló egyezményt. Jelenleg az egyezménynek 94 állam részese, köztük számos adóparadicsomnak tekintett ország is. Az egyezmény lehetőséget teremt arra, hogy a magyar adóhatóság információcsere-megkereséssel forduljon a szintén aláíró joghatóságok felé, ami nagyban növeli az adóhatóság képességét az adóelkerülés felderítésére.

Az egyezmény a kérésre történő információcsere mellett az adóügyekben történő segítségnyújtás egyéb formáinak igénybevételét is lehetővé teszi, ezek az automatikus, valamint spontán információcsere, az egyidejű adóellenőrzések és a külföldön történő adóellenőrzések lefolytatása, adatok szolgáltatása, valamint segítségnyújtás az adókövetelések beszédésében. Még fontos információ: az OECD dolgozta ki a pénzügyi számlákkal kapcsolatos információk automatikus cseréjéről szóló illetékes hatóságok közötti többoldalú megállapodást, aminek keretében a részes joghatóságok információt cserélnek egymással a másik joghatóságban adóügyi illetőséggel rendelkező személyek számlainformációja vonatkozásában.

A megállapodást Magyarország 2014. október 29-én írta alá, amivel megnyílt a lehetőség, hogy Magyarország több mint száz országból kaphasson automatikus módon évente pénzügyi számlainformációkra vonatkozó adatokat. A megállapodás alapján az aláíró államok adóhatóságai és a magyar adóhatóság automatikus módon információt cserélnek a területükön bejegyzett pénz- és tőkepiaci szereplők-nél vezetett, a partnerállamban belföldön illetőséggel bíró ügyfelek számlái vonatkozásában, feltéve, hogy mindkét állam megfelelő biztosítékokkal és infrastruktúrával rendelkezik a hatékony információcsere-kapcsolatra. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypárti padsorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. A következő előre bejelentett felszólaló Z. Kárpát Dániel képviselő úr, Jobbik.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! El kell hogy mondjuk, az offshore, offshore-ozás körüli problémakör Magyarországon számos vetületben megjelent, utoljára például a taxisok versus Uber vita során is. De azt látni kell, hogy

az úgynevezett Panama-papírok megjelenése és számos dokumentum kiszivárgása óta látható, gazdasági szinten is látható, hogy az offshore-ozás ma már nem egy egyszerű adóoptimalizációs ügyeskedés vagy ügyeskedési mechanizmus, hanem valójában a piacgazdaság előtt álló egyik legkomolyabb probléma, amelynek a megoldása tekintetében ha nem találunk választ, akkor bizony Magyarország is eláshat bizonyos terveket.

Látjuk, hogy a különböző becslések szerint mintegy 7-32 ezer milliárd dollár közé teszik a különböző adóparadicsomba menekített vagyonok tömegét, és elképesztő az összehasonlítás, ha Magyarország teljes évi nemzeti össztermékét vesszük figyelembe, amely nagyjából 140 milliárd dollár körül mozog az előbb említett számhoz képest. Még ijesztőbb a kép, hogy a Wall Street Journalban lehetett tavaly egy nagyon érdekes elemzést találni a témában, melynek értelmében az USA-ban megtermelt profit több mint fele valamilyen offshore csatornán folyik keresztül, és míg 1982-ben a különböző nyereségtípusok alig 20 százalékát tudták ilyen csatornákon keresztülcsorgatni, 2000-ben már 35 százalékot, mára pedig 55 százalékot.

Itt merül fel egy állam felelőssége a sokkal szofisztikáltabb, kifinomultabb módszerek ismeretében, az offshore bizniszbe ma már nemcsak úgy szállhat bele valaki, hogy tételesen alacsony adókulcsokat állapít meg, különböző tőketípusokat magához vonz, ragad és csoportosít ezáltal, vagy éppen csökkenteni minimálisra, szállítja le az adóterheket, hanem úgy is, ha olyan jogi környezetet teremt, amely kedvez a közterhektől fázó cégeknek, ahogy a kiváló Balogh Gábor publicista fogalmazta meg. Erre sajnos jó példának tűnik álláspontom szerint Magyarország is, hiszen hazánk, évek, most már mondhatom, évtizedek óta súlyos milliárdokat, sok milliárd forintnyi adót enged el különböző multicégeknek az úgynevezett munkahelyteremtésért cserébe. Teszi ezt úgy, mintha a munkahelyteremtés valamifajta karitatív célzat lenne, amit jó szándékból, jószolgálatból megtesznek itt nálunk, és mintha ez a munka nem a profittermelést szolgálná, sokszor egyébként szégyenletesen alacsony bérekért.

Azt látjuk az utóbb benyújtott költségvetési tervezetben is, amiből egyébként költségvetési törvény válik, hogy bizony nemcsak az államadósság menedzselésének módja nem változott, hanem az sem, hogy Magyarországon továbbra is évente 4 ezer milliárd forint fölötti az a megtermelt nyereség, amelyet ezek a multihálózatok kivonnak, nyilván adóoptimalizációs céllal, vagy máshol adóznak utána, vagy egyáltalán nem adóznak.

De Magyarországon ha csak 10-15 százalékot meg tudnánk fogni ebből az összegből, az már nemzetgazdasági szinten is érzékelhető lenne. Ugyanakkor e problémakör menedzselése szempontjából nem látszik érdemi különbség a korábbi balliberális kormányzatok és a jelenlegi kabinet tevékenysége között.

Az pedig egy külön baj, ami az úgynevezett sharing economy begyűrűzésével, az Uber, az Airbnb és különböző ágak megjelenésével megjelent Magyarországon, miszerint tökéletesen felkészületlen nemcsak a mostani, de eddig a mindenkori kormányzat azon problémakörrel szemben, hogy egy modern, XXI. századi digitális technológián alapuló gazdaságszervezéssel szemben milyen szabályozási eszközöket vessen be.

Az utolsó elvetélt kísérlet az online szerencsejáték-oldalak tiltásának szándéka volt, amely kettő kattintással vált kikerülhetővé, tehát teljes kudarc volt ez a rendezési kísérlet. Most pedig az Uber mint applikáció, alkalmazás lényegében betiltásának szándékával jelent meg a kormányzat, ami az internet korában kissé vicces, kissé gyermeketeg elképzelés, az internetet ugyanis nem lehet betiltani. Ugyanolyan távol áll tőlem az a szélsőségesen liberális álláspont, hogy dobjuk be a gyeplőt a lovak közé, és majd az adóelkerülők ügyeskednek, ahogy akarnak. Mi ezt sem tudjuk elfogadni. Az Uber példája egyébként az offshore-ozás alapreceptjének a tökéletes mintája.

(21.10)

Hiszen a 2009-ben klasszikus startup vállalkozásként alapított cég - egyébként emlékeim szerint mindösszesen 200 ezer dollár volt az az alaptőke, ami egy jobb magyarországi családi ház árának megfelelő vagy még annál is kevesebb, így indult ez a történet - értelmében az ember letölt egy mobilapplikációt, amelynek segítségével a legközelebb található sofőrt el tudja érni. Nincsen járműpark, nincsen diszpécsterszolgálat, és látszólag nincsen közvetítő sem, az Uber viszont minden fuvar díjának a 20 százalékát zsebre teszi. Tehát amellett, hogy a 80 százalékokat visszaosztja a sofőr számára, a 20 százalékokból a működési 40 országban dollármilliárdos nyereség keletkezik.

Látható, hogy minden fuvar árának az egyötöde lényegében egy hollandiai céghez folyik be, de még ott sem fizetnek szinte semmilyen közterhet ezután, hiszen az anyacég létrehozott egy leányvállalatot Hollandiában, majd egy egyszeri jelképes összegért eladta neki a szoftver és az ötlet használatának jogát az USA-n kívül, majd alapítottak egy másik vállalkozást, amely üzemelteti ezt az egész rendszert és szisztémát, és beszedi a közvetítői díjakat. Természetesen nekik már fizetniük kellene az előbbi cég számára az Uber-applikáció használatáért, mégpedig az ebből származó bevételek 90 százalékát, csak hogy a jogdíj a holland törvények értelmében adómentes.

Akadna még egy, a közteherviselés felé mutató ág, miszerint a világ minden pontján, ha egy vállalkozás nyereséges, akkor ezután általában százalékos alapon azért illik adót fizetni. Szinte mindenhol ezt tapasztaljuk, de még pontosabb úgy mondanunk, hogy majdnem mindenhol. A jogdíjat birtokló cég, amely-

hez tehát ezek a milliárdok folynak, székhelye véletlenül éppen egy olyan helyen, Bermudán található, ahol ezen adózási kulcs nulla százaléknak felel meg.

Tehát egy nagyon jól szervezett nemzetközi adóoptimalizációs, adóelkerülő mechanizmusról van szó, amellyel szemben fel kell lépni, amellyel szemben nem a betiltás a megfelelő mód, hanem a közteherviselés felé való elmozdítás egy átalánytípusú adóval. Amellett, hogy a lényegi és hosszú távú problémát egyértelműen az jelenti, hogy Magyarország Kormánya olyan hiányos jogszabályi környezetet teremt, ami az offshore-ozásnak gyakorlatilag a melegágyát jelenti, és aminek értelmében Magyarországon munkahelyteremtési és egyéb olyan programokkal, amelyek nem éppen hatékonyak, engedik azt, hogy innen egyrészt indokolatlan kedvezményekhez juthassanak multihálózatok, másrészt ezermilliárdos szinten adózatlanul vigyék ki a hasznat az országból, nyerészkedjenek a magyar emberek munkáján. Na, ez az, amivel szemben önöknek fel kellene lépniük. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő előre bejelentett felszólaló Gelencsér Attila képviselő úr, Jobbik. *(Jelzésre:)* Bocsanat, Fidesz!

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Majdnem szív-szélhűdést kaptam. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim!

ELNÖK: Legalább felébredtek a képviselőtársaim. Parancsoljon! *(Z. Kárpát Dániel: A vágyak és a valóság!)*

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! A parlament jegyzőjeként módomban volt és kötelességem volt ezt a több mint hatórás vitát végighallgatni, és közben gondolkodik az ember. Én például azon gondolkodtam, hogy az ellenzék által kezdeményezett vitanapból mennyit profitált Magyarország vagy mennyit profitált az ellenzék.

Számomra megoldhatatlan rejtély, hogy egyébként hogyan van az, hogy az ellenzék kezdeményez egy ilyen vitanapot, aztán simán eltelt egy óra úgy az ellenzéki felszólalásokból, hogy nem lehetett kideríteni. Ha most ide bejött volna valaki és belehallgatott volna, nem jött volna rá, hogy milyen vitanapon vagyunk. Volt itt tokától bokáig minden, de az offshore probléma gyakran fél óráig is vagy egy óráig is elő sem jött, hanem csak a vádaskodás, a támadás. Értem én ezt, ez a zsigeri ellenzéki magatartás, csak azt nem tudom, hogy ez elég lesz-e a választóknak, meg ez elég volna-e egy kormányzáshoz. Minden konstruktív javaslat nélkül itt tölteni hat órát, lőni mindenre, ami mozog; ha önök szerint ez elég, az az önök lelkén múlik.

Aztán érzem én azt a törekvést ellenzéki oldalról, hogy nagyjából minden 2010-ben kezdődött, főleg a baloldal részéről, és aztán van egy olyan kö-

zös törekvése a komplett ellenzéknek, hogy a kormányoldal csak beszél, nem tesz semmit. És aztán van egy olyan törekvése is, mint ha egy sziget volna itt ez az ország, és gyakorlatilag csak nálunk folya ilyen probléma, offshore ügyek csak nálunk volnának, és egyébként mindenről természetesen Orbán Viktor miniszterelnök úr tehet.

Sorban cáfolták a képviselőtársaim ezeket az állításokat, most én egy ilyen összegzést gondoltam ki így a vitanap vége felé. Először is Schiffer András, a fogyatkozó ellenzék egyik többször felszólaló frakcióvezetője, azt kérte például számon Orbán Viktoron, hogy miért nem tesz Európában valamit. Tudjuk, hogy ott nagyon erős Orbán Viktor, ezek szerint önök is így látják, ezt értjük, gyakorlatilag Európa elkezdett hallgatni a magyar miniszterelnökre, ezt is értjük, és hogy most esetleg Orbán Viktor még nem jutott el odáig, hogy offshore ügyben is felhívja Brüsszel figyelmét, ez lehet, hogy hiba volt. Azt szeretném csendesesen megkérdezni önöktől, attól a négy ellenzéki képviselőtársamtól, aki még jelen van - egyébként aztán önöknek vannak képviselőik Brüsszelben, és tartoznak valamelyik pártcsaládnak -, szívesen vettem volna, ha itt elmondják vagy bemutatják azokat az indítványokat, amelyeket Brüsszelben tettek offshore ügyekben. Nyilvánvalóan, legalábbis ebből a hat órából, és mélyen hallgattak erről, az derült ki számomra, hogy Brüsszelben a szocialisták se tettek semmit offshore ügyben, a Jobbik se tett semmit, az LMP se tett semmit. Egyébként külön bája a mai vitanapnak, hogy a Jobbik megpróbálja magát olyan politikai közösségként felmutatni, aki minden ilyen büntől és bajtól távol van. Valóban van egy óriási előnye a Jobbiknak: még nagyon fiatal, mondjuk úgy, hogy gyerekcipőben jár, ehhez képest is azért gyereksínyeket elkövettek, és azt tudtuk meg a kormányoldali felszólalásokból, hogy néhány éves létükre már súlyos ügyek terhelik őket.

Azt a kérdést szeretném feltenni önöknek, nyilván költői kérdést, hogy tudnak-e olyan országot az Unióban, azon kívül, amelyik ezt az egész offshore kérdést valahol, bárki megoldotta volna. A felszólalásaikból, a támadás tüzeinek erejéből az következik, mint ha egyébként mindenütt megoldás körvonalázódna, kivéve Magyarországon, ahol ez nem sikerül.

Nézzük tehát nagyon röviden, tényleg csak felsorolásszerűen, hiszen a képviselőtársaim már részletesen elmondták. Az a vád, miszerint mi csak beszélünk, és nem teszünk semmit, pont fordítva igaz: mi teszünk valamit, számos intézkedést tettünk, és nagyjából az ellenzék sehol semmit nem tesz, még Brüsszelben sem, ahogy azt többek között rajtunk akarta számonkérni.

Az Alaptörvényt többen említették, csak említés szintjén mondom, hogy két cikkelye is szól erről.

Említésre került a mai napon az új közbeszerzési törvény. Csak úgy érintésképpen mondom egészen röviden, hogy a 100 millió forint feletti hirdetményről induló eljárás felhívását kötelező interneten meg-

tenni, három helyett már négy ajánlattevőt kell meghívni, több adatot kell bemutatni, a nyilvános adatok elmulasztása súlyos jogorvoslati eljárást von maga után. Ingyenesen és elektronikusan minden elérhető, bővültek az összeférhetlenségi szabályok, bővültek a kizáró okok, van az úgynevezett normatív alkalmasság kérdése, és újdonság a szerződések teljesítésének és módosításának Közbeszerzési Hatóság általi ellenőrzése mind az ajánlatkérői, mind az ajánlattevői oldalon. A rendkívüli sürgősséggel megindított hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárások jogalapjáról részletesen indokolt döntést kell közzétennie a Közbeszerzési Hatóságnak. Felelős akkreditált közbeszerzési szaktanácsadók szakmai tudással, gyakorlatl és felelősségbiztosítással rendelkező szakemberek lehetnek.

Sorolni lehetne, de most, hogy a közbeszerzési törvény miért érdekes itt ma, erre forduljunk rá: offshore-ellenes intézkedések vannak benne, tehát konkrétan szabályozás szól arról, hogy akadályozzuk az offshore burjánzását. Itt arról van szó, hogy a Kbt. alapján kizárhatók bizonyos cégek, itt korábban elhangzott már, hogy melyek, és kötelező szerződést bontani bizonyos cégekkel, ha a feltételeknek nem felelnek meg. Tehát a közbeszerzési törvény jelentősen hozzájárul.

Említette Becsó Zsolt képviselőtársam, ezért tényleg csak csatlakozom hozzá, hogy elindult a kormány egy másik úton is: egy know-how is érkezett a rendszerbe, ezt pedig úgy hívják, hogy nemzetközi együttműködések.

(21.20)

Hazánk a közelmúltban több nemzetközi egyezményt is aláírt azért, hogy ne fordulhasson az elő, hogy adatok hiányában nem tudunk fellépni, büntetőeljárást elindítani, és nem szolgáltatnak más országok nekünk ehhez megfelelő információt. És egyébként nem utolsósorban Orbán Viktor április 8-án felkérte a belügyminisztert, a titkosszolgálatokat, valamint az adóhivatal felügyelő minisztert arra, hogy vizsgálatokat indítson. A BM-ben ez a munkacsoport már megalakult, Varga Mihály nemzetgazdasági miniszter pedig adóvizsgálatot rendelt el. Meggyőződésem, hogy a jelenleg zajló offshore vizsgálatoknak lesznek eredményei is. Bár kétségtelen, hogy egyes konkrét esetekben a külföldi partnerszervezetek nem mindig hajlandóak a teljes együttműködésre. A Simon-ügyet szoktuk ilyenkor említeni.

Végül, de nem utolsósorban tessenek tudomásul venni, kedves képviselőtársaim, hogy ez nem egy magyar ügy, az offshore cégek és az adóelkerülés problémájával számtalan ország küzd a világban. Az Európai Unió öt vezető országa, a németek, a franciák, a britek, az olaszok, valamint a spanyolok április 15-én megállapodtak az adóinformációkra vonatkozó kölcsönös adatcseréről. Az adóelkerülés és a korrupció elleni küzdelem jegyében az ötok azt

javasolják, állítsanak össze egy adóparadicsomokat tartalmazó listát, büntessék meg az együttműködést elutasító országokat, valamint az információk automatikus cseréjének révén fedjék fel a fedőcégek valós tulajdonosainak személyazonosságát. A cél az, hogy a jövőben senki ne bújhasson el bonyolult jogi struktúrák mögé.

Összegezve: Alaptörvény, közbeszerzési törvény, közbeszerzési törvény alpontjai, nemzetközi együttműködések, offshore vizsgálatok, a paragrafusokat és a cikkeket és a különféle egyezményeket, együttműködésekét összeszámolva közel járunk a kettő tucat intézkedéshez, amit a Fidesz-KDNP-kormány megtett. Tehát szerettem volna így a vitanap végén cáfolni az ellenzék vádját, miszerint mi csak beszélünk és nem cselekszünk. Ez fordítva van, mi cselekszünk, és szerintem jó úton járunk. Megtisztelő volt a figyelmük. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, Gelencsér Attila fideszes képviselő úr. Hegedűs Lorántné képviselő asszony, Jobbik!

HEGEDŰS LORÁNTNÉ (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Államtitkár Urak! Gelencsér Attila képviselőtársamnak üzenném, hogy tekintettel a késői órára, igencsak próbálok én is a lényegre szorítkozni az offshore probléma kitárgyalása ügyében.

Kezdjük mindjárt ott, ami itt többször is elhangzott a Ház falai között most az elmúlt pár órában az offshore problémáról tárgyalva, hogy ha látunk valamilyen problémát, ami visszaélésgyanús, akkor ezzel a problémával mit kezdünk. Sokszor felszólított minket a kormánypárt, minket, ellenzéket, hogy akkor tegyünk büntetőfeljelentést. Hadd mondjak egy konkrét példát, mi történt nemrégiben pontosan egy ilyen ügyben; mit ér tehát a büntetőfeljelentés, erre lesz példa ez a kis történet.

Budapesten a Bérc utcában, tehát a Gellért-hegynek abban az utcájában, ami a legmagasabban fekszik a Citadellához képest, volt egy beépítetlen, igen nagy és ezért tehát igen értékes telek. Ezt a telket megvette az egyik fideszes polgármester lánya, illetve egy Fidesz-közeli nagyvállalkozó fia, akik összeházasodtak, és azon melegeben alakítottak is egy offshore céget. No, ez az offshore cég vette meg ezt a bizonyos nagy telket, ami a nemzeti vagyontörvény szerint egyértelműen nem átlátható cég. Ha megnézzük, hogy hova van bejegyezve, nem kell túl sokáig kutakodni, teljesen egyértelmű a képlet.

Mikor ez a mi tudomásunkra jutott, akkor levelet írtunk a telket eladó I. kerületi önkormányzatnak, az elővásárlási joggal bíró Fővárosi Önkormányzatnak, a mind a kettő törvényességi felügyeletét gyakorló Fővárosi Kormányhivatalnak, valamint az ügyészségnek. Rövidre fogva a lényeg, mi lett a történet vége? Az, hogy megkaptuk az ügyészségtől a papiroost, tekintettel arra, hogy ez a cég nyilatkozott arról, hogy ő magát átláthatónak érzi, ezért a törvény

szerint a minimális kötelezettségének eleget tett, és az ügyészség azt állítja, hogy ma Magyarországon nincs semmilyen olyan hatóság vagy szerv, ami jogosult vizsgálni ennek a nyilatkozatnak a tartalmát, egyedül csak azt vizsgálja, van-e nyilatkozat vagy nincs. És ha egyébként egy offshore cég magát átláthatónak érzi, akkor egyébként ezt elegendőnek kell tekinteni.

Botrányos ez a hozzáállás, már csak azért is, mert maga az adásvételi szerződés is számtalan további kérdőjelet tartalmazott számunkra, például azt, hogy a vételárban az előzetes ingatlan-értékbecsléshez képest 25 százalék engedményt tettek, mert hogy a telek lejtős. Tetszik érteni, tehát a Gellérthegyén értékcsökkentő tényező az, hogy a telek maga lejtős. Hát, akkor felmerül az emberben, hogy miért nem vajon a Hortobágyon vásárolnak telket, ha nekik annyira fáj, hogy egy telek lejtős, miért kell nekik feltétlenül egy Bérc utcai ingatlan? Ebből a történetből is láthatjuk, hogy igen, a nemzeti vagyontörvény lábball tiprásával jöhetett létre egy ilyen jogsértő szerződés, de a magyar ügyészség semmit nem tesz ebben az ügyben. Tehát hiába tesszük a büntetőfeljelentéseket egymás után, sajnos a végeredmény majd' minden esetben ugyanez.

Nagyon fontos beszélnünk arról a típusú magatartásról, ami ebben a történetben is tükröződik, és sajnos sok igen gazdag, igen nagy önkormányzat életében jellemző volt az elmúlt években; például az, hogy hogyan üzleteltek offshore céggel egyes önkormányzatok. Tudjuk, hogy e tekintetben az alapminta Hunvald György, akit nemrégiben mentettek fel teljes egészében, sőt még a magyar államnak kell számára kártérítést fizetni azért, mert egy pár hónapig börtönben kellett ülnie. De mi is ez a minta, amit Hunvald György megteremtett az önkormányzatok számára, illetve egyes korrupciós önkormányzati vezetők számára?

Jellemzőket fogok felsorolni: önkényes joggyakorlás, az önkormányzati bérlők - ha egy olyan típusú ingatlaneladásról van szó - becsapása, például hogy egyben adják el, és ezért nem tudnak az egyes bérlők, az egyes lakásbérlők az elővásárlási joggal élni. Nagyon jellemző, hogy az ilyen típusú szerződéseket zárt ülésen hozzák meg, és a pályázatát, ami egyébként kötelező lenne a törvény szerint, kikerülik. Feltűnő értékaránytalansággal történik minden esetben az ingatlanpanamánál az egyes önkormányzati vagyontárgyak értékesítése. Ezért tehát jelentős az a kárérték, ami az önkormányzatokat éri.

A szereplők, azok is mindig jellemzőek az egyes történetekre. Egyik oldalon természetesen ott vannak az önkormányzati döntéshozók és az általuk utasított munkatársak, de a másik oldalon az a hármasság van, ami Hunvaldéknál minden esetben megvolt: van egy projekt cég minimális törzstőkével, tehát semmifajta felelősséget igazából nem lehet tőle elvárni, vele köt szerződést az önkormányzat, de a projekt cég mögött rögtön ott van egy offshore cég. Itt különböző adóparadicsomokra kell gondolni, Hun-

valdéknál bőven volt ilyen, és ezen offshore cég valódi tulajdonosa az a befektető, aki igazából ezeket a nemzeti vagyontárgyakat meg akarja szerezni, például Hunvaldék esetén Arie Jom Tov volt vagy Tordai Péter és így tovább. Igen sokakat tudnánk még föl sorolni, de hogy a mintát ki vette át hűen, ki másolta le, erre vonatkozólag egy konkrét esetet hadd mondjak el! Hát, Rogániában Rogán Antal volt az, aki annak idején betűre pontosan a hunvaldi mintát követve adott el önkormányzati ingatlanokat, például az egyik esetben nemcsak hogy egy teljes épületet adott el, hanem egy épületcsomagot kínált fel.

E tekintetben is engedjenek nekem meg egy rövid kis történetet! Még a 2010-es választások idején keresett meg engem egy idős bácsi, aki a Matild-palotában lakik. Tudjuk, hogy az Erzsébet híd pesti hídfőjénél két ikerpalota áll, az egyik a Klotild-palota, a másik a Matild-palota. A korábbiakban mind a kettő a belvárosi önkormányzat tulajdonában volt, ez már a múlt.

(21.30)

A Matild-palotában lakó idős úr, aki egyébként a Matild-palota építetőjének a leszármazottja volt - csak miután fölépítették, és a kommunizmus ránk szakadt, a bácsit családostul kiköltöztették a Hortobágyra, majd a sors furcsa fintora kapcsán pont a Matild-palotában kaphatott a későbbiek során egy kis szükséglakást -, mutatott nekem egy papirost, ami Rogán Antal tollából származott, és amiben ennek a bácsinak fölajánlják megvételre az ingatlant, méghozzá olyaténképpen, hogy megveheti a Matild-palotát, a Párizsi udvart és a Szent István téren álló egyik ingatlant laza 5,5 milliárd forintért. A bácsi egyébként szívbeteg volt, de ennek ellenére túlélte ennek a levélnek az elolvasását, ami megint csak egy pofátlan, önkényes joggyakorlás a tekintetben, hogy gyakorlatilag megtagadja azt a lehetőséget, hogy a bent lakó kisember, keményen dolgozó kisember megvehesse az általa birtokolt önkormányzati lakást, tehát a tulajdonába is kerülhessen.

Persze még nagyon sok példát tudnék mondani, egyet még engedjenek meg, az SCD Holding zürs ügyleteit, ami egyébként szintén valamilyen furcsa és megfoghatatlan okból kifolyólag a Fidesz-kormányzathoz kötődik, csak nem ehhez a ciklushoz, hanem még a '98-2002-es ciklushoz, merthogy Fidesz-közeli vállalkozóknak adták el a Siótour, Zalatour, illetve a Balatontourist összes Balaton-parti kempingjét, amely SCD Holding egyébként egy postafiókcsébe van valahol Londonban bejelentve, maig nem tudjuk, hogy ki volt a valódi és igazi tulajdonos.

Még egy gondolatot engedjenek meg nekem! Azt is mondták, hogy mondjunk megoldásokat. Mondtunk megoldásokat. Ott van az Áht., annak a módosítása, ami azt jelentené, hogy megtiltjuk államnak és önkormányzatnak egyaránt, hogy szerződést kössön offshore céggel. E tekintetben adtunk be módosító

indítványt, vita nélkül leszavazta a Ház, még egy érdemi ellenvetésre sem voltak képesek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szilágyi György tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, jegyző asszony. Kettő percre megadom a szót Harangozó Gábor képviselő úrnak, MSZP.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Gelencsér Attila képviselőtársam, nem tudom, mintha mégse ezen a vitán lett volna. Azt mondta, hogy az ellenzék azzal vádolja a kormánypártokat, hogy csak beszélnek és nem cselekednek. Hát éppen ellenkezőleg, tisztelt képviselőtársak, a mi bajunk az, hogy önök cselekednek, és nem nemzetközileg cselekednek, hanem a magyar kormány és a Fideszhez közvetlenül kötődő cégek százmilliárdokat lapátolnak ki a közvagyonból.

A Quaestor-botrány, ami Európa egyik legnagyobb botránya, 260 milliárd forintját egy olyan offshore hátterű cégen keresztül lapátolták ki, ahol a mai napig senki nem tudja megmondani, hogy hová tűnt a pénz. Tisztelt Képviselőtársaim! Ha önök annyira harcolnak a pénzek eltüntetése ellen, mondják meg, hogy hol van a quaestoros 260 milliárd forint! Vagy tessék már végre elszámolni azzal, hogy hogyan lehetséges, hogy a Magyar Nemzeti Bank különböző offshore hátterű ingatlanügynökökön keresztül haverokat, rokonokat és a Fideszhez kötődő személyeket finanszíroz folyamatosan, ráadásul ebben a bizniszben gyakorlatilag a főügyész felesége is érintett, és a mai napig nincs semmilyen következménye ennek. Tessék már nekem elmondani, hogy hogyan lehetséges, hogy a Rogán-kötvényeket forgalmazó offshore cégek 120 milliárd forintot zsebre tesznek anélkül, hogy bármi adót be kéne fizetniük, és az egészen nincsen semmi következménye. Hatalmas pénzeket tüntetnek el.

Itt mindenféle korábbi korrupciós ügyekről volt szó. Elég nagy baj, ha voltak ilyenek, de fasorban sincsenek egyik ügylethez képest se. Amit önök csinálnak, az szégyen! Önöknek itt nem lenne szabad megszólalni! El kéne sülyedniük úgy, ahogy vannak! Erről beszéltem, tisztelt Gelencsér képviselőtársam. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Soron kívül kettő percre következik Tuzson Bence államtitkár úr.

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Hallgatva itt a vitát, néhány érdekes kérdés felvetődik. Én egyetlenegy kérdésre szeretnék röviden reagálni. Az előbb felvetődött a Siótour eladása és a különböző ilyen cégek eladása. Arra az egy tényre szeretném felhívni a képviselő asszony figyelmét, hogy ezeknek az értékesítésére a szocialista kormányok alatt, 2004-ben került sor, tehát ez az az időszak, amikor a Siótourt például az

ÁPV Rt. értékesítette; most ellenőriztem egyébként ezt az adatot. *(Hegedűs Lorántné közbeszól.)* Ez az egyik kérdés, ami ebből a szempontból nagyon fontos, és azt gondolom, ezeket érdemes tisztázni, mielőtt még az ilyen típusú felszólalásokat megtenné. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypártok sorában.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Előre bejelentett felszólaló Hirt Ferenc képviselő úr, Fidesz.

HIRT FERENC (Fidesz): Elnök úr, köszönöm a szót. Tisztelt Képviselőtársaim! Az offshore-ozásról és a gazdaság fehéritéséről szeretnék beszélni, hisz a fekete- és a szürkegazdaság visszaszorítása kimutathatóan csökkenti többek között az offshore tevékenységeket, megnehezíti a jövedelemeltitkolás lehetőségét, ezáltal erősíti az adóbeszedés hatékonyságát is. Amikor adóelkerülésről, offshore tevékenységekről vagy akár csak a feketegazdaságról beszélünk, érdemes aláhúzni, hogy rejtett gazdasági tevékenységről, így a hatóságok által nem regisztrált tevékenységekről beszélünk.

Amit le kell szögezmem a dologban, az az, hogy az adóelkerülés mértéke és az elkövető részéről az adóelkerülés igénye egyenes arányban függ a csalás relatív hozamától, nagyságától és még a gyakoriságától is.

Sajnos az offshore-ozás, az adóelkerülés, a feketegazdaság létezése a gazdaság működésének a velejárója. Tudjuk, hogy mindig is volt, és úgy hisszük, hogy mindig is lesz, a mértéke azonban nekünk egyáltalán nem mindegy. Nem mindegy, hogy milyen testet ölt, és nem mindegy, hogy mekkora volument tesz ki az adóeltitkolás nagysága.

Tudjuk, hogy a rejtett gazdaság miatt a költségvetés jelentős adóbevételről esik el, de sajnos a piaci versenyt is jelentős mértékben torzítja, sokszor megnehezíti, sőt akár tönkre is teheti a jogkövető piaci szereplők prosperálását, kiszámítható működését. A feketegazdaság a statisztikákat is jelentős mértékben torzítja, hisz nem kapunk pontos képet igen fontos területekről. Gondoljunk csak a munkanélküliségi mutatókra vagy az alkalmi foglalkoztatási adatok pontosságára és mérhetőségére. Gondoljunk csak bele, hogy a gazdaságpolitikai döntéseknél milyen fontos és jogos elvárás, hogy valós és pontos adatok alapján megalapozott és jó döntések szülessenek. Sajnos gyakran ezeket a jó döntéseket is megnehezíti a feketegazdaság működése, az eltitkolt jövedelmek és a munkahelyek megléte.

A feketegazdaság elburjánzása hazánkban is szervesen összefügg az átláthatatlan offshore cégek világával. Nyugodtan és büszkén kijelenthető, hogy a kormányunk sokat tett a feketegazdaság elleni harcban. Egyes becslések szerint a feketegazdaság mértéke Magyarországon elérheti a GDP 20-25 százalékát. Csak az érdekesség kedvéért: ez az adat a lengyeleknél 22-28 százalék. Ezzel az adattal egyébként nem vagyunk megelégedve, nagyon sok munka vár még

ránk. Az eddig bejárt út reménykeltő, hiszen egyes nemzetközi elemzések szerint a rejtett gazdaság mértéke a GDP több mint másfél százalékával csökkent 2010 óta, ami 1500 milliárd forintnak felel meg.

Ennek egyik kulcsa az online pénztárgépek bevezetése, amely a vállalati bevételek eltitkolását nehezíti meg, és jelentősen megnöveli a lebukás kockázatát, erősíti az adóhatóság ellenőrzésének hatékonyságát, és hozzájárul a szürke- és a feketefoglalkoztatás visszaszorításához is. Az online pénztárgépek forgalmi adóban jelentkező fehérítő hatása 2014-ben elérhette a 150 milliárd forintot. Az online pénztárgépek használata kapcsán fontosnak tartom megemlíteni, hogy már megjelent a Nemzetgazdasági Minisztérium rendelete a Magyar Közlönyben az online pénztárgépek kiterjesztéséről. Eszerint ez év szeptember 30-ától kizárólag a NAV rendszeréhez online kapcsolódó pénztárgépekkel tehetnek eleget a nyugtaadási kötelezettségüknek többek között a gyógyszerészek, a motorkerékpár- és gépjárműjavítási, a motorkerékpár- és gépjárműalkatrész-kiskereskedelmi, a plasztikai sebészeti tevékenységet végzők, a diszkót, illetve tánctermet működtetők vagy a ruházati tisztítók is. A becslések szerint az újabb 30 ezer darab online pénztárgép üzembe helyezésével 20-30 milliárd forint/év bevételnövekedést prognosztizálhatunk a költségvetésben.

Tisztelt Képviselőtársak! Van még mit tennünk e témában. Én offshore-mentes, tiszta működést kívánok. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Kettő percre megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, Fidesz.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Harangozó képviselő úrtól már megszokhattuk, hogy egyáltalán nem zavarja, hogy olyan dolgokat állít itt a magyar parlamentben, amiknek az igazsághoz a leghalványabb köze sincs. Gyakorlatilag arcátlanul hazudik folyamatosan. Most is ezt tette az előző hozzászólásaiban.

(21.40)

Próbálja összerakni nagyjából a képet, hogy riaszsa az embereket, a lakosságot. 700 milliárd forint ellopásáról beszél. Olyan evidens dolgokról beszél, amiről nyilvánvalóan ő maga is tudja, hogy hazugság, amikor elmondja. Tehát nyíltan és nyilvánosan hazudik, amikor arról beszél, hogy 260 milliárd forintot akartak ellopni a Nemzeti Bank alapítványain keresztül. Képviselő Úr! Önnek pontosan tudnia kell, hogy a vonatkozó jogszabályok értelmében az alapítványok az alapítói vagyonukat nem költhetik el semmire, annak a hozadékaiból gazdálkodhatnak. Tehát amikor riogatja a lakosságot a 260 milliárd forintnyi közpénz elköltésével, képviselőtársaival

együtt, akkor ön is tudja, hogy hazudik, és meg akarja tévesztetni a magyar választókat. Nagyon szépen kérem arra, hogy olcsó és ócska politikai érdekek mentén - tudom, hogy most itt az elnökjelölés kapcsán folyik az öldöklő harc az MSZP-n belül, nyilvánvalóan erre próbálják felhasználni a magyar parlament üléstermét is, ami gusztustalan, a magyar választókat pedig úton-útfélen becsapják, próbálják megtévesztetni. Hál' istennek, a magyar választóknak megvan a kellő érzékük ahhoz, hogy pontosan tudják, hogy mi az igaz és mi a hazugság. Nem véletlen az, hogy az önök állításai szerint az előző ciklus végén ugyanezeket a károkozásokat hallottuk az önök részéről, az önök részéről, akik tönkretették az országot, akik a fizetésektelenség határára sodorták Magyarországot, akiket csak az IMF és az Európai Bizottság hitele mentett meg a teljes csódtól. Önök mernek beszélni ebben a parlamentben lopásról, csalásról meg hazugságról? Semmi mást nem csináltak nyolc éven keresztül, még a miniszterelnökük, Gyurcsány Ferenc is elismerte, hogy hazudtak reggel, délben meg este.

Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Következő előre bejelentett felszólaló Petneházy Attila képviselő úr, Fidesz.

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Hölgyeim és Uraim! Én ott folytatnám, mondhatnám, ahol Bánki Erik abbahagyta és ahol Gelencsér Attila képviselőtársam abbahagyta, hiszen azt mondta, hogy tulajdonképpen az ellenzék azt a hozzáállást valósította meg, hogy lőtt mindenre, ami csak mozog. Én meg azt mondanám, hogy valóban, mert én meg azzal a mondattal készültem, miközben hallgattam képviselőtársamat, hogy üsd a Fideszt, ahol éred, és erről is szólt. És ezt gyakorlatilag meg is valósították, mert egységnyi szintidő alatt ki tud több mocskot rázúdítani a kormánypártra, ez volt igazából a lényege.

De igazság szerint, és visszautalva képviselőtársamra, azért az tényleg felháborító és szemérmetlen, amit megvalósított Harangozó képviselőtársunk, mert ha abból a szemszögből közelítem meg a dolgot, hogy az a párt, amelyik a magyar közbeszédben mennyire devalvált dolgokat, mert ők voltak azok, akik a közgondolkodásban bizonyos fogalmakat megajándékoztak átkos tevékenységük folytán más jelentéstartalommal. Mondhatnék példákat is. Itt van a szenvedélyes igazságbeszéd, ami tulajdonképpen a valóságban azt jelenti, hogy határtalan hazudozás. Vagy egy költségvetési gazdálkodás, az pedig: hogyan tudom elsíbolni a pénzeket? Tehát én azt gondolom, hogy a szocialisták az offshore-t is mindenféle egyéb felruházták, mert abban megegyezhetünk, hogy offshore névértelmezési vita is folyik ma, mert azért mindenki átcsúszott abba, hiába mondogatta a másikra, hogy te már olyat mondtál,

ami nem is offshore cégre vonatkozik, te meg megint olyat mondtál, mindenki az ellenzék részéről megvalósította azt, hogy az offshore címszó alatt mindenfélet gyorsan zúdítsunk rá a másokra.

Szilágyi György képviselőtársam többször elmondta - és el is mondta ezt, hogy még egyszer elmondom -, törvénytelenések történnek. És képviselő asszony mondta is, hogy ezzel fogunk mi előhozakodni, de kénytelenek vagyunk, törvénytelenésekre az egyetlen járható út egy képviselőnek, aki megalapozott törvénytelenésekre gondol, hogy feljelentést tesz. Vagy akkor csak olyanná válik az a mondat, hogy újból és újból előhozok olyan dolgokat, amiket rá tudok zúdíítani. Tudom, az ellenzéknek ez szabad, nekünk nem szabad bélázni, nem szabad azt mondani, hogy ez hozzátartozik az offshore-hoz, habár pontos választ még soha nem kaptunk erre - nézek képviselőtársaimra kérdően -, mert valahányszor Kovács Béla neve fölmerült, csak mély hallgatásba burkolóztak ellenzéki képviselőtársaim. Legalábbis komoly választ soha nem kaptam. *(Szilágyi György: Offshore is? - Az elnök csejget.)*

ELNÖK: Folytassa, képviselő úr!

PETNEHÁZY ATTILA (Fidesz): Köszönöm szépen. Így a vége felé, ahogy ezt Gelencsér Attila képviselőtársam is mondta, azért azt hadd mondjam el még egyszer, mert le lett szólva az, hogy vannak itt online pénztárgépek ügyében is, ami segíti a fehéritést, van itt elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer.

Tudom, hogy ezek mind-mind csak kismértékben az önök véleménye szerint, de azért egy bizonyos adat szerint már 2014-ben is 150 milliárd forintot jelentett az online pénztárgép. És ez a bizonyos EKÁER, ez az elektronikus közúti áruforgalom-ellenőrző rendszer évi 60 milliárd forint növekedést jelent az áfabevétel tekintetében. Természetesen hozzá kell tennem, hogy azért ez egy folyamatos kihívást jelent a kormánynak, és az eredmények, azt gondolom, önmagukért beszélnek, de mindig lesznek olyanok, akik majd ki akarják kerülni a törvényeket, ezek alapján akarják majd vagyoniukat gyarapítani és ennek eltitkolását valahogy elintézni.

De a kormány intézkedései közül ide kell azért sorolnom a bürokráciacsökkentő tényezőket - tudom, megint nem offshore, bocsánat, hátha egy keveset nekünk is szabad nem csak az offshore-ról beszélni - és az ügyintézésnek mindenki számára átláthatóvá tételét.

Nos, tisztelt hölgyeim és uraim, tisztelt Ház, azért bizonyos kijelentésekről - és itt most megint Harangozó képviselőtársamra nézek - kénytelen leszek megint elmondani, hogy azért önöknél kormányzati tényezők is sokszor beleszaladtak ebbe, beszélhetnénk volt pénzügyminiszterről, akinek volt fémkereskedő áfacsaló üzlettársa, akit bizonyos intézményekbe, ha emlékszünk, kellett elbújtatni a kamerák elől, vagy beszélhetnénk haveroknak juttatott tízmilliárdokról, vagy egerszalóki szállodafejlesztésről, ami, jól tudjuk, hogy csődbe torkollott.

Tulajdonképpen kimondhatjuk, hölgyeim és uraim, hallgatva államtitkár asszony szakmai megalapozottságú meglátásait, Gelencsér Attila is több példát mondott, hiszen ez egy nagyobb, világméretű probléma, és innen közelítette meg, de igazából csak egy ránk zúdított szennyáradatot volt szerencsém érzékelni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Gelencsér Attila jegyző úrnak, Fidesz.

GELENCSÉR ATTILA (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Én is Harangozó Gábor miatt voltam kénytelen szót kérni. Először is azért, mert anélkül, hogy minősíteném őt - próbálok ezt elkerülni -, azt hiszem, abban a félreértésben van, hogy ha hangosan beszél, akkor igaz is, amit mond. Elkezd a hangját emelni, és egyre erősebben, egyre agresszívabban és egyre nagyobbakat mondani, ahogy Bánki Erik is mondta. Az a baj ezzel, képviselő úr, hogy ettől még ez nem lesz igaz. És annyira átéli a saját felszólalását, meg is hatódik tőle. Utoljára talán Gyurcsány Ferenc volt ilyen hatékony, vele kapcsolatban olvastam olyan tanulmányokat, amik valami borderline szindrómára utaltak, hogy ha sokszor mondja el és hangosan, végül el is hiszi, amit beszél.

Arra szerettem volna csak felhívni a figyelmét, hogy óvatosabban egy picit, nehogy túltolja, mert ha az én nevemet egy felszólalásban említi a korrupcióval meg az offshore ügyekkel, akkor nagyon messzire szaladt. Ez történt az előbb. Tehát ezt kicsit óvatosabban kellene *(Harangozó Gábor István: Fenyeget? Ne hülyéskedjen már!)*, én nem szeretnék bíróságra járni. Igen, abban az értelemben, hogy nyilvánvalóan ezt nem tűrhetem, nem hagyhatom, hogy egy háromperces felszólalásban ön korrupció és offshore kapcsán az én nevemet kettőször is megemlíti, ez szerintem nem helyes. Én nem tettem ezt viszont, az ön nevét nem emlegettem ezzel kapcsolatban, csak a politikai közösségről beszéltem, amelyikről ön is.

(21.50)

Zárásképpen: szerintem nekünk így jó. A mi politikai családunknak szerintem addig lesz jó és addig fogunk bizalmat kapni, amíg olyan típusú felszólalások vannak, mint az öné; hiányzik a javaslat, hiányzik a szerénység, hiányzik az alázat, hiányzik a konstruktivitás. Ez jó 15 százalékra. Köszönöm szépen a lehetőséget. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, jegyző úr. Kétperces felszólalásra következik Harangozó Gábor képviselő úr. Megadom a szót.

HARANGOZÓ GÁBOR ISTVÁN (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Először is Bánki Eriknek mondanám, hogy Kósa Lajos frakcióvezetője mondta azt, hogy a közpénz az MNB-alapítványokban elveszíti a közpénzjellegét. Én is pont erről beszéltem, igen, hogy ezek elveszítik a közpénzjellegüket, mert-hogy magánpénzzé válnak, nagyon-nagyon úgy néz ki. És ebben több offshore céget használtak fel több ingatlanügyleten keresztül, ez tény, képviselőtársam. Én erről beszéltem.

Egyébként feltettem önnek egy kérdést: mikor nyilatkozik arról, hogy ön hány offshore cégben érdekelt? Sőt, a Fidesz regionális igazgatói mikor nyilatkoznak arról, hogy hány offshore cégben érdekeltek? Tessék letenni már egy nyilatkozatot az asztalra, hogy önök nem érdekeltek ezekben az ügyekben, és akkor rögtön kicsit világosabban fogunk látni!

Petneházy képviselőtársam arról beszélt, hogy szennyáradatot zúdítunk az önök nyakába. Tisztelt Képviselőtársaim! Amit a Fidesz a pénzek lenyúlásában művel, az az offshore hálózat, amelyen keresztül a lenyúlt állami pénzeket tüntetik el és vonják ki a köz felhasználása elől, az valóban egy óriási szenny. Mi nem teszünk mást, mint hogy ezt a szennyet borítjuk vissza az önök nyakába, ezzel szembesítjük önöket. Ha nem tetszik önöknek, én elhiszem, hogy idegesek, elhiszem, hogy Gelencsér képviselőtársam is úgy gondolta, hogy épp itt az ideje megfenyegetni engem úgy, ahogy a volt siófoki polgármester barátja csinálja, hogy aki valamilyen kétes ügyet megemlegeti, akár a Facebookon megosztja, azt ő rögtön feljelent. Értem, hogy ez a fideszes tempó. Van egy rossz hírem: nem fognak tudni engem megfenyegetni, nem fognak tudni engem leállítani. Tudják, borzasztóan elegendem van abból, amit önök ebből az országból műveltek, és nem fogom befogni a számat, mindig ide fogom önök elé hozni, és azt a szennyet, amit itt összehordtak, mindig vissza fogom önteni az önök nyakába. Köszönöm szépen, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Csöbör Katalin képviselő asszony, Fidesz, előre bejelentett felszólalása következik.

CSÖBÖR KATALIN (Fidesz): Tisztelt Elnök Úr! Kedves Képviselőtársaim! Köszönöm a szót ebben a késői órában ezen az offshore-ellenes fellépéshez szükséges intézkedésekről szóló vitanapon. Lehet itt vagdalkozni, de ha a rendszerváltozás utáni, a 2010 előtti időszakot vesszük szemügyre, konkrétan a 2002 és 2010 közötti időszakot, akkor világosan láthatjuk, hogy a baloldali kormányok az égvilágon semmit nem tettek annak érdekében, hogy kizárólag átlátható vállalatok juthassanak közpénzhez. Ellenkezőleg, éppen a baloldali kormányok összehangolt, szervezett akcióval juttattak offshore hátterű cégeket, magáncégeket állami forrásokhoz.

Kormányzásuk idején több baloldali kormányfő és miniszter is került offshore cégekkel közeli kapcsolatba. Például Bajnai Gordon irányítása alatt a

Wallis-cégcsoport 2005 szeptemberében megvásárolta a Dataplex Kft.-t, a céget azután néhány hónappal később a Wallis 3 milliárd forint haszonnal továbbadta a Magyar Telekomnak. Már maga ez a körülmény is elgondolkodtatja az embert. Ami azonban most foglalkoztat bennünket, az az, hogy az eladást három offshore cégen keresztül bonyolította Bajnai Gordon vállalata, és az egyiknek ő maga volt az igazgatója. Azt is nehéz megbecsülni, hogy a Wallis hány offshore cégen keresztül optimalizálta vagy minimalizálta az adóját.

A baloldali kormányok alatt történt az is, hogy a H1N1 vírus elleni vakcinát előállító cég, az Omninvest Kft. tulajdonosi szerkezete 98 százalékban ismeretlen, illetve ciprusi offshore céget takart. Mindennek fényében az önök oldaláról, az ellenzéki oldalról hallható hangos, szűnni nem akaró korrupciózás nyugodtan nevezhető arcátlanságnak.

A Jobbik, amely még nem volt kormányon, azt mondja, hogy nem cselekszünk, ők a szót fekvé is ki tudják mondani, eddig még nem tudtak cselekedni. De ha már a szigorú tényeknél maradunk, akkor szeretném elmondani, hogy igenis, a polgári kormány volt az első, amely kötelezővé tette, hogy a közbeszerzéseken induló cégeknek átláthatóknak kell lenniük, és nyilatkozniuk kell a végső tulajdonosaikról is. És ez a kormány, a polgári kormány volt az első, amely kizárta az offshore cégeket a hazai közbeszerzésekből. Már többször elmondtuk, hogy 44 ezer cégnek kellett nyilatkoznia tulajdonosi hátteréről. Az Európai Unió új közbeszerzési irányelveihez is a tagállamok közül először a magyar szabályozást igazítottuk hozzá.

Az átláthatatlan offshore cégek világával szorosan összefügg a feketegazdaság burjánzása. A feketegazdaság visszaszorításáért a jelenlegi kormány valóban hatékonyan küzd. A nemzetközi felmérések kimutatták, hogy 2010 óta 1500 milliárd forinttal csökkent a feketegazdaság.

A hazai reklámadó-szabályozás is egy kritikus terület, főleg az interneten közzétett reklámok adóvonzata. Az interneten reklámot elhelyező cégek reklámadó-kötelezettségének kikényszerítése érdekében az idejű adótörvények a kötelezettség elmulasztása esetén elrettentő hatású mulasztási bírság kiszabását, valamint a bevallani és megfizetni elmulasztott reklámadó vélelmezett megállapítását teszi lehetővé az adóhatóság számára.

Mindez természetesen azért történik, hogy az adózás rendben folyjon az országban. Tehát a Fidesz-kormány, a polgári kormány cselekszik, és nemcsak beszél, mint ahogy azt ellenzéki képviselőtársaim mondják. Köszönöm a szót. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percre megadom a szót Bánki Erik képviselő úrnak, Fidesz.

BÁNKI ERIK (Fidesz): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Továbbra is Harangozó képviselő úr állítá-

sait szeretném tételesen cáfolni. Először is nagyon jól hangzik, frakcióvezető úr - frakcióvezető úr? bocsanat -, képviselő úr, az a felütés, hogy mindenki nyilatkozzon arról, hogy hány offshore cége van és mi-
ben érdekelt. Ön megint tételesen hazudik, félrevezeti a közvéleményt, mert pontosan tudja, hogy minden képviselő minden vagyonyilatkozatában megtalálhatók azok a társaságok, amelyekben tulajdonrészrel szerepelnek. A hivatalos cégközlöny adatai szerint ezek közül ön is bármikor teljesen egyszerűen megállapíthatja, hogy melyek azok a cégek, amelyek offshore hátterűek, és melyek azok a cégek, amelyek nem. Most fogadok nagy tételekben, hogy egyetlen vagyonyilatkozatban sem talál a Fidesz-frakció vagy a KDNP-frakció sorai között olyan képviselőket, akiknek van offshore hátterű cégük. Mert ez nem ránk jellemző, képviselő úr.

Megint azt a jól megszokott, a régi kommunis-
táktól átvett szocialista örökséget viszi előre, amely szerint mindig azzal támadnak meg másokat, amik az önök hibái. Nézzük már végig, tisztelt képviselő úr, ma már meghallgatta néhányszor: Horn Gyulát leszámítva az önök összes miniszterelnöke, Medgyessy Péter, Gyurcsány Ferenc, Bajnai Gordon, mind-mind offshore cégekben voltak érdekelték. Az önök idején a jegybank elnöke, Simor András 800 millió forintot parkoltatott egy offshore paradicsomban lévő számláján. Képviselő úr, és akkor nem beszéltünk még a Boldvai-ügyről, nem beszéltünk még Simon képviselőtársának az illegális pénzeiről és azokról a dolgokról, amelyeket az ön régebbi frakció-
társai vagy elődjei tettek meg az MSZP részéről.

Azt gondolom, ha egy kis önkritikája is lenne, akkor egyetlen szót sem szólna ebben az ügyben ebben a parlamentben. Köszönöm a figyelmet. (*Taps a Fidesz soraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszó-
laló Simon Róbert képviselő úr, Fidesz.

SIMON RÓBERT BALÁZS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Sok-sok mindenről esett már szó a mai vitában. Így közeledve a vita hetedik órájához, talán az összeférhetlenségről, illetve az arra vonatkozó törvényekről szólnék néhány gondolatot.

Összeférhetlenség alatt Magyarországon első-
sorban bizonyos tisztségek együttes viselésének tilalmát értjük. Ez hivatott biztosítani, hogy a közhiva-
talt viselő személy függetlenül, jogszerűtlen vagy egyébként megengedhetetlen politikai, gazdasági vagy más befolyástól mentesen járjon el.

(22.00)

A hivatali összeférhetlenség a hatáskörök kon-
centrációjának kizárásával a hatalommegosztást is szolgálja, továbbá biztosítja a közhivatalt viselő szem-
ély jövedelmi és vagyoni helyzetének átláthatóságát.

Összeférhetlenség tehát akkor merül fel, ami-
kor a közhivatalt betöltő személy magánérdekei sze-
rint cselekszik, bár elsősorban a közérdeket kellene
védenie. Mivel a köz- és magánszektor közötti kap-
csolat rendszeres, ugyanígy összeférhetlenség is
rendszeresen felmerülhet és fel is merül. Ezért nél-
külözhetetlen a közhivatalnokok és intézkedéseik
pártatlanságát garantáló jogi szabályozás. A hatéko-
nyan érvényesített szabályozás elejét veheti az elfo-
gult intézkedéseknek és döntéseknek, valamint a
visszaélésnek a hatalommal. Segíthet abban is, hogy
megelőzzük a közpénzek és a bizalmas információk
személyes előnyökre történő felhasználását.

Érdemes tehát felidézni az egyes jogállási törvé-
nyek gazdasági összeférhetlenségre vonatkozó
szabályait. Elsőként a köztársasági elnökre vonatko-
zó összeférhetlenségi szabályt, amit az Alaptörvény
12. cikk (2) bekezdése határoz meg. Ez így hangzik:
„A köztársasági elnöki tisztség összeegyeztethetetlen
minden más állami, társadalmi, gazdasági és politi-
kai tisztséggel vagy megbízással. A köztársasági
elnök más keresőfoglalkozást nem folytathat, és
egyéb tevékenységéért - a szerzői jogvédelem alá eső
tevékenység kivételével - díjazást nem fogadhat el.”

A következő: az Országgyűlésről szóló 2012. évi
XXXVI. törvény alapján a képviselői megbízással
kapcsolatos összeférhetlenségi szabályok közt ta-
lálható a gazdasági társaságban való tagságra vagy
részvényesi pozícióra vonatkozó tilalom, ha a gazda-
sági társaság nem minősül átláthatónak. 30. cikk, ez
az összeférhetlenségről szól, 80. § (1) bekezdés,
idézem: „A képviselői megbízással összeegyeztethet-
etlen minden más állami, önkormányzati és gazda-
sági tisztséggel vagy megbízással. A képviselő a tudomá-
nyos, egyetemi oktatói, főiskolai oktatói, művé-
szői, lektori, szerkesztői, valamint a jogi oldalon alá
eső szellemi tevékenységet kivéve más keresőfoglal-
kozást nem folytathat, és egyéb tevékenységéért - a
tudományos, oktatói, művészeti, lektori és a nevelő-
szülői foglalkoztatási jogviszony keretében végzett
tevékenységet kivéve - díjazást nem fogadhat el.”

Aztán a képviselők gazdasági összeférhetlen-
ségéről a 84. § h) pontja: „A képviselő nem lehet a
tőkepiacról szóló törvény szerinti pénzügyi ágazat-
ban működő pénzügyi szervezet kizárólagos vagy
többségi tulajdonosa, vezető tisztségviselője, vezető
állású munkavállalója.” Illetve az i) pont így hangzik:
„olyan gazdálkodó szervezetben tulajdoni részesé-
dással rendelkező tag vagy részvényes, amely a nem-
zeti vagyonról szóló törvény szerint nem minősül
átlátható szervezetnek.”

Aztán a 85. §: „A képviselő a megbízása alatt,
illetve annak megszűnésétől számított két évig nem
köthet vételi megállapodást olyan gazdálkodó szer-
vezet részesedésének megszerzésére, amelyben a
magyar vagy külföldi állam, helyi önkormányzat,
helyi önkormányzati társulás vagy külföldi helyható-
ság, párt, belföldi vagy külföldi vallási közösség köz-
vetlen vagy közvetett kizárólagos vagy többségi befo-
lyással rendelkezik.”

Továbbá, a kormány tagjairól és az államtitkárok jogállásáról szóló 2010. évi XLIII. törvény a politikai vezetők tekintetében határozza meg az összeférhetlenségi szabályokat. A gazdasági összeférhetlenség nem terjed ki a tagsági részesedésre, illetve a részvényesi pozícióra, pusztán a vezető tisztségviselő, illetve felügyelőbizottsági tagság tiltott. A 10.§ (1) bekezdése: „A politikai vezető további munkavégzésre irányuló jogviszonyt (ideértve a felügyelőbizottsági tagságot, gazdasági társaság, illetve szövetkezet vezető tisztségét, alapítvány kezelő szervezetének tagságát, valamint az érdekképviseleti szervezetben való tisztség viselését) nem létesíthet, valamint munkaköri feladatainak ellátásából eredő nyilvános szerepléséért díjazásban nem részesülhet.”

Továbbá, a közszolgálati tisztviselőkről szóló 2011. évi CXCV. törvény a szakmai vezetőkre, kormánytisztviselőkre, köztisztviselőkre, illetve a közigazgatási szervnél foglalkoztatott munkavállalókra vonatkozó összeférhetlenségi szabályokat tartalmazza. A gazdasági összeférhetlenség nem terjed ki a tagsági részesedésre, illetve a részvényesi pozícióra. Ezen belül a 85. § (2) bekezdése azt mondja: „A kormánytisztviselő további jogviszonyt - tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység, a nevelésügyi foglalkoztatási jogviszony és az állami projektértékelő jogviszony (a továbbiakban együtt gyakorolható tevékenység), továbbá a közérdekű önkéntes tevékenység kivételével - csak a munkáltatói jogkör gyakorlójának előzetes engedélyével létesíthet. A gyakorolható tevékenység végzésére irányuló jogviszonyt, valamint a közérdekű önkéntes tevékenység végzésére irányuló jogviszonyt, annak létesítését megelőzően a munkáltatói jogkör gyakorlójának írásban be kell jelenteni, ha e jogviszony keretében végzett tevékenység a kormánytisztviselő munkaköri feladataival közvetlenül összefügg.”

A c) pont: „Nem lehet gazdasági társaságnál vezető tisztségviselő, illetve felügyelőbizottsági tag, kivéve, ha a gazdasági társaság önkormányzati, köztestületi többségi tulajdonban van.”

A bírőról szóló, illetve az ő jogállásukról és javadalmazásukról szóló 2011. évi CLXII. törvény a felügyelőbizottsági tagságot, a vezető tisztségviselőiséget, illetve a személyes közreműködést és korlátlan felelősséget tilalmazza az összeférhetlenségi szabályok között. Maga a részvényesi vagy tagi részesedés nem minősül összeférhetlenségnek. A 40. § (2) bekezdése így hangzik: „A bíró nem lehet gazdasági társaság, kooperációs társaság, szövetkezet vezető tisztségviselője vagy személyes közreműködésre kötelezett tagja, gazdasági társaság, kooperációs társaság, szövetkezet felügyelőbizottságának tagja, gazdasági társaság, kooperációs társaság korlátlanul felelős tagja, valamint egyéni cég tagja, továbbá gazdasági vállalkozási tevékenységet is végző civil szervezet vezető tisztségviselője.”

A legfőbb ügyész, az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak jogállásáról és az ügyészi életpályáról

szóló 2011. évi CLXIV. törvény a felügyelőbizottsági tagságot, a vezető tisztségviselőiséget, illetve a személyes közreműködést és korlátlan felelősséget tilalmazza az összeférhetlenségi szabályok között. A részvényesi vagy tagi részesedése esetükben sem minősül összeférhetlenségnek.

A közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény szerint szintén csak a vezető tisztségviselői, illetve felügyelőbizottsági tagság minősül összeférhetlenségnek. A törvényen belül a 41. § (1) bekezdése: „A közalkalmazott nem létesíthet munkavégzésre irányuló további jogviszonyt, ha az a közalkalmazotti jogviszonya alapján betöltött munkakörével összeférhetetlen.”

Az igazságügyi alkalmazottak szolgálati jogviszonyáról szóló 1997. évi LXVIII. törvény szintén nem tiltja a gazdasági társaságban való részesedést vagy részvényesi pozíciót. A 36. § szerint: „Az igazságügyi alkalmazott nem tölthet be olyan munkakört, amelyben a hozzátartozójával irányítási, ellenőrzési vagy elszámolási kapcsolatba kerülne. (2) Az igazságügyi alkalmazott c) keresőfoglalkozást - a munkaidejét nem érintő tudományos, oktatói, művészeti, lektori, szerkesztői, sport- és jogi oltalom alá eső szellemi tevékenység és a nevelésügyi foglalkoztatási jogviszony kivételével - csak a munkáltatói jogkör gyakorlójának előzetes engedélyével végezhet.”

Tisztelt Képviselőtársaim! Az elmondottak alapján a közhivatali betöltő személyek több csoportra oszthatóak. Így megkülönböztethetők az alkotmányos tisztségviselők, a kormányzati szervek vezetői, a közszolgák, beleértve a bírókat, ügyészeket, a rendészeti dolgozók, parlamenti, illetve önkormányzati képviselők, és így tovább. A törvények különböző mértékben bontják ki az összeférhetlenség szabályait. Az egyes magyar törvények tehát az összeférhetlenség különböző típusait szabályozzák, különböző közhivatalok együttes viselésének tilalmát, a tisztséggel való visszaélést jogosulatlan előny szerzése érdekében, a gazdasági tisztségek viselésének kizárását, részvényekkel vagy más tulajdoni részesedéssel rendelkezés korlátozását, kötelezettséget ezek bevalására, méltatlansági és számos más összeférhetlenségi formát.

Ha kitekintünk, láthatjuk, hogy az Európai Unió tagállamainak összeférhetlenségi rendszerei nemzetközileg nem egységesek, és még ugyanazon az államon belül is eltérőek lehetnek. Általános szinten az összeférhetlenség két módon közelíthető meg, korlátozásokként vagy közzétételként.

(22.10)

Tisztelt Képviselőtársaim! Az összeférhetlenség helyzet a közhivatali viselők személyes érdekei és a közérdek közötti, társadalmilag elfogadható egyensúlyt sérti, a nem megfelelően kezelt összeférhetlenség helyzetek korrupcióhoz vezethetnek, torzíthatják a versenyt és a közpénzek elosztását. Ez a nemzeti fejlődést fenyegető veszélyként jelenik meg.

Az összeférhetetlen helyzetek azonosítása és megoldása alapvető jelentőségű és fontosságú a jó kormányzás, a közintézményekbe vetett bizalom fenntartása és általában a demokrácia szempontjából. Köszönöm szépen megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm, képviselő úr. Két percre megadom a szót Csizi Péter képviselő úrnak, Fidesz.

CSIZI PÉTER (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Egy késő esti órán próbálok eligazodni Harangozó Gábor képviselő úron, aki másfél órával ezelőtt azt mondta, hogy nincs olyan képviselő a Magyar Szocialista Pártban, aki érintett lenne offshore ügyben. Erre én válaszoltam neki egyből: Gyurcsány Ferenc, Bajnai Gordon, Oszkó Péter és Simor András mellett megemlítettem, hogy amúgy az ő frakcióvezető-helyettese, Tóth Bertalan idején, amikor még pécsi alpolgármester volt, hogyan és miképp próbálták a pécsi közvagyonot a különböző offshore szálakhoz és offshore cégekhez juttatni.

Erre az volt a válasza Harangozó Gábornak, hogy sajnálja, hogy voltak a múltban olyan intézkedések, amire már a Magyar Szocialista Párt nem büszke, de most már ne a múltból beszélünk, hanem a jövőről. Majd eltelik megint egy félóra, akkor - idézem Harangozó Gábort - azt mondta, hogy bármennyi idő fog majd eltelni, ő mindig az önök, mármint a kormányzó párt nyakába fogja önteni azt a szennyet, amit mi itt évről évre felhalmozunk. Majd ugyanebben a felszólalásában azt kérdezte tőlünk, hogy miért vagyunk idegesek.

Hát akkor most válaszolok önnek, tisztelt Harangozó Gábor, aki már nem tiszteli meg a parlament működését, hogy igenis ideges vagyok akkor, amikor egy 150 ezres városban, ahol 65 ezren használják napi szinten a közösségi közlekedést, a szocialista városvezetés idején, Tóth Bertalan alpolgármestersége idején egy kézzel írott számlán kiszerveztek 175 autóbust, ami valójában a városi közösségi közlekedés teljes buszállománya. Tisztelt Harangozó Gábor! Ideges vagyok akkor is, amikor öt nappal később ezeket a buszokat visszabérlik, de már külön a buszokat, és külön az abroncsokat. Ideges vagyok akkor, amikor mindezért nem fizetnek adót és áfát, és ideges vagyok mindezért, amikor ezért az egész ügyletért 1,7 milliárd forintos NAV-büntetést kell fizetniük a pécsieknek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. A következő felszólaló László Tamás képviselő úr, Fidesz.

LÁSZLÓ TAMÁS (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Meg kell mondanom, hogy ahogy végignézek az üléstermen, többé-kevésbé megállapítható, hogy ezzel a rendkívül nehéz problémával majdnem egyedül maradtunk, két derék ellenzéki képviselő van már csak a padsorban. *(Szilágyi György a jegyzői*

székben helyet foglaló Hegedűs Lorántnéra mutat.) Három, kiváló.

Egy dolog nyilvánvaló; ha végignézem az elmúlt órák vitáját, akkor egy dologban egyetértés van, amit én egy viccel kívánok megvilágítani. Ez úgy szól, hogy az egyszeri eléggé szűkszavú ember hazamegy a vasárnap délelőtti szentmiséről, és a felesége megkérdezi tőle, hogy miről beszélt a pap. Azt mondja: hát a bűnről. - És mit mondott? - Elítélte. Körülbelül ennyi az, ami a patkóban mindenki által megfogalmazásra került. Mindenkinek más a motivációja, van, aki némi büntudattól terhelt, van, aki élvezetét leli a vádaskodásban, illetőleg voltak olyanok, akik valamilyen szent hevülettől vezérelve úgy gondolják, hogy ezt az egészen elképesztő globális problémát majd egy huszárvágással meg lehet oldani.

Ennek az egész offshore ügynek négy fokozata van. Van az adótervezés, ami egy legális adóoptimalizálás, azoknak a lehetőségeknek a megkeresése, ami egy cégnek a legkedvezőbb adófizetést jelenti. Ezzel önmagában semmilyen probléma nincsen. Van az adókikerülés. Ez már egy határterület, az adóteher legális csökkentése, de olyan úton, amit a jogalkotó, illetve a hivatalos adópolitika nem akart az adózóknak elérhetővé tenni. Ezek azok a bizonyos kiskapuk. Tehát itt bizonyos kiskapukat be kell zárni, minél többet be kell zárni. Ha végignézzük az elmúlt évek adópolitikáján, amit a kormány művelt, ez az adókikerülés egyre inkább össze lesz szorítva, és egyre kevesebb kiskapu van.

Van a harmadik, az adómenekülés, ez már egy nemzetközi forma, ami ellen hihetetlenül nehéz védekezni, amikor az adózó a legalacsonyabb adóterhet kínáló országba helyezi át a székhelyét vagy a lakóhelyét. Úgy gondolom, hogy ez az, ami az egész ügy globális kiterjedését mutatja, és mutatja azt egyben, hogy ez ellen egy nemzetállam önmagában nem képes védekezni. A negyedik az adókijátszás, ami kifejezetten büntetőjogi kategória. Ez az illegális forma, az adótörvények és más jogszabályok megsértése. A Panama-iratokban túlnyomórészt ilyen ügyek kerültek napvilágra, ebbe a kategóriába tartoznak.

Itt leginkább az LMP-s képviselők mondták azt, hogy be kell tiltani, meg kell szüntetni, és mintha egy csodafegyver létezne az offshore jelenséggel szemben. Meg kell mondanom, hogy nincsen csodafegyver. Tehát nincs ez ellen csodafegyver, mert ez egy globális jelenség. Csak összehangolt módon lehetséges ez ellen védekezni. Erre viszonylag kevés az esély. Egy kicsit olyan ez az egész offshore jelenség, mint a Michael Ende Végtelen történetében a semmi terjedése. Tehát ez egy rendkívül veszélyes és káros jelenség, világméretű jelenség, és valóban, akik a nagy multinacionális cégekről, transznacionális gazdasági érdekekről beszéltek, azok igazat mondtak. Ez a semmi terjedése, ami ellen egyébiránt hihetetlen sokat tesz a magyar kormány 2010 óta.

Ez a jelenség egy kicsit olyan, hogy még egy képpel érzékeltessem, mint a magyar népmesék hétfejű sárkánya. Nagyon is valóságos hétfejű sárkány

ez az offshore jelenség, ha levágunk egy fejet, akkor újra kinő, és én azt látom, hogy ezek a fejek napról napra nőnek ki, és napról napra kerülnek napvilágra. Egyébként minden ilyen ügy napvilágra kerül, tehát ettől azért nem kell aggódni. Ilyen, mondjuk, egy viszonylag friss ügy, az Alstom ügye, amit Angliában hoztak felszínre, ez a Demszky-érát, az ottani BKV-t érintette, és úgy tűnik, hogy Medgyessy Péter elég jelentős összeggel érintett ebben az ügyben. Nagyon sajnálom, hogy MSZP-s képviselő nincsen itt, de valószínűleg el fogja majd olvasni a parlamenti naplót, és hallani fogja, hogy azért itt újabb ügyek említésre kerülnek.

Nincsen csodafegyver. Tehát azt mondtam, hogy nincsen csodafegyver, csak összehangolt, egymással szinergikus kapcsolatban lévő eszközök együttes alkalmazása hatásos. Azt gondolom, hogy ezt teszi a Fidesz-kormány 2010 óta. Elég, ha az elmúlt órákban elmondott, egy-egy bővebben kifejtett eszközt csak egy-egy szóval említék meg. Ilyen a gazdaságfehérítés, a személyi jövedelemadó csökkentésével, ilyenek a nemzeti vagyontörvény átláthatósági rendelkezései, vagy a magyar föld védelmének idevonatkozó rendelkezései, a gazdaságfehérítés az EKÁER rendszerének kiépítésével, a közbeszerzési törvény szigorítását sokan említették. A nemzetközi adóügyi információcsere óriási segítség ezen a téren, hiszen ez egy nemzetközi megoldást kívánó ügy. Itt bizony össze kell fogni az adóügyi hatóságoknak. Ilyen a nemzetközi pénzmosás elleni intézkedések sorozata.

Ilyen a gazdaságfehérítés pénztárgépekkel történő eszközrendszer, az államháztartási törvény átláthatósági szabályai, a nagyon sok korrupcióellenes intézkedés, vagy a gazdaságfehérítésnek a reklámadóval történő eszköze. De ilyen például az áfacsökkenés, ami megint csak a gazdaság fehérítését jelenti, hiszen ha már nem éri meg utaztatni, csak névlegesen a tejet, a gabonát vagy bármilyen más árut, hanem alacsonyabb az áfatétel, akkor bizony ez is a fehérítés eszköze lehet.

Meg kell mondanom, hogy ez az egész ügy magányosan nem oldható meg, csak közös fellépéssel lehet ezt az egészet megoldani, és azt is ki lehet nyilvánítani, hogy erős, öntudatos nemzetállamok természetes összefogására van szükség. A Fidesz ezt teszi, igyekszik kiszélesíteni a nemzetközi kapcsolatit is ezen a téren, és úgy gondolom, hogy jó úton járunk, és kívánom azt, hogy az ellenzék is szurkoljon nekünk, hogy a hétfejű sárkány mind a hét fejét levágjuk, és ne nőjön újra egyetlen újabb sem. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kettő percen belüli felszólalásra megadom a szót Szilágyi György képviselő úrnak, Jobbik.

SZILÁGYI GYÖRGY (Jobbik): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Simon Róbert felsorolta itt az összeférhetlenségi szabályokat, és egyet is értek vele.

Ezért nyújtottunk be mi egy olyan módosító javaslatot, amely azt mondaná ki, hogy ha már az országgyűlési képviselők, mondjuk, a hivatásukat, tehát akár az ügyvédi hivatásukat, akár az orvosi praxisukat nem gyakorolhatják, amíg országgyűlési képviselők, mert összeférhetetlen, akkor jogos lenne az elvárás, hogy gazdasági tevékenységet, legfőképpen offshore céggel való gazdasági tevékenységet se végezhessenek.

(22.20)

Véleményünk szerint ez elfogadható lenne, mi azt javasoltuk, hogy akinek offshore cége van, az vesztse el a mandátumát, ne legyen országgyűlési képviselő, ha offshore cége van, vagy *(Az elnök a csengő megkocogtatásával jelzi az időkeret leteltét.)* lépjen ki ezekből az offshore cégekből, tehát legyen tiszta ez a rész. Ezt nem fogadták el, be fogjuk nyújtani majd még egyszer, akkor hátha a képviselő úr esetleg támogatni fogja.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Megkérdezem, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok.

A képviselői felszólalások végére értünk. Megadom a szót Tuzson Bence úrnak, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkárának, 20 perces időkeretben.

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Nagyon sok mindent hallhatunk itt a mai napon és érdekes felszólalásokat, de azért mégiscsak arról van szó, hogy amikor egy ilyen kérdésről beszélünk, akkor alapvetően értékalapon kell megközelítenünk magát a kormányzást is, de magát a politizálást is, és az értékek mentén kell eldöntenünk azt, hogy egyes kérdésekben mit fogunk tenni, de az értékeket valahol le is kell szögezni.

Ha erről a kérdésről beszélünk, sajnálom, hogy a szocialisták így tisztelik meg most az Országgyűlésnek ezt az ülését, holott kezdeményezői is voltak ennek a mai estének, de azért nagyon furcsa az ő hozzáállásuk, de valahol megérthető. Tehát az ő indulatuk, túlfűtött hozzászólásaik, méltóságteljesnek egyáltalán nem mondható viselkedésük itt az Országgyűlésben nyilvánvalóan arra vezethető vissza, ahogy ők ezt a kérdést korábban, még az ő kormányzásuk alatt kezelték, ahol miniszterelnökök voltak érintettek, különböző képviselők voltak érintettek, az állam pénzügyei teljesen átláthatatlanok voltak, s az állam ügy teljesített kifizetéseket, hogy azoknak az útját színte a mai napig nagyon nehéz felderíteni.

Amikor a Jobbikra néz az ember, jobbikos képviselőtársaim, akik még itt vannak a parlamentben, azért azt kell mondanom önöknek, hogy tulajdonképpen kicsit az az érzése az embernek, minthogyha a '90-es évek elején az SZDSZ-szel beszélgetne, ugyanis az SZDSZ volt az a párt, amelyik nagy elán-

nal kiállva egy antikommunista pártnak kikiáltotta magát, majd egyébként a fű alatt egészen máshogy viselkedett. *(Szilágyi György: Ki volt akkor az SZDSZ ifjúsági szervezete?)* Egészen mások voltak azok a viselkedési elemek, mint amelyeket egyébként a hangjuk, szóban, amit elmondtak, az működött volna. *(Szilágyi György: Ki volt akkor az SZDSZ ifjúsági szervezete? A Fidesz.)* Az önök esetében egyébként szintén ez a helyzet.

Míg önök nagy hangon beszélnek itt az offshore ellen, addig különböző ügyekben mindenféle gyanús pénzügyekbe keverednek bele. Itt már többször elhangzott a Kovács Béla-ügy, amelynek a tisztázására már többször felkértük önöket, a másik oldalon pedig a nemrég kijött Panda-ügy, amiről szintén szó volt már itt az Országgyűlés ülésén, aminek a tisztázása szintén a Jobbikra tartozna, hiszen önök nem voltak kormányon, nem volt lehetőségük sem kormányként bármilyen tevékenységet végezni ezzel kapcsolatban, de mégis ebben a pozícióban is ebbe az irányba mennek el.

Csak arra szeretném felhívni az önök figyelmét, hogy amit mondanak és amit cselekszenek, azok kerüljenek egyensúlyba, mert önök mindig nagyon bátrak, amikor szavakról van szó, de valahogy ez a bátorság, amikor a tettekre kerül a sor, mindig elmúlik, s egészen máshogy viselkednek akár egy népszavazás kérdésében. Először mondanak valamit, aztán annak az ellenkezőjét, most is ennek vagyunk a tanúi, amikor van egy kérdés, egy alapvető kérdés, amikor arról beszélünk, hogy az ország pénzügyeit hogy lehet rendbe tenni, akkor erős, nagy hangon tudnak beszélni, de egyébként a cselekedeteik ezeket nem támasztják alá.

De mégis azt gondolom, hogy a mi alapvető irányvonalunkat az Alaptörvény határozza meg, és nagyon sajnálom azt, hogy amikor több ilyen jogszabály volt az Országgyűlés előtt, akkor önök ezeket a jogszabályokat, a kedves ellenzéki képviselők, egyáltalán nem támogatták. Hiszen ott van például az Alaptörvényünk, amelyik az egyik legfontosabb alaperértéket rögzíti e tekintetben a 38. és a 39. cikkben, amikor rögzíti az Alaptörvény, hogy a közpénzek kiáramlásának esetében nem lehet nem átlátható szervezetekkel szerződéseket kötni, s ezt kell lebonítani nyilván, mint minden jogszabály esetében, különböző más jogszabályokban is. Így jelenik meg a másik oldalon például a közbeszerzési törvény.

Lehet azt mondani, hogy a rendszer nem tökéletes még, de dolgozni kell azon, hogy ez a rendszer tökéletes legyen, és Magyarországon a közpénzek átlátható elköltése minél magasabb színvonalon valósuljon meg. Ez történik a mi kormányzásunk idején, a kormány ugyanis elkötelezett a tekintetben, hogy Magyarországon átlátható pénzügyek legyenek, átlátható legyen ez a közsféra teljes egészében, átlátható legyen minden tisztségviselő esetében. Úgy alkottuk meg az összeférhetetlenségi szabályokat a köztisztviselőknél, úgy alkotta meg az Országgyűlés például az országgyűlési képviselőknél is, hiszen az

országgyűlési képviselőnek is mindent nyilvánosságra kell hoznia, nyilvánosságra kell hoznia az összes gazdasági érdekeltségét is. Kevés olyan ország van Európában, amelyik ennyire komoly átláthatóságra törekedne, mint amilyen átláthatóságra a magyar kormány törekszik a Fidesz támogatásával.

Vannak érdekes javaslatok, amik itt felvetődnek az Országgyűlésben, és itt az LMP javaslatára szeretnék egy mondattal kitérni, amikor az LMP az offshore ügyek megoldását abban látja, hogy egy európai adórendszer és egy európai adóalapot találjunk ki, s erre építsük rá a magyar adórendszer. Túl azon, hogy ez valószínűleg semmit nem oldana meg ebben a problémában, azért furcsa megközelítés attól az LMP-től, aki harsányan szokott fellépni az Európai Unió egyes intézkedéseivel szemben, mert pont az ilyen típusú lépések azok, amelyek tönkretesznek a magyar gazdaságot.

Nem véletlen az, hogy a miniszterelnök úr megszólalása is ebbe az irányba mutatott, hogy Magyarországon ezt nem szabad bevezetni, mindent meg kell tenni ennek érdekében, hogy ez ne legyen bevezetve, hiszen Magyarországon a gazdasági növekedést nagyon erősen visszafogná, másrészt az ország cselekvési szabadságát szüntetné meg. Pont az ország cselekvési szabadságáért szoktunk küzdeni ebben a kérdésben is.

Fontos, hogy az ország gazdasági cselekvési szabadsága megmaradjon, mert így tudunk fellépni mindazokban a kérdésekben, mint például az átláthatóság kérdése, hiszen ha ezeket a kérdéseket mind átadjuk Brüsszelnek, és Brüsszel dönthet ezekben a kérdésekben, akkor úgy járhatunk akár, mint amilyen a bevándorlási kérdés, ahol Brüsszel magáénak vindikál olyan kérdéseket, amelyek egyébként nem tartoznak rá, mert azért van egy európai képmutatás ebben a kérdésben.

Előfordulhat az, hogy vannak olyan európai vezetők, akik olyan országokat vezetnek vagy vezettek korábban, amelyekben egyébként dívik az offshore, kifejezetten offshore államok, majd másik oldalról pedig felszólalnak ez ellen, amikor éppen európai képviselőként beszélnek. Otthon a saját államukat felépítik ilyen formában, a másik oldalon pedig, amely megjelenik, az egy európai politikus szájából elhangzó mondat, amely alapján ezek ellen harcolnak. Ezek olyan ellentmondások, amiket nem szabad megengednünk, nem szabad megengednünk Magyarországon egészében, s azt gondolom, hogy nekünk tovább kell haladnunk azon az úton, amelyiket mi elkezdtünk, tovább kell haladni azon az úton, ami a közpénzek átláthatóságát jelenti.

Minden ezzel kapcsolatos értelmes javaslatot szívesen megfontol a kormány, és arra törekszünk, hogy a későbbiek során is olyan jogszabályokat alkossunk, olyan környezetet teremtsünk Magyarországon, amelyikben mindig tiszta és átlátható pénzügyek lesznek.

Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, Tuzson Bence államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A politikai vitát lezárom.

Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk.

Most **napirend utáni felszólalás** következik. Megadom a szót Ikotity István LMP-s képviselő úrnak, aki „Ferenc pápa üzenete” címmel öt percben fog beszélni.

(22.30)

IKOTITY ISTVÁN (LMP): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Ferenc pápának egy videóüzenetét szeretném itt is önökkel megismertetni, illetve annak egy részét és annak néhány vonatkozásáról tájékoztatni önöket.

Ferenc pápa áprilisi videóüzenetében a földművelőkért emelt szót, azokért az emberekért, akik arckuk verejtékével keresik meg a kenyerüket. Azt mondja a pápa, idézem: „A föld Isten ajándéka. Nem igazságos, ha ezt az ajándékot csak kevesek javára használjuk fel, megfosztva a többséget jogaiktól és járandóságaiktól. Szeretném, ha elgondolkodnál ezen, és hangod egyesülne az enyémmel ebben az imaszándékban. A kisbirtokos gazdálkodók értékes munkájukért jussanak igazságos jövedelemhez.” Eddig az idézet. Az üzenetben a pápa többször köszönetet mond a kistermelőknek a munkájukért.

Magyarul legtöbbször kiscgazdálkodónak hívjuk azokat, akik munkája valóban nélkülözhetetlen az egész emberiség számára, körülbelül félmilliárd ember van, aki kiscgazdálkodóként dolgozik a földön. A rohamos urbanizáció és a mezőgazdaság világméretét tekintve továbbra is a kistermelők kezében van, ám a helyzetük egyre rosszabb. Ezért kér a pápa számukra igazságos jövedelmet, rendes megélhetést. Mindnyájunkhoz szól Ferenc pápa felhívása, s mint idézem: „nem igazságos, ha ezt az ajándékot csak kevesek javára használják fel, megfosztva a többséget jogaiktól és járandóságuktól”. Nem csoda, hogy egy argentin származású pápa szívügyének érzi a kistermelők helyzetét, hiszen ismerjük, milyen folyamatok játszódtak le a mezőgazdaságban, a kistermelők tönkrementek és a nagyvárosok külvárosaiba kellett vándorolniuk.

Ángyán József korábbi államtitkár számtalanszor figyelmeztette az Orbán-kormányt arra, hogy ha a jelenlegi folyamatok tovább folytatódnak, akkor hamarosan 200-300 érdekeltség fogja a magyarországi földterületek nagy részét uralni, ami már a dél-amerikai modellhez, a latifundiumok modelljéhez hasonlós. Szerinte a nagybirtokosok szó szerint el fogják üldözni az embereket a földről, a kistelepülésekről, és a monokultúrás, nagyon vegyszerezett, fenntarthatatlan gazdálkodást honosítják meg. A közösségek elhagyják őseik földjét, és megjelennek a nagyvárosok környékén, ahol gettók jönnek létre.

Magyarországon a 2015-ben bevezetett új támogatási szabályok egyelőre nem tették sokkal igazságosabbá az elosztási rendszert. Ismét a felső 10 százalék kapta meg a támogatások 76 százalékát, míg a támogatások 12 százalékán osztozott a pályázók 80 százaléka. Nyilván ha átlagot veszünk, még ki is lehet hozni, hogy ez valamiféle közepes arány, de amikor megnézzük ezeket a számokat, ezek bizony nagyon beszédesek, főleg ha a rekordméretű földdel rendelkező gazdákat nézzük, például Csányi Sándort, aki 25 ezer hektáron, Leisztinger Tamást, aki 26 ezer hektáron, Zászlós Tibort, aki 9 ezer hektáron és Mészáros Lőrincet, aki 5400 hektáron gazdálkodik. Az élelmet adó termőföldet nem lehet pusztán egy hasznót hajtó, kizsigerelendő árucikknek tekinteni, nem engedhetjük meg, hogy a föld a gazdagok értelmetlen haszon utáni vágyának legyen alárendelve, hogy az emberiség, az egyes emberek jóléte helyett kevesek értelmetlen gazdagságát szolgálja.

Magyarországon a földbirtokrendszer a nagybirtok túlsúlyától szenved, a föld birtoklása, az azután lehívható támogatások, a jó befektetés, a garantált pénzügyi haszon miatt fontos a jelen kor földesurainak. A magyar kormány a földbirtok-koncentráció kormánya, intézkedései, politikája nem a kicsiket és a gyengéket védi és támogatja, hanem annak ad mértéken felül, akinek nincs rá szüksége, és attól vesz el, akinek létfontosságú lenne a talpalatnyi föld.

Azt gondoljuk, hogy a magyar kormánynak, amennyiben ezeket a keresztény értékeket fontosnak tartja, meg kellene hallania a pápa szavát és nemcsak meghallani kellene, hanem tettekre is kellene váltania. Ennek fényében szerencsés lenne, ha a birtokpolitikáját újragondolná, illetve visszahelyezné arra, amit korábban hirdetett még akár Ángyán József szavai által. Sajnos, nem ebbe az irányba halad jelenleg a kormányzat. Reméljük, hogy ezek a szavak eljutnak hozzájuk és változtatni fognak ezen. Köszönöm a figyelmüket. *(Szilágyi György tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen. Úgy tűnik, hogy a szavak eljutottak. Tuzson Bence államtitkár úr válaszol a kormány nevében.

TUZSON BENCE, a Miniszterelnöki Kabinetiroda államtitkára: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Valóban nagyon fontos az, hogy azokat a rétegeket, amelyek a földből élnek, egy országban és különösen, ha egy mezőgazdasági országról beszélünk, mint Magyarország, az ország a saját lehetőségeihez képest támogassa. Valóban, ha félmilliárd emberről beszélünk a világ szintjén, Magyarországon körülbelül félmillió emberről beszélünk.

Ezért fontos az, amit korábban a kormány megkezdett annak érdekében, hogy a kisbirtokokat is támogassák Magyarországon, azt a korábbi helyzetet, amely egyébként Magyarországon akár a földterületek bérletével is megvalósult, változtassa meg a kormány, és legyen a föld azé, aki megműveli, próbáljuk azokat helyzetbe hozni Magyarországon, akik

egyébként földbirtokosok, akik megművelik a földet, lehessenek kisbirtokosok, tulajdonosok. Nagyon sok olyan föld van, állami tulajdonban levő földek, amelyeknek az értékesítése pont ezeknek az elveknek a mentén zajlott le Magyarországon, hiszen az értékesítések zöme, nagyon jelentős része pont a 3 hektár alatti birtok volt. Természetesen arra is figyelnie kell egy mezőgazdasági országnak, hogy legyen egyensúly a nagybirtok és a kisbirtok között, a kettő között az egyensúly ne boruljon fel.

Én nem értek egyet képviselő úrnak azzal a megközelítéssel, amely azt mondaná, hogy Magyarországon ez az egyensúly felborult. Ennek pont az ellenkezője igaz. Magyarországon nőtt azoknak az aránya, akik kisbirtokosok, sőt ezeket a rétegeket a kormány éppen a legutóbbi időszakban tulajdonhoz juttatta. Természetesen nem mondom azt, hogy minden feladat el van végezve. Sőt, természetesen dolgozni kell azon, hogy akik ebben a helyzetben vannak, Magyarországon földbirtokkal, földtulajdonnal rendelkezzenek és egyre jobb körülmények között tudjanak élni. Sokféle segítség létezik az európai uniós rendszeren belül is, noha ez nem feltétle-

nül van egyensúlyban a többi európai ország támogatási rendszerével, hiszen tudjuk, hogy Európában máshol a földbirtokosokat az európai szabályok értelmében jobban támogatják.

Sajnos, a korábbi európai uniós megállapodások nem ebbe az irányba hatottak, de mégis Magyarországon arra kell törekedni, hogy ezek a támogatások a lehető legszélesebb körben valósuljanak meg, és a kis- és középbirtokosok igenis megélhetést nyerhessenek a földből, jó megélhetésük lehessen a földből, hiszen ez mindannyiunk érdeke. Köszönöm szépen a szót.

ELNÖK: Köszönöm, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a tavaszi ülészak **következő ülésére** várhatóan 2016. június 6-án kerül sor.

Megköszönöm munkájukat, az **ülést bezárom**. Jó éjszakát mindenkinek!

(Az ülés 22 óra 37 perckor ért véget.)

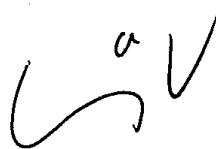
Gelencsér Attila s. k.
jegyző

Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Dr. Tiba István s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: EUROTRONIK Zrt.
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)